மு.வ.
ஆய்வடங்கல்

சு.வேங்கடராமன்

மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்
பல்கலைநகர், மதுரை-625021

தமிழ்த்துறை வெளியீடு : 17

மு. வ. ஆய்வடங்கல்

சு. வேங்கடராமன்

தமிழ்த்துறை
மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்
பல்கலைநகர்-625021 : : மதுரை மாவட்டம்

தமிழ்த்துறை வெளியீடு : 17

மு. வ. ஆய்வடங்கல்

சு. வேங்கடராமன்

தமிழ்த்துறை
மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்
பல்கலைநகர்-625021 மதுரை மாவட்டம்

மு. வ. ஆய்வடங்கல்

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை வெளியீடு : 17

ஆய்வடங்கல் வரிசை — 2

முதற்பதிப்பு: சனவரி, 1976.

© உரிமை பதிவு.

கிடைக்குமிடம்

மதுரைப் பல்கலைக்கழக மத்திய கூட்டுறவு அங்காடி,
பல்கலைநகர் - 625021 : : மதுரை மாவட்டம்.

அச்சிட்டோர்: சங்கம் பிரிண்டர்ஸ், மதுரை-625001.

அணிந்துரை

சை. வே. சிட்டிபாபு
துணைவேந்தர்
மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்

மதுரைப்பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையி-னரின் பல சீரிய முயற்சிகளுக்கு மகுடம் வைத்-தாற் போல் அமைந்துள்ளது, 'இருபதாம் நூற்-றாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய ஆசிரியர்கள் கருத்-தரங்கத் தொடர்' என்பதாகும். ஒவ்வோர் ஆண்-டும் ஒரு படைப்பாளரின் படைப்புக்களை ஆய்வுப்-பொருளாக எடுத்து ஆராயும் போது, அதன் தொ-டர்ச்சியாக அந்தப் படைப்பாளரின் நூல்கள் பற்றிய ஒரு முழுமையான ஆய்வடங்கல் நூலையும் தொகுத்து வெளியிடுகின்றார்கள். தமிழ் மொழி-க்கு இத்தகைய பணி என்றும் வளஞ்சேர்ப்ப-தாகும். படைப்பாளரின் படைப்புக்களுக்கு ஆய்வடங்கல் தொகுப்பது கடினமான பணியாகும் என்பது இந்த நூலை ஒருமுறை பார்க்கையில் புலனாகும். இத்தகைய அரும்பெரும் பணியில் ஈடுபட்டு உழைத்திடும் தமிழ்த்துறையினரைப் பாராட்டுவதும் ஊக்குவிப்பதும் நம் கடமை-யாகும்.

இந்த நூலைத் தொகுத்து நமக்கு அளித்துள்ள நண்பர் திரு சு. வேங்கடராமனின் முயற்சி பாராட்டிற்குரியது. மு. வ. அவர்களின் படைப்-புக்கள் பற்றியும் அவைபற்றிய பிற திறனாய்-வுகள் பற்றியும் அவர் தொகுத்து அளித்துள்ள செய்திகள் மிகப்பல. அவர் முயற்சி மேன்மே-லும் வளர்வதாக. மு. வ. அவர்கள் தமிழுக்கும் தமிழ்நாட்டினர்க்கும் ஆற்றியுள்ள தொண்டிற்கு இந்தநூல் ஒரு காணிக்கையாகும். இந்த நூலை அரும் பெரும் முயற்சி கொண்டு உருவாக்கிய நண்பர்க்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக. இந்தநூலைத் தமிழ்உலகம் பெரிதும் வரவேற்று அதன் சிறப்பைப் பருகி, நறுமணத்தை நுகர்ந்து யாவரும் மகிழ்வாராக.

1—1—'76
மதுரை-21.

நூன்முகம்

ஆய்வடங்கல்-குறிப்பு விளக்கத்தொகை நூல் (Annotated Bibliography) என்பது ஒரு படைப்பு பற்றியோ, படைப்பாளர் பற்றியோ அமையும். இந்நூல், இந்த நூற்றுண்டின் தமிழில் சாதனைகள் பல புரிந்து ஒல்லும் வகையெல்லாம் தமிழ் வளர்த்த சான்ருேர் மு. வ. அவர்கள் படைப்புக்களையும் அவற்றைப் பற்றிய பிறர் ஆய்வுகளையும் முறையாகத் தொகுத்துத் தரும் குறிப்பு விளக்கத் தொகை நூல். மு.வ. வின் படைப்புக்கள் பற்றிக் கூறுமிடத்திலோ, அவை பற்றிய பிறர் திறனுய்வுகளை எடுத்துக் கூறுமிடத்திலோ என்னுடைய கருத்துரை, மதிப்பீடு என்பவை எதுவுமில்லை. கூறப்படும் கருத்துக்கள் அந்தந்த படைப்பாளியின் கருத்துக்கள் அவற்றை முறையாகத் தொகுத்து நிரல்படச் செய்யும் பணியே என்னுடையது.

நூலமைப்பு: நூல் முழுவதும் காணப்படும் அமைப்புமுறை காலவரிசையை அடியொற்றியதாகும். பொருள் பாகுபாடும், தமிழ்நூல் (அல்லது கட்டுரை) முதலிலும் பிற மொழிகளில் வந்தவை அடுத்து வரும் அமைப்பும், நூல் வடிவில் வந்தவை முதலிலும் கட்டுரையாக மட்டும் இருப்பவை பின்னும் தொகுக்கப்பட்டுள்ள வைப்பு முறையும் நூல் முழுவதும் காணப்படும். இந்த நூல் தொகுக்கப்பட்ட கால அளவிற்கு உட்பட்டே (நவம்பர் 1975) இதில் உள்ள செய்திகள் அமைகின்றன. சில செய்திகள், நூல் முடியுந்தறுவாயில் கிடைத்ததால் அவை குறிப்புகள் (பக்கம் 340–343) என்று இறுதியில் இணைக்கப்பட்டன. மு.வ. அவர்களைப் பற்றி இனிமேல் வரவிருக்கும் சில நூல்கள் பற்றியும், இதற்குமுன் குறிப்பு விளக்க நோக்கில் வெளியான மு.வ. படைப்புக்கள் பற்றிய செய்திகள் பற்றியும் நூலின் இறுதியில் காணலாம். மிகப்பெரிய இப்பணியைச் செம்மையுறச் செய்திடக் குறிப்புகள் தந்து உதவிய நண்பர்கள், அறிஞர்கள் ஆகியோரை அந்தந்தச்குறிப்புகள் இடம்பெற்ற பகுதிகளில் சுட்டியுள்ள அமைப்பு நூல் முழுவதும் காணப்படும்.

மு.வ. அவர்கள் தொடக்க காலத்தில் தம்முடைய படைப்புப் பணியை, சிறுவர் இலக்கியம் வாயிலாகத் தொடங்கினுர். அடுத்த கட்டத்தில் சிறுகதை, நாவல் எழுதினுர். எனவே, அந்த முறையில் நூல் அமைப்பு உள்ளது. தொடக்ககாலப் படைப்புக்-களான குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் அவர் பெயரின்றி வெளி வந்தன. நூல்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முதற்பதிப்பு முதல் இன்-றுள்ள பதிப்புவரை பதிப்பு வெளியான ஆண்டு, வெளியீடு, விற்பனையாளர், விலை, நூலின் பக்கங்கள், பிறர் முன்னுரை, ஆசிரியர் முன்னுரை, நூலின் உள்ளடக்கம் என்பன தரப்பட்-டுள்ளன. கதை நூல்களுக்கு அவற்றின் கதைச் சுருக்கம் தரப்-படவில்லை. முந்தைய பதிப்பிற்கும் அடுத்த பதிப்பிற்கும் செய்தி-கள், அமைப்பு ஆகியவற்றில் வேறுபாடுகள் காணப்படின் அவை தரப்பட்டுள்ளன. நாவல்கள், கட்டுரை முதலியவைகளுக்கு அவை இதழ்களில் வெளியான செய்தியும், பிற வெளியீட்டில் மீண்டும் வெளிவந்த விபரம் என்பனவும், திரைப்படமான செய்தி-யும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நூல்கள் பரிசுபெற்ற செய்தி அந்தந்த நூலினைப் பற்றிய குறிப்புகளின் முடிவில் தரப்-பட்டுள்ளது.

பிறமொழிகளில் மு.வ. என்னும் பகுதியில் பிறமொழிகளில் வெளியான மு. வ. வின் படைப்புக்கள் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. அனைத்துச் செய்திகளும் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன என்பது முடிபன்று. சில மொழிகளில் மு.வ. படைப்புக்கள் மொழி-பெயர்ப்பாகியும் அந்த விபரங்கள் கிட்டவில்லை. கிடைத்த அள-விற்குச் செய்திகள் முறையாக வகைப்படுத்தித் தரப்பட்டுள்ளன.

கட்டுரைகள் என்னும் பகுதியில் அவ்வப்போது இதழ்-களிலும் மலர்களிலும் வெளியான மு.வ. வின் கட்டுரைகள் பொருள்பாகுபாடு செய்யப்பட்டுச் சுருங்கிய வடிவில் தரப்பட்-டுள்ளன. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளின் செய்திகளில் உயிர்த்துடிப்பான பகுதிகளை மட்டுமே தந்துள்ளேன். இக்கட்-டுரைகள் யாவும் நூல்வடிவம் பெருதா என்ற ஏக்கமும், அவர் கட்டுரைகள் பலர்க்கும் பயன்படல் வேண்டும் என்ற விழைவும் இவற்றைத் தொகுக்கத் தூண்டின.

மு.வ. அவர்கள் தொடாத துறை இல்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றன அவரது கவிதைகள். பல்வேறு இதழ்களில் அவர் எழுதிய கவிதைகள் இவண் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. வானொலியில் அவர் பாடிய கவிதை, அவர் ஆற்றிய உரைகள், பிறர் நூல்களுக்கு அவர் அளித்த முன்னுரைகள், அவர் அளித்த பேட்டிகள் என்ற பிற படைப்புக்களையும் தொகுத்திட விழைவுஉள்ளது. அதற்கு எதிர் காலம் விடை சொல்ல வேண்டும்.

திறனாய்வு நோக்கில் வெளியான படைப்புகள் மட்டுமே, மு.வ. படைப்புக்கள் பற்றிய பிறர் ஆய்வுகள் என்பதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இலக்கிய வரலாறு நோக்கில் அமைந்தவை, மு.வ. படைப்புக்களை வாழ்த்தியமைந்தவை என்பன இத்தொகுப்பில் இணைக்கப்படவில்லை.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் வளர்த்த சான்றோர்கள் வரிசையில் முதன்மையான இடம் பெறும் அண்ணல் மு.வ. அவர்களின் படைப்புக்களைப் படிக்கத் தூண்டும் ஓர் ஆற்றுப்படையாக அமையும் இம்முயற்சியைத் தமிழகம் வரவேற்றுப் போற்றும் என்று நம்புகின்றேன். மிகப் பெரிய அளவிற்குப் பரந்துபட்ட இத்தகுபணி எதிர்காலத்தில் இந்நூற்றாண்டுப் படைப்பாளர்களை அறிய உதவிடும் வாயிலாக அமையும் என்பதால், இத்தகைய 'ஆய்வடங்கல்' நூல்கள் தமிழில் பல்கிப் பெருகட்டும்.

சு. வேங்கடராமன்

நன்றியுரை

இந்நூற்றுண்டு கண்ட சான்றோர் வரிசையில் முதன்மை-யாய் வைத்துப் போற்றப்படும் டாக்டர் மு. வ. அவர்களிடம் சென்று இத்தகைய ஆய்வடங்கல் முயற்சியை மேற்கொள்-வதைப் பற்றிக் கூறியவுடன் அன்புடன் அனுமதிதந்து வாழ்த்தும் கூறினர். இந்நூலைத் தொடங்கியபோது உட-னிருந்து வாழ்த்துக் கூறிய அவர் தம் அன்பும் கருணையும் நெஞ்சில் நிறைந்திட இவ்வேளையில் அவர்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

'மு. வ. ஆய்வடங்கல்' நூல் தொகுப்பதை அறிந்து அன்பும் ஆதரவும் தந்து பல்கலைக்கழக வெளியீடாகக் கொண்டுவர ஆவனசெய்து உதவியவர் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சை. வே. சிட்டிபாபு அவர்கள். தமக்குரிய பரந்து-பட்ட பல்வேறு அலுவல்களுக்கிடையில் அவர்கள் இந்நூலை-முழுமையாகப் படித்து அன்புடன் வாழ்த்துரையும் தந்துள்-ளார். அவர்தம் அன்பிற்கு என்றும் யான் கடப்பாடு-டையேன்.

இளைஞர்களை நெறிப்படுத்தி ஆக்க வேலைகளில் ஈடு-படுத்திச் செயலாற்றத் தூண்டுவதில் தன்னிகரற்றவர் எங்கள் பேராசிரியரும் தமிழ்த்துறைத் தலைவருமான டாக்டர் முத்துச் சண்முகனர் அவர்கள். இந்நூலைத் தொகுக்கத் தூண்டிய-துடன் இடைவிடாமல் ஆர்வங்காட்டி ஊக்குவித்து வந்தார்-கள். அவர்தம் அன்பும் வாழ்த்தும் இதன் வளர்ச்சியாய் மலர்ந்தது. இதன் பெருமை அவரது அன்பால் விளைந்ததே.

மு. வ. வின் நூல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் முதல், ஒவ்வொரு செய்தியையும் தொகுக்க வழிகாட்டி உதவியவர்கள் மிகப் பலர். அவர்கள் அனைவர்க்கும் என் அன்புகனிந்த நன்றி உரியதாகும். தமிழ்த்துறையில் உள்ள ஆசிரியப் பெருமக்களுள் டாக்டர் மோ. இசரேயல், டாக்டர் இராம. பெரிய கருப்பன் (தமிழண்ணல்), திரு மா. நவநீத கிருட்டிணன், டாக்டர் கோ. விசயவேணுகோபாலன் ஆகியோர் இடைவிடாது அன்புகாட்டி உதவினர்.

மு. வ. வின் நூல்கள் பலவற்றின் முதற்பதிப்பு பிரதியைத் தந்தது முதல் அரியகட்டுரைகள், சிறுநூல்கள் முடிய ஒவ்வொன்றையும் தேடியெடுத்து அனுப்பி உதவியவர் பேராசிரியர் ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்கள். கலைக்கதிர் இதழில் வந்த கட்டுரைகளைத் தொகுக்க அன்புடன் உதவி-யவர் டாக்டர் தா. ஏ.ஞானமூர்த்தி அவர்கள்.

மு. வ. அவர்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் வெளியான மலர்களிலும் இதழ்களிலும் எழுதிய பல கட்டுரைகளைப் படியெடுத்து அன்புடன் உதவியவர் சிங்-கப்பூரைச் சேர்ந்த திரு நா. கோவிந்தசாமி. வெளிநாட்டில் வெளியான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் பற்றிய செய்தி-களைத் தொகுத்து உதவியவர் எடின்பரோ பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றும் டாக்டர் ஆர். ஈ ஆஷர் அவர்கள்.

மு. வ. வின் நூல்கள், கட்டுரைகள் பற்றிய புற செய்தி-களைத் தொகுத்து அன்புடன் அனுப்பி உதவியதுடன் மலே-யா நாட்டில் வெளியான பல்வேறு மலர்களில் வெளிவந்த மு. வ. படைப்புகள் பற்றிய திறனாய்வுகளை உடனுக்குடன் தந்து அன்புடன் வழிகாட்டியவர் மலேசியப்பல்கலைக் கழகத்-தில் பணியாற்றும் டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் அவர்கள்

சென்னை, மறைமலையடிகள் நூலகத்தின் நூலகர் திரு இரா. முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் தம் பரந்துபட்ட பல்வேறு அலுவல்களின் இடையேயும் மு. வ. வின் நூல்கள், கட்டுரை-கள் முதலியவற்றைத் தொகுத்தும் கட்டுரைகள் சிலவற்றைப் படியெடுத்துதவியும் இடையறாது உதவினார். மு. வ. வின் படைப்புகள் பற்றிய குறிப்புகளை அறியச் சென்றபோதெல் லாம் உதவியவர்கள் டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர் களும் பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம் அவர்களும் ஆவர்.

குறிப்புகளைத் தொகுத்து நெறிப்படுத்தி அமைக்க உதவியதிலிருந்து கட்டுரைகளைப் படியெடுத்து அனுப்பியது முடிய பலவழிகளிலும் துணைபுரிந்தவர் டாக்டர் தா.வே. வீரா-சாமி அவர்கள்.

மு. வ. வின் படைப்புகள் பிறமொழிகளில் மொழி பெயர்ப்பான செய்திகளைத் தொகுப்பதற்கும் குறிப்புகளைத்-

திரட்டவும் தொடர்பு கொண்டபோதெல்லாம் அன்புகூர்ந்து உதவியவர்கள் டாக்டர் வ. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் டாக்டர் வ. நம்பி அவர்களும் ஆவர்.

கட்டுரைகளைத் தொகுப்பது, அரிய கட்டுரைகளாயின் பத்திரிகை அலுவலகம் சென்று படியெடுத்துத்தருவது என ஒல்லும் வகையெல்லாம் இந்நூலிற்கு உதவியவர் நண்பர் திரு அ. கண்ணன். கன்னடமொழியில் மு. வ. வின் படைப்புகள் எதுவும் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை என்பதை அறிய வேண்டிப் பல அறிஞர்களை நேரடியாகக் கண்டு உரையாடி, செய்தியைப்பெற்று அனுப்பி உதவியவர் நண்பர் அமுதவன்.

பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பான செய்திகளை அறிய உதவியவர்கள் டாக்டர் இராம. சண்முகம், திரு. கே. ஜயச்சந்திர ரெட்டி, டாக்டர் என். சுந்தரம், திருமதி. சரஸ்வதி ராமநாத் ஆகியோர். சாகித்ய அகாதெமியின் சென்னைப் பகுதியைச் சார்ந்த திரு. தம்பி சீனிவாசன் அவர்களின் அன்பு நினைவு கூறத்தக்கது.

மு. வ. வின் கட்டுரைகள் சிலவற்றைத் தொகுக்க மலர்களை அன்புடன் உதவியவர்கள், பேராசிரியர் என். ஏ. அமீர் அலி, திரு. ந. இராமலிங்கம், திரு. எஸ். வெள்ளையப்பன், சென்னையைச் சேர்ந்த திரு. ரத்தினம் ஆகியோர். மு. வ. வின் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள் வெளியான மலர்கள் சிலவற்றைத் தந்து உதவியவர்கள், டாக்டர் ச. வே. சுப்ரமணியம், திரு. அ. அ. மணவாளன், திரு. கதிர்வேல், திரு. இரா. மோகன், திரு. தூ. சேதுபாண்டியன் ஆகியோர் ஆவர். மு. வ. வின் கட்டுரைகள், அவர் படைப்பு பற்றிய பிறர் ஆய்வுகள் என்பவை வெளியான பழைய இதழ்களை அன்புடன் தந்துதவிய திரு. கொ. மா. கோதண்டம், திரு. அழ. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியவர்களுக்கும், திரு. ஜே. எம். சாலி, திரு. ரா. கி. ரங்கராஜன் ஆகியவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகும்.

இப்பணியில் செய்திகள் தொகுப்பதற்குதவியது முதல் நூலின் மேலட்டை ஓவியம் பெற்றுத்தர ஓவியரை அமைத்துத்தர உதவியதுவரை எல்லாவகையாலும் உதவியவர் சென்னை

தமிழ்ப்புத்தகாலய உரிமையாளர் திரு. கண. முத்தையா அவர்கள். இம்முயற்சியில் ஈடுபட்ட நாள்முதல் எனக்கு அன்புடன் அறிவுரை பல கூறி நெறிப்படுத்தியவர் எழுத்தாளர் திரு. அகிலன் அவர்கள். இவர்கள் அன்பை எண்ணிப் போற்றுகிறேன்.

நூலின் மேலட்டை ஓவியத்தைச் சிறப்புற வரைந்து தந்த ஓவியர் ஆனந்த் அவர்களுக்கு என் நன்றி.

பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வெளியிட அனுமதி வழங்கிய மதுரைப்பல்கலைக்கழக ஆட்சிக் குழுவினர் அனைவர்க்கும் என் நன்றி உரியதாகும்.

நூலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்திட விரைந்து துணைபுரிந்த சங்கம் அச்சகம் திரு. வெ. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு என் அன்பும் நன்றியும் என்றும் உரித்தாகுக.

சு. வே.

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

I. சிறுவர் இலக்கியம்

1. பாட்டு இலக்கியம் — 5
2. உரைநடை — 9
3. கதை இலக்கியம் — 12
4. இலக்கணம் — 17

II. படைப்பிலக்கியம்

1. சிறுகதை — 23
2. நாவல் — 29
3. நாடகம் — 43
4. கடித இலக்கியம் ... 49
5. பயண இலக்கியம் — 55
6. வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம் — 59

III. இலக்கிய ஆய்வு — 69

1. பொதுவகை
2. சிறப்புவகை

(1) சங்க இலக்கியம் — 73
(2) திருக்குறள் ஆய்வு — 93
(3) சிலப்பதிகார ஆய்வு — 99

IV. இலக்கியவரலாறு — 105

V. மொழியியல். — 109

VI. சிந்தனை நூல்கள்

1. வாழ்வியல் — 119
2. பெண்மை — 123
3. குழந்தை உளவியல் — 127
4. கல்வி — 131
5. அரசியல்-நாடு-மொழி-காந்தியம் — 135

VII. கட்டுரைகள்

1. சங்க இலக்கியம் — 153
2. திருக்குறள் — 161
3. சிலப்பதிகாரம் — 173
4. சீவகசிந்தாமணி — 175
5. கம்பராமாயணம் — 176
6. இறை இலக்கியம் — 177
7. தற்கால இலக்கியம் — 181
8. பிற அறிஞர் பற்றி — 186
9. வாழ்க்கை வரலாறு — 193
10. தன்வரலாறு — 196
11. பொது — 198
12. சிறுவர் இலக்கியம் — 233
13. இலக்கணம் — 235
14. ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் — 242

VIII. கவிதைகள் — 251

IX. பிறமொழிகளில் மு.வ. — 265

X. மு. வ. படைப்புகள் பற்றிய திறனாய்வுகள் — 275

1. நாவல்கள் — 279
2. சிறுகதைகள் — 313
3. கடித இலக்கியம் — 315
4. கட்டுரைகள் — 319
5. குழந்தை இலக்கியம் — 320
6. சிந்தனைகள் — 321
7. மொழியியல் — 322
8. திறனாய்வு — 323
9. பண்புநலன் — 324
10. ஆசிரியத்திறம் — 329

XI. குறிப்புகள்

நாடகம் — 340
கட்டுரை — 341
பிறமொழிகளில் மு. வ. — 342
மு. வ. பற்றி வரவிருக்கும் நூல்கள் — 343

XII. பொருளகரம் — 346

டாக்டர் மு. வரதராசனுர் அவர்கள் முதன்முதலில் சிறுவர் இலக்கியப் பகுதியில் அடங்கும் பாட்டு, கல்விகற்றுத்தரப் பயன்படும் சிறுநூல்கள், இலக்கணநூல்கள் என்றுதான் எழுதினுர். அவருடைய முதல்நூல் 1939 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த "குழந்தைப்பாட்டுக்கள்" என்பது. இதையடுத்து எழுதிய நூல்கள் இவ்வகையிலடங்குபவை. இந்நூல்கள் வெளியான காலத்து அவற்றில், பதிப்பகத்தார் உரையில்தான் மு.வ. பெயர் குறிப்பிடப்பட்டதே அன்றி, நூலின் முன் பக்கத்திலோ மேலட்டை யிலோ ஆசிரியர் பெயரின்றியே வெளிவந்தன.

சில சிறுகதைகளை எழுதிய மு. வ. அவர்கள் 1946 ஆம் ஆண்டில் செந்தாமரை நாவல் வாயிலாக அறிமுகமானுர். தொடர்ந்து படைப்பிலக்கியத் துறையில் பணியாற்றி மேன்மேலும் சிறப்புற்றவர், இலக்கியத் திறனுய்வாளராக, மொழியியல் சிந்தனையாளராக, இலக்கியப் பேராசிரியராக, சிந்தனைக்கட்டுரை தரும் எழுத்தாளராகப் பன்முகப் பார்வைகளில் சிறப்புற்றுவிளங்கினுர் படைப்பிலக்கிய ஆசிரியராக இருந்து சிறப்புப்பெற்றுப்பின் படிப்படியாகப் பிற துறைகளில் எழுதினுர்.

I. சிறுவர் இலக்கியம்

1. பாட்டு இலக்கியம்

2. உரைநடை இலக்கியம்

3. கதை இலக்கியம்
(மொழிபெயர்ப்பு)

4. இலக்கணம்

1. பாட்டு இலக்கியம்

குழந்தைப் பாட்டுக்கள்

(Nursery Rhyms)

முதற்பதிப்பு : 1939

இரண்டாம் பதிப்பு : 1941

வெளியீடு : சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,

சென்னை - 1.

விலை : ரூ. 0-4-0. (0-25) பக்கங்கள் : 32

வெளியீட்டார் முன்னுரை ;

"நம் நாட்டில் இனிய குழந்தைப் பாட்டுக்கள் பல நிலவுகின்றன; அவற்றுள் சில இந்நூலில் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்நூலில் காணப்படும் ஏனைய பாட்டுக்கள் புதியவை. இவற்றுள் சிலவற்றில் பழமொழிகள் விளக்கப்பெற்றுள்ளன; சிலவற்றில் நல்வழிகள் கூறப்பெற்றுள்ளன; சிலவற்றில் அரிய கருத்துக்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றை இயற்ற உதவிய தமிழாசிரியர் திருவாளர் மு.வரதராசனுர் அவர்கட்கு நன்றி செலுத்துகிறேம்".

1. நிலாப்பாடல்
2. அம்புலி அழைத்தல்
3. நிலா அழைத்தல்
4. நிலாப்பாட்டு
5. பறவைப்பாட்டு
6. கிளிப்பாட்டு
7. தாலாட்டு
8. எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்
9. ரூபாய்க்கு எத்தனை பை

10. தத்தாங்கி
11. அசைந்தாடு
12. கைகொட்டு
13. சாய்ந்தாடு
14. கைவீசு
15. அத்தை அத்தை நெய் ஊற்று
16. உயரப் பறப்பது எது?
17. என்னை வளர்த்த அன்னை
18. என் நண்பர்கள்
19. வாடாதபூ
20. உனக்கு என்ன வேண்டும்
21. காக்கை உட்காரப் பனம் பழம் விழுதல்
22. குடுகுடுப்பைக்காரன்
23. குருவிக்காரி
24. எந்த ஊருக்குப் போகலாம்
25. ஆயிரம் காக்கைக்கு ஒரு கல்
26. மரமா? விதையா?
27. நாய்வாலின் கோணல்
28. சிட்டுக்குருவி
29. எங்கும் பச்சையே!
30. ஔவையாரும் நெல்லிக் கனியும்
31. உறுப்புக்கள் எதற்கு?
32. தமிழ்நாடு

2. உரைநடை

படியாதவர் படும்பாடு

(The woes of the illiterate)

முதற்பதிப்பு : 1940

மறுபதிப்பு : 1941, 1945, 1954, 1956

வெளியீடு : சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 0-12-0 (0.75) பக்கங்கள் : 96

பதிப்புரை :

''எழுத்தறிவியக்கத்துக்குத் துணைசெய்வன பலவாகும். அவற்றுள், கல்லாமையின் பொல்லாத்தன்மையை விளக்குங் கதைகளும் கட்டுரைகளும் அவ்வகையின. 'படியாதவர் படும்பாடு' என்னும் இந்நூல் அவ்வகையைச்சார்ந்ததே. படியாதவர் வாழ்வில் நேரும் இடையூறுகள் பல கதைகள் வாயிலாகவும் உரையாடல்கள் வாயிலாகவும் இந்நூலின்கண் இடம் பெற்றுள்ளன. சான்றோர் செய்யுட்கள் சில உடன் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.''

உள்ளுறை

1. கல்வி இல்லா நல்லப்பர்
2. இளைஞர் உற்ற இடர்
3. வண்டிக்காரன் துன்பம்
4. கைத்தொழிலும் கல்வியறிவும்
5. படம்பார்த்த பாட்டியார்
6 இருபத்தைந்தாம் தற்குறி
7. கிழவிபட்ட கடன்
8. அழியாச் செல்வம் எது?
9. படியாத வேலையாள்
10. கல்லாதவர் வாக்குரிமை

11. கல்வியே கண் (பாட்டு)

12. கல்வியில்லையேல் வாழ்வில்லை

'கல்வியே கண்' பற்றிய பாடல்கள் எழுதியவர் சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார்.

கண்ணுடைய வாழ்வு

முதற்பதிப்பு : 1945

மறுபதிப்பு : 1953, 1959

வெளியீடு : சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 1.

விலை : ரூ. 0 - 65. பக்கங்கள் : 35

பதிப்பாளர் பதிப்புரை :

"எளிய நடையில் அமைந்திருத்தலோடு, இருவர் உரையாடுகின்ற முறையில் அமைந்திருப்பது சிறுவர் மனத்துக்குச் சலிப்பைக் கொடாது, மன எழுச்சியைக் கொடுப்பதாகும்".

உள்ளுறை

1. எழுத்தறிவு
2. நமது நாடு
3. நல்ல உணவு
4. மைல் கணக்கு
5. பொங்கல் விழா
6. அதிகாரிகள்
7. தேதிக் குறிப்பு
8. நோயற்ற வாழ்வு
9. தபால் எப்படிப் போகிறது?
10. சுகாதார வழிகள்
11. ஒன்றுபட்டு வாழ்க

3. கதை இலக்கியம்

சிறுவர்க்கான ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள்

முதற்புத்தகம்

முதற்பதிப்பு : 1939

மறுபதிப்பு : 1941, 1949, 1951, 1955, 1957, 1963, 1967.

வெளியீடு ; சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 1.

விலை : ரூ. 1 - 00 பக்கங்கள் : 63

பதிப்புரை :

"ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை விரிவாகக் கற்று ஆராய்தல் மாணவர் கடமை. இதுபோன்ற கதை நூல்கள் அத்தகைய ஆராய்ச்சி செய்யுமாறு மாணவரைத் தூண்டுவன ஆகும்".

உள்ளுறை

1. வெனிஸ் வணிகன்

2. விரும்பிய வண்ணமே

3. மாக்பெத்

The Merchant of Venice, As you Like It, Macbeth என்ற நாடகங்களைக் கதை வடிவில் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார்.

சிறுவர்க்கான ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள்

இரண்டாம் புத்தகம்

முதற்பதிப்பு : 1940

மறுபதிப்பு : 1945, 1946, 1951, 1956, 1960, 1970.

வெளியீடு : சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,

சென்னை - 1

விலை : ரூ. 1 - 00 பக்கங்கள் 91

உள்ளுறை

1. புயற்காற்று

2. லியர் மன்னன்

3. ஹாம்லெத்

The Tempest, King Lear, Hamlet *என்னும் மூன்று நாடகங்களைக் கதைவடிவில் அமைத்துள்ளார்.*

4. இலக்கணம்

கழகத் தமிழ் இலக்கணம்

(Kazhagam Tamil Grammar)

முதற்புத்தகம் (First Book)

3, 4, 5 ஆம் வகுப்புகளுக்கு உரியது.

முதற்பதிப்பு : 1939

ஒன்பதாம் பதிப்பு : 1952

வெளியீடு : சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை-1

விலை : ரூ. 0-4-0. (0-25) பக்கங்கள் : 47

மூன்றாம் வகுப்பு

I எழுத்தியல்

II சொல்லியல்

III சொற்றொடரியல்

நான்காம் வகுப்பு

I எழுத்தியல்

II சொல்லியல்

III சொற்றொடரியல்

ஐந்தாம் வகுப்பு

I எழுத்தியல்

II சொல்லியல்

III சொற்றொடரியல்

கழகத் தமிழ் இலக்கணம்

இரண்டாம் புத்தகம்

(6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளுக்கு உரியது)

முதற்பதிப்பு : 1939

ஐந்தாம்பதிப்பு : 1945

வெளியீடு : சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை-1.

விலை : அணா $10\frac{1}{2}$. (0-65) பக்கங்கள் : 107

பொருளடக்கம்

ஆறும் வகுப்பு

1. எழுத்தியல்

2. சொல்லியல்
பெயர்ச்சொல்
வினைச்சொல்
வினைமுற்று
இடைச் சொல்
உரிச்சொல்

3. சொற்றொடரியல்
சொற்றொடர்க்குறிகள்

ஏழாம் வகுப்பு

1. எழுத்தியல்
2. சொல்லியல்
3. சொற்றொடரியல்

எட்டாம்வகுப்பு

1. *எழுத்தியல்*
2. *சொல்லியல்*
3. *சொற்றொடரியல்*
4. *புணரியல்*
5. *வழக்கியல்*
6. *அணியியல்*

கழகத் தமிழ் இலக்கணம்

மூன்றும் புத்தகம்

(4, 5, 6 ஆம் பாரங்களுக்குரியது)

முதற்பதிப்பு : 1941

வெளியீடு : சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 1

விலை : அணா 14 (0-87) பக்கங்கள் : 193

படைப்பிலக்கியம்

சிறுகதை

1. விடுதலையா? *

முதற்பதிப்பு : 1948

இரண்டாம்பதிப்பு : 1968

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1

விலை : ரூ. 1-75 பக்கங்கள் : 94

மு. வ. வின் முன்னுரை:

“கலையின் பயன் இரண்டு. ஒன்று, கிடைக்கும் சிறு சிறு ஓய்வுக் காலத்தை இன்பமாகக் கழிக்கச் செய்வது. மற்றொன்று, நம்மை அறியாமல் வாழ்க்கையைத் திருத்தி உயர்த்துவது. இந்த இரண்டும் ஒரு சேர அமையும் சிறப்பு, சிறுகதைகளில் மிகுதியாகக் காணலாம். அதனால்தான் சிறுகதை இலக்கியம் உலகமெல்லாம் வளர்ந்து வருகிறது.”

கதைகள்

1 விடுதலையா?

2. தேங்காய்த் துண்டுகள்

3. வாய் திறக்க மாட்டேன்

4. எதையோ பேசினார்

5. கட்டாயம் வேண்டும்

6. எவர்குற்றம்?

* தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பாராட்டுப் பெற்றது.

2. குறட்டை ஒலி

முதற்பதிப்பு : 1952
முன்றும்பதிப்பு : 1967
வெளியீடு : தாயக வெளியீடு
வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை – 1
விலை : ரு. 2-25 பக்கங்கள் : 132

மு. வ. வின் குறிப்பு

"இவை பல திறத்தன; பல பொருள் பற்றியன; வெவ்வேறு நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் ஒரு தொகுப்பாகப் பயன்படக் கூடும் என்று எண்ணி வெளியிடலானேன்".

கதைகள்

1. அந்த மனம் வருமா?—கலைக்கதிர், பிப்ரவரி '49
2. சுடரின் நகைப்பு—கலைக்கதிர் ஜூலை '53
3. இறந்த சிற்றப்பா—†தமிழ்முரசு 5-8-1951
4. அமாவாசையார்—விந்தியா,
5. எல்லோரும் சமம்
6. யாரோ தெரியாது
7. உலகம் பொய்
8. குறட்டை ஒலி
9. வாழும் வழி
10. இயற்கை பொல்லாதது
11. அக்கரைப்பச்சை

---

† 'தமிழ்முரசு' இதழ் மலேயாவில் வெளிவருவது. ஆண்டுமலருக்காக எழுதப்பட்ட சிறுகதை, பின்னர் காலதாமதம் காரணமாக நாளிதழில் வெளியானது.

பிறவெளியீட்டில் வெளிவந்த விவரம்

குறட்டை ஒலி

'குறப்பெண்' என்னும் பெயரில் 1960 ஆம் ஆண்டில் திரு. ஐ. சாமிநாதன் தொகுத்து வெளியிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றது.

நாவல்

1. செந்தாமரை

மு. வ. வின் முதல் நாவல் *

முதற்பதிப்பு : 1946

வி. உரிமை : பவானி புக் டிப்போ,

துளசிங்கப் பெருமாள் கோவில்
தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

பதிப்பாளர் : மதராஸ் பிரீமியர் கம்பெனி

விலை : ரு. 2.50 பக்கங்கள்: 148

படிப்பவர்க்கு: என்ற பகுதி முதல் பக்கத்திலும்

படித்தவர்க்கு; என்ற பகுதி இறுதிப் பக்கத்திலும்

உள்ளன. பின்வந்த பதிப்புகளில் இவை இரண்டும் அடுத்தடுத்த பக்கங்களில் அமைந்துள்ளன.

பதிப்பாளரின் பதிப்புரை:

இந்த நாவல்

"காலத்துக்கு ஏற்ற கவின் கொள்வது தமிழ் மொழிக்கு இயற்கை. இன்றைய நிலைக்கு ஏற்றபடி இந்த நாவல் எழுதியவர், பச்சையப்பர் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு மு. வரதராஜன், B.O.L., M O L அவர்கள்

மு.வ. வின் நன்றி

" மனத்தில் எழுந்த சில எண்ணங்களுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுத்தேன். அதனை இவ்வளவு அழகிய உருவமாக மாற்றித்

---

*நாவலின் மேலட்டையில் மு.வ என்று ஆசிரியர் பெயர் சுருக்கமாக வெளியிடப்பட்டது. அப்போது 'சக்தி' இதழில் துணை ஆசிரியராக இருந்த திரு. ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்கள் தூண்டுதலால் மு.வ. என்று சுருக்கமாகப் பெயரை வெளியிட ஆசிரியர் ஒப்புக்கொண்டார். இச்செய்தியைக் கூறியவர் திரு. ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்கள்.

தமிழருக்குத் தந்த சென்னை பிரீமியர் பதிப்பகத்தாருக்கு என் நன்றி உரியது.''

எட்டாம்பதிப்பு : 1964

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1

விலை : ரூ. 2-50 பக்கங்கள் : 144

முன்னுரை, பதிப்புரை எதுவுமில்லை.

இப்பதிப்பில் முதல்பதிப்பு 1948 என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் முதற்பதிப்பாக உள்ள நூலில் 1946 ஆம் ஆண்டுதான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாவலில் வரும் கதைமாந்தர்கள் கூற்றுக அமைவதற்கு ஏற்ப அந்தந்த இயலில் அந்தந்தக் கதைமாந்தர் பெயர் தலைப்பாக உள்ளது. திலகம், இளங்கோ, மருதப்பன், திலகம். மருதப்பன், இளங்கோ, செந்தாமரை, திருநாதன், திலகம் என்று உள்ளது.

ராணிமுத்து : ஜனவரி 1972

2. கள்ளோ? காவியமோ?

முதற்பதிப்பு : 1947

மறுபதிப்பு : 1970

வி.உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1

விலை : ரூ. 4-00 பக்கங்கள் : 267

மு.வ.வின் குறிப்பு

''புறத்தில் நாகரிகம் தோன்றுகின்ற உலகமே தினைப்புனம் சமுதாயம் ஒரு மயில். அதன் சட்டதிட்டங்களே பெரிய உடலும் நீண்ட தோகையும். காதலர் நெஞ்சங்களே குருவிகள். மற்றவை பற்றி மங்கையையும் அருளப்பனையும் கேட்கலாம்.''

'வருவது கொல்லோ தானே வாராது
அவணுறை மேவலின் அமைவது கொல்லோ

புனவர் கொள்ளியின் புகல்வரு மஞ்ஞை
இருவி இருந்த குருவி வருந்துறப்
பந்தாடு மகளிரின் படர்தரும்
குன்றுகெழு நாடனொடு சென்றனள் நெஞ்சே.'
—கபிலர்

மங்கை, அருளப்பன் என்ற ஒவ்வொருவர் கூற்றாக மாறி மாறி வருவதாக அமைந்துள்ளது.

3. அந்த நாள்

முதற்பதிப்பு : 1948

வெளியீடு : இன்பநிலையம், சென்னை.

பின்வந்தவெளியீடுகள்: தாயக வெளியீடு.

ஆறும்பதிப்பு : 1964

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 3-25. பக்கங்கள்: 212

'தமிழ்முரசு' வார இதழில் தொடர்கதையாக முதலில் வெளிவந்தது.

மு.வ.வின் முன்னுரை:

"நாகரிகம் வளர வளர, கொலைக்கருவிகளில் சிறந்த முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. உலகம் முழுதும் பல ஆண்டுகள் அல்லல்படத்தக்க கொடுமைகளுக்கு வித்து ஆகிவிட்டது. 1941, 42 - ஆம் ஆண்டுகளில் பர்மாவிலிருந்து ஓடிவந்த தமிழர் பட்ட துன்பங்களுக்கு அளவில்லை. அவற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது இந்தப்புனைகதை."

ஆறுமுகம், பொன்முடி, குணமாலை, பொன்முடி, நீலமேகன், வாணி, நீலமேகன், பொன்முடி, நீலமேகன், பொன்முடி என்று கதைமாந்தர் கூற்றாக மாறிமாறி அமைவதற்கு ஏற்ப அவ்வவ்வியலுக்கு அவ்வக்கதை மாந்தர் பெயரே சூட்டப்பட்டுப் பத்து இயல்களாக அமைந்துள்ளது.

ராணிமுத்து : *நவம்பர், 1969*

4. பாவை

முதற்பதிப்பு : 1948
1967

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 2. 75. பக்கங்கள் : 190

'லோகோபகாரி' இதழில் தொடர் கதையாக வெளிவந்த நாவல்.

நாவல், 15 இயல்களாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வோர் இயலுக்கும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மு.வ. வின் முன்னுரை:

"களவொழுக்கத்தின் தினைப்புனம் முதலிய சூழல் மட்டுமே மாறியிருக்கிறது. உள்ளத்து உணர்வு நகரங்களில் மாறிவிட்டாலும் நாட்டுப் புறங்களில் பெரும்பாலும் அப்படியே இருக்கிறது," என்று கூறி ஒரு கதையைப் புனைந்து சொன்னேன். காலப் போக்கால் நேர்ந்துள்ள சிற்சில வேறுபாடுகளையும் சுட்டிக் காட்டினேன். அவ்வாறு அப்போது புனைந்த கதையே, 'பாவை' யாக எழுத்துருவம் பெற்றது."

ராணிமுத்து இதழ் : பிப்ரவரி, 1975

5 மலர்விழி

முதற்பதிப்பு : 1950

ஏழாம்பதிப்பு : 1969

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 4·25. பக்கங்கள் : 333

மு.வ வின் ஒருசொல்:-

"உலக வாழ்க்கையில் உள்ள குறை திருத்தக் கூடியதானால் எல்லோரும் பொதுவாகப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு திருந்தல்

வேண்டும்; திருந்த முடியாததானால், ஒரு சிலர்க்கு மட்டும் கொடியவர் என்று பட்டம் சூட்டி எல்லாக் குற்றங்களையும் அவர்கள் மேல் சுமத்தி அதன் விளைவாகக் கொடிய பூசல்களும் போர்களும் உலகில் தொடர்ந்து ஏற்படுமாறு வழிகோலி விட்டுச் செல்ல வேண்டுமா?''

நாவல், 17 இயல்களாக உள்ளது.

6. பெற்ற மனம்

முதற்பதிப்பு : 1951

ஐந்தாம்பதிப்பு : 1970

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1

விலை : ரூ. 5-50. பக்கங்கள் : 405

மு.வ.வின் முன்னுரை :

'' தாய்மையுணர்ச்சியை மக்கள் வெல்லும் நாள் வருவதாயின், மக்களினத்திற்கே அழிவு நெருங்குவதாகும். வேலைக்காரனின் மனைவி, பைத்தியக்காரி, பிச்சைக்காரி, குழந்தைதிருடி, சமையல்காரி, கொலைகாரி, குற்றவாளி, வேலைக்காரி எனப் பல்வேறு நிலைகளில் பலவாறு இகழ்ந்தும் பழித்தும் ஒதுக்கப்பட்டாள் ஒருத்தி. ஆயினும் அவளுடைய தூய நெஞ்சத்தில் தாய்மையுணர்ச்சி ஒதுங்கவில்லை; ஒடுங்கவில்லை; நிறைந்து நின்று அவளுடைய வாழ்வை இயக்கியது.''

நாவல், 24 இயல்களாக அமைந்துள்ளது. 'பெற்றமனம்' என்ற பெயரிலே திரைப்படமாக வெளிவந்தது.

7. அல்லி

முதற்பதிப்பு : 1952

ஐந்தாம்பதிப்பு : 1974

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 9-50 பக்கங்கள் : 304

ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்களின் அறிமுகம்:

"காதலைக் கையாள்வதில் அகநானூறு, குறுந்தொகைகளின் உலகம் உயர்ந்தது......டாக்டரின் அல்லி அந்த உலகத்தைச் சேர்ந்தது. எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் ஆண் பெண் உறவே ஊடுருவி நிற்கிறது. பால் இயல் கல்வி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்த நாவல் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும். 'காதல் இயல்பு இது' என்றும், 'உடம்புக்கும் உள்ளத்துக்கும் உரம் தேடும் நெறி இது' என்றும் தெளிவடைவதற்கு இளைஞர்கள் படிக்க வேண்டிய நூல் இது."

நாவல், 29 இயல்களாக அமைந்துள்ளது.

8. கரித்துண்டு

முதற்பதிப்பு : 1953
ஐந்தாம்பதிப்பு : 1969
வெளியீடு: தாயகவெளியீடு
வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரு 4-00. பக்கங்கள் : 274

சி. வேங்கடசாமி அவர்களின் அறிமுகம்

"ஒரே தடவை படித்தெறிந்துவிடும் சாதாரணக் கதை போல் இல்லாமல், ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் ஆழ்ந்து படிக்குமாறு இக்கதை அமைந்துள்ளது. இந்த நாவல் சிந்தனைக்கு மிக்க வேலை கொடுக்கிறது. கதையின் பெருவாரியான நிகழ்ச்சிகள் விளங்கும் இடங்கள் இரண்டு. ஒன்று சிறை; மற்றொன்று கடிதம்."

'பெரிய மேகம் ஒன்று, திங்களைத்தன் அகன்ற வயிற்றுக்குள்ளே விழுங்கி இறுமாந்திருந்தது. அந்த ஏழைத் திங்கள் அந்த நிலையிலும் கவலை எள்ளளவும் இல்லாமல் தன்னால் இயன்ற அளவு ஒளியை உலகுக்கு அளித்து வந்தது. எப்போதேனும் அந்த மேகத்தின் செல்வாக்குக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும்; உடனே திங்கள் தன் முழு நிலவையும் உலகிற்கு அளிக்கும் ...... கலை நிலவை உள்ளபடி அளிக்கும் அதற்குக் கட்டற்ற இன்ப வாழ்க்கை என்பதே இல்லையோ?'

நாவல், 14 பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது.

9. கயமை

முதற்பதிப்பு : 1956

மூன்றாம்பதிப்பு : 1969

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 6-00. பக்கங்கள் : 448

முன்னுரை, பதிப்புரை எதுவுமில்லை.

நாவல், 30 பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது.

10. நெஞ்சில் ஒரு முள்

முதற்பதிப்பு : 1956

மூன்றாம்பதிப்பு : 1963

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ 6-00. பக்கங்கள் : 548.

ரா. சீனிவாசன் அவர்களின் அறிமுகம்:

"பறவைகள் போலக் கற்பனையில் பறந்து இவ்வாழ்வின் வண்ணங்களையும் எழுச்சி வீழ்ச்சிகளையும் இயல்புகளையும் கண்டு மற்றவர்களுக்குக் காட்டும் கலைக்காட்சியே கலைஞர்கள் காட்டுவ-தாகும். மனிதன் தவறு செய்வது இயற்கைதான். ஆனால் தவறிக்-கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பது நியதி அல்ல. மற்றவர்கள் தவறு செய்து கொண்டே இருப்பார்கள். அந்தத் தவற்றை நாம் விரும்பாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தவறு செய்தவர்களை வெறுப்பது பொருத்தம் அல்ல. இதற்குத்தான் தாய்மனம் வேண்டும். இதுவே 'நெஞ்சில் ஒருமுள்' உணர்த்தும் அரிய கருத்தாகும்."

நாவல், 22 பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது.

11. அகல் விளக்கு*

முதற்பதிப்பு : 1958

மூன்றும்பதிப்பு : 1966

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு.

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 5-00. பக்கங்கள் : 406

கா. அ. ச. ரகுநாயகன் அவர்களின் அறிமுகம்:

"சந்திரனுடைய வாழ்வு மேடுபள்ளம் நிறைந்தது. வேலய்யனுடைய வாழ்வு சமவெளியில் அமைதியாகச் செல்லும் ஆற்றை ஒத்தது. தமிழ் மொழியின் ஒலிவளம், தமிழ் நாட்டின் நான்குவகை நில அமைப்பு முதலான சிறப்புக்களையெல்லாம் ஆசிரியர் எடுத்துச் சொல்லும்போது யாருக்குத்தான் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றும் உண்டாகாமல் போகும்? வெறும் பொழுது போக்கிற்காகவே கதைகளைப் படித்துக் காலத்தை வீணாக்கிய தமிழர்களை, படிக்கத் தெரிந்த இளைஞர்களை, இத்தகைய கதை நூல்கள் அல்லவோ கருத்துலகில் ஈர்த்து, வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் உள்ள சிக்கல்களை எண்ணச்செய்து வருகின்றன?"

நாவல், 27 இயல்களாக அமைந்துள்ளது.

12. வாடா மலர்

முதற்பதிப்பு : 1960

மூன்றும்பதிப்பு : 1972

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 6-00. பக்கங்கள் : 344.

---

* 1961 ஆம் ஆண்டில், தில்லி சாகித்ய அகாதெமி அளிக்கும் தலை சிறந்த தமிழ்ப்படைப்பிற்கான பரிசைப்பெற்றது.

குறிப்பு :

"அந்த மலர்கள் என்னோடு பேசுவன போல் இருக்கின்றன. அவைகள் அப்படியே இருக்கட்டும். வாழ்க்கையைப்பற்றி அவைகள் என்னவோ சொல்கின்றன; உணர்த்துகின்றன."

—முருகய்யா.

நாவல், 32 பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது.

13. மண்குடிசை

முதற்பதிப்பு : 1961

இரண்டாம் பதிப்பு : 1964

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 6-00. பக்கங்கள் : 504

மு.வ.வின் குறிப்பு :

"ஒரு நீண்ட கனவிலிருந்து முளைத்து வளர்ந்த கதை இது. ஆனால் மாறுதல் ஒன்று செய்யப்பட்டது. கனவில், நல்லது செய்து அல்லல்படும் அந்த மெய்யப்பனின் உருவம் மறைவதற்கு ஒருவரின் மந்திரம் பயன்பட்டது. ஆனால் இங்குக் கதையில் அறிவியலே உதவுவது நல்லது என எண்ணி மாறுதலைச் செய்தேன்."

நாவல். 31 இயல்களாக அமைந்துள்ளது.

14. கி.பி. 2000

எதிர்கால உலகம் பற்றிய சிந்தனை நாவல்

முதற்பதிப்பு : 1947

விலை :ரூ. 1-12-0 (1-75) பக்கங்கள் : 101

வி. உரிமை : தமிழர் பதிப்பகம்
81, லிங்கசெட்டித்தெரு, சென்னை-1.

வள்ளுவர், பிளேடோ, எச்.ஜி.வெல்ஸ் கூறும் கருத்துக்கள் முதற் பதிப்பில் முன் பகுதியில் (பக்கம் vi) உள்ளது. பின் வந்த பதிப்புகளில் இறுதிப்பக்கத்தில் உள்ளது.

மு.வ. வின் முன்னுரை ;

'இதனை வெளிப்படுத்த முனைந்து தூண்டுகோலாக இருந்த நண்பர்களுக்கும் மகிழ்ந்து வெளியிட்டு உதவிய 'தமிழ்ப் பதிப்பகத்' தார்க்கும் நன்றி கூறுகிறேன்.

பதிப்புரை:

''இந்நூலால் தமிழ் வளமடையும்; தமிழர் பயன் பெறுவர். தமிழ்நாடு சிறப்படையும் என்பது உறுதி.

எங்கள் பதிப்பக வாயிலாக இதை வெளியிட இசைந்த 'தமிழ்பெர்னுட்ஷா மு.வரதராசனுர்க்கும்' துணை புரிந்த அன்பர்களுக்கும் எங்கள் அன்பும் நன்றியும் உரியன.''

பின்வந்த பதிப்புகள் : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

ஆறும்பதிப்பு : 19 3

விலை : ரூ. 1-50. பக்கங்கள் : 100

மு.வ.வின் முன்னுரை:

''வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு சிக்கலையும் எதிர்ப்படும் போது ஒதுங்கிச் செல்வதும் உண்டு; ஒதுக்கிச் செல்வதும் உண்டு; ஒதுங்கிச் செல்லும் வாழ்க்கை அச்சம் நிறைந்த வாழ்க்கை; ஒதுக்கிச் செல்வதோ அச்சமற்ற வாழ்க்கை; இந்த இரண்டும் பயனற்றவை. சிக்கலைத் தீர்த்து வெல்லும் வீரமே வேண்டும். அதுவே புத்துலகத்தின் திறவுகோல். அந்தத் திறவுகோலைத் தேட வேண்டுவது ஒவ்வொருவருக்கும் கடமையாகும். அந்தக் கடமையை நினைவூட்டுதலே இந்த நூலின் நோக்கமாகும்.''

1. கனவுக்கு முன்னர்
2. தூண்டுகோல்
3. புதிய உலகம்
4. விருந்துமனை
5. பள்ளிக்கூடம்
6. வரலாறு
7. அரண்மனை
8. தேர்தல்
9. பேரின்பம்
10. மாணவர்

15. பழியும் பாவமும்

கற்பனைக் கதை

முதற்பதிப்பு : 1955
நான்காம்பதிப்பு ; 1973
வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.
இதன் வருவாய் முழுதும் சென்னை செனாய்நகர் திரு.வி.க. உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு உரியது.
விலை : ரூ. 2-00. பக்கங்கள் : 111

பொய்யாமொழி

'உண்ணற்க கள்ளை;
உணில் உண்க சான்றோரான்
எண்ணப்பட வேண்டா தார்.

அறிவினான் ஆகுவது
உண்டோ பிறிதின்நோய்
தன்நோய்போல் போற்றாக் கடை.

பகுத்துண்டு பல்லுயிர்
ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.'

குறிப்பு

கதை கற்பனை

மதுவிலக்கு பற்றிய கற்பனைக்கதை.

நாடகம்

1. இளங்கோ

முதற்பதிப்பு : 1952

விலை : ரூ. 0-75 பக்கங்கள் ; 108

இளங்கோவடிகள் பற்றிய நாடகம்.

பின்னர், இந்நாடகம் 'மூன்று நாடகங்கள்' தொகுப்பில் இடம் பெற்றது.

2. பச்சையப்பர்

முதற்பதிப்பு : 1951

இரண்டாம்பதிப்பு ; 1957

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-25. பக்கங்கள் : 104

மு.வ.வின் முன்னுரை :

"தமிழ்நாடு வண்மையின் எல்லையையும் கண்ட நாடு. ஈதலையே வாழ்தலின் ஊதியமாகக் கொண்ட வள்ளல்கள் பலர் தோன்றிய நாடு இது. பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் அறம் பல புரிந்த வண்மையாளராய்த் திகழ்ந்த தமிழர் பச்சையப்பர் அவருடைய அறநெஞ்சமே இன்று ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்குக் கல்விச்செல்வத்தை வழங்கும் அறிவு நிலையங்களாக விளங்கு கிறது. இத்தகைய அறவோரின் வரலாற்றைப் பலரும் அறிதல் நலம். உயர்வு நவிற்சியும் திரிபும் இல்லாமல் உள்ளவாறே விளக்கும் நாடகமாக இச்சிறுநூல் அமைந்துள்ளது."

3. மனச்சான்று

முதற்பதிப்பு : 1952

நான்காம்பதிப்பு : 1963

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-75. பக்கங்கள் : 132

மு. வ. வின் நன்றியுரை :

" கல்லூரிக்கழகங்களில் நடிப்பதற்கென்று யான் அவ்வப்போது எழுதிய நான்கு ஓரங்க நாடகங்களின் தொகுதியே இந்நூல். நாடகமாக நடித்த இளைஞர்களின் ஆர்வமும் ஊக்கமுமே இந்நூல் வெளிவரக் காரணமாக அமைந்தன. அவர்களுக்கு என் அன்பார்ந்த நன்றி உரியதாகும் ".

உள்ளே ... ..

1. *மனச்சான்று*
2. *கிம்பளம்*
3. *ஏமாற்றம்*
4. *பொது நலம்*

4. காதல் எங்கே?

முதற்பதிப்பு : 1954

இரண்டாம் பதிப்பு : 1956

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை: ரூ. 1-50. பக்கங்கள் : 108

மு. வ. எழுதிய இவை :

"ஒரே துறையில் அமைந்த மூன்று ஓரங்க நாடகங்கள்; ஆயினும் வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து இன்றைய திருமணச் சிக்கல்களையும் அவற்றின் காரணங்களையும் புலப்படுத்துவன."

உள்ளே......

1. காதல் எங்கே?
2. கடமை எங்கே?
3. நன்மை எங்கே?

5. மூன்று நாடகங்கள்

முதற்பதிப்பு : 1959

மூன்றும்பதிப்பு : 1968

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை: பாரிநிலையம் சென்னை-1.

விலை : ரு. 2-75. பக்கங்கள்: 104

மு வ. வின் குறிப்பு:

"இளங்கோ நாடகம் கி.பி. மூன்றும் நூற்றுண்டில் சிலப்பதிகாரம் இயற்றிய ஆசிரியரைப் பற்றிய கற்பனை. திலகவதியார்' சேக்கிழாரின் காவியத்தை ஒட்டி அமைந்தது; அது கி.பி. ஏழாம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்தது. கி.பி. பதினென்றும் நூற்றுண்டில் ஆண்ட சோழவேந்தன் இராசேந்திரன் வாழ்வைப் பற்றிய கற்பனை, 'வீண் கனவு' என்பது."

பொருளடக்கம்

1. இளங்கோ[1]

2. திலகவதியார்

3. வீண்கனவு

1. 'இளங்கோ' நாடகம் மட்டும் 1952 ஆம் ஆண்டில் தனி நூலாக வெளிவந்தது. பின்னர் 'மூன்று நாடகங்கள்' தொகுப்'பில் இடம் பெற்றது.

கடித இலக்கியம்

அன்னைக்கு

முதற்பதிப்பு : 1948
வி. உரிமை : இன்பநிலையம், சென்னை-17.
விலை : ரூ. 1-00

மு. வ. வின் முன்னுரை (முதற்பதிப்பிற்கு எழுதியது) :

"இவற்றுள் முதல் ஆறனையும் வெளியிட்டு உதவிய 'தமிழ்முரசு' ஆசிரியர்க்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். இவற்றை நூல்வடிவில் வெளியிடவேண்டும் என்று நண்பர் பலர் விரும்பியவாறு இம்முயற்சியில் ஈடுபடலானேன்."

இரண்டாம் பதிப்பு : 1951
மூன்றாம்பதிப்பு : 1952
ஆறும்பதிப்பு : 1956
விலை : ரூ. 1-00. பக்கங்கள : 72
வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

மு. வ. வின். முன்னுரை:

"பழைய தமிழகத்திலிருந்தே புதிய தமிழகம் தோன்றி வளர்ந்து வருகிறது. பழைய தமிழகம் தாய்; புதிய தமிழகம் ஒரு சேய்; தாயிடமிருந்து சேய் கற்கவேண்டியவை பல உள்ளன. பழைய தமிழகமாகிய அன்னையின் அனுபவ அறிவுரைகளைப் புறக்கணிக்க முடியாது. அந்த அறிவுரைகளைப் புதிய தமிழகம் எவ்வளவிற்கு ஏற்கின்றது என்பதையும் எவ்வாறு ஏற்கின்றது என்பதையும் 'எழி'லின் கடிதங்கள் காட்டுகின்றன."

எழில் 'அன்னைக்கு' எழுதிய எட்டு மடல்கள் உள்ளன.

தம்பிக்கு

முதற்பதிப்பு : 1953

: 1972

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 0-75. பக்கங்கள் : 60

மு. வ. வின் முன்னுரை :

"தமிழர்க்கு நல்ல பண்புகள் பல உண்டு. ஆயினும் பொதுவாகத் தமிழரின் வாழ்வு நலிந்துள்ளது எனக் கூறலாம். காரணம் என்ன? தமிழரிடையே சில குறைகளும் இருத்தல் கூடும் அன்றோ? இந்த எண்ணமே இத்தகைய கடிதங்கள் எழுதத் தூண்டியது.

முதல் மூன்று கடிதங்களையும் வெளியிட்ட 'தமிழ்முரசு' ஆசிரியர்க்கு நன்றியுடையேன்."

தம்பி எழிலுக்கு அண்ணன் வளவன் எழுதிய எட்டு மடல்கள் உள்ளன.

தங்கைக்கு

முதற்பதிப்பு : 1953

எட்டாம்பதிப்பு : 1966

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 1-25. பக்கங்கள் : 82

மு.வ. வின் முன்னுரை :

"பழமைக்கும் புதுமைக்கும் போர்; கடமைக்கும் உரிமைக்கும் முரண்பாடு; கற்புக்கும் காதலுக்கும் மாறுபாடு; கொள்கைக்கும்

நடக்கைக்கும் வேறுபாடு;குடும்பத்திற்கும் உலகிற்கும் போராட்டம்; இவ்வாறு ஒவ்வொரு துறையிலும் பொதுவாக வாழ்க்கை தாக்குண்டு நலிவுறுகிறது; சிறப்பாகப் பெண்ணுள்ளம் சிதைவுறுகின்றது. எது எங்கே எவ்வாறு என ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆராய்ந்து தெளியாமையும்,தெளிந்தவரின் நெறியை நம்பாமையுமே காரணம் எனலாம். நெறியில் தெளிவும் நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டால் வாழ்வைக் காத்துக் கொள்ளமுடியும்; 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ'முடியும்.இதையே இந்தக் கற்பனைக் கடிதங்கள் அறிவுறுத்துகின்றன.''

எட்டுக்கடிதங்களாக அமைந்துள்ளது. தங்கைக்கு அண்ணன் வளவன் எழுதும் கடிதங்கள்.

நண்பர்க்கு

முதற்பதிப்பு : 1954

ஏழாம்பதிப்பு : 1967

விலை : ரூ. 2-00 பக்கங்கள் : 128

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை ; பாரிநிலையம், சென்னை--1.

மு.வ.வின் முன்னுரை :

''இது ஒருநல்ல குடும்பம்; வளவன்,எழில் இருவரும் உடன் பிறந்தவர்கள்; அன்னையும் தந்தையும் அறிவில் சிறந்தவர்கள்; பண்பாட்டைப் போற்றுபவர்கள். இவர்களின் குடும்ப நண்பன் நம்பி. அனைவரும் இந்த நூற்றாண்டில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்; இக்கால வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். இவர்கள் எல்லோரும் கற்பனைப் படைப்புக்களே. ஆயினும், இவர்கள் உணர்வனவும் உரைப்பனவும் கற்பனை அல்ல. இவை இன்றைய இளைஞர் பலர் உணர்வன, உரைப்பன.''

வளவனுக்கு நண்பன் நம்பி எழுதுவதாக அமைந்த ஒன்பது மடல்கள் உள்ளன.

பயண இலக்கியம்

யான் கண்ட இலங்கை

முதற்பதிப்பு : 1954

ஐந்தாம் பதிப்பு : 1971

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-50 பக்கங்கள் : 128

மு வ.வின் குறிப்பு:

''தமிழ்ப் பெரியார் திரு.வி.க. எழுதிய 'இலங்கைச்செலவு' என்பதை இளமையில் படித்தபோது என் உள்ளத்தே இலங்கை-யைப்பற்றி அழகிய கற்பனைஎழுந்தது. கோவைக்கிழார் திரு. சி. எம். ராமச்சந்திரன் செட்டியார் எழுதிய 'கடலின் கண் முத்து' என்ற நூலைப் படித்த பிறகு விரிவாக அறிந்து ஆர்வம் கொண்டேன். இடையிடையே இலங்கை நண்பர்களின் அளவ-ளாவல் என் உள்ளத்தை அந்த முத்துடன் பிணைத்துவந்தது. நேரில் கண்டறிந்த பின், தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கையைப் பிரித்து வைத்துள்ள கடலை நினைந்து நினைந்து நொந்தேன். என் அனுபவமும் உணர்வும் இளைஞர்களுக்குப் பயன்படக்கூடும் என்று பயணக் குறிப்புகளைக் கடிதங்களாக அமைத்து நூல் வடிவாக்கியுள்ளேன்.

அரசுக்கு 'வ' எழுதிய ஐந்து மடல்கள் உள்ளன.''

வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம்

அறிஞர் பெர்னுட்ஷா

முதற்பதிப்பு : 1948

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 1-00 பக்கங்கள் : 62

மு.வ. வின் முன்னுரை:

"விவேகானந்தர், இராமதீர்த்தர், தாகூர், காந்தியடிகள் முதலிய இந்நாட்டுப்பெரியார்களின் ஆங்கில நூல்களை விரும்பிக்-கற்பது போலவே, இங்கிலாந்தின் அறிஞர்களுள் பெர்னுட்ஷா, எச்.ஜி. வெல்ஸ், சி.இ.எம். ஜோட் ஆகியோர் எழுதியுள்ள நூல்-களையும் விரும்பிக் கற்பது என் வழக்கம். பெர்னுட்ஷாவை நான் விரும்புவதற்குக் காரணம், வாழ்க்கைச் சிக்கல் எதுவாயினும் அதை மேற்போக்காகக் கண்டு மருந்திட்டுச் செல்லாமல், அடிப்படை கண்டு திருத்தும் ஆற்றல் அவருடைய எழுத்துக்களில் இருப்பதே ஆகும்."

நூலின் அமைப்பு இயல்களாக அமையாமல் சிறு பத்தி-களுக்குத் தலைப்பு இடப்பட்டு ஒரே தொடராக உள்ளது.

இரண்டாம்பதிப்பு : 1952

ஐந்தாம்பதிப்பு : 1966

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 2-50 பக்கங்கள் : 131

மு. வ. வின் முன்னுரை: (இரண்டாம் பதிப்பிற்கு எழுதியது)

"முதல் பதிப்பு வெளியான போது அறிஞர் ஷா வாழ்ந்து வந்தார். இப்போதோ அவர் இல்லை. முதல் பதிப்பில்

'இருக்கிறார்' என்று குறித்த இடங்களை 'இருந்தார்' என்று இப்போது திருத்த நேர்ந்தது. இவ்வாறே பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன. நூலும் இருமடங்காக் விரிவுபெற்றது.''

நூலினமைப்பு இயல்களாக அமைந்து ஒவ்வோர் இயலுக்கும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. பிறப்பும் வளர்ப்பும்
2. தொழில் முயற்சி
3. எழுத்தாளர் ஆதல்
4. தாமே கற்றல்
5. தொண்டு ஆற்றல்
6. திருமணம்
7. செருக்கும் கிறுக்கும்
8. உண்மையும் நேர்மையும்
9. நாடகப்புலமை
10. தனிப்போக்கு
11. ஆடம்பர வெறுப்பு
12. பெண்கள் முன்னேற்றம்
13. கருத்துப் புரட்சி
14. திட்பமும் திறனும்
15. வியத்தகு வாழ்வு
16. இறுதி

காந்தி அண்ணல்

முதற்பதிப்பு : 1948

ஆறும்பதிப்பு : 1965

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 1-25 பக்கங்கள் : 104

மு.வ.வின் முன்னுரை :

"அண்ணலுடைய வாழ்க்கை, படைப்பின் சட்டங்களை ஒட்டி இயங்கிய தூய வாழ்க்கை; ஆகையால் அது எல்லாமக்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் நல்வாழ்க்கையாகும். உலகம் போற்றுமாறு ஒருவர் வாழ்ந்த விழுமிய வாழ்க்கையில் விளங்கும் பண்புகளை ஒருவாறு எடுத்துக் காட்டுவதே இதன் நோக்கமாகும்."

உள்ளுறை

1. தூய்மை

2. தொண்டு

3. முற்போக்கு

4. உணர்வு

5. அடிப்படை

கவிஞர் தாகூர்

முதற்பதிப்பு : 1949

பதினொன்றும் பதிப்பு : *1967*

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-50.   பக்கங்கள் : 76

முன்னுரை, பதிப்புரை எதுவுமில்லை

உள்ளே

1. இளமை
2. வாழ்க்கை அமைப்பு
3. தொண்டு
4. பெருவாழ்வு
5. உள்ளத்தின் ஒளி

திரு. வி. க.

முதற்பதிப்பு: 1962

விலை : ரூ. 1-00. பக்கங்கள் : 64

பதிப்பகத்தார் குறிப்பு :

"திரு. வி. க. வாழ்ந்தபோது - அவருடைய மணி விழாவின் போது - 1943ல் மு. வ. அவர்களால் எழுதப்பட்டது வானம்பாடி என்னும் கட்டுரை. மற்றவை அவர் மறைவிற்குப் பின் 1956, 57, 58 ஆம் ஆண்டுகளில் கலைக்கதிர், சுதேசமித்திரன் ஆகிய இதழ்களில் மு. வ. எழுதியவை."

பொருளடக்கம்

1. தொண்டு
2. விடுதலைப் போர்
3. தமிழ்நடை
4. செய்யுள் தொண்டு
5: தமக்கென வாழாமை
6. பெண்ணின் பெருமை
7. அஞ்சாநெஞ்சம்
8. கருத்தின் ஒளி
9. வானம்பாடி

மூன்றும் பதிப்பு : 1968
வெளியீடு : தாயகவெளியீடு
வி. உரிமை: பாரிநிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரு. 3-00 பக்கங்கள்: 155

மு. வ. வின் முன்னுரை :

"இந்நூற்றுண்டு கண்ட சான்றோர்களில் திரு. வி. க. ஒருவர். அவர் தொண்டுகளை அறிந்தவர்களுள் அவர் வாழ்வோடு நெருங்கியவர்களும் அவருடைய பேச்சுக்களைக் கேட்டவர்களும் அவர்தம் சான்றாண்மையை மறத்தல் இயலாது. இனி அவருடைய எழுத்துக்களைக் கற்பவர்களும் அவர்தம் பெருந்தகைமையை மறத்தல் இயலாது."

பொருளடக்கம்

1. தமிழகத்தந்தை
2. வாழ்க்கை
3. வளர்ச்சி
4. தொண்டு
5. விடுதலைப் போர்
6. அரசியல்
7. நினைவாற்றல்
8. தமிழ்நடை
9. செய்யுள் தொண்டு
10. தமக்கென வாழாமை
11. பெண்ணின் பெருமை
12. அஞ்சாநெஞ்சம்
13. கருத்தின் ஒளி
14. வானம்பாடி
15. கடவுள் நெறி

இலக்கிய ஆய்வு

1. பொதுவகை

2. சிறப்புவகை

பொதுவகை

இலக்கிய ஆராய்ச்சி

முதற்பதிப்பு : 1953

நான்காம்பதிப்பு : 1967

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை: ரூ. 3-25 பக்கங்கள் : 199

மு. வ. வின் முன்னுரை:

"புலன்களின் இன்பத்தைவிட அறிவின் இன்பம் சிறந்தது; நீடு நிற்பது என்பது அறிஞர் கொள்கை. இலக்கிய இன்பம் அத்தகையதே ஆகும். அத்தகைய இன்பத்தை நினைத்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும் நுகர்தற்கு ஆராய்ச்சி துணை செய்வதாகும். வாழ்க்கைக்கு மெய்யுணர்வு இன்றியமையாதது. இலக்கிய இன்பத்திற்கு ஆராய்ச்சி இன்றியமையாதது. இலக்கியத் துறையிலும் உணரத்தக்க உண்மைகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றைச் சுருங்கச் சொல்வதே இந்நூல்."

பொருள்

1. இலக்கிய ஆராய்ச்சி
—கலைக்கதிர்—டிசம்பர் '49

2. வரலாறும் காவியமும்
—கலைக்கதிர்—மார்ச் '49

3. அகலமும் ஆழமும்
—கலைக்கதிர்—மே '49

4. நல்லநூல்
—கலைக்கதிர்—டிசம்பர் '48

5. சங்கப்பலகை
— கலைக்கதிர்—ஜூலை '49

6. உள்ளம் பலவகை
—கலைக்கதிர்—ஜனவரி '49

7. இருண்ட சத்திரம்
—கலைக்கதிர்—ஏப்ரல் '49

8. கலைஞன் தியாகம்
—கலைக்கதிர்—ஆகஸ்டு '49

9. கலையும் கண்ணீரும்
—கலைக்கதிர்—ஜூன் '50

10. முயலும் ஆமையும்
-கலைக்கதிர்-செப்டம்பர் '49

11. ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு
—கலைக்கதிர்—மார்ச் '50

12. மலரும் மாலையும்
—கலைக்கதிர்—ஏப்ரல் '50

13. உயிரும் உடம்பும்
—கலைக்கதிர்—ஜூன் '50

14. பாட்டின் விடுதலை
—கலைக்கதிர்—ஜூன் '49

15. பாட்டின் துறவு
—கலைக்கதிர்—ஆகஸ்டு '50

16. எள்ளும் எண்ணெயும்
—கலைக்கதிர்—மே '50

17. காகிதப் பூந்தோட்டம்
—கலைக்கதிர்—செப். '60

18. சடங்குச் செய்யுள்
—கலைக்கதிர்—பிப்ரவரி '50

19. உள்ளத்தின் ஒளி
—கலைக்கதிர்—அக். '49

20. விட முடியாது—கலைக்கதிர்—டிசம்பர் '50

21. அறிவியலும் இலக்கியமும்

இலக்கியத் திறன்

முதற்பதிப்பு : 1959

இரண்டாம்பதிப்பு : 1965

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 5-00 பக்கம் : 340

முன்னுரை :

"1945-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 18, 22 ஆகிய நாட்களில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் (ஆனரரி ரீடர் என்ற முறையில்) சிறப்புச் சொற்பொழிவாகத் 'தமிழில் இலக்கிய ஆராய்ச்சி' என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. தமிழ் எம்.ஏ. வகுப்புக்கு அப்பொருள் பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்துவதற்கு அப்பேச்சுக் குறிப்புக்களைத் திரும்ப நோக்கினேன். அவற்றை விரிவு படுத்தி ஒரு நூலாக்க முயன்றேன். இம்முயற்சியைத் தமிழகம் வரவேற்கும் என நம்புகிறேன். இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த அச்சொற்பொழிவினை நிகழ்த்தப் பணித்துப் பின்னர் அதனை வெளியிட்டுக் கொள்ள உரிமையும் நல்கிய பல்கலைக்கழகத்தினரின் உதவியை நன்றியுடன் போற்றுகிறேன்."

பொருளடக்கம்

1. அறிவியலும் கலையும்
2. கலைகள்
3. கலைஞர்
4. இலக்கியம்
5. உணர்ச்சி
6. கற்பனை
7. வடிவம்
8. உணர்த்துதல்
9. நுகர்தல்
10. ஆராய்ச்சி

இலக்கிய மரபு

முதற்பதிப்பு : 1960

இரண்டாம்பதிப்பு : 1968

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 4-00 பக்கங்கள் : 208

மு.வ.வின் குறிப்பு : *(பக்கம் 3ல் உள்ளது)*

"வாழ்வு மரபு உடையது; இலக்கியம் வாழ்விலிருந்து மலர்ந்தது ஆதலின் அதுவும் மரபு உடையது. இலக்கியம் நுகர்வோர்க்கும் மரபு பற்றிய அறிவு இன்றியமையாதது; இலக்கியம் ஆராய்வோர்க்கும் அந்த அறிவு இன்றியமையாதது.

இலக்கியம் பலவகை. தமிழில் தொன்றுதொட்டு அமைந்த இலக்கிய வகைகளும் உண்டு; இன்று புதியனவாய் அமைந்த இலக்கிய வகைகளும் உண்டு. அவற்றில் அமைந்துள்ள மரபுகளை ஆராய்ந்து கூறுவதே இந்நூலின் நோக்கமாகும்."

பொருள்

1. பாகுபாடு
2. காவியம்
3. நாடகம்
4. நாவல்
5. சிறுகதை
6. மரபு

சிறப்பு வகை இலக்கிய ஆய்வு

1. சங்க இலக்கியம்

(i) பொதுவான ஆய்வு

(ii) அகநானூறு

(iii) நற்றிணை

(iv) குறுந்தொகை

(v) புறநானூறு

(i) பொதுவான ஆய்வு

The Treatment of Nature in Sangam Literature*

First Edition : 1957

Second Edition : 1969

Publisher : Saiva Siddhantha Works Publishing Society, Madras-1.

Price : Rs. 8·00 Pages : 436

M. Varadarajan's *Preface :*

"The first part is on the treatment of Nature from the point of view of the poetry and the poets of the age. The second part is devoted to study the subject from the point of view of Nature itself. The third part deals with the methods in which Nature has been described in Sangam literature."

The book was in its origin a thesis submitted by Professor M. Varadarajanar to the University of Madras for the Ph. D. degree in 1947.

Contents

Part I

The place of Nature in Sangam Literature

The Nature—poets of the Sangam Age

Part II

The Earth

The Sky

The Flora and Fauna

Part III

Nature in Similitudes

Co-existence with Nature

Conclusion.

---

* இந்நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 'பழந்தமிழ் — இலக்கியத்தில் இயற்கை' என்னும் பெயரில் வெளிவந்தது.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை

முதற்பதிப்பு : 1964

வெளியீடு : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 9-00

மொழிபெயர்த்தவர்கள்

திரு. ம. ரா. போ. குருசாமி

திரு. சுப. அண்ணாமலை

திரு. கதிர். மகாதேவன்

பக்கம் 3, 4 ஆகிய இரு பக்கங்களிலும் பாரிநிலையத்தினரின் பதிப்புரை உள்ளது.

"பழந்தமிழிலக்கியம் எனப்படும் சங்க நூல்களைப் பாடிய புலவர்கள் இயற்கையை உணர்ந்து போற்றிய திறம் எவ்வெவ்வாறு அவர்கள் பாட்டுக்களில் புலனாகின்றது என்பதை இந்நூல் விளக்குகின்றது. இயற்கையை உணர்ந்து பாடியபெற்றி இத்தகையது என விளக்குவதற்கு ஏற்ற பகுதிகள் மட்டுமே இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன."

பொருளடக்கம்

பதிப்புரை

1. இயற்கை பெறும் இடம்
2. பாடிய புலவர்கள்
3. நிலம்
4. வானம்
5. பயிரினமும் உயிரினமும்
6. உவமையில் இயற்கை
7. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு

முடிவுரை

இலக்கியக் காட்சிகள்

முதற்பதிப்பு : 1962

இரண்டாம்பதிப்பு : 1968

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-75 பக்கங்கள் : 85

மு. வ. வின் குறிப்பு:

"உலகில் காணும் காட்சிகள் புறக் கண்ணின் வாயிலாக உள்ளத்தே பதிந்து சில காலம் நிற்பவை. அவற்றுள் பல, உள்ளத்தே பதியாமலும் அழிதல் உண்டு. இலக்கியம் பயின்று பண்பட்ட உள்ளம் உடையவர் மட்டுமே இலக்கியக் காட்சிகளைக் கண்டு பயன்பெற முடியும். .....அத்தகைய காட்சிகள் பற்றிய கட்டுரைகள் சில இந்நூலில் உள்ளன. 1951 — '60 ஆண்டுகளில் அவ்வப்போது எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளில் சிலவற்றின் தொகுப்பு இது".

பொருளடக்கம்

1. ஒரு நாள் மாலை
2. மருள்மாலை
3. நெஞ்சமும் உலகமும்
4. இயற்கையின் உறவு
5. தூய உணர்ச்சி
6. உறங்கும் மலர்
7. துன்பக்குரல்
8. தள்ளாதவர் வாழ்க்கை
9. பிரம்பின் நிழல் — அமுதசுரபி 1949

10. அன்பு வாழ்க்கை

11. அதே மழை — அமுதசுரபி-
ஆகஸ்டு '49

12. நோன்பு முடிந்தது

13. யானைக்கன்று

14. நெருஞ்சி உணர்த்திய
உண்மை

15. இனிமை வளரும்
வாழ்வு

16. பொல்லாத உலகம்

17. கரும்பும் துரும்பும்

18, வழியெல்லாம்
விருந்து

19. இயற்கையின் கலை
அரங்கு

மணல் வீடு

முதற்பதிப்பு : 1948
நான்காம் பதிப்பு : 1965
வெளியீடு : தாயகவெளியீடு
வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை–1
விலை : ரு. 1·00 பக்கங்கள் : 72

மு. வ. வின். முன்னுரை:

"வாழ்க்கை நிலைகளில் காதல் ஒன்று. மணலில் வீடுகட்டி விளையாடும்போது குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் எவ்வாறு தூய்மையும் உண்மையும் அன்பும் குடிகொண்டிருக்கின்றனவோ, அவ்வாறே காதலர்களின் உள்ளத்திலும் அந்த உயர்ந்த பண்புகள் விளங்குகின்றன. சங்கப்பாட்டுக்களில் பல இந்த அகப்பொருள் பற்றிய உணர்வு ததும்பியவை. அவற்றைப்பாடிய புலவர்கள் தெளிந்த அறிவும் பண்பட்ட நெஞ்சும் பெற்றவர்கள். ஆகையால் மாசற்ற காதல் வாழ்க்கையின் பலபடிகளை அவர்கள் உணர்ந்து பாடியிருக்கின்றார்கள். அவற்றுள் சில பாட்டுக்களை எளிய முறையில் ஒருவாறு விளக்க முயன்ற முயற்சியே இந்த நூல்."

உள்ளே

1. நெஞ்சம் எங்கே?
2. உணர்வும் உறவும்
3. அந்தவழி
4. கவலை தீருமா?
5. தாய் மனம்
6. உரிமையே இன்பம்
7. அவள் வேண்டுகோள்
8. மறவா ஓவியம்
9. நல்ல ஆசை
10. ஒரு குறை
11. நினைப்பா அது?

நடைவண்டி

முதற்பதிப்பு : 1956

மூன்றும்பதிப்பு : 1964

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை: பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை: ரு. 1-25 பக்கங்கள் : 100

மு. வ. வின் முன்னுரை:

"வாழ்க்கையின் படிகள் பல. காதல்கொண்டு ஒருவனும் ஒருத்தியும் ஒன்றுபட்டு இல்லறம் மேற்கொள்வது, வாழ்க்கைப் படிகளுள் ஒன்று ஆகும். உள்ளம் பண்பட்ட சான்றோர்கள், சிறுவர்களின் மணல்வீட்டையோ நடைவண்டியையோ வெறுப்பதே இல்லை. தம்மை மறந்து கண்டுகளிக்கும் நெஞ்சம் பெற்று மகிழ்கின்றனர். இளைஞர்களின் ஒழுக்கநெறி பிறழாத காதல் வாழ்வையும் சான்றோர்கள் அவ்வாறே நோக்குகின்றனர். சங்க-காலத் தமிழ்ச் சான்றோரால் தந்தருளப் பெற்ற பாட்டுக்களில் சிலவற்றின் விளக்கங்கள் இந்நூலில் உள்ளன."

1. உண்மை அறிந்தாள்
2. சொல்லாதே — கலைக்கதிர் ஜனவரி' '52
3. நிறைந்த நெஞ்சம்
4. வலைகண்ட மான்
5. இன்பவாழ்வு
6. வேர்ப்பலா
7. ஊர் வாய் அடங்குமா?
8. மகிழ்ச்சியின் எல்லை

9. என்ன மாறுதல்

10. அன்பின் வெற்றி — கலைக்கதிர், செப். 53

11. தேடமுடியுமே!

12. சுடர்துணையாக் — கலைக்கதிர்— ஜன. 50

13. மழையின் குரல்

14. புரட்சி — கலைக்கதிர் ஜனவரி, '51

15. மைதீட்டும் கோல்

முல்லைத்திணை

முதல்பதிப்பு : 1952

மூன்றும்பதிப்பு : 1964

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-50 பக்கங்கள் : 90

மு. வ. வின் நன்றியுரை:

"காதல்பாட்டுக்களை நெறிப்படுத்தி முறையுற வகுத்த பெருமை, பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பாகும். அவ்வாறு நெறியும் முறையும் போற்றி வளர்த்த காரணத்தால் தான், பழைய காதல் பாட்டுக்களில் கலைச்செல்வம் மிளிர்வதுடன் நுட்பமும் தூய்மையும் குன்றாமல் விளங்குகின்றன. முல்லைத் திணையாக வகுக்கப்பட்ட பாட்டுக்களின் பெற்றியைக் குறித்துச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் வாய்ப்பை எனக்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தந்தது. பல்கலைக்கழகத்தார் 'ஆனரரிரீடர்' என்னும் பதவி அளித்து, ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துமாறு பணித்தனர். 1946 நவம்பர் 4, 5 ஆகிய நாட்களில் அவ்வாறு நிகழ்த்திய சொற்பொழிவே இந்நூலாக அமைந்தது..............".

(ii) அகநானூறு

நெடுந்தொகைச் செல்வம்

முதற்பதிப்பு : 1954

இரண்டாம்பதிப்பு : 1957

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 2-50 பக்கங்கள் : 192

மு. வ. வின் நீண்ட முன்னுரை (பக்கம் 3—14)

"மனம் உணர்ச்சிகளால் வளர்வது. வாழ்க்கையில் எய்தும் உணர்ச்சிகளும் மனத்தை வளர்க்கும்; இலக்கியத்தால் பெறும் உணர்ச்சிகளும் அதை வளர்க்கும். சங்கப் பாட்டுக்களைப் பாடிய புலவர்கள் மலையிலும் காட்டிலும் வயலிலும் கடற்கரையிலும் வானத்திலும் கண்ட காட்சிகளை நாமும் கண்டு பழகல் வேண்டும். அவர்கள் உணர்ந்து பாராட்டிய நாகரிகக் கூறுகளை நாமும் உணர்ந்திடல் வேண்டும். அவர்கள் ஆய்ந்து உணர்ந்த உள்ளத்து உணர்வுகளை நாமும் ஆய்ந்து உணர்தல் வேண்டும்."

பொருளடக்கம்

1. மலை

2. காடு

3. மருதம்

4. கடற்கரை

5. வானம்

6. உவமைகள்

7. நாகரிகம்

8. உள்ளம்

நெடுந்தொகைவிருந்து

முதற்பதிப்பு : 1954

இரண்டாம்பதிப்பு : 1957

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை: ரூ. 3-00 பக்கங்கள் : 207

மு. வ. வின் முன்னுரை (பக்கம் 3-7) :

"எவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த இலக்கியமாயினும் அதன் எதிர்காலம், கற்கும் மக்களைப் பொறுத்தே அமைகின்றது. ஒருபுறம், அதனை ஆழ்ந்து கற்று உணரும் புலவரும் வேண்டும். மற்றொரு புறம், அதன் கருத்தை உணர்ந்து போற்றிப் புகழும் பொதுமக்களும் வேண்டும். பொதுமக்களின் உள்ளத்தில் இடம் பெறுமல், புலவர் நெஞ்சில் மட்டும் வாழும் வாழ்வு போதாது. மக்களின் பெரும்பாலோர் தம் முன்னோரின் இலக்கியச் செல்வத்தைப் போற்றும் நிலை வேண்டுமானால், பழைய இலக்கிய நூல்களை எளிய முறையில் – ஆயினும் அடிப்படை உண்மை திரியா வகையில் – வெவ்வேறு வடிவில் தருதல் வேண்டும். இந்த நோக்கம் கொண்டே, இந்தச் சிறு நூலில் இற் செறிப்பு வரைவுகடாதல் முதலான பல தொடர்கள் இல்லாமல், இக்காலத்தில் பயின்று வழங்கும் சொற்களையும் தொடர்களையுமே கூடிய வரையில் பயன்படுத்த நேர்ந்தது."

77 பாடல்கள் விளக்கங்களுடன் உள்ளன.

ஓவச்செய்தி*

முதற்பதிப்பு : 1946

நான்காம்பதிப்பு : 1963

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 2-50 பக்கங்கள் : 179

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'ஆனரரி ரீடர்' பொறுப்பில் இருந்தபோது 1944 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 23 ஆம் நாள் நிகழ்த்திய மூன்று மணி நேரப் பேச்சு, நூலாக வடிவெடுத்தது.

"அளிநிலை பொறாஅது. . . . ." என்னும் அகநானூற்றுப்பாடலுக்கு (அகநானூறு-5) எழுந்த விளக்க ஆய்வு இந்நூல்.

மு.வ.வின் நன்றியுரை:

"ஒருபாட்டு; அதைக் குறித்துப் பலநாள் போராட்டம்; இரண்டுநாள் இரவும் பகலும் ஏக்கம், மூன்றும் நாள் மாலையில் வேலத்து மலையை அடுத்த அழகிய ஓடையில்[1] உலவும்போது எதிர்பாராத விளக்கம்; நல்ல தெளிவால் பிறந்த பேருவகை — இவையே நூலாக உருப்பெற்றன."

உள்ளுறை

1. பாட்டும் பொருளும்
2, இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்
3. புதுவிளக்கம்
4. ஓவச்செய்தி

* சென்னை அரசாங்கத்தின் பரிசு பெற்றது.

1. இந்நூல் பிறந்த இடமாக வேலம் மலையிலிருந்து வரும் வழியில் உள்ள ஓடைபற்றி 'எங்கள் ஊர்' பகுதியில் வேலம் பற்றி மு.வ. எழுதிய கட்டுரையில்-ஆனந்த விகடன் 3-8-1969 (பக்கம்-26) குறிப்பிட்டார்.

(iii) நற்றிணை

நற்றிணை விருந்து

முதற்பதிப்பு : 1953

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1

விலை : ரு. 2-00 பக்கங்கள் : 128

மு வ.வின் முன்னுரை:

"ஓரளவு முயற்சி மேற்கொண்டு பழைய சொற்களில் சிறிது கருத்துச் செலுத்தினால் போதும்; சங்ககாலப் புலவர்களின் வரம்பு கடவாத கற்பனைச் செல்வமும் வாழ்வுக்கு உரிய கலையுணர்ச்சியும் நமக்கு முன்வந்து உதவும். நற்றிணை போன்ற பாட்டுக்கள் பலமுறை பயின்று உணரத்தக்க கலைவிருந்துகள் ஆகும். பலமுறை பயில்வதற்கு உரிய சிறிய உதவியே பாட்டின் முன் தரப்பட்டுள்ள சிறு விளக்கம். சங்கப் பாட்டுக்கள் தமிழர் பலர் அறிந்த இலக்கியச் செல்வமாக விளங்கினால்தான் எதிர்காலத்தில் வாழ்தல் இயலும். அதனால் எளிதில் கற்பதற்கு உரிய வகையில் இப்பாட்டுக்களை அமைத்தல் வேண்டுவதாயிற்று."

நற்றிணைப் பாடல்கள் எழுபத்தியேழுக்கு விளக்கம் தருவதாக அமைந்துள்ளது.

நற்றிணைச் செல்வம்

முதற்பதிப்பு : 1958

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை: பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 2-75 பக்கங்கள் : 192

மு. வ. வின் முன்னுரை:

"நற்றிணைப் பாட்டுக்களைப் பாடிய புலவர்கள், காதலரின் உடல்வனப்பை எடுத்துக்கூறுவதற்காகத் தம் புலமையைப் பயன் படுத்தவில்லை. காதலரின் பண்பட்ட உள்ளத்து உணர்ச்சியைப் புலப்படுத்துதலே அப்புலவர்களின் நோக்கம். பாட்டுக்களைக் கற்பவர்க்குக் காதலரின் முகம் விளங்கித் தோன்றுவதைவிட, முகக்குறிப்பே மிகத் தெளிவாகத் தோன்றும். மற்ற கலை-களுக்கு இல்லாத பெருஞ்சிறப்பு இது. பாட்டுக்களின் உடல் எனப் போற்றப்படும் கற்பனை, இவற்றில் அளவுபட அமைந்-துள்ளது எனலாம். எளிய உடை சூழ்ந்த இத்தகைய அழகிய கலையுடம்புகளில் அமைந்துள்ள உணர்ச்சிகள் மாசற்றவை; நெறியானவை; போற்றத்தக்கவை."

பொருளடக்கம்

1. மலை
2. முகில்
3. காடு
4. பாலை
5. மருதம்
6. கடல்
7. உவமை
8. பேசாதன
9. இயற்கையின் இரக்கம்
10. பின்னணி
11. காதல்
12. தோழி
13. இல்லறம்
14. வரலாறு
15. நம்பிக்கை
16. நீதி, பண்பு

(iv) குறுந்தொகை

குறுந்தொகைச் செல்வம்

முதற்பதிப்பு : 1955

இரண்டாம்பதிப்பு : 1958

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 2-25. பக்கங்கள் : 180

மு.வ. வின் நீண்ட முன்னுரை (பக்கம் 3 முதல் 14 முடிய):

" குறுந்தொகைப் பாட்டுக்கள் ஓவியநெறி பற்றிக் குறிப்பிட்ட ஒரு நேரத்து நிகழ்ச்சியை அல்லது மனநிலையை மட்டும் விளக்கும் போக்கில் அமைந்தவை. கலைச்செல்வமாகக் கொண்டு போற்றிய பின்னரே, இப்பாட்டுக்கள் விருந்தாக விளங்கி இன்பம் பயப்பனவாகும். இவ்வகையில் இந்நூல் துணைசெய்யும் என நம்புகிறேன்."

பொருளடக்கம்

1. புதுமையுணர்வு
2. பிறருள்ளம் உணர்தல்
3. சொல்லும் திறன்
4. காதல் தந்த ஆற்றல்
5. ஏமாற்றம்
6. பாலையிலும் அன்பு
7. துன்பத்திற்குத் துணை
8. குடும்பப் பண்பாடு
9. உணர்வோவியம்

10. பழக்கவழக்கங்கள்
11. குறிக்கோள்
12. கேளாத பேச்சு
13. பறவை விலங்குகளின் வாழ்க்கை
14. கற்பனைக் குறிப்பு
15. உவமைத்திறன்

(பிறவெளியீட்டில் மீண்டும் வெளிவந்த விவரம்)

1. 'சொல்லும் திறன்'

'இலக்கியச்சோலை' - நூல் - (தொகுப்பாசிரியர் பண்டித சு. வே. நடராசன்) - பூமகள் பதிப்பகம், நாகர்கோவில்

குறுந்தொகை விருந்து

முதற்பதிப்பு : 1956

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 1-50 பக்கங்கள்: 112

மு. வ. வின் முன்னுரை (பக்கம் 3-7) :

"பாட்டுக்கு இன்றியமையாத உணர்ச்சி, கற்பனை, ஒலி நயம் மூன்றும் உள்ளன. பாட்டில் உணர்த்தப்படும் உணர்ச்சி நுண்ணியது; அமைந்துள்ள கற்பனை நுண்ணியது; இயைந்-துள்ள ஒலிநயமும் நுண்ணியது. நுண்ணிய உணர்வுடன்

பண்பட்ட உள்ளமே இவற்றை உணர்தல் இயலும். பலமுறை பயின்று நுகரத்தக்க கலைவிருந்து இப் பாட்டுக்களில் உள்ளது. பலமுறை பயில்வதற்கு உரிய சிறிய உதவியாகப் பாட்டின் முன் தரப்படும் சிறுவிளக்கத்துடன் நூறு பாட்டுக்கள் இந்நூலில் உள்ளன.''

நூறு பாட்டுக்கள் விளக்கங்களுடன் உள்ளன.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை

முதற்பதிப்பு : 1956

மூன்றும்பதிப்பு : 1963

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-00 பக்கங்கள் : 73

மு. வ. வின் முன்னுரை:

''தமிழின் ஆக்கத்திற்குரிய அருந்தொண்டு பல ஆற்றி வந்துள்ள கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பதினொன்றும் ஆண்டு விழாவில் (19-2-1949ல்) தலைமை தாங்கும் பொறுப்பை எனக்குப் பணித்தனர் சங்கத்தினர். அப்போது ஆற்றிய சொற்பொழிவை இந்நூல் வடிவாக வெளியிட்டுள்ளேன். இதற்குக் காரணமாக விளங்கிய கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர்க்கு நன்றியறிதலுடையேன்.''

'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்னும் குறுந்தொகைப் பாட்டு குறித்து எழுந்த ஆய்வுநூல்.

புறநானூறு

தமிழ் நெஞ்சம்

முதற்பதிப்பு : 1947

ஒன்பதாம்பதிப்பு : 1967

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 2·00 பக்கங்கள் : 132

இதன் வருவாய் திரு. வி. க. கல்வி அறத்தின் உரிமை

மு. வ. வின் முகவுரை:

"பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் சான்றோர் உணர்வெல்லாம் தெளிவாகக் காண்கிறோம். அவர்தம் உணர்வே தமிழன்னையின் நெஞ்சம். அவ்வுணர்வின் பெற்றியை ஒருவாறு எடுத்துரைப்பதே இந்நூலின் நோக்கமாகும். இந்நூல் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் சிலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது."

பொருளடக்கம்

1. நாகரிகம்
2. அஞ்சாமை
3. அருள் உணர்வு
4. வஞ்சினம் கூறல்
5. திருத்தும் கடமை
6. பரிசில் வாழ்க்கை
7. வயிற்றுக்கவலை
8. உணர்த்தலும் உணர்தலும்

புலவர் கண்ணீர்

முதற்பதிப்பு : 1959

இரண்டாம்பதிப்பு : 1963

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-50 பக்கங்கள் : 100

மு. வ. வின் குறிப்பு :

"1946 நவம்பர் 11, 12-ல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'ஆனரரி ரீடர்' என்ற முறையில் 'புறநானூற்றில் கையறுநிலைப் பாட்டுக்கள்' என்னும் பொருள் பற்றி ஆற்றிய சிறப்புச் சொற்பொழிவை இந் நூலாக ஆக்கித்தந்துள்ளேன். இவ்வாறு இதனை வெளியிட உரிமை நல்கிய பல்கலைக் கழகப் பொறுப்பினர்க்கு நன்றியறிதலுடையேன்."

II. திருக்குறள் ஆய்வு

திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்

முதற்பதிப்பு : 1948

வெளியீடு : பொதிகைப்பதிப்பகம், கடலூர்.

பின்வந்த பதிப்புகள் தாயகவெளியீடு

ஏழாம்பதிப்பு : 1967

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 4-00 பக்கங்கள் : 416

திரு. வி. க. அருளிய அணிந்துரை (பக்கம் 3 முதல் 20 முடிய):

" திருக்குறள் ஒரு சுரங்கம். அஃது அவ்வக்கால உலகைப் புரக்கும் பொருள்களை அவ்வப்போது வழங்கும் பெற்றியது. ஆசிரியர் வரதராசனாரை யான் நீண்ட காலமாக அறிவேன். கவலைக்காட்சியை அவர் முகம் வழங்குவதில்லை. ஆசிரியர் வரதராசனார் பெருங்கலைஞராய் நாட்டை நல்வழியில் ஓம்புந்-தொண்டராவர் என்று யான் நினைத்ததுண்டு. அந்நினைவு பழுது படவில்லை. அவர் இயற்றியுள்ள நூல்கள் நாட்டை நல்வழியில் ஓம்பி வருதல் கண்கூடு இந்நூல் ஒரு நன்னூல்; புதுமைப் பொது நூல்; உலகம் ஒரு குலமாகத் துணைசெய்யும் நூல்."

மு. வ. வின் முன்னுரை (பக்கம் 21-23):

" திருவள்ளுவர் வாழ்க்கையை எவ்வாறு ஆராய்ந்துள்ளார், அவர் கண்டு விளக்கிய உண்மைகள் யாவை, அந்த விளக்கங்கள் இன்றைய வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவில் பயன்படுவன என்னும் பகுதிகளே இங்கு ஒருவாறு எழுதப்பட்டுள்ளன."

பொருளடக்கம்

காமத்துப்பால்
பொருட்பால்
அறத்துப்பால்

*திருக்குறள் தெளிவுரை

முதற்பதிப்பு : 1949

இரண்டாம்பதிப்பு : 1968

மறுபதிப்பு : 1968 ஏப்ரல் முதல் 27க்கும் மேற்பட்ட முறை வெளிவந்துள்ளன.

வெளியீடு : சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 2-00 பக்கங்கள் : 291

கழகத்தார் பதிப்புரை:

“வள்ளுவர் அருளிய தமிழ்மறைச் செல்வமாம் திருக்குறளுக்குப் பல்வேறு உரைகளுள்ளன. எனினும் யாவரும் எளிதிற்பெற்றுக் கற்று மகிழும் வண்ணம் இனிய எளிய உரையுடன் ‘திருக்குறள் தெளிவுரை’ என்னும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது நல்லமுறையில் -இவ்வுரையை ஆக்கித்தந்த உயர்திரு டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்களுக்கு எம் நன்றி உரியதாகின்றது.”

இடதுபுறம் தெளிவுரையும் வலதுபுறம் குறட்பாக்களும் வருமாறு அமைந்துள்ளது.

** தமிழ்நூல்களில் பல இலட்சம் பிரதிகள் அச்சாகி விற்பனையாகின்ற நூல். அடுத்தடுத்து ஒரே மாதத்தில் மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பதிப்புக்கள் வருகின்ற நூல்.*

குறள் காட்டும் காதலர்

முதற்பதிப்பு : 1968

வெளியீடு : தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை-8.

விலை : ரூ. 2-50 பக்கங்கள் : 118

மு. வ. வின் முன்னுரை:

"திருக்குறளில் உள்ள காதல் கருத்துக்களை அமைத்துக்-கட்டுரைகள் எழுதித் தருமாறு சுதேசமித்திரன் வார இதழைச் சார்ந்தோர் கேட்டார்கள். அவர்களின் விருப்பப்படி 1955, 56-ஆம் ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து சில கட்டுரைகள் எழுதினேன். பிறகு அந்தக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சேர்த்து வைத்திருந்தேன். சேர்த்து வைத்த தொகுதி எவ்வாறோ சிதைந்து குறையுடையதாயிற்று. சிதைவால் இழந்து போன சில கட்டுரைகளை மித்திரன் அலுவலகத்திற்குச் சென்று தக்க ஏற்பாடு செய்து இழந்தவற்றை எழுது-வித்துக் கொணர்ந்தார், திரு. க. சோமசுந்தரம்."

பொருளடக்கம்

1. நோயும் மருந்தும்
2. காதலர் கற்பனை
3. ஊசலாட்டம்
4. வன்மையும் மென்மையும்
5. மனத்தின் மாறுதல்
6. என்னிடம் சொல்லாதே
7. உயிரின் சுமை
8. தனிமைத் துன்பம்

9. கண்களின் இன்னல்

10. பிரிவுத்துன்பம்

11. கனவின் உறுதி

12. மாலைத்துயர்

13. அவர் கொடுமை

14. பேதைநெஞ்சம்

15. அழைத்துப்போ

16. தவறு தெரிவதில்லை

17. காதல் நெஞ்சம்

18. ஊடல் உரிமை

III. சிலப்பதிகார ஆய்வு

கண்ணகி

முதற்பதிப்பு : 1950

நான்காம்பதிப்பு : 1965

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி.உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை–1.

விலை : ரூ. 1–50 பக்கங்கள் : 111

மு. வ. வின் முகவுரை :

" தமிழகத்தின் முழுமணிகளாய் விளங்கி உலகிற்கு ஒளி பரப்பி வருவன சில. அவற்றுள் இங்குக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு; ஒன்று திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் ; மற்றொன்று கண்ணகியின் கற்புக்காவியம். கண்ணகியின் பெருமையைப் பலரும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வமே இந்நூல் எழுதத் தூண்டியது."

உள்ளே

வரலாறு

பண்புநலன்

மாதவி

முதற்பதிப்பு : 1950

நான்காம்பதிப்பு : 1967

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 1-50 பக்கங்கள் : 87

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'ஆனரரி' ரீடராக 1945 ஆம் ஆண்டு 'சிலப்பதிகாரத்துள் மாதவி' என்னும் பொருளில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு.

உள்ளே

வரலாறு

பண்புநலன்

இளங்கோவடிகள்

முதற்பதிப்பு: 1960

வெளியீடு: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர்.

பக்கங்கள்: 135

சொர்ணம்மாள் சொற்பொழிவுகள்* வரிசையில்

செப்டம்பர் 11, 12 ஆகிய இரு நாட்களில் அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு

இரண்டாம் பதிப்பு: 1963

வெளியீடு: தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை: பாரிநிலையம், சென்னை – 1.

விலை: ரூ. 1-50 பக்கங்கள்: 144

---

* *'சொல்லின் செல்வர்' டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை தம் அன்னையார் சொர்ணம்மாள் நினைவாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைத்த அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு, ஆண்டுதோறும் நிகழ்கிறது. இவ்வரிசை துவக்கப்பட்ட முதல் ஆண்டு டாக்டர் மு.வ. நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு இது.*

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் திரு. தி.மு. நாராயணசாமிப்பிள்ளை முதற்பதிப்பிற்கு அளித்த முன்னுரை (பக்: 1, 2).

" திருவாளர் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் அன்னையார் நினைவாக சொர்ணம்மாள் சொற்பொழிவுகள் என்ற பெயரில் மூன்று சொற்பொழிவுகள் ஆண்டுதோறும் பண்டைத் தமிழ்ப்புலவர் பெருமக்களில் ஒருவரைப்பற்றிப் பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் இப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் அறிஞர், ஒருவரைக்கொண்டு நிகழ்விக்க வைத்தார். இலக்கியநயமும் தமிழ்மரபும் ததும்பத் தமிழ்நூல்களை எழுதிப்பெயர்பெற்று விளங்குகின்றவரும் பேராசிரியருமான திரு. மு. வரதராசனாரை இச்சொற்பொழிவுகளைத் தொடங்கும்படி பல்கலைக்கழகம் கேட்டுக்கொண்டது."

மு. வ. இரண்டாம் பதிப்பிற்கு எழுதிய நன்றியுரை அடுத்த பக்கத்தில் உள்ளது.

உள்ளே

தமிழர்

கலைஞர்

அறவோர்

Makers of Indian Literature

Ilango Adigal

First Edition : 1967

Publisher ; Sahitya Akademi, New Delhi.

Pages :72

Contents

A Great life

Tamilnad during the Days of Ilango

The story of the Epic

The Epic and its Features

A Connoisseur of Arts

Bibliography

List of proper Names

Index

இலக்கிய வரலாறு

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

முதற் பதிப்பு : 1972

வெளியீடு : சாகித்திய அக்காதெமி, புது தில்லி.

விலை : ரு. 12 பக்கங்கள் : 376

தெ. பொ. மீ. யின் முன்னுரை:

"இந்தியாவில் வடமொழியை விட்டால் மீதியுள்ள மொழிகள் எல்லாவற்றையும் விடத்தமிழே நீண்டதோர் இலக்கிய வரலாறு படைத்த மொழியாகும். தமிழிலக்கிய வரலாற்றை எழுதும் பணியைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வரதராசனாரிடம் சாகித்திய அக்காதெமி ஒப்படைத்தது. அவர் ஆழ்ந்த் புலமை பெற்றவர். தமிழில் உள்ள முற்கால இடைக்காலத்–தற்கால இலக்கியங்களில் ஒருசேரத் திளைக்கும் ஒரு சிலரில் இவரும் ஒருவர். தமக்கே உரிய ஒப்பற்ற முறையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை விளக்கியுள்ளார். மதிப்பதற்குரிய காணிக்கையாக இது விளங்குகிறது."

அடுத்த பக்கம் பதிப்பாளர் குறிப்பு உள்ளது.

பொருளடக்கம்

1. தமிழ்மொழி
2. தமிழ் இலக்கியம்
3. சங்க இலக்கியம்
4. நீதிநூல் இலக்கியம்
5. இரட்டைக் காப்பியங்கள்
6. பக்திப் பாடல்கள்
7. பலவகை நூல்கள்

8. காப்பியங்கள்

9. சமயநூல்கள்

10. சதகம் முதலியன

11. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு

12. இஸ்லாமிய இலக்கியம்

13. கிறிஸ்தவ இலக்கியம்

14. வெளிநாட்டுத் தமிழிலக்கியம்

15. நாடக இலக்கியம்

16. கதை இலக்கியம்

17. கட்டுரை

18. இக்காலப்பாட்டிலக்கியம்

சிறப்புப்பெயர் அகராதி

Bibliography

மொழியியல்

மொழி நூல்

முதற்பதிப்பு : 1947

மறுபதிப்பு : 1953— 1974

(ஆறு மறு பதிப்புகள் வந்துள்ளன)

வெளியீடு: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை-1.

விலை : ரூ. 10-00 பக்கங்கள்: 296

முதற்பதிப்பின் முன்னுரை:

"இலக்கியத்தில் காண்பது மொழியின் பதிவு பெற்ற பழைய வடிவம். இலக்கணம் என்பது மொழியின் இறந்தகால நிலையை விளக்கி நிகழ்கால நிலையைச் சொல்ல முயல்வது. மொழியியல் என்பது மொழியின் வரலாற்றை விளக்குவதோடு நிகழ்கால நிலையைத் தெளிவாக்கி எதிர்காலப் போக்கையும் அறிவிக்க வல்லது, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து மொழிநூல் பாடத்திட்டத்தை ஒட்டி, பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பி. ஓ. எல். ஆனர்ஸ் (B. O. L. Hons.) வகுப்பிற்கு 1942 - இல் மொழிநூல் பாடம் கற்பிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்த போது, எனக்கு இந்நூலைப் பற்றிய எண்ணம் அரும்பியது. முதலில் மாணவராக இருந்த திருவாளர் போ. குருசாமி, சி. வேங்கடசாமி, ச. ரகுநாயகம், ரா. சீனிவாசன் ஆகியோர் அந்த எண்ணத்தை மேன்மேலும் வளர்த்து வந்தனர். யான் சொல்லியவற்றை அவர்கள் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களே இந்நூல் வடிவுபெற்றன."

பொருளடக்கம்

1. ஒலிவகை
2. உயிரொலிகள்
3. மெய்யெழுத்துக்கள்

4. ஒலியளவு
5. ஒலியழுத்தம்
6. ஒலியசைமுறை
7. சொல்லின் திரிபு
8. அடிச்சொற்கள்
9. பெயர்ச்சொல்
10. வேற்றுமை
11. மூவிடப்பெயர்
12. எண்ணுப்பெயர்கள்
13. வினைச்சொல்
14. வினைவகை
15. சுட்டு முதலியன
16. சொல்லும் பொருளும்
17. சொற்றொடர்

மொழியின் கதை

முதற் பதிப்பு : 1952

நான்காம் பதிப்பு: 1966

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை: பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை: ரூ. 0-75 பக்கங்கள்: 44

மு. வ. வின் குறிப்பு:

"உலகத்தில் மொழி இல்லையானால் நாகரிகம் என்பதே வளர்ந்திருக்காது. ஆகையால் நாகரிகக் கருவிகளுள் முதன்மை-யானது மொழியே. மற்ற நாகரிகக் கருவிகளின் வளர்ச்சிக்கும்

காரணமாக இருந்தது, இருந்து வருவது மொழியே. இப்படிப்பட்ட மொழி எப்படித் தோன்றியது, எப்படி வளர்ந்து உருவாகியது என்பவற்றை எளிய முறையில் கதைசொல்வதுபோல், தெரிவிப்பது இந்தச் சிறு நூல்.''

உள்ளே

1. மொழி இல்லாத நிலை
2. மொழியின் தொடக்கம்
3. எழுதா இலக்கியம்
4. எழுத்தின் தொடக்கம்
5. அருமையான கலை

எழுத்தின் கதை

முதற் பதிப்பு : 1952

நான்காம் பதிப்பு : 1956

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ.0-75 பக்கங்கள் :39

மு. வ. வின் குறிப்பு:

'' நாகரிகத்திற்கு அடிப்படையானது மொழி. மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக விளங்கியது எழுத்து. இப்படிப்பட்ட எழுத்து எப்படித் தோன்றியது எப்படி வளர்ந்து அமைந்தது என்பவற்றை எளிய முறையில் கதை சொல்வது போல் தெரிவிப்பது இந்தச் சிறு நூல்.''

உள்ளே

1. சித்திர எழுத்துக்கள்
2. ஆப்பு வடிவ எழுத்துக்கள்
3. அரபி எழுத்துக்கள்
4. சீன எழுத்துக்கள்
5. தமிழ் எழுத்துக்கள்

சொல்லின் கதை

முதற்பதிப்பு : 1952

நான்காம் பதிப்பு : 1966

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 0-75 பக்கங்கள் : 47

மு. வ. வின் குறிப்பு:

"தமிழ் மக்கள் தம் வாழ்க்கைக்கு மிகத் தேவை எனக்கொண்டவை நெல்லும் சொல்லும். உடலின் வளர்ச்சிக்கு நெல் தேவையானது. உள்ளத்தின் வளர்ச்சிக்குச் சொல் தேவையானது. ஊமைக்கு அறிவாற்றல் வளராதிருக்கக் காரணம் சொற்களாகிய கருவியை ஆளமுடியாத குறையே ஆகும். அறிஞனோ இந்தக் கருவியைத் திட்ப நுட்பங்கள் அறிந்து விருப்பம் போல் ஆளுகின்றான்; அதனால் அறிவாற்றலில் சிறந்து விளங்குகின்றான். இப்படிப்பட்ட சொல் எப்படித் தோன்றியது, எவ்வாறு வழங்குகிறது என்பனவற்றை எளிய முறையில் தெரிவிப்பது இந்தச் சிறுநூல்."

உள்ளே

1. சொல்லின் பிறப்பு

2. சொல்லின் வழக்கு

3. சொல்லின் இசை

4. சொல்லின் இலக்கணம்

5. இடப்பேச்சுகளும் கொச்சைமொழிகளும்

மொழி வரலாறு

முதற்பதிப்பு: 1954

ஐந்தாம் பதிப்பு : 1972

வெளியீடு: சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 10-00 பக்கங்கள்: 437

மு. வ. வின் முன்னுரை:

" தமிழ்மொழி மிகப் பண்பட்டது ; இலக்கிய வளம் உடையது. மொழிகளின் பொதுவான வரலாற்றை அறிவதன் வாயிலாக, தமிழ்மொழியின் வரலாறு பெரும்பாலும் விளங்குகின்றது. ஆகவே, இந்நூலில் பொதுவான மொழி வரலாற்றுப்பகுதிகளை விளக்க முயன்றுள்ளேன். தமிழ்மொழி பற்றிய சில சிறப்புப் பகுதிகளையும் இறுதியில் தந்துள்ளேன்."

பொருளடக்கம்

1. அரியகலை

2. பேச்சுமொழியும் எழுத்துமொழியும்

3. உணர்ச்சி : அறிவு : செயல்

4. மொழியின் பண்பாடு
5. போலச் செய்தல்
6. ஒப்புமையாக்கம்
7. மூட நம்பிக்கைகள்
8. வழக்கம்
9. இலக்கணம்
10. நாகரிகம்
11. ஒரு பொருட்கிளவிகள்
12. கடன்வாங்கல்
13. மரூஉ
14. ஒலித்திரிபு
15. இலக்கிய மொழியின் செல்வாக்கு
16. கிளைமொழி
17. பொதுமொழி
18. சிறப்புமொழி
19. குறுமொழி
20. குழந்தைமொழி
21. மொழியின் தோற்றம்
22. மொழிநிலைகள்
23. மொழியினங்கள்
24. ஆரியமொழியினம்
25. திராவிடமொழியினம்
26. தமிழ்
27. எழுத்து
28. எண்கள்

மொழியியற் கட்டுரைகள்

(முதற்பகுதி)

முதற்பதிப்பு : 1954

இரண்டாம் பதிப்பு : 1972

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரூ. 6-00 பக்கங்கள் : 272

மு. வ. வின் குறிப்பு:

"மொழியியல் நோக்குடன் எழுதப்பட்டவை இதில் உள்ள கட்டுரைகள். இவற்றில் கருத்து வேறுபாடுகள் எழுதல் இயற்கை. ஆயினும் மொழியின் வரலாற்றையும் இயல்பையும் அறிய முயல்வார்க்குத் துணைசெய்யும் என்னும் எண்ணமே இவற்றை வெளியிடத் தூண்டியது."

பொருளடக்கம்

1. பெண் அஃறிணையா? —செந்தமிழ்ச்செல்வி
2. இந்தியின் தாய் —செந்தமிழ்ச்செல்வி
3. தலைச்சோறு —செந்தமிழ்ச்செல்வி
4. நிற்பது கூடாது —செந்தமிழ்ச்செல்வி
5. அடக்குமுறை
6. மொழி பெயர்ப்பு
7. ஊருடன் கூடி வாழ்
8. செவிச் செல்வம்

9. வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்

10. 'கள்' பெற்ற பெருவாழ்வு

11. மனம் போன போக்கு

12. செல்லப்பன்

—செந்தமிழ்ச்செல்வி

13. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் —

கலைக்கதிர்-ஜுலை'54

14. இழப்பது ஒன்றும் இல்லை

15. அழகா? எளிமையா?

16. பெரியோர் சிறுபிழை

17. பெண்ணுரிமை

சிந்தனை நூல்கள்

வாழ்வியல்

நல்வாழ்வு

முதற் பதிப்பு : 1973
வெளியீடு : தாயக வெளியீடு
வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரூ. 1-50 பக்கங்கள் : 84

மு.வ. வின் குறிப்பு:

"பழங்கால நம்பிக்கைகளும் கொள்கைகளும் ஒருபுறம்; இக்காலப்புத்தறிவும் புதுப்போக்கும் ஒருபுறம்; இவற்றிடையே போராட்டம் உள்ளது. பழமைக்கு எதிர்ப்பு வளர்ந்து வருகிறது; ஆயினும் புதுமையும் ஆக்கம் தருவதாக இல்லை. ஆதலின் பலர் உள்ளம் தடுமாற்றம் உற்றுத் தளரக் காண்கிறோம். பழமை புதுமை இவற்றிடையே, என்றும் பயன்தரவல்ல அடிப்படை நெறிகள் சில உள்ளன. அவற்றைப் போற்றினால், வாழ்வில் அமைதியும் இன்பமும் வாய்ப்பதை ஒவ்வொருவரும் உணரலாம். இதை அறிவுறுத்துவதே இந்த நூலின் நோக்கம் ஆகும்."

பொருளடக்கம்

1. வழிபாடு
2. நம்பிக்கை
3. உடம்பைப்போற்றல்
4. எளிமை ஓர் அறம்
5. உரிமையும் கடமையும்
6. புலனடக்கம்
7. மனவலிமை வேண்டும்
8. பண்பாடு
9. பொதுமை அறம்
10. நீந்துக

பிறவெளியீட்டில் வந்த விவரம்

மனவலிமைவேண்டும்

'மறுவாழ்வு' திங்களிருமுறை இதழில் 1-2-1975ல் (பக்கம் 1, 2ல்) வெளியானது.

பெண்மை

பெண்மை வாழ்க

முதற்பதிப்பு : 1959
மூன்றும் பதிப்பு : 1966
வெளியீடு : தாயக வெளியீடு
வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரு 1-50 பக்கங்கள் : 88

மு.வ. வின் குறிப்பு:

" 'காதல்' இதழுக்கும் மற்றும் சில இதழ்களுக்கும் அவ்வப்போது எழுதிய கட்டுரைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து இந்நூலில் வெளியிட்டுள்ளேன். அந்த இதழாசிரியர்களுக்கு என் நன்றி "

பொருளடக்கம்

பெண்மை வாழ்க
பெண்மைக்கு மதிப்பு
அடிமை விலங்கு
உரிமையின் அடையாளம்
அழகும் ஆற்றலும்
களவும் கற்று மற— காதல் ஆண்டுமலர் 1958
பலர் காணத்தோன்றல்— காதல் ஆண்டுமலர் 1954
உறுதிப்பாடா? உடன்பாடா?
எல்லாம் மனத்தால்— காதல் ஆண்டுமலர் 1949
முன்னேற்றம் காதல் ஆண்டுமலர் 1955
குறிக்கோள்— காதல் ஆண்டுமலர் 1956
மலர்களுக்கு நன்றி— காதல் ஆண்டுமலர் 1950

குழந்தை உளவியல்

குழந்தை

முதற் பதிப்பு : 1954

இரண்டாம் பதிப்பு : 1955

வி.உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.

விலை: ரு. 1–25 பக்கங்கள் : 91

மு. வ. வின் முன்னுரை:

"குழந்தை இளஞ்செடி போன்றது. வளர்ப்பவர்களின் உணர்ச்சிகளும் விருப்பு வெறுப்புக்களும் அறியாமையும் அறிவும் குழந்தையின் வாழ்வைப் பலவாறு மாற்றியமைக்கக் காண்கிறோம். குழந்தையின் மனத்தையும் நம் மனத்தையும் அறிந்து தெளிவதில் பயன் உண்டு."

பொருள்

வலியார் முன் மெலியார்
ஆளுக்கு ஒரு சட்டம்
யார் பெரியவர்கள்?
நாமே பின்னிய வலை
விடாப்பிடி
உரிமை வளர்ச்சி
அச்சமும் அடக்கமும்
சொன்னால் வராது
திருத்தும் வழி
தொட்டில் பழக்கம்

கல்வி

கல்வி

முதற்பதிப்பு : 1956

மூன்றும் பதிப்பு : 1967

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை ; பாரி நிலையம், சென்னை-1.

விலை: ரு. 3-00 பக்கங்கள் : 189

மு. வ. வின் குறிப்பு:

" கல்வி விழுமிய செல்வம்; மனிதராகப் பிறந்த ஒவ்வொரு-வர்க்கும் அதைப்பெற உரிமை உண்டு. கல்வியால் குடும்பம் உயரும்; நாடு தழைக்கும்; உலகம் உய்யும். ஆகவே, கல்விமுறை சீர்ப்பட வேண்டும்; கற்பிக்கும் ஆசிரியர் நிலை உயரவேண்டும். அவ்வகை நோக்குடன் அவ்வப்போது 1948 முதல் எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இந்நூல்."

உள்ளே

1. நாகரிகத்தின் வித்து
2. ஆசிரியர்கள்
3. அமைதியான உழைப்பு
4. நல்லவர்கள் வருக
5. கண் அளிக்கும் தொண்டு
—கோவைமாவட்ட நூலக வாரவிழா மலர்—1955
6. நிறைந்த வாழ்வு
7. கல்வி
8. கல்வியும் சமுதாயமும்
9. பூங்காவில் வெறுப்பு
—முத்துச்சிவன் நினைவுமலர்—1955
10. மூன்று சொற்கள்
11. இருவர்க்கும் பொதுவா

12. நாட்டுக்கு நல்லது
13. கல்வியில் பாகுபாடு
14. வழி காண்போம்
15. தள்ளுவதில் தனித்திறமை
16. வாழ்வுக்கு ஆகாத வெயில்
—விகடன் தீபாவளி மலர்—1961
17. ஓட்டப்பந்தயம்
18. விளக்கின் இருள்
19. கூடு வளர்வதற்கே
20. உரிமைக்கு இடமா
21. நல்ல சமுதாயம் அமைக
22. கூட்டு வலிமை
23. அறிவு வளர்ச்சிக்கா? ஆரவாரத்திற்கா?
24. நம்பிக்கை
25. உணவும் மருந்தும்
26. பயனுள்ள வளர்ச்சி
27. அறம் விளங்கும் கோயில்

பிற வெளியீட்டில் வந்த விவரம்

கண் அளிக்கும் தொண்டு

'அமைச்சன்' ஜுன்' 65 இதழில் பக். 4, 5, 6-ல் கண் ஆக்கும் நிலையம் என்ற பெயரில் வெளியானது.

அரசியல்-நாடு-மொழி
காந்தியம்

அறமும் அரசியலும்

முதற் பதிப்பு: 1948

நான்காம் பதிப்பு : 1957

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு.

வி-உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 1-75 பக்கங்கள் : 128

மு. வ. வின். முன்னுரை:

" மக்கள் எல்லோரும் கூடி நடத்தும் அரசியலுக்கே அறம் சிறப்பாக வேண்டும். அரசியல் அல்லல் விளைப்பதற்கெல்லாம் முதல் காரணம் அறமாகிய அடிப்படையைப் புறக்கணிப்பதுதான் என்று உணர வேண்டும். அரசியலில் அறம் வாழப்பாடுபடாமல் தனி வாழ்க்கையில் திணறித் திண்டாடி விட்டு 'அறமாவது, நடப்பதாவது, எல்லாம் ஏட்டுச் சுரைக்காய்' என்று ஏங்குவதால் பயன் என்ன ? இவற்றை எண்ணிப் பார்க்க இந்த நூல் துணை செய்யும் என்று நம்புகிறேன்."

உள்ளுறை

1. குறுகிய நோக்கம்

2. அறம் வாழுமா ?

3. அறத்தின் ஆட்சி

4. கட்சி அரசியல்

5. உரிமைப்பஞ்சம்

அரசியல் அலைகள்*

முதற்பதிப்பு : 1948
நான்காம் பதிப்பு : 1962
வெளியீடு : தாயக வெளியீடு
வி.உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரு. 1-50 பக்கங்கள் : 117

மு.வ.வின் குறிப்பு :

"கட்சிச்சார்பு இல்லாமல் பொதுவாக அரசியலைப் பற்றி 1945-48 ஆண்டுகளில் அவ்வப்போது வெளிவந்த கட்டுரை-களின் தொகுப்பே இந்த நூல். அவற்றை அப்போது வெளியிட்ட இதழ் ஆசிரியர்களுக்கும், இதன் முதல் பதிப்பைச் செவ்விய முறையில் பதித்து உதவிய இன்பநிலையத்தார்க்கும் நன்றி-யுடையேன்."

உள்ளே

வெறி
நடுநிலைமை
காற்றுடி
பரமபத ஆட்டம்
தோல்வி யாருக்கு
போராட்டம்
'பொது' மக்கள்
இரண்டு வலைகள்
உணவுப் பஞ்சம்
உழவன் வாழ்வு
உறுதியாச்சு?
குடை நிழல்
ஒரே ஏக்கம்
அடிமைப்பண்ணை
குறை உணர்வோம்
கண்மூடி வாழ்வு
எண்ணத் தெரியுமா?

---

* *சென்னை அரசாங்கத்தின் பரிசுபெற்றது.*

நாட்டுப்பற்று

முதற்பதிப்பு : 1956

இரண்டாம் பதிப்பு : 1965

வெளியீடு : தாயகவெளியீடு

வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

வி : ரு. 2-00 பக்கங்கள் : 140

மு. வ. வின் குறிப்பு :

''இந்தக் கட்டுரைகள் 1950-55ஆம் ஆண்டுகளில் அவ்வப்போது பல இதழ்களில் வெளிவந்தவை.

இவற்றின் கருத்துக்கள் காலம் கடந்து பொதுவாகப் பயன்படக்கூடியன. ஆதலின் இந்நூலில் தொகுத்து வெளியிடப் பட்டுள்ளன.''

இதன் வருவாய் முழுதும் திரு.வி.க. பள்ளிநிதிக்கு உரியது.

உள்ளே

1. இன்றைய கடமை
2. கோணல் வளர்ச்சி
3. நோயும் மருந்தும்
4. நல்லபாடம்
5. வராமல் காக்க
6. எண்ணிப்பார்க்க
7. பொதுநோக்கம்
8. அடிமை மனம்
9. உரிமையின் அடையாளம்
10. நம் குற்றம்
11. உலகம் உண்டு !

12. எது கடமை?
13. அரசியல் தொண்டு
14. சாட்டை
15. பழம்பெருமை
16. இடம் அறிதல்
17. கையும் காசும்
18. விதியிடம் முறையிடல்
19. உட்பகை
20. நாட்டுக்கு நல்லவர்கள்

மொழிப்பற்று

முதற்பதிப்பு : 1956
நான்காம் பதிப்பு : 1973
வெளியீடு : தாயக் வெளியீடு
வி. உரிமை: பாரிநிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரூ. 1-50 பக்கங்கள் : 136
உரிமை : திரு.வி.க. கல்வி அறம்

குறிப்பு :

இதன் வருவாய் முழுதும் திரு. வி. க. பள்ளிநிதிக்கு உரியது.
—திரு. வி. க. கல்வி அறத்தினர்

உள்ளே

உண்மை இதுதான்
இருவகைக் கேடுகள்
தியாகம் தேவை
மொழிச்சுவை
எதிர்பாராதவை

அடிமை மனப்பான்மை

உண்மை ஒதுங்குகிறது

முடியுமா ?

தாயா ? பேயா ?

தமிழுக்கு முதல் இடம்

தாராள மனப்பான்மை

பயனற்ற உழைப்பு

ஏன் இந்தத் தயக்கம் ?

அன்னையின் துயர்

வானொலியில் தமிழிசை

புறக்கணிப்பு

கண்போய்விடும்

கோயிலில் நாத்திகம்

உலகப்பேரேடு

முதற்பதிப்பு : 1959
இரண்டாம்பதிப்பு : 1962
வெளியீடு : தாயகவெளியீடு
வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரூ. 2-25 பக்கங்கள் : 164

மு. வ. வின் குறிப்பு :

"நாடும் சமுதாயமும் நலம் பெறுவதற்கு உரிய சில கருத்துக்களைக் கட்டுரைகளாக எழுதி அவ்வப்போது சில இதழ்களுக்கும் ஆண்டுமலர்களுக்கும் அனுப்பி வந்தேன். அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, இருபது கட்டுரைகளை இந்நூலாகத் தொகுத்துள்ளேன்."

பொருள்

1. உலகப்பேரேடு
2. குறை புலப்படுமா? — கலைக்கதிர் ஜனவரி '58
3. பெட்டியும் சாவியும்
4. சுவை மிகுதி
5. கொடுமையின் காரணம்
6. இழுத்துத் தடுப்போம்
7. பாலும் கின்ணமும்
8. புதுவகைப் பொய்கள்
9. பொய்க்கும் இடம் உண்டு
10. புதுமெருகு
11. மாயை
12. பயந்த நாகரிகம்
13. நாகரிகத் தொண்டு
14. பரந்த உள்ளம்
15. காலமும் கருத்தும்
16. இரத்தக்கறை
17. உண்மையான மக்களாட்சி
18. மனிதர் வாழ்க
19. நம்பிக்கை கொள்வோம்
20. அறவோர் முயற்சி

பிற வெளியீட்டில் வெளிவந்த விவரம்

பயந்த நாகரிகம்

அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, சென்னை 1959 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட 'கட்டுரைக்கனிகள்' நூலில் இடம் பெற்றது.

மண்ணின் மதிப்பு

முதற்பதிப்பு : 1961
இரண்டாம்பதிப்பு : 1965
வெளியீடு : தாயக வெளியீடு
வி. உரிமை : பாரிநிலையம், சென்னை-1.
விலை : ரூ. 3-00 பக்கங்கள் : 214

மு.வ. வின் குறிப்புரை :

"இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் (1959-61) அவ்வப்போது எழுதப்பட்டு, 'ஆனந்தவிகடன்,' 'கங்கை,' 'கிராமராஜ்யம்' முதலான இதழ்களில் வெளியிடப்பட்டவை. அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கு என் நன்றி உரியதாகுக."

1. மண்ணின் மதிப்பு
2. உழைப்புத் திறன்
3. அறத்தின் சிறப்பு
4. வீணாக்க வேண்டா
5. வருமுன் காக்க
6. உரிமை வாழ்வு
7. எனக்கு நல்லவர்
8. போக்கிரிப் பண்ணைகள்
9. சமுதாய நோய்கள்
10. நல்ல சமுதாயம்
11. போட்டி ஒழிக
12. நேர்மை
13. ஊழல் ஒழியுமா?
14. புகழ்தலும் பழித்தலும்
15. புகழும் பாராட்டும்
16. புகழ் ஆசை

17. இதையாவது செய்யுங்கள்
18. அடிகள் காட்டிய வழி
19. புதுவகைத்துறவிகள்
20. மூட்டைப்பயணம்
21. முதல் காரணம்
22. பிறப்பு ஒக்கும்
23. எது இயற்கை
24. நடுநிலைமை
25. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும்
26. தெரிந்து செய்யும் தவறு
27. வேறுவழி இல்லையா
—விகடன் தீபாவளி மலர்—1960
28. உலகம் பொல்லாததா
29. உய்யும் வழி
30. மக்களாட்சி
31. நல்ல ஆட்சிக்கு அடிப்படை
32. குடியாட்சி நிலைக்குமா
33. குடியாட்சி வாழ வழி
34. நன்மக்கள்

அரசியல் தொண்டு

முதற்பதிப்பு : 1970
வெளியீடு : தமிழ்நாடு காந்தி நினைவு நிதி, மதுரை-13.
விலை : ரூ. 0–50 பக்கங்கள் : 56

திரு. ம. மு. விசுவநாதன் அவர்களின் பதிப்புரை:

" கட்சி மனப்போக்கை ஆட்சியிலும் ஆட்சி மனப்போக்கைக் கட்சியிலும் போட்டுக் குழப்பி வருகிறோம். இந்

நிலையில் வருமுன் காக்கும் அருமருந்து போல டாக்டர் மு. வரதராசனுர் அவர்கள் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இத்துறையில் பல அரிய கருத்துக்களைக் கட்டுரை வாயிலாக வெளியிட்டார்கள். இக்கருத்துக்கள் இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின் இன்றும் பொருந்துவதாயும் இன்றியமையாததாயும் இருக்கின்றன.''

பொருளடக்கம்

1. அரசியல் தொண்டு
2. குறை புலப்படுமா?
3. சாட்டை
4. பெட்டியும் சாவியும்
5. சுவை மிகுதி
6. நம்பிக்கை கொள்வோம்

இவற்றில் அரசியல் தொண்டு, சாட்டை என்பன 'நாட்டுப்பற்று' நூலிலும் ஏனைய நான்கும் 'உலகப்பேரேடு' நூலிலும் முன்னமே வெளிவந்தவை.

உலகம் உய்ய

முதற்பதிப்பு : 1971

வெளியீடு : தமிழ்நாடு காந்தி நினைவு நிதி, மதுரை-20.

தொகுப்பு : 'கிராமராஜ்யம்' மதுரை-1.

விலை : ரு. 0-50 பக்கங்கள்: 29

காந்திநிகேதன் ஆசிரம ஆண்டுவிழா, ''கிராம ராஜ்ய'' வெள்ளி விழாக்களின் போது கல்லுப்பட்டியில் டாக்டர் மு.வ. ஆற்றிய உரையின் சாரம்.

திரு. க. அருணசலம் அவர்களின் பதிப்புரை :

''டாக்டர் மு. வரதராசனுர் வெறும் சொல்வல்லவர் மட்டுமல்ல. சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் உள்ள இடைவெளியைக் குறைத்து வாழ்பவர். இவரைப் போன்றவர்கள்

இங்கு உள்ளதாலேயே தான் தமிழகம் இந்த அளவிலாவது நெறிகெட்டுப் போகாதிருக்கின்றது."

'கிராமராஜ்யம்' ஆசிரியர் வி. செல்வராஜ் அவர்களின் முன்னுரை :

"துணைவேந்தர் அவர்களின் உரையில் ஆழ்ந்த காந்தியக் கருத்துக்கள் தவழுகின்றன. அவர்கள் நீண்ட காலமாகக் காந்தி வாழ்விலும் வாக்கிலும் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர்; நம்பிக்கையுடையவர்கள். அவர்கள் காந்தியடிகளை எத்தனை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை இவ்வுரையில் காணலாம்."

பொருளடக்கம்

1. என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே
2. ஆணவம் பிடித்த உலகம்
3. அமெரிக்காவைப் பின்பற்றிப் பயனில்லை
4. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்
5. குவியல் முறை ஆலைத்தொழில்
6. கிராமத் தொழில் இயக்கம்
7. நகரங்களில் தொழிற்பேட்டைகள்
8. நகர நாகரிகத்தின் போக்கு
9. தேர்தல் குறைபாடுகள்
10. வன்முறை தேவையில்லை
11. ராணுவத்தால் ஆவதென்ன?
12. பழங்காலப் போர்முறை
13. எது வீரம்?
14. போருக்குப் புகழா?
15. ராணுவத்தின் இயல்பு
16. தலைகீழான நாகரிகம்
17. காந்தி வழியே உலகம் உய்யுவழி

பொதுவியல்

குருவிப்போர்

முதல்பதிப்பு : 1958

இரண்டாம்பதிப்பு : 1965

வெளியீடு : தாயக வெளியீடு

வி. உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.

விலை : ரு. 1-50 பக்கங்கள் : 99

மு. வ. வின் குறிப்பு:

"அவ்வப்போது தமிழ் இதழ்களில் வெளிவந்த சில கற்பனைக் கட்டுரைகள் இவை. சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் பயன்படும் எனக்கருதி இவற்றை ஒரு நூலாகத் தொகுத்துள்ளேன்."

பொருளடக்கம்

1. குருவிப்போர்—
கலைக்கதிர், ஜனவரி 1953
2. எறும்பின் சாபம்—
கலைக்கதிர், செப்டம்பர் 1954
3. கொசுவின் இசை—
கலைக்கதிர், நவம்பர் 1954
4. ஒளியின் முத்தம்
5. வாழைத் தாய்—
கலைக்கதிர், அக்டோபர் 1954
6. களையின் வாழ்வு—
கலைக்கதிர், மார்ச் 1953
7. வயலைக் கொடி—
கலைக்கதிர், ஜூன் 1953
8. உடைந்த குடுவை—
கலைமகள் தீபாவளிமலர் 1955
9. விளங்காத வாழ்வு
10. பயனற்ற உரிமை
11. சிலந்தி வலை

கட்டுரைகள்

அகத்துறை[1]

மலேசியா - சிங்கப்பூரில் வெளிவரும் 'தமிழ்முரசு' இதழில் 13-1-1955-ல் (பக். 5-9) வெளிவந்த கட்டுரை[2].

மீண்டும் போ. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி மணிவிழாமலர் கல்விக்கனிவு இதழில் 1970 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

"அகத்துறைப்பாடல் பாடுதல் எளிதன்று; மிக அருமைப்-பாடுடையது. கட்டுப்பாடுகள் இருந்ததால் அகத்துறைப் பாடல்கள் எளியவையாக அமையவில்லை. அதாவது எல்லோரும் படிக்கும் இலக்கியமாக அமையவில்லை. அத்தகைய பாடல்கள் நுட்பம் உடையனவாக அமையவேண்டும். உலகக் கடமைக்காக, வீட்டுக் கடமையைத் துறப்பதைதான் அகம் கூறுகிறது. அகத்-துறையில் தலைவன் உலகத்துக்காகப் பிரிகிறான்—நாட்டிற்காகப் பிரிகிறான். அப்பொழுதும் தலைவி மிக வருந்தினாள் என்று ஒரு நற்றிணைப்பாடல் கூறுகின்றது. நாமெல்லாம் எண்ணுகின்றோம், உரிமையைக் காப்பதில் இன்பம் இருக்கிறதென்று. உரிமையைக் காப்பதில் இன்பம் இல்லை. இழப்பதிலேதான் இன்பம் உண்டு என்று அகத்துறை கூறுகிறது. வெற்றியில் இன்பமில்லை. தோல்வியில்தான் இன்பம் உண்டு என்று அகத்துறை கூறுகிறது. உள்ளத்தின் பாட்டு நமக்கு வேண்டும். உடற்பாட்டு நமக்கு வேண்டாம். உள்ளத்தைப் பாடுவது உயர்ந்த கலை, உடலைப் பாடுவது தாழ்ந்த கலை. பறை ஓசை எங்கோ கேட்கிறது. கேட்பவர்கள் யாவரின் கால்களையும் ஆடச்செய்கிறது. அதனால் அது உயர்ந்ததாகி விடாது. புல்லாங்குழலின் ஓசை ஒரு

---

1. 1954 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் கோவை பூ. சா. கோ. கலைக்கல்லூரியில் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் பகுதி.

2. சிங்கப்பூர் தேசியநூலகத்திலுள்ள தமிழ்முரசு இதழ் நுண்படச்சுருள் (micro film) தொகுப்பின் களஞ்சியத்திலிருந்து படியெடுத்து உதவியவர் திரு. நா. கோவிந்தசாமி (சிங்கப்பூர் வானொலி நிலையம்).

சிலரையே கவரலாம், எனினும் அது உயர்ந்த கலை. அது போலவே பலரைக் கவரும் உடல் வர்ணனையுடைய, பாட்டினும் சிலரைக்கவரும் உள்ளத்தின் தன்மையை, நுட்பத்தை உடைய பாட்டே சிறந்ததாகும். இல்வாழ்க்கை நல்வாழ்க்கையாக அமையவேண்டுமாயின் தலைவனிடத்தும் தலைவியிடத்தும் ஒழுக்கம், உறுதி, கடமை, யுணர்ச்சி, தியாக உணர்ச்சி ஆகிய தன்மைகளோடு உண்மை அன்பும் அமையப்பெறவேண்டும். அத்தன்மைகளே நல்வாழ்க்கை வாழ அடிப்படைகளாகும்."

அகப்பொருள் இலக்கியம்

தில்லித் தமிழ்ச் சங்க வெள்ளி விழா மலரில் (பக்.46-53) 1971 ஆம் ஆண்டு வெளியானது.[1]

"ஒரு நாட்டில் எத்துணையோ நூற்றாண்டுகளாக வாய்மொழி இலக்கியம் (Folk Literature) மக்களிடையே வழங்கிய பிறகே, புலவர் சிலர் அவற்றில் சிலவற்றிற்கு எழுத்து வடிவம் தருவது உண்டு. அதற்குப் பிறகு புலவர்கள் எழுதும் இலக்கியம் ஒருதனி வகையாக வளர்ச்சி பெறுவது வழக்கம். அவ்வாறே தமிழ்நாட்டிலும் சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள பாட்டுக்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னமே அவற்றிற்கு அடிப்படையான வாய்மொழிப் பாடல்கள் நாடு முழுவதும் ஆங்காங்கே மக்களின் மகிழ்ச்சிக்காகப் பாடப்பட்டு வந்தன. அந்த வாய்மொழிப் பாடல்களின் மரபுகள், பின்னர் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாட்டுக்களில் படிந்துள்ளன. சங்க இலக்கியம் எழுந்த காலத்தில் அந்த நாட்டுப் பாடல்களே புலவர்களின் கைப்பட்டு, குறிஞ்சி-முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைப் பாடல், களாக அமைந்தன. ஒரு காதல் நிகழ்ச்சியைப் பாடும் போது, அதற்கு உரிய நிலம், பொழுது, பறவை, விலங்கு, மரம், பூ

---

1. கட்டுரையைப் படியெடுத்து உதவிய நண்பர்கள் திரு. அ. கண்ணன், திரு. எஸ். வெள்ளையப்பன்

முதலிய இயற்கைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றையும் அமைத்துப் பாடும் மரபு நெடுங்காலமாக இருந்து வந்தது. காதல் கற்பனைக்குப் பின்னணியாகவும் துணையாகவுமே இயற்கை வருணனை அமைகிறது. ஊர்களில் மக்கள் பாடித்திரியும் பாடல்களில் காதல் பற்றிப் பாடும் போது இன்னாருடைய காதல் என்று குடும்பம் பெயர் முதலியவற்றைச் சுட்டிப்பாடுவது முடியாதது. அந்த மரபே சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள அகப் பாட்டுகளிலும் உள்ளது. காதலைப்பற்றிப் பாடிய பழந்தமிழ்ப் பாட்டுக்களில் பெண்களின் உடல் வருணனை மிகுதியாக இல்லை; காமச் சேர்க்கையைப் பற்றிய குறிப்புக்களும் மிகுதியாக இல்லை. காதலரின் உள்ளத்து உணர்வு பற்றிய பாட்டுக்கள் மிகுதியாக உள்ளன. காதலால் மனம் வளரும் வளர்ச்சியையும் தன்னலம் துறக்கும் பண்பின் வளர்ச்சியையும் எடுத்து விளக்கும் சொல்லோவியங்கள் பல உள்ளன. ஒரு கூற்று நாடகம் (Dramatic monologue) என்ற வகையிலே ஒவ்வோர் அகப்பாட்டின் அமைப்பும் உள்ளது.''

அகமும் புறமும்

'தமிழ் உறவு' — நவம்பர் 1970.

"பழந்தமிழ் இலக்கியத்தைச் சங்க இலக்கியம் என்று கூறி வருகிறோம். அந்த இலக்கியத்தில் இயற்கையோடு இயைந்த எளிமையும் காண்கிறோம்; செல்வ வாழ்வின் செழுமையும் காண்கிறோம். பெரும்பாலும், குறுந்தொகை, நற்றிணை முதலான அகப்பொருட் பாட்டுக்களில் இயற்கையோடு இயைந்த எளிமையைக் காண்கிறோம். புறநானூறு முதலிய புறப்பொருட் பகுதியில் பெரும்பாலும் செல்வவாழ்வின் செழுமையைக் காண்கிறோம்.

சிற்றூர்கள் பலவாகவும், நகரங்கள் ஒரு சிலவாகவும் அவற்றிடையே போக்குவரத்தும் கலப்பும் குறைவாகவும் இருந்த காலம் அது. சிற்றூர் மக்கள் மலையிலும் காட்டிலும் வயலிலும்

கடற்கரையிலும் அமைந்த ஊர்களிலும் வாழ்ந்து, அந்தந்த நிலத்தில் கிடைத்த உணவுப் பொருட்களுக்காக வேட்டை, உழவு முதலிய தொழில்களில் ஈடுபட்டு வந்தனர். ஒத்த அன்பு, அறிவு, அழகு, வயது முதலியன வாய்ந்த ஆணும் பெண்ணும் காதலராகித் திருமணம் செய்துகொண்டு இல்லறம் நடத்தி வந்தனர். அத்தகைய குடும்பத்தின் அளவான வாழ்க்கையே சிற்றூர்களின் இயல்பான வாழ்க்கையாக இருந்தது. அங்கே அவர்களிடையே தோன்றிய வாய்மொழிக் கதைகளும், பாடல்களும், நாடகங்களும் பல இருந்தன. அவை மக்கள் கலையாக வளர்ந்திருந்தன. அந்தப் பாடல்களிலும், கதைகளிலும் பிறவற்றிலும் சிற்றூர் மக்களின் இயற்கையோடு இயைந்த காதல் வாழ்வும் தொழில்களுமே பொருளாக அமைந்திருந்தன. தொழில் முதலியவை வாழ்வுக்காகவே அமைந்தன. ஆகையால், காதல் வாழ்வே பாடல்களின் உரிப்பொருளாக அமைந்தது. அந்த வாழ்வை எடுத்துக் காட்டும் பின்னணியாக அந்தந்த நிலம், தொழில் முதலியன (முதல், கருப்பொருளாக) அமைந்தன. நிலந்தோறும் தொழிலும் பழக்க வழக்கங்களும் வேறு வேறாக இருந்தமையால், நிலத்துக்கு நிலம் வாய்மொழிப் பாடல்களும் வேறுபட்டு அமைந்தன. அந்தப் பாடல்களே பிற்காலத்தில் புலவர் பெருமக்களின் கைப்பட்டு, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைப் பாடல்களாக வளர்ந்தன. வாய்மொழிப் பாடல்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை; கிடைக்க வழியும் இல்லை. ஆயின் அவற்றின் மரபை ஒட்டிப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஐந்திணைப் பாட்டுக்கள் பல, குறுந்தொகை முதலான நூல்களில் கிடைக்கின்றன. அவற்றைக் கொண்டு பழந்தமிழ் மக்களின் இயற்கையோடு இயைந்த எளிய வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப அக்காலத்து இலக்கியம் தோன்றி வளர்ந்த தோற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் பற்றி அறியலாம்.

நகரங்களில் எழுந்த பாட்டுக்களிலும் நகரத் தலைவர்களைப் பற்றிய பாட்டுக்களிலும் செல்வச் செழுமை இடம் பெற்றுள்ளது; நாட்டை ஆளும் தலைவர்களின் வீரச் செயல்களும் கொடை வண்மையும் இடம் பெற்றுள்ளன. தலைவர்களுக்கு இடையே நிகழ்ந்த போர்களும், அப்போர்களில் தலைவர்களின்

பொருட்டுப் பொருது, உயிர்க்கு அஞ்சாத வீரச் செயல்கள் புரிந்த வீரர்களின் பெருமையும், வீரர்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் வாரி வழங்கிய தலைவர்களின் வண்மையும் புகழப்பட்டுள்ளன. பத்துப்பாட்டுள் சிலவற்றிலும் புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய தொகை நூல்களிலும் அத்தகைய புறப்பொருட் பகுதியைக் காணலாம்.

ஆகவே, இயற்கையோடு இயைந்த எளிமை அமைந்த சிற்றூர்களின் காதல் பாட்டுக்களும், செல்வ வாழ்வின் செழுமை வாய்ந்த நகரங்களின் வீரமும் கொடையும் பற்றிய பாட்டுக்களும் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக விளங்கின என்றும், அந்த மக்களிலக்கியமே அடிப்படையாகக் கொண்டு புலவர்களின் இலக்கியம் அமைந்தது என்றும் கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

மக்களிலக்கியமாகிய காதல் பாட்டுக்கள் இன்னாருடைய காதல் என்று ஆளைக் குறிப்பிடாமல், பொதுவாக எல்லோரும் கற்பனை செய்து உணரத்தக்க வகையில் யாரோ ஒருவன் ஒருத்தியின் காதல் வாழ்வு எனப் பாடப்பட்டு வழங்கின. ஆனால் வீரமும் கொடையும் எல்லோர்க்கும் பொதுவான கற்பனையாக நிற்க இயலாமையால், குறிப்பிட்ட இன்ன தலைவனுடையன என்று சுட்டிப் பாடும் மரபு இருந்தது. இன்னாருடைய காதல் என்று பெயர் குறித்து ஊர் நடுவே பாடித் திரிய முடியாது. ஆனால் இன்னவனுடைய வீரச் செயல் என்றும் இன்னவன் கொடைச் சிறப்பு என்றும் பாடித் திரிவது பெருமையாகவும் பாராட்டாகவும் இருந்தது. மக்களிலக்கியத்தில் இருந்த இந்த மரபுகளே புலவர்களின் இலக்கியத்திற்கும் பொருந்துவனவாகக் கொள்ளப்பட்டன.

மக்கள் நுதலிய
அகனைந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப்
பெயர்கொளப் பெறுஅர்

புறத்திணை மருங்கின்
பொருந்தின் அல்லது
அகத்திணை மருங்கின்
அளவுதல் இலவே

என்று தொல்காப்பியனார் வகுத்த காலத்திலேயே அந்த மரபுகள் இலக்கியத்தில் வேரூன்றியிருந்தன என்பது தெளியப்படுகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் புறத்திணைப் பாட்டுக்களில் அத்தகைய பொதுவான கற்பனை இல்லை. இன்ன வேந்தன் இன்ன இடத்தில் இன்ன காரணம் பற்றி நிகழ்த்திய போர் பற்றியது; இன்ன வள்ளல் இன்னார்க்குத் தந்த கொடை பற்றியது, என்ற வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் புறத்திணைப் பாட்டுகளுக்கு உள்ளன. பொதுவான ஒரு கற்பனைத் தலைவனைப் படைத்து அவனுக்கும் கற்பனைப் பகையரசனுக்கும் நடந்த போர் என்ற முறையில் புறப்பாட்டு இல்லை. முத்தொள்ளாயிரத்திலும் மூவேந்தர் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இடைக்காலத்து இலக்கண நூலாகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் எடுத்துக்காட்டாக உள்ள வெண்பாக்களில் மட்டுமே பொதுவான கற்பனை உள்ளது. புறநானூறு முதலிய சங்கப் பாட்டுக்கள், நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை — வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை — உணர்ச்சியுடனும் சிற்சில இடங்களில் சிறிது உயர்வு நவிற்சியுடனும் எடுத்துரைப்பனவாக உள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றில் கற்பனை நயமும் கலந்துள்ளது எனினும், அவற்றுள் கூறப்படும் நிகழ்ச்சிகள் கற்பனை அல்ல; புகழப்படும் மாந்தரும் கற்பனைமாந்தர் அல்லர். 'புறப்பொருள் உலகியலானன்றி வாராமையின் அது நாடக வழக்கம் அன்றாயிற்று' எனப் பழைய உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் கூறியுள்ள கருத்து இதனை வலியுறுத்துவதாகும்."

திருப்பள்ளியெழுச்சி

சனவரி 1968ல் சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் படிக்கப் பெற்ற கட்டுரை. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் 1971ல் முதற்பதிப்பாக வெளியிட்ட

இரண்டாவது உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்க நிகழ்ச்சிகள் மூன்றும் தொகுதியில் [பதிப்பாசிரியர் : வி. ஐ. சுப்பிரமணியம்] பக்கம் 72 முதல் 80 முடிய இடம்பெற்றுள்ளது.

"புகழ் விரும்பும் உள்ளத்துடன் உறங்கிய தலைவரின் பெருமையைப்பாடி எழுப்புதல் என்று தொல்காப்பியரும், திறை தந்து பணிந்து செல்வதற்காக வந்து காத்துள்ள சிற்றரசர்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு எழுக என்று பாடி எழுப்புதல் என்று ஐயனாரிதனாரும் தந்துள்ள விளக்கங்கள் உள்ளன. இருவர்க்கும் இடையே பதினைந்து நூற்றாண்டு இடைவெளி இருந்தது. அந்தப் பதினைந்து நூற்றாண்டுகளின் இடைவெளியில் மக்களின் பாடலாகிய துயிலெடை நிலை எவ்வளவோ மாறுதலும் வளர்ச்சியும் உற்றது. அரண்மனைகளில் பாடிவந்த துயிலெடை-நிலை, தெய்வம் உறையும் கோயில்களிலும் பாடப்படுவதாயிற்று. துயிலெடைநிலை என்ற பெயர் மாறித் 'திருப்பள்ளியெழுச்சி' என்ற புதுப்பெயரும் அமைந்து விட்டது. சிவனடியார்களில் மாணிக்கவாசகரும் ஆழ்வார்களில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்-வாரும் நாட்டு மக்கள் இடையே வழங்கும் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்களையும் அவற்றின் இசைவடிவத்தையும் அறிந்து போற்றி, கோயில்களில் நிலையாகப் பயன்படக் கூடியவகையில் இயற்றமி-ழால் பாடல்கள் இயற்றினர். சமயம் முதலிய வேறுபாடுகளைக் கடந்து வழங்கிய பொதுவான மக்கள் பாடலாக (Folk song) அது இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தப் பொதுவான பாடலில் யாப்பும் முடிவும் பொருளமைதியும் வழிவழியாக ஒரு தன்மை-யாக இருந்திருக்க வேண்டும். வடிவச் சிறப்பு இல்லாதது கலை ஆவதில்லை, இலக்கியமாக வாழ்தல் இல்லை. திருப்பள்ளியெழுச்சி-யின் இலக்கிய வடிவம் நல்லதொரு கலைச்செல்வம் என்பதைப் பிற்காலச் சான்றோர் சிலர் உணர்ந்து, அந்த வடிவத்திலேயே தம்தம் வழிபாட்டை அமைத்துப் பாடியுள்ளனர். தத்துவம், சமயம், சன்மார்க்கம், தேசிய உணர்ச்சி முதலாய உட்பொருள் வேறுபடினும், அமைப்பு முறையும் இசையும் வேறுபடவில்லை. இவ்வளவு பழமை உடையதாய், பல நூற்றாண்டுகளாக மாறாத ஒரே வகையான அமைப்பு உடையதாய் விளங்கும் இலக்கிய வடிவம் வேறொன்றனைக் காண்பது அரிது."

சங்கப்பாக்களும் திருக்குறளும்

கலைமகள் தீபாவளிமலரில் 1974 ஆம் ஆண்டு (பக். 125-127) வெளிவந்தது[1]

முன்னர் 'திருக்குறளில் சங்க இலக்கிய மணம்' என்ற தலைப்பில் 21-3-1954 அன்று திருநெல்வேலி அருணகிரி இசைக்கழக அரங்கத்தில் டாக்டர் மு. வ. ஆற்றிய உரையின் சுருங்கிய வடிவம், வித்துவான் திரு. அ. க. நவநீத கிருஷ்ணபிள்ளை குறிப்பெடுத்து எழுதியது கட்டுரை வடிவாகிச் செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழில் (சிலம்பு 28-பரல் 8) ஏப்ரல், 1954 இல் வெளியானது.

"கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் ஊடல் நிகழ்வது இருபதாம் நூற்றாண்டில் மட்டுமன்று; நாகரிக உலக வாழ்வு தொடங்கிய நாளிலேயே ஊடல் தோன்றியதுதான். உணவுக்கு உப்பைப்போல, காதலர் மனையற வாழ்வில் ஊடல் இருக்க வேண்டும். தலைவன் உயிராகவும் தலைவி உடலாகவும் அமைய வாழும் வாழ்வில் தலைவனைப்பிரிவது உயிரை இழப்பது போல் இருக்கிறது. தலைவிக்கு, அந்த உயிர், வானில் பறவை விரைந்து பறந்து செல்லுதல் போலச்செல்கிறது என்று சொல்கிறாள் தலைவி. இது சங்க இலக்கியத்திற் காணும் கருத்து. குறளிலும் இதனைக்காணலாம். பிறர்க்கென வாழ்ந்து பிறர்க்கென்றே தம்முயிரையும் தியாகம் செய்தவர்களே ஞாலத்தில் சிறந்தவரெனப் பேசப்பெறுவர். கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி என்னும் பாண்டியமன்னன் ஒருவன் இளமையிலேயே பேரறிவு பெற்று விளங்கியவன். இந்த உலகம் அழியாது நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணங்கள் யாவையென ஆராய்ந்து அறுதியிட்டுக் கூறினான். சிறந்த இயல்புகளை உடையவராய்த் தமக்கென்று முயலாது பிறர்க்கென்று முயலும் வலிய முயற்சியுடையார் சிலர் உலகில் வாழ்வதாலேயே உலகு நிலைபெற்றுள்ளதெனக் கூறினான். இதனையே திருவள்ளுவர்.

---

1. "டாக்டர் மு. வ. எழுதிய கடைசிக்கட்டுரை இது என்று நினைக்கிறோம்" என்ற கலைமகள் ஆசிரியர் குறிப்புடன் இக்கட்டுரை கலைமகள் தீபாவளிமலரில் வெளியானது.

"பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலகம் அதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்"

என்று சுருக்கமாகக் கூறக்காண்கிறோம். இவ்வாறு எத்தனையோ சங்க இலக்கியப்பாக்களின் கருத்துக்கள் திருக்குறளில் மண்டிக் கமழ்வதைக் காணலாம்.

திருக்குறள்

வள்ளுவரும் பொதுமையும்

இக்கட்டுரை, மலாயன் இந்தியர் காங்கிரஸ் தாப்பா கிளை (ம.இ.கா. — தாப்பா கிளை) யின் கலை, கல்வி, கலாச்சாரப்பகுதி 1957ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட தமிழர் திருநாள் மலரில்[1] பக்கம் 37, 39, 41, 42 ஆகிய பக்கங்களில் உள்ளது.*

"அறத்தையும் அரசியலையும் பிணைக்கவல்லது பொதுமையே. திருவள்ளுவர் இவ்விரண்டையும் பிணைக்கவல்ல பொதுமை கண்டவர். திருக்குறளில் அறத்திற்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள தொடர்பு அறத்துப்பால் பொருட்பால் இரண்டனையும் கற்று உணர்ந்தவர்க்கு நன்கு விளங்கும். பொருட்பாலில் திருவள்ளுவர் அறத்தை வற்புறுத்தும் இடங்கள் மிகப்பல. அரசியல் தொடக்கத்திலேயே அறம் தவறாமல் ஒழுக வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார். இன்பமே வாழ்க்கையின் நோக்கம். இன்ப நோக்கமே அறத்துக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள முடிவு. திருக்குறள் நூலாக அமைந்த முறையும் இதுவே. முன்னே அறம் வழிகாட்ட, பொருள் பயன்பட, இன்பம் முடிவாகின்றது. அறத்துப்பால் பொருட்பாலுக்கு அடிப்படை. பொருட்பால் காமத்துப்பால் என்னும் இன்பப்பாலுக்குத் துணைசெய்தல் வேண்டும். இதுவே-திருக்குறள்-திருவள்ளுவர். திருக்குறள் சாதி சமய வேறுபாடுகளைக் கடந்த பொதுநூலாதல் போலவே. வயிற்றுத்-

---

* முன்னர் இது திரு. வி. க. மணிமடலில் இடம் பெற்று உள்ளது.

1. இம்மலரை எனக்குத் தந்துதவியவர் பேராசிரியர் என். ஏ. அமீர்அலி அவர்கள்.

தொல்லையும் கடந்து உரிமை பேசும் பொது நூலாகும். உயிர் வாழும் உரிமையை எல்லோருக்கும் வழங்குதலை முதற் கடமையாகக் கொண்ட அரசியல் — 'ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல' என்று திருவள்ளுவர் கண்ட உண்மையை முதற்சட்டமாகக் கொண்ட அரசியல் — பொதுமையைப் போற்றும் அரசியலாகும். மனவளர்ச்சியை நோக்குவோர்க்கே திருவள்ளுவர் கூறும் அறத்தில் பொதுமை விளங்கும்.''

திருக்குறளில் காதல்

இக்கட்டுரை, திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு கோவை ஜில்லா ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலயம் 1963ல் வெளியிட்ட திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு நூலில் பக். 151-167 இல் இடம்பெற்றுள்ளது.

''பிறர் துன்பத்தை உணர்ந்து உருகும் பயிற்சி காதலரின் வாழ்வில் எளிதில் அமைகின்றது எனலாம். ஒத்த அன்பும் பண்பும் அறிவும் வாய்ந்த காதலர் இருவர் வாழும் வாழ்க்கையில் ஒருவர் உறும் துன்பம் அவ்வளவும் மற்றவரும் உறுகின்றார். இதுமட்டும் அன்று. காதலர் உள்ளத்தின் பண்பு மேலும் வளர்ச்சி பெற்று உயர்கின்றது. காமத்துப்பாலில் திருவள்ளுவர் பாக்களைத் தாம் கூறும் சொற்களாக அமைக்காமல், காதலர் இருவர் கூறும் கூற்றுக்களாகவே அமைத்துள்ளார். திருவள்ளுவர் காதல் நாடகக்களம் அமைத்து, அங்குக் காதலன் காதலி தோழி ஆகிய மூவரையும் பேசவிட்டு, அவர்களைப் பேசவைக்கும் கலைஞராக விளங்குகின்றார். கடவுள் வழிபாட்டில் தோய்ந்த உள்ளத்தராகிய ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் பிறரும் கடவுளன்பாகக் கொண்ட இத்தகைய வழிபாடே சமயத்துறையில் 'நாயக நாயகி பாவம்' என்று குறிக்கப்படுவதாகும். காதலைப் பற்றிக் கூறும் நூல்கள் பலவகைப்படும். இயற்றும் புலவருடைய மனநிலையின் உயர்வு தாழ்வுக்கு ஏற்ப அந்நூல்கள் பலவாறு அமையும். உடலுறவு பற்றியும் உடலழகைப் பற்றியுமே எடுத்துரைத்துப் படிப்பவரின் உள்ளத்தே காமக் கிளர்ச்சியைத் தூண்டும் நூல்கள் இடைக்காலத்தே பலமொழிகளில் எழுந்தன. இந்தத் தீயபோக்கு எவ்வாறோ தமிழ் மொழி-

யிலும் இடைக்காலத்தில் சிறிது இடம் பெற்றது. ஆயினும் சங்க இலக்கிய அகப்பாட்டுக்களும் திருக்குறள் காமத்துப்பாலும் இவ் வகையில் மாசற்று விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள பரத்தைமை என்னும் மாசும் புகாதவாறு திருவள்ளுவர் காமத்துப்பாலைத் தூய்மைப் படுத்தியுள்ளமையால், சங்க இலக்கியத்தை விட இவ்வகையில் இது உயர்வு உள்ளது என்றும் கூறலாம். திருக்குறளின் காமத்துப்பாலில், பெண்ணைப் போலவே ஆணும் நெறி திறம்பாத நல்லோனாகக் காட்சி அளிக்கிறான். இவ்வாறு காதல் நெறியைத் தூய்மைப்படுத்திக் கற்பை ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் உரிமையாக்கிய தனிச் சிறப்பு உடையது திருவள்ளுவரின் காமத்துப்பால்."

கவிப்பண்பு

'திருக்குறள் கனிகள்' நூலில் பக். 11-21ல் இடம் பெற்றது. தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை-8.

முதற்பதிப்பு : 1968

விலை : ரூ. 7-50. பக்கங்கள் : 400

" திருவள்ளுவர் அறநெறியில் ஆழ்ந்த பற்று உடையவர் ; அரசியலிலும் மற்ற உலகியலிலும் தெளிந்த அறிவு உடையவர் ; கலைத்துறையில் அழகுணர்ச்சியும் கற்பனை வளமும் நிரம்பியவர். காமத்துப்பாலில், காதலன் ஒருவன், காதலி ஒருத்தி, தோழி ஆகிய நாடகமாந்தர்கள் மாறிமாறி நாடக மேடையில் வந்து தோன்றித் தம்தம் உணர்ச்சிகளை எடுத்துரைக்கின்றனர் ; தம்தம் உள்ளப் போராட்டங்களைப் புலப்படுத்துகின்றனர்; அவ்வாறு நாடகப்பான்மையில் அமைந்திருத்தலால், கவிப்பண்பு அங்கு மிகுந்துள்ளது காணலாம். காமத்துப்பால் முழுவதும் அவர் கவிஞராகவே திகழ்கிறார் எனலாம். காமத்துப்பாலில் உள்ள குறட்பாக்கள், உணர்ச்சியும் கற்பனையும் பொங்கி வழிவனவாக இருத்தலால், சொல்விளையாட்டை அங்கே காணவில்லை. உள்ளன மிகச்சில ; அவற்றிலும் வந்தசொல் பலமுறை திரும்ப வருதல் இல்லை. கற்பனையும் உணர்ச்சியும் சிறப்பாக அமையும்போது,

சொல்விளையாட்டிற்கு மிகுதியான இடம் இல்லாமற்போதல் இயற்கை. காமத்துப்பாலில் உள்ள குறட்பாக்கள் இந்த உண்மையை விளக்குகின்றன. நாடகப்பான்மையில் கற்பனையாக ஒருவனைப்படைத்து, தாம் மறைந்து நின்று, அவன் வாயிலாக ஒரு கருத்தையோ, உணர்ச்சியையோ புலப்படுத்துதல் சிறந்த கவிப்பண்பாகும். காமத்துப்பால் முழுதும் நாடகப்பான்மையில் காதலன் காதலியாகிய கற்பனை மாந்தரின் கூற்றுகவே குறட்பாக்களைப் பாடியுள்ளார். இருநூற்றைம்பது குறளும் இவ்வாறு அமைந்தனவே. திருவள்ளுவர் நாடக ஆசிரியராக மறைந்து நின்று அவர்களைப் பேசச் செய்கின்றார். காதல் நாடகம் நடைபெறுகிறது. கற்பனைக்கும் உணர்ச்சிக்கும் அழகான வடிவங்கள் அமைகின்றன.''

பொதுமை நூல்

இக்கட்டுரை, நவம்பர் 1969 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த கலைக்கதிர் (வள்ளுவர் ஈராயிரம் ஆண்டுச் சிறப்பிதழில்) பக். 24-27 இல் இடம்பெற்றுள்ளது.

''சமயங்களின் அடிப்படை உண்மையும் ஒன்றே என்ற தெளிவு பெற்றுவிட்ட காரணத்தால் எல்லாச்சமயங்களையும் ஊடுருவிப் பார்த்து, அடிப்படை உண்மையை மட்டும் உணர்த்தும் பான்மையைத் திருவள்ளுவரின் கடவுள் வாழ்த்தில் காண்கிறோம். மிகமுன்னேறியுள்ள இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் காணமுடியாத அரசியல் பொதுமையை — தேசியம் முதலியவற்றையும் கடந்த அரசியல் பொதுமையைத் திருவள்ளுவர் அன்றே உணர்ந்திருந்தார். எல்லாக் காலத்து மக்களுக்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ள பான்மையை — காலங் கடந்து வாழும் பொதுமையை — திருக்குறளில் காண்கிறோம். இதற்குக் காரணம், திருவள்ளுவர் தாம் வாழுங்காலத்து மக்களை மட்டுமில்லாமல் வருங்காலத்து மக்களையும் தம் உள்ளத்தால் உணர்ந்து தழுவிய உயர்ந்த நோக்கமே ஆகும். உயர்ந்த நோக்கமும் தெளிவும் இருந்த காரணத்தால் என்றும் உள்ள வாழ்க்கையின் அடிப்படை உண்மைகளை மட்டும் உணர்த்தியுள்ளார். திருக்குறள் உணர்த்-

தும் கருத்துக்கள் குறைந்தது நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றைந்து விழுக்காடு எதிர்காலமும் எதிர்கால உலகமும் ஏற்கத்தக்க பொதுமை வாய்ந்தனவாக உள்ளன.'

திருக்குறளில் இலக்கிய ஆராய்ச்சி

இக்கட்டுரை, கலைமகள் தீபாவளிமலரில் 1970 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

''திருக்குறளில் உள்ள சில அடிகளைத் திருவள்ளுவர் சொன்ன காரணத்திற்காக அல்லாமல் நமக்கு வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு பயன்படுத்துவது உண்டு. சுருங்கிய சொற்களால் பழமொழிகள் போல் கூறப்படுவன எல்லாம் பலவகைச் சூழ்நிலைக்கும் உரிய வகையில் பொருள் கொள்ள இடந் தருதல் இயற்கை. திருவள்ளுவர் இயற்றிய குறட்பாக்கள் அப்படிப்பட்டவை. மற்றொரு காரணமும் இங்குக் கருதத்தக்கது. வாழ்க்கையில் அநுபவமும் தெளிவும் மிகுந்த சான்றோர்கள், உலகத்தில் எந்த ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியைக் கண்டாலும் கேட்டுணர்ந்தாலும் பொதுவான வாழ்க்கையின் பெரிய உண்மைகளோடு இயைத்து எண்ண வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். இலக்கியம் ஒரு தனித்தன்மை உடைய கலை; நீதிக்குக் கருவியாக ஏற்பட்டது அன்று என்ற கொள்கையை வற்புறுத்தியவர்கள் இவற்றை மறுக்கலாம். மகிழ்வுக்கு மட்டுமல்லாமல் உயர்வுக்கும் பயன்படுவதே நல்ல இலக்கியம் என்ற கொள்கை உடையவர்கள் இவற்றை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இலக்கிய திறனாய்வுக்கு நடுநிலைமை வேண்டும். நடுநிலைமை இல்லையானால் விரும்பிய நூலைக் கண்மூடிப் புகழலாம். விரும்பாத நூலைக் கண்டபடி இகழலாம். அதனால்தான் ஒரே நூலின் திறனாய்வு (விமரிசனம்) ஒரு பத்திரிகையில் ஒருவாறாகவும் மற்றோர் இதழில் நேர்மாறாகவும் வரக்காண்கிறோம். விருப்பு, வெறுப்புகளைக் கடந்து, நடுநிலையாக நின்று ஒரு நூலை ஆராயும் தன்மை, இலக்கிய திறனாய்வாளர்களுக்கு வேண்டிய தகுதி. வள்ளுவர் அறத்துப்பாலில் அறநெறியை விளக்குமிடத்தில் நடுவுநிலைமை அதிகாரத்தில் கூறிய கருத்துக்கள் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்குப் பொருந்துவனாக உள்ளன.''

ஒரு சிறு காட்சி

இக்கட்டுரை மலேயாவில் வெளிவரும் தமிழ்முரசு நாளி-தழில் 9-8-1953 அன்று பக்கம் 3 ல் வெளியானது.

"திருவள்ளுவர் அறநூல் ஆசிரியர், அரசியல் அறிஞர் என்பது எவ்வளவு உண்மையோ அவ்வளவு உண்மை அவர் நாடக ஆசிரியர் என்பது. திருவள்ளுவர் நேராக நமக்குக் கூறும் அறிவுரையாக ஒன்றும் இல்லை. காதலன், காதலி, தோழி ஆகியவர்கள் மேடையில் நடிக்கும் பாத்திரங்களாக விளங்கக் காணலாம். நாடக ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் தனிமொழிக் காட்சிகளைச் சுவைபட அமைத்திருக்கிறார். இந்தக்காலத்து நாடகக் கலைஞர்களும் வியந்து போற்றும் வகையில் அமைத்-திருக்கின்றார். நாடக ஆசிரியர் மேடையில் தோன்றுமல் மறைந்து நின்ற போதிலும் அவருடைய சிறந்த பாத்திரங்களின் வாயிலாகச் சொந்த உணர்ச்சிகளும் கருத்துக்களும் வெளிப்பட்டுவிடும் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். திருவள்ளுவரின் பற்றற்ற தன்மை, இரக்கம், தெளிவு, துன்பதைத் தாங்கும் மனம் முதலிய உயர்ந்த பண்புகளை மேடையில் நடிக்கும் தலைவியிடமும் காண்கிறோம். தான்வேறு, தன் கண்கள் வேறு, அவைகள் குழந்தைகளைப் போலத் துடிக்கின்றன, தன்நெஞ்சம் தன்னைவிட்டு அவரை நாடுகிறது. நெஞ்சையும் கண்களையும் அறிவுரையால் திருத்தத் தன்னால் முடியவில்லை. அவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டும் பயனில்லை. நடப்பது நடக்கட்டும், சொன்னால் கேட்பதில்லை; என்ன செய்யும் பாவம் ..... இப்படி எத்தனையோ அருமையான உணர்வுகள் இந்தச் சிறுபேச்சின் அடிப்படையில் இல்லையா? அவையாவும் பண்பட்ட ஒருள்ளத்தில் — சாதாரணப் பெண் ஒருத்தியின் உள்ளத்தில் பிறக்கக் கூடிய எளிய உணர்வுகள் அல்ல. திருவள்-ளுவர் போன்ற உயர்நெறி பற்றிய பெண்ணின் உள்ளத்தில்தான் இத்தகைய அரிய உணர்வுகள் பிறக்கமுடியும். நாடக ஆசிரியர் உள்ளம் மிக உயர்ந்த உள்ளம். அதனால்தான் இவ்வளவு சிறந்த பண்பாடு உடைய பெண்ணைப் படைக்க அவரால் முடிந்தது."

ஒரு புரட்சி

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் 16 — 10 — '68 அன்று வெளியிட்ட திருவள்ளுவர் திருநாள் விழாமலரில் (பக். 1—3) இடம்பெற்ற கட்டுரை.

" ஒருவனுக்கு உரிமையாதலின்றி ஒழுக்க வரையறையின்றி வாழ்தல்பற்றி 'வரைவின் மகளிர்' என்னும் பெயர் அவர்களுக்கு இடப்பட்டது. அச்சொல் திருக்குறளுக்கு முந்திய நூல்களிலும் ஆளப்படவில்லை; பிந்திய நூல்களிலும் போற்றப்படவில்லை. திருவள்ளுவர் இந்தப் புதுச் சொல்லைப் படைத்து அதிகாரத்தின் தலைப்பும் ஆக்கியது வியப்பாக உள்ளது. அந்த அதிகாரத்தில் உள்ள பத்துக் குறளில் ஒரே ஒரு குறளில் மட்டும், அதன் முற்பகுதி அமைந்துள்ளது. 'வரைவிலா' என்ற அடை-கொடுத்து அம்மகளிரைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஏதோ ஒரு காரணம்பற்றி அவர் தம்காலத்தில் பயின்று வழங்கிய ஒரு-சொல்லை - பரத்தை என்ற சொல்லை - இந்த அதிகாரத்தில் வழங்-காமல் விட்டார். வேண்டுமென்றே வேறொரு சொல்லைப் படைத்து, அதையும், ஒரே குறளில் குறிப்பிட்டுச் சென்றுள்ளார். திருவள்ளுவர், பரத்தைமையொழுக்கத்தைப் பொருட்பாலில் ' வரைவின் மகளிர் ' என்ற அதிகாரத்தில் கடிந்து கூறத்தலைப்பட்-டார். அக்காரணத்தாலேயே பழைய மரபுகளை நினைவூட்டும் 'பரத்த' முதலான சொற்களையும் விலக்கினார். பரத்தையிற்-பிரிவு, பரத்தையர் இல்லாமலேயே புதுவகையில் ஊடலைப் பாடு-வேன் என்று முன்வந்தார்; முயற்சியில் வெற்றியும் பெற்றார். புதுவகைக் காரணங்களால் ஊடல் விளைதலைப் பாடித் தமிழிலக்-கியத்திற்குக் கலைச்சுவை மிக்க செல்வத்தை நல்கினார். பரத்தை-யரை மட்டும் பழித்து, அவர்களை நாடும் ஆடவரை வாளாவிடுதல் கூடாது என்று அவர்தம் புரட்சி நெஞ்சம் கருதியது. அதனால், பரத்தை என்ற சொல்லையும் மறைத்து, பரத்தன் என்ற ஆண்-பாற் சொல்லின் விளியை அவர் அமைத்துள்ளார் எனலாம்."

வாய்ச்சொற்கள் ஏன்?

இக்கட்டுரை, தினமணிகதிர் தீபாவளிமலரில் (பக்.43-44) 1969 ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

“நெஞ்சம் உணரும் உணர்ச்சிகளை முகம் காட்டிவிடு-கிறது. அவ்வாறு அந்த உணர்ச்சிகளைக் காட்டுவதற்கு முகத்தின் முன் நிற்பவை கண்களே. ஒருவன் எத்தனையோ பெண்களைக் காண்கிறான் ஆனால் ஒருத்தியிடம்தான் அவனுடைய நெஞ்சில் காதல் ஏற்படுகிறது. அவளும் அந்த ஒருவனைத்தான் தன் வாழ்க்கையின் கண்ணாளனாக - கணவனாகக் கொள்ள விரும்பு-கிறாள். அவன் தன்நெஞ்சின் விருப்பத்தை அவளுக்குத் தெரி விக்க முடியாமல் வருந்தினான்; அவளும் தன் உள்ளத்து உடன்-பாட்டை அவனுக்கு உணர்த்த முடியாமல் திகைத்தாள். வேறு துறைகளில் எவ்வளவோ அஞ்சாமை இருக்கலாம். ஆனால் காதல் துறையில் - அது உண்மையான காதலாக இருக்குமானால்-அந்த அஞ்சாமை காணப்படாது. அன்பைக் கொடுத்து அன்பை வாங்கும் உண்மையான காதலைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவு அஞ்சாமை உள்ள ஆண்மகனாக இருந்தாலும் அந்த அஞ்சாமைக்கு இடம் இல்லை. காதல் மலரைவிட மென்மை யானது. முரட்டு அஞ்சாமைக்கு அந்தக் காதலில் இடம் இல்லை. ஆகையால் வெளிப்படையாகத் தன் விருப்பத்தை அவளிடம் வாய்ச் சொற்களால் தெரிவிப்பதற்குத் தயங்குகிறான். பெண்ணும் அவ்வாறே விரும்பினாலும் அடக்கம் தடுக்கிறது. அவன் உண்மையாகவே தன்னை விரும்புகிறானா என்று அறிய விரும்புகிறாள். அதை ஒருவாறு அறிந்த பிறகு, அவனுக்குத் தன் அன்பை உணர்த்த முயல்கிறாள்; நாணம் தடுக்கிறது. அந் நிலையில் கண்கள் முன்வந்து பேருதவி செய்கின்றன. அவன் பார்க்கும் பொழுது தலை கவிழ்ந்து தரையைப்பார்க்காமல் அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தோடு ஒருமுறை அவனுடைய பார்வையை நேரே பார்த்துவிடுகிறாள். கண்கள் பார்க்கும் போது பார்வை வேறு உள்ளத்து உணர்ச்சி வேறாக இருப்பதில்லை. கண்கள் சொற்களைக் கடந்து, சொற்கள் இல்லாமல் பேசுகின்றன. உள்ளத்து உணர்ச்சியே நேரே கண்களின் வாயிலாக உணர்த்தப் படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட கண்களின் பேச்சால் காதலியின் இசைவை நேரே உணர்ந்தபடியால்தான் அவன் ‘வாய்ச்சொற் களால்’ பயன் என்ன? என்கிறான்.”

அறிவிற் சிறந்த மக்கள்

இக்கட்டுரை 'நித்திலக்குவியல்' 1974 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு — டிசம்பர் இதழில்* (பக். 11 – 14) வெளியானது.

முன்னர் மாணவர் மன்ற வெள்ளிவிழாமலரில் வந்த கட்டுரை.

"மாண்டிசோரி முதலான கல்வியுலகப் பெருமக்கள் இக்காலக் குழந்தைகளின்அறிவில் பெரிய நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். ஆதலின், 'தம்மின் தம் மக்கள் அறிவுடைமை' என்ற அடியைப் படிக்கும்போது, இக்காலத்து உளநூல் அறிஞர் கருத்துக்களின் வண்ணத்தை ஊட்டி, அதன் உண்மையை உணர்கிறேம். பரிமேலழகரின் காலத்தில் பெற்றேரைவிட மக்கள் அறிவுடையவராக இருக்கமுடியாது என்ற கருத்து நிலவியது. ஆகவே தம்மைப்போல், தம்மைவிட மக்கள் அறிவுடையவராக இருத்தல் என்று பொருள் செய்யவில்லை. சொற்களுக்கு நேராகப் பொருள் கொள்ளும் இயற்கை முறையையும் விடுத்து, தம்மின் என்பதை இனிது என்னும் சொல்லோடு இயைத்தார்; தம்மைவிட உலகத்து உயிர்களுக்கு இன்பமானது என்ருர். பெற்றேரைவிட உலகத்தார்க்கே மிகநல்லது என்று பொருள் கண்டார். அறிவுடைய குடும்பத்தில் மிக்க அறிவுடையராய்ப்பிறக்கும் மக்கள் உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பம் விளைத்தலை உணர்ந்து, குறளின் உண்மையைப் போற்ற முடிகின்றது. விருந்தோம்பலால் ஒருசிலரின் பசியைத் தீர்க்க முடிகிறது; ஒப்புரவால் சிலர்க்கோ பலர்க்கோ உதவமுடிகிறது. தம்மைவிட அறிவு மிக்க மக்களைப் பெற்று வளர்த்தலால், மாநிலத்து மன்னுயிர்க்கெல்லாம் தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறது. இவ்வாறு திருவள்ளுவர் எண்ணியிருத்தல் கூடும். மனிதர் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் தற்காப்பு முயற்சியாக மட்டும் நிற்பதால் பலனில்லை என்று இக்காலத்துச் சமுதாயக்கலை தெளிந்த அறிஞர்

---

* மு.வ. வின் மறைவிற்குப் பிறகு, நித்திலக்குவியல் வெளியிட்ட மு.வ. நினைவு இதழ் இது.

கூறுகின்றனர். மனிதரின் செயல்கள் தற்காப்பு முயற்சியாக மட்டும் அல்லாமல், சமுதாயத் தொண்டாகவும் விளங்கவேண்டும் என்பது அவர்தம் கருத்து. இத்தனை தெளிவும் கொண்டு,

'தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாம் இனிது'

என்னும் குறளைக் கற்கும்போது நம்உள்ளம் வியப்பெய்தி மகிழ்கிறது."

வள்ளுவர் கண்ட அரசியல் அன்றும் இன்றும்

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திருக்குறள் ஆய்வகம் 31-12-'72, 1—1—'73 ஆகிய இரு நாட்கள் நடத்திய 'வள்ளுவர் கண்ட அரசியல்' கருத்தரங்கில் நிகழ்த்திய தொடக்கவுரை. திருக்குறள் ஆய்வகம் 1974ல் வெளியிட்ட 'வள்ளுவர் வகுத்த அரசியல்' நூலில் (பக். 1 — 14) இடம் பெற்றுள்ளது.

"தமிழகத்தின் தலைசிறந்த ஒரு மனிதர் எழுதிய நூலிலே அவருடைய உள்ளத்திலே இந்த மதுரை மாநகரும் இந்தப் பொற்றாமரைப் பொய்கையும் பல உயர்ந்த கருத்துக்களை எழுப்பி இருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. நடுநிலைமையைத் திருவள்ளுவர்தான் தமிழகத்திற்குத் தந்தாரோ என்று எண்ண வேண்டியுள்ளது. அவர் தம்முடைய வாழ்க்கையின் அனுபவத்தின் வாயிலாகக் கண்ட உண்மையைமட்டும் உணர்த்துகின்ற ஒரு நடுநிலைப்போக்கை இந்நூலில் காண்கிறோம். அத்தகைய பான்மைதான் நமக்கு வேண்டும் ஆராய்ச்சித் துறையிலே. இந்தக் காலத்தில் ஆட்சித்தலைவர் தனிவாழ்க்கையிலே எப்படியிருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லுகின்றார்கள். தனிவாழ்க்கையைப் பொது வாழ்க்கையோடு தொடர்புபடுத்தி அரசியல் வாழ்க்கையிலே குறை காணக் கூடாது என்பது ஒரு நாகரிகமாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. எல்லா நாடுகளிலுமே அப்படி இருக்கத் திருவள்ளுவர் மட்டும் இவற்றையெல்லாம் கடிந்து பொருட்பாலில் எழுதுகின்றாரே! நல்ல குடிமக்களாய் இல்லையானால் நல்ல ஆட்சி நடைபெறாது

என்ற கருத்திற்கு அவர் அரண் செய்துள்ளார் என்று தோன்றுகிறது. குடிமக்கள் நல்லவர்களாக விளங்க வேண்டுமென்றால் இந்தக் குற்றங்களுக்கெல்லாம் அந்த ஆட்சி இடம் தரக்கூடாது என்பது போன்ற ஒரு தெளிவு திருக்குறளில் பிறக்கின்றது. எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவான கருத்துக்கள் என்று எண்ணிப் பார்த்து அந்தப் பொதுக்கூறுகளை, பொது இயல்புகளை வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்.''

உரிமைநூல்

இக்கட்டுரை, பரிதிமாற் கலைஞர் நூற்றாண்டுவிழா மலரில்[1] (பக். 56-58) இடம் பெற்றது. 1970 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இம்மலரின் பதிப்பாசிரியர் : ந. சுப்பிரமணியன்.

''பொதுவாக ஒன்று கூறலாம். பழங்காலம் பெரும்பாலும் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கியது. இன்றைய உலகம் அந்த அளவிற்கு நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொள்ளவில்லை. ஆராய்ச்சியையே பெரிதும் சார்ந்து இருக்கிறது. எதற்கும் காரணம் காட்டி உணர்த்தினால்தான் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மை இன்று பெருகி விட்டது. திருக்குறளிலும் நம்பிக்கையை வற்புறுத்தும் பகுதிகள் இல்லாமற் போகவில்லை. மனித வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் அறிவைக் கொண்டே அளந்து பார்த்துவிட முடியாது. அறிவுக்கு எட்டாத கூறுகளும் சில உண்டு. அனுபவம் ஒன்றே அவற்றின் உண்மையை உணர்த்தவல்லது. அனுபவம் நிரம்பும் வரையில் நம்பிக்கை கொண்டு பொறுக்கத்தான் வேண்டும். வள்ளுவர் உணர்த்தும் உண்மைகள் சில நம்பிக்கையையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் அவை நூற்றுக்குப் பத்து விழுக்காடு என்ற அளவிலே உள்ளன. ஆனால், அறிவு கொண்டு ஆராயத் தக்கன நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு விழுக்காடு உள்ளன. அவற்றைக் கண்மூடி நம்புமாறு வற்புறுத்தாமல், சிந்தனை செய்து

1. இம்மலரினைத் தந்துதவியவர் டாக்டர் இராம. பெரிய கருப்பன் ('தமிழண்ணல்') அவர்கள்.

உணரும் வகையில் எடுத்துரைப்பதே திருக்குறளின் சிறப்பாகும். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறிவியல் முறையில் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்த ஒரு சான்றோரின் மனப்பான்மை புலப்படுகிறது. நம்பத் தக்கவற்றை நம்புமாறு வற்புறுத்தி, மற்றவற்றை ஆராய்ந்து தெளியுமாறு ஒளிதரும் நூல் அது. அதனால்தான் அந்த நூலை எல்லோரும் விரும்ப முடிகிறது. எல்லாவற்றையும் நம்ப வேண்டும் என்ற வற்புறுத்தல் தாயிடம் இல்லை. சிலவற்றை நம்பச்சொல்லி நயமாக உணர்த்திவிட்டுப் பலவற்றை ஆய்ந்து உணருமாறு உரிமைதரும் தாயை இங்குக் காண்கிறோம். உரிமையை இயற்கையாக விரும்பிப் போற்றும் மனம், அறிவுக்கு உரிமை தரும் இந்த அன்னையை அன்புடனும் போற்றுவதில் வியப்பில்லை.''

குறள்வழி - சீத்தலைச் சாத்தனார்

இக்கட்டுரை[1] நாகப்பட்டினம் இமயப்பதிப்பகம் 1954ல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்ட குறள்வழி[2] நூலில் (பக். 3-14) இடம் பெற்றுள்ளது.

''ஒரு மொழியில் புதிய நூல் ஒன்றை எழுதுகின்றவர், தம்மை அறியாமலே பழைய நூல்களின் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது இயற்கை. அவர் கற்ற நூல்களின் சொற்றொடர்களும் சொற்களும் அவருடைய நினைவில் ஊறிக் கிடப்பதால், ஏதேனும் எழுதும் போது அவை அங்கங்கே அப்படி அப்படியே வந்து நின்று அவருடைய எழுத்தில் வடிந்து விடும். சீத்தலைச் சாத்தனார் அவருக்கு முந்திய நூற்றாண்டில் விளங்கிய திருக்குறளை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த புலவர்; ஆகையால் திருக்குறளின் கருத்துக்களையும் சொற்களையும் அவருடைய நூல்களில் பல இடங்களில் காண்கிறோம்.

1. சென்னை வானொலி நிலையத்தில் ஒலிபரப்பப்பட்ட சொற்பொழிவை, வானொலி நிலையத்தார் அனுமதி பெற்றுப்பதிப்பகத்தார் நூலாக வெளியிட்டனர்.
2. இந்நூலினை எனக்குத் தந்துதவியவர் திரு. மா. நவநீத கிருட்டிணன் அவர்கள்.

பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்றது உண்மையின்

என்று சாத்தனுர் மணிமேகலையில் கூறுவது திருக்குறளை அடி-யொற்றிக்கூறுவதாக உள்ளது.

உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு

என்னும் குறளை ஒருமுறை ஓதியவுடன் இந்த உண்மை தெளி-வாகின்றது. ஆதி, பகவன், தன்னுயிர், மன்னுயிர் முதலிய சொற்களையும் கருத்துக்களையும் திருவள்ளுவரின் திருக்குறளில் கண்டவர்கள், அவற்றை மணிமேகலையில் கற்றுணரும்போது சாத்தனுரின் பயிற்சியை எண்ணிப் போற்ற வேண்டியுள்ளது. திருவள்ளுவரைப் 'பொய்யில் புலவன்' என்றும் திருக்குறளைப் 'பொருளுரை' என்றும் போற்றியுள்ளார்."

காப்பியம்
சிலப்பதிகாரம்

சிலம்பு

இக்கட்டுரை டாக்டர் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் மலரில் (Dr. R.K. Shanmugam chettiar commemoration volume) (பக். 322-327ல்) 1952 ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

"நாட்டுப்பற்று குறுகிநின்று, பயன்படாமல் நலிந்த காலத்தில் முதன்முதலாக ஒரு புதிய ஒற்றுமை உணர்ச்சியை இலக்கிய உலகில் விதைத்த பெருமை சிலப்பதிகாரத்திற்கே உரியதாகும். தாம் எழுதிய காவியத்தை முடிகெழுவேந்தர் மூவர்க்கும் உரியதாக்கினுர்; மூன்று நாடுகளின் பெருமையும் மூன்று குடிகளின் பெருமையும் விளங்கப் புகார், மதுரை, வஞ்சி என்னும் தலைநகரங்களின் பெயரால் காண்டங்கள் மூன்றுக அமைத்தபோதிலும், அம்மும்மணிகளிலும் விளங்கும் ஓர் ஒளி-யாகத் தமிழகப் பற்றைச் சிறப்பித்துள்ளார். வரலாற்றின் தேவை அறியாத, கலைகளின் வரலாறு எழுதிப்போற்றுத தமிழர்-கள் மத்தியில் இளங்கோவடிகள் தம் காவியத்தில் தந்துள்ள கலைக் குறிப்புகள் கணக்கற்றவை."

சிலம்பு

இக்கட்டுரை 1959 ஆம் ஆண்டு, கலைமகள் தீபாவளி மலரில் (பக். 409-411) வெளிவந்தது.

"கண்ணகி காவியத் தலைவி. இளங்கோ தாம் இயற்றிய காவியத்திற்குக் கண்ணகி என்றே பெயர் வைத்திருக்கலாம். கலை உள்ளம் படைத்த இளங்கோ கண்ணகியின் காற்சிலம்பை நம் கண்முன்னே நிறுத்தும் வகையில் சிலப்பதிகாரம் என்று பெயர் அமைத்துள்ளார். புகார்க்காண்டத்தில் சிலம்பு சிறு அணிகலனாகவே உள்ளது. மதுரைக் காண்டத்தில் வீரநங்கையின் கையிலே விளங்கி அரசனுடைய அரண்மனைக்குச் செல்கிறது; வழக்காடுதற்குரிய பெரும்பொருளாக விளங்குகிறது; வஞ்சிக் காண்டத்தில் வழிபாட்டுக்குரிய அறிகுறியாகத் திகழ்கிறது. புகார்க் காண்டத்தில் திருமணக்கோலத்தில் கண்ணகியைக் காணும்போது அவளுடைய காலின் சிலம்பு தனியே கூறப்பட-வில்லை. கோவலன் தன் இல்லறக்கடமையை மறந்து மாதவியுடன் வாழும்போது, கண்ணகி அணிகலன் இல்லாது எளிய தோற்றத்-துடன் காணப்படுகிறாள். இளங்கோ அடிகள் முதலாவதாகக் கூறுவது காலில் சிலம்பின்மையையே. 'சிலம்பு உள்ளன; கொள்ளுங்கள்' என்ற அவளுடைய வாய்ச் சொற்களால்தான் சிலம்பைப்பற்றி அறிகிறோம். புகார்க்காண்டத்தில் சிலம்பு காட்சி அளிக்கத்தக்க மூன்று இடங்களிலும் நம் கண்ணுக்கு எட்டாமலே மறைகிறது. இளங்கோவின் நெஞ்சில் சிலம்பு விழுமிய உணர்ச்சிகளுக்கு உரியதாய் நின்றதால் காவியத்திற்கே சிலப்பதிகாரம் என்று பெயர் அமைத்தார்."

புறக்கணிப்பு

இக்கட்டுரை, 'தமிழ் கல்ச்சர்' (Tamil culture) ஜூலை - செப்டம்பர் 1961 ஆம் ஆண்டு (Vol. IX. No-3) இதழில் (பக்.263-270) வெளிவந்தது.

டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை வெள்ளிவிழா மலரில் (பக். 227-232) 1961-ல் வெளிவந்தது.

"கோவலனின் அன்பு நெஞ்சில் கண்ணகியும் மாதவியும் ஆகிய இருவரும் ஒருங்கே இடம் பெறமுடியவில்லை. ஒன்றில் மூழ்ந்து நின்று மற்றொன்றைப் புறக்கணிப்பது அவனுக்கு இயல்பாக இருந்தது. எண்ணாது துணியும் போக்கு,கோவலனிடம் பலமுறை காண்கிறோம். பிறர்க்கு நல்லுதவி ஆற்றும் இடங்களில் மட்டும் அல்லாமல், பிறரைக் கைவிட்டுப் பிரியும் இடங்களிலும் காண்கிறோம். மாதவியைப் புறக்கணித்துக் கோவலன் நடந்த இடங்கள் மூன்று. ஒன்று கடற்கரையில் கானல்வரிப் பாட்டைக் கேட்டு அவளிடம் ஒன்றும் கூறாமல் வெறுத்து எழுந்து தனியே பிரிந்து சென்றது. மற்றொன்று,மாதவி வசந்தமாலையிடம் கலைச்செல்வமான திருமுகம் அனுப்பிய போது அதைப் பெற மறுத்து 'ஆடல் மகளாதலின் அவ்வாறு ஒழுகினாள்' என்று பழித்துக் கூறியது. இன்னொன்று, மாதவியின் மாசற்ற அன்பைப் புலப்படுத்தும் இரண்டாம் திருமுகத்தைக் கோசிகனிடம் பெற்றபோது அவளுக்கு மறுமொழியாக ஒன்றும் கூறியனுப்பாமல் விட்டது. முதல் புறக்கணிப்பின் போது, காவிய ஆசிரியர் மாதவியின் சார்பாக இருந்து தாமே சிலசொல் கூறி இரங்குகிறார். இரண்டாம் புறக்கணிப்பின் போது, அவர் தாமே ஒன்றும் கூறாமல், கதைப் போக்கில் மாதவியின் துன்பத்தைப் புலப்படுத்துகின்றார். ஆயின், மூன்றாம் புறக்கணிப்பின் போது, தம் உணர்ச்சியாகவோ, கதைப் போக்காகவோ அவர் ஒன்றும் கூறவில்லை. மாதவிக்கு மறுமொழி அனுப்பக் கோவலன் புறக்கணித்ததுபோல் நாமும் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார் போலும்! கோவலன், கண்ணகி ஆகிய இருவர்க்கும் அடுத்த நிலையில் மாதவியே சிறப்பிடம் பெற்றவளாகக் காவியத்தில் விளங்கக் காண்கிறோம். ஆகவே, இந்தப் புறக்கணிப்பு, உணர்ந்து கற்பவரின் நெஞ்சைத் தொடுவதாக உள்ளது."

சீவகசிந்தாமணி

மணநூலுள் துறவுள்ளம்

இக்கட்டுரை, காஞ்சீபுரம் ஜைனத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தார் 1952ல் வெளியிட்ட சிந்தாமணிச் சொற்பொழிவு நினைவு மலரில் (பக். 52-56) இடம் பெற்றுள்ளது.

"மண நூல் என்று பெயர் பெற்றது சீவகசிந்தாமணி. இலக்கிய நூல்களுள் வேறு எந்த நூலுள்ளும் காம நுகர்வைப் பற்றிய இவ்வளவு விரிவு இல்லை என்றே கூறலாம். ஆயினும் தேவர் இந்நூலுள் அமைக்கக் கருதியது வேறு. அந்த விழுப் பொருளின் சிறப்பு விளங்கித் தோன்றுவதற்காகவே, அதற்கு முரண்பட்ட காமச்சுவை இவ்வாறு விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. தேவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர்; துறவறம் பூண்டவர். ஆகவே, 'தலைப்பட்டார்', 'தீரத்துறந்தார்' என்பதே அவர் உணர்த்த விரும்பிய விழுப்பொருள். இதற்கென அமைந்ததே சீவகசிந்தாமணியுள் முக்தியிலம்பகம். முக்தியிலம்பகத்துள் சீவக-சாமியின் துறவு கூறப்படுவதற்குமுன் விசயமாதேவியார் துறவு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. மகனிடம் காட்டிய பேரன்பும் துறப்பதற்கு முன் நன்றி அறிதலாகச் செய்த அறச்செயல்களும் எத்தகையன என்பதை ஒருபால் வைத்து, மகன் என்ற எண்ணத்-திற்கு இடம் தராமல் மறுமொழி கூறவும் தயங்கிச் சில சொற்-கள் கூறி நிறுத்திக்கொண்ட பற்றற்ற நிலையை மற்றொருபால் வைத்துச் சீர்தூக்கின் துறந்த நெஞ்சத்தின் துணிவு புலனா-கின்றது; அடுத்து அமைந்துள்ள சீவகனது துறவுக்கு வித்து எது என்பதும் விளங்குகின்றது. நூலில் நிரம்பியுள்ள காமச்சுவை-யெல்லாம் துறவறத்தின் பெருமையை எடுத்துக்காட்ட அமைந்ததே என்னும் உண்மை அப்போதுதான் அறியப்படுவ-தாகும்."

கம்பராமாயணம்

உள்ளம் குளிர்ந்தது

இக்கட்டுரை, 'கம்பன் கவியமுதம்' என்ற நூலில் (பக்.143-148) இடம் பெற்றது. தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை-8. இரண்டாம்பதிப்பு : அக்டோபர் 1965.

" கொதித்த நீரால் பதைத்த துன்பம் குழந்தையின் உள்ளத்தில் அல்லலைப் புகுத்தியது. நீரின் இயல்பு தன்மை என்ற இயற்கையமைப்பைச் செயற்கை வகையால் மாற்றியது உலகம்; நீர்க்கு வெம்மை ஏற்றிக் குழந்தை மனத்தில் அச்சத்தைப்

புகுத்தியது. குழந்தையின் மனத்தைத் தாயினிடத்தும் காண்கிறோம். ' தலைவரா? அவரை நம்பவே முடியாது ; அவர் நம்மைப் பிரிவார் ' என்று அந்தத் தாய் உரைக்கின்றாள். முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் எளிதில் படித்தறியலாம் ; ஆனால் அவற்றைக் கடந்து மனநிலையை உணர்தல் அருமையே. அதுதான் பாட்டின் உரிமையாய் வாழ்க்கையின் பொருளாக உள்ள உரிப்பொருள். கல்வியிற் பெரியவராய கம்பர் அதனை நன்கு உணர்ந்தவர். கம்பர் கருத்தில் பாலை என்றதும் பிரிந்து வருந்தும் மனமே முன் நிற்கின்றது; உரிப்பொருளே உருக்கொள்கின்றது. வெம்மையால் வேறுபட்ட நிலத்தை எடுத்துக் கூறப்புகும் கம்பரின் கற்பனையுலகில் நிலம் சுடுவதன் முன்னர் நெஞ்சம் சுடுகின்றது. ' நின் பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு ?' என்ற மறுமொழியே சீதை மனநிலையை விளக்குகிறது. கம்பர் சீதையாக இருந்து கண்டறிலை இது பாலை நிலத்தை விட பாலைவாழ்க்கை சுடுமாம் ; மிகச் சுடுமாம். உரிப்பொருள் உணர்ந்த உணர்வின் பயனே இப்பாட்டு.''

இறை இலக்கியம்

இறப்பும் அஞ்சேன்

இக்கட்டுரை, 1963 ஆம் ஆண்டுக் கலைமகள் தீபாவளி மலரில் (பக். 487—488) இடம் பெற்றுள்ளது.

'' அஞ்சுதலும் வேண்டும்; அஞ்சாமையும் வேண்டும் என்கிறார் திருவள்ளுவர். எவற்றிற்கு அஞ்ச வேண்டும் எவற்றிற்கு அஞ்சாதிருக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறவில்லை. அவற்றை ஆராய்ந்து பாகுபாடு படுத்திக்கொள்வது அறிஞர் கடமை என்னும் கருத்துடன் விடுக்கின்றார். உலகத்தில் பலர் அஞ்சிடும் வறுமை, சிறை முதலியவற்றிற்கு அறிவு சான்ற உத்தமர் அஞ்சுவதில்லை. இதைச் சான்றோர் பலருடைய வாழ்க்கையிலிருந்து தெளியலாம். பொதுமக்கள் அஞ்சாத பலவற்றிற்குச் சான்றோர் அஞ்சுகின்றனர். சாவுக்கு அஞ்சும் அச்சம் பொதுவாக எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் உள்ளதே ஆகும். மாணிக்கவாசகர் மெய்யுணர்வு பெற்ற சான்றோர். திருவாசகத்தில் அச்சப்பத்து

என்னும் பகுதி உள்ளது. அப்பகுதியில் மாணிக்கவாசகரின் அஞ்சுதல் பற்றியும் அஞ்சாமை பற்றியும் அறிகிறோம். இறப்பதனுக்கு முன்பே இறைவனருளைப் பெற்றிடவேண்டும் என்ற கவலையே நிறைந்திருந்தது என்பது தெளிவாகிறது. 'இறப்பும் அஞ்சேன்' என்று கூறிய மொழியே சான்றோர்களின் நெஞ்சத்தைப் புலப்படுத்தும் மணிமொழி எனக் கொள்ளவேண்டும்."

ஆழ்வார் காதல்

இக்கட்டுரை, சுதேசமித்திரன் தீபாவளி மலரில் 1972 ஆம் ஆண்டில் (பக். 17 - 18) வெளிவந்தது.

"நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியில் உயர்ந்த தத்துவ ஞானப்பாடல்கள் இருத்தல் போலவே, காதல் துறைகளை அமைத்துப் பாடும் பக்திப்பாடல்களும் இருக்கின்றன அப்படிப் பட்ட தெய்வக்காதல் துறைகளுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது தூது எனப்படும். நாரை, பூவை முதலிய பறவைகளைத் திருமாலிடம் தூது அனுப்பிப் பாடும் பாடல்கள் உள்ளத்தை உருக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. சங்க இலக்கியங்களில் உள்ள பழங்காலத் துறைகள் மட்டும் அல்லாமல், பழங்கால இலக்கியத் தொடர்களும் திருவாய்மொழியில் சில இடங்களில் அவ்வாறே உள்ளன. ஆகவே, பக்தர், ஞானிகள், புலவர்கள் அனைவரும் போற்றத்தக்கவாறு திருவாய்மொழியின் ஆயிரம் பாடல்களும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. நம்மாழ்வார் தம்மை நாயகியாக (பக்திகொண்ட காதலியாக)க் கற்பனை செய்து உணர்ந்து நாரை முதலிய பறவைகளைத் திருமாலிடம் தூது அனுப்புவதாகப் பாடும் பாடல்கள் பக்திச் சுவையும் இலக்கிய நயமும் நிரம்பியவை. நாயகரின் பிரிவாற்றாமையால் வாடி மெலிந்த நாயகி பறவைகளையும் உயிரில்லாப் பொருள்களையும் நோக்கிப் புலம்புவதாகவும் அவைகளும் தன்னைப் போல் துயரப்படுவதாகவும் நம்மாழ்வார் பாடியுள்ள பாடல்களும் பக்திச்சுவையும் இலக்கியச் சிறப்பும் உள்ளவை ஆகும்."

தாயுமானவர் காதல்

இக்கட்டுரை, 1966 ஆம் ஆண்டு கலைமகள் தீபாவளிமலரில் (பக். 33-35) வெளிவந்தது.

" ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், காதல் உணர்ச்சிக்கு அமைந்த இலக்கிய மரபையே தெய்வக்காதலுக்கு, பக்தியுணர்ச்சிக்கு உரியவகையில் உயர்த்திப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். தாயுமானவரும் இராமலிங்க அடிகளும் அந்த மரபைப் போற்றிப் பல நல்ல பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். தாயுமானவருக்குப் பக்தி நெறியிலும் ஆர்வம் உண்டு ; மெய்யுணர்விலும் ஆர்வம் உண்டு. அவருடைய பாடல்களில் பக்தி உணர்ச்சியும் தத்துவத்தெளிவும் கலந்து உயர்ந்து விளங்கும். தாயுமானவரின் சில பாடல்களில் இறைவன் ஒருவனாக - ஒரு நாயகனாகக் காணப்படுகிறான். வேறுசில பாடல்களில் அந்த இறைவனுடைய வடிவம் இல்லை. அவனுடைய தத்துவம் விளங்குகிறது. அந்தப் பாடல்களில் காதலியின் காதல் எங்கும் நிறைந்த எல்லாம் ஆன, தன்னுயிரும் ஆகிய, பரம்பொருளிடம் செல்கிறது. 'ஆகாரப் புவனம்' என்ற பாடற்பகுதி அவ்வாறு அமைந்ததாகும். பரம்பொருளை வழிபட்டு உணரும் ஆர்வம் மிகுந்த தாயுமானவரின் நெஞ்சம், இறைவனை நாயகன் என்னும் வடிவில் மட்டும் அமைக்கவில்லை. அவருடைய கற்பனை அவ்வாறு ஒரு வரம்பிற்குள் அமையாமல், தத்துவ உணர்வோடு கலந்து வெளிப்படும் காரணத்தால் பழைய காதல் வாய்பாடுகள் போதவில்லை. பக்தி உணர்ச்சியும் மெய்யுணர்வுத் தெளிவும் கலந்த கலப்பிற்கு ஏற்ப, அந்தக் கடவுட் காதலும் விரிவுபெற்று விளங்கக் காண்கிறோம். அதனால் கவிதைக்கு இன்றியமையாத உணர்ச்சிப் பெருக்கில் சிறிது இழக்க நேர்ந்தாலும், உய்வுக்கு இன்றியமையாத கருத்து வளத்தில் பெற்றது பெரிதாகவே உள்ளது எனலாம். பைங்கிளிக் கண்ணி பாடல்கள் அவ்வாறு கருத்து வளத்தால் - தத்துவத் தெளிவால் - சிறந்து நிற்கும் கடவுட்காதல் அமைந்த பாடல்கள் ஆகும். "

பாடுதுறை

இக்கட்டுரை, 1969 ஆம் ஆண்டு, கலைமகள் தீபாவளி மலரில் (பக். 102-104) வெளிவந்தது.

"மூந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ராயர் (ராவ்) என்னும் மாத்துவப் பிராமண வகுப்பில் தோன்றிய பெரியவர் ஒருவர். அவர் பெயர் தத்துவராயர் – வேறு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர். தமிழ் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தபடியால் தமிழ் கற்றுத் தமிழில் செய்யுள் இயற்றும் புலமை பெற்றவர் அவர். பழைய இலக்கியப் போக்கில் அவர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்கள் அடங்கல் முறை எனப்படும். மக்களிடையே வழங்கி வந்த பலவகைப் பாடல்களின் போக்கில் அவர் இயற்றிய பாட்டுக்களின் தொகுப்பு பாடுதுறை எனப்படும். பாடுதுறையில் உள்ள பாடல்களைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றின் வடிவத்திலும் புதுமை உண்டு; உயர்ந்த கருத்துக்களை எளிய நடையில் தந்துள்ள வகையிலும் சுவை உண்டு. ஆயினும் அவற்றை இன்று படிப்பவர் யார்? 1917 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் பாடுதுறை அச்சிடப்பட்டது. 336 பக்கங்கள் கொண்ட நூலின் விலை பன்னிரண்டு அணா. அருணாசல முதலியார் என்ற புலவரால் பிழையறப் பார்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அதன் பிரதிகள் இன்னும் சில விலையாகாமல் இருக்கின்றன என்பதை இங்கு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. உவமைகள் பாட்டில் அமைக்காது ஆனால் மக்களின் நாட்டுப் பாடல்களில் இருந்து–வந்த–சிலவடிவங்களையும் தத்துவராயரின் பாடுதுறையில் பெறுகிறோம். அவற்றைப் பழையவை என்று கூறி ஒதுக்க முடியாது. புதிய விருந்துகளாக அவற்றைக் கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக அவர் பல்லியை விளித்துப்பாடியுள்ள பாக்களைக் காணலாம். முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த தத்துவராயர் சாதி முதலான வேறுபாடுகளைக் கடந்து காணும் தெளிவு பெற்றிருந்தது போற்றத்தக்கது. "தத்துவராயரும் பறைசாதியும்" முதலிய பாட்டுகளில் முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தீண்டாமைக்கருத்தை எதிர்த்த மனப்பான்மை விளங்குகிறது. மாத்துவப்பிராமணர் ஒருவர் அந்த பழங்காலத்தில்

அவ்வளவு முற்போக்காக இருந்ததற்குக் காரணம், உள்ளது ஒன்றே என்னும் அவரது உண்மையை உணர்ந்து அதன் வழிநின்று அவர் பெற்ற வேதாந்தத் தெளிவும் ஒழுக்கமும் ஆகும்.''

தற்கால இலக்கியம்

நாடகம்

நாடகத்தமிழ்

இக்கட்டுரை, மலேயாவில் வெளியாகும் 'தமிழ் முரசு' இதழில் 17-4-1955 இல் வெளிவந்தது.

கோயம்புத்தூர் பூ. சா. கோ. கல்லூரியில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு, கட்டுரை வடிவாகித் தமிழ்முரசு இதழில் வெளி வந்தது.

''இன்று நாடகக்கலை - முத்தமிழில் கடைசியாக உள்ள நாடகக்கலை—மாலைக்கால ஞாயிறுபோல் அருகிக்கொண்டே வருகிறது. இயலும் இசையும் கலந்து ஒன்றாகப்பிணைந்து இயங்கு-வதுதான் நாடகம். நாடகத்தை இயல், இசைகளின் கலப்பு என்றும் கூறலாம். நாடகத்தைப்பற்றித்தெரிந்துகொள்ள உதவும் நூல்களில் பழமையானது தொல்காப்பியமாகும். சங்க இலக்கியம் தான் தமிழ் நாடகங்களின் தோற்றம் என்று கூறலாம். சிலப்-பதிகாரம் ஓரளவுக்குத் தமிழ் நாடக நூலுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவதாகும். அதனால்தான் சிலப்பதிகாரத்தை 'முத்தமிழ்த் தொடர்நிலைச்செய்யுள்' என்று கூறுகிறோம். நாடகம் என்பது கதை தழுவி வருவது. கதையை அடிப்படையாகக்கொண்டு நடிக்கப்படுவது. கூத்து என்பதன் பொருள் என்ன? கூத்து என்பது ஒருபாட்டின் கருத்திற்கேற்ற முறையில் நடிக்கப்படுவது. கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ளும் முறையில் அபிநயம் பிடித்துக் காட்டுவது. நாடகநூல்களில் ஒன்றான செயிற்றியம் நாடகத்தைப் பற்றியும் கூத்தைப்பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறுகின்றது. வேத்தி-யல் என்பது மன்னர்களுக்காக நடத்தப்படுவதாகும். பொது-வியல் என்பது பொதுமக்களுக்காக நடத்தப்படுவதாகும்.

விருதுநகருக்கு அருகிலுள்ள திருத்தங்கால் என்னுமிடத்திலுள்ள கோவிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் நாடகசாலையொன்று அமைந்திருந்த வரலாற்றையும், அந்நாடகசாலையில் நடத்தப்பட்ட நாடகங்கள் பற்றியும் அறிவிக்கின்றன. பட்டயங்களும் உள்ளன. சாந்திக்கூத்தாடிய ஒருவர்க்கு மான்யம் வழங்கப்பட்டது என்ற விவரமும் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறியலாம். நாடகம் தோன்றியதுதொட்டு வளர்ந்தது. அங்ஙனம் வளர்ந்துவருங்கால் புராண நாடகங்கள் கிடையாது. பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு புராணங்கள் நாடகத்தில் புகுந்தன. சமுதாயச் சீர்கேடுகளை நீக்கிச் சமுதாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. அவ்வெண்ணம் சீர்திருத்த நாடகங்கள் எழுவதற்கு அடிகோலியது.''

காலம் கடந்து வாழும் கருத்துக்கள்

இக்கட்டுரை, மலேயா, சிங்கப்பூரில் வெளியாகும் தமிழ்முரசு இதழில் (ப.9) 1-5-1955ல் வெளிவந்தது.

"அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட நாடகநூல் மனோன்மணீயம். இன்றையத்தமிழ் மக்கள் உணர்ந்து போற்ற வேண்டிய கருத்துக்கள் பல இந்நூலில் உள்ளன. அதன் இலக்கியச்சுவை, தத்துவவிளக்கம், வாழ்க்கை அனுபவம், நீதிக் கருத்துக்கள் முதலியவை போற்றத்தக்கனவாக இருப்பது போலவே, அந்நூலில் உள்ள அரசியற் கருத்துக்களும் உணர்ந்து போற்றத்தக்கனவாக உள்ளன. அவற்றைக் கற்கும்போது ஆசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையின் தொலைநோக்கும் தெளிவும் உணர்ந்து வியப்புறுகிறோம். ஒருவர் ஒருவரைக் கண்டால் பிற மொழியில் பேசுதலும், தாய்மொழியில் பேசினால் மதிப்புக் குறைவு என்று எண்ணுதலும் தாய்மொழியில் அறிவுக்கலைகளைக் கற்க முடியாது என்று தயங்குதலும் தாய்மொழியில் ஆட்சி நடத்துவதற்கு அஞ்சுதலும் முதலான தவறுகள் இன்னும் அடியோடு நீங்காமல் உள்ள இந்தத் தமிழர் சமுதாயத்திற்கு இன்று தக்க அறிவுரைகள் - இடித்துரைகள் - இந்நூலில் இருக்கின்றன. ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற பெரும்புலவர்களின் நாடகங்களில் காலங்

கூடந்து வரும் கருத்துக்கள் பல நிறைந்திருக்கக் காண்கிறோம். ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைக் கற்று அவை போன்ற இலக்கியச் செல்வத்தைத் தமிழுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று தொண்டு ஆற்றிய சுந்தரம்பிள்ளையும் இவ்வகையில் நல்ல வெற்றி பெற்று விளங்குகிறார்.''

நாவல்

நாவலில் நான் காணும் மனிதனும் காண விழையும் மனிதனும்

இக்கட்டுரை, சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கியச்சங்கம் 1972-இல் வெளியிட்ட 'இன்றையத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதன்' நூலில் (பக். 1-9) இடம் பெற்றுள்ளது.

''நல்ல பாத்திரங்களைப் படைத்துக் காட்டும் நாவல்களையும், வாழ்க்கை அநுபவங்களை உயர்ந்த நோக்குடன் எடுத்து விளக்கும் நாவல்களையுமே நான் விரும்பிப்படிக்கிறேன். காண்டேகர் எழுதிய இருதுருவங்கள், எரிநட்சத்திரம் முதலான நாவல்களில் வரும் மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் மனப் போராட்டத்திலும் புறப்போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டவர்கள். திரு அகிலனின் புதுவெள்ளத்தில் கல்லூரி மாணவனாக இருந்து சிறைப்பட்ட முருகய்யனை என்மனம் விரும்புகிறது. குறிஞ்சிமலர் என்ற நாவலில் திரு. நா. பார்த்தசாரதி படைத்துள்ள மனிதர்களும் மனத்துக்குப் பிடித்தவர்கள். ராஜம்கிருஷ்ணனின் குறிஞ்சித்தேன் என்ற நாவலில் வரும் காதலர்கள் நஞ்சனும் விஜயாவும் நாம் விரும்பத்தக்கவர்கள். சில குற்றங்களுக்குத் தனிமனிதர் காரணம் அல்ல; சுற்றுப்புற வாழ்வின் அமைப்பு, சமுதாயநிலை காரணமாக இருக்கக் காண்கிறோம். சமுதாயத்தின் கொடுமையை அம்பலப்படுத்த – காட்டிக்கொடுக்க – நம் மனம் விரும்புகிறது. ஆனால் நமக்கோ உரிமை இல்லை. அந்தக் குறையைத் தீர்த்துவைப்பது நல்ல நாவல். இன்றைய சமுதாய நிகழ்ச்சிகளையும் சிக்கல்களையும் அடியோடு புறக்கணித்து ஒதுக்கி, கற்பனையாகவே எல்லாவற்றையும் படைத்துக்கொண்டு, அந்தக்

கற்பனைப் போதையிலே தன்னை மறந்து வாழத்தூண்டும் கதைகள் சில உள்ளன, அவற்றை நாடுவதுதான் அப்பட்டமான தப்பியோடும் தன்மை (escapism). சமுதாயச் சிக்கல்களையே உள்ளவாறு எடுத்துக்காட்டி, அவற்றோடு போராடி வெல்லவல்ல வீர மனிதர்களைப் படைத்துக்காட்டுவதோ,அல்லது அந்தச் சமுதாயக் கொடுமைகளுக்குப் பலியாகி மடியும் தியாக மனிதர்களைப் படைத்து நம் உள்ளத்தில் கொந்தளிப்பை உண்டாக்குவதோ, தப்பியோடும் தன்மை (escapism) என்று கூறுவது பொருந்தாது. சாதாரண மனிதராகப்பிறந்து வளர்ந்து பொதுவான இன்ப துன்பங்களுக்கு ஆளாகி உயர்ந்த நோக்கங்களும் சிறந்த செயலார்வமும் உடையவர்களாகப் படைக்கப்பட்டால் அவர்களை மிகுதியாக விரும்புகிறது என் மனம்.''

காண்டேகரைக்கண்டேன்

இக்கட்டுரை, கலைமகள் இதழில் மார்ச் 1973 இல் வெளிவந்தது.* (பக். 249-252).

'எங்கள் பேச்சு முழுவதும் ஆங்கிலத்திலேயே நடந்தது. எளிய ஆங்கிலத்தில் தெளிவான குரலில் வி. ஸ. காண்டேகர் பேசினார். ''தமிழ்நாடு என்றால் எனக்குத் தனி அன்பும் மதிப்பும் உண்டு. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, என் நூல்களை மொழிபெயர்த்துப் போற்றியது தமிழ் நாடு'' என்றார். பேச்சின் போக்கையும் குரலின் ஒலியையும் கொண்டு ஆராய்ந்தபோது, அவருடைய உள்ளத்தில் சோர்வு இருந்ததாகக்கூற முடியவில்லை. தொடர்ந்த பேச்சு, அவர் தத்துவ ஞானி என்பதையும் எதற்கும் சோர்வு கொள்ளாதவர் என்பதையும் வருங்காலத்தைப்பற்றி நம்பிக்கை இழக்காதவர் என்பதையும் வாழ்க்கை பற்றிய தெளிவு

---

* 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில்- மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய போது, பல்கலைக் கழகப் பணியாகக் கோலாப்பூர் சென்றார். பிப்ரவரி ஐந்தாம் தேதி திங்கட்கிழமை பிற்பகலில் காண்டேகரை அவர் வீட்டில் சென்று கண்டு உரையாடி மகிழ்ந்த அனுபவம் இக்கட்டுரையாக மலர்ந்தது

உடையவர் என்பதையும் புலப்படுத்தியது. "தமிழ்மக்கள் என் நூல்களைப்படித்து மகிழ்கிறார்கள். தங்கள் நாட்டின் வாழ்க்கையையே படம் பிடித்துக் காட்டுவன போல் கதைகள் உள்ளன என்று பாராட்டுகிறார்கள். தமிழ் மக்களுக்கு நான் நன்றியுள்ளவன்" என்று அந்த நன்றியுணர்வைத் தம் முக மலர்ச்சியால் புலப்படுத்தினார். "எழுத்தாளன் இரட்டை வாழ்வு வாழ வேண்டியிருக்கிறதே. அதனால் உடம்பு மெலிந்து போகிறது. மற்ற நேரங்களில் மற்ற மனிதர்களைப் போல் வாழவேண்டியிருக்கிறது. கற்பனைகளைப் படைத்து எழுதும் போது வேறோர் உலகத்தில் வாழ்ந்து உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது" என்றார். "கடவுளை மக்களிடத்தில் காண்பதுதான் என்மதம். மக்களுக்குத்தொண்டு செய்வதுதான் என்வழிபாடு. அதனால்தான் இன்றும் எழுதவேண்டும் என்று முயல்கிறேன். கடவுள் மனிதனுக்குத்தந்த ஆற்றலை, மற்றவர்களுக்கு உதவியாகப் பயன்படுத்தவேண்டும். அது போதும்" என்று முடித்தார்.'

சிறுகதை

போர்வீரன் புதுமைப்பித்தன்

இக்கட்டுரை மலாயாவில் சிறுகதைப்பித்தன் தொகுத்து வெளியிட்ட மலாயாவில் 'புதுமைப் பித்தன் நினைவு மலரில்' (பக்கம்—4ல்) வெளிவந்தது.

" 'உலகம் ஒரு சந்தை' என்று கூறப்படுவது உண்மைதான். இந்த உலகத்தில் பிறந்து வாழும் சிலர் காசு சேர்ப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். வேறு சிலர் அவர்களைக் 'காக்கை' பிடிப்பதில் கைதேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த இருவகையார் மட்டுமே உலகச்சந்தையில் வறுமை நெருங்காமல் வாழவல்லவர். ஆனால், இவர்களின் கொடுமைக்கு ஆளாகும் ஏழை மக்கள் துன்புற்று வாடுகின்றார்கள். இந்தக் கொடுமைகளைக் கண்டு ஆத்திரம் கொள்ளும் உணர்ச்சிமிக்க கலைஞர்கள் இடித்துரைத்தும் பழித்துரைத்தும் கொடுமைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். பயன் என்ன? இந்தக் கலைஞர்களுக்கு ஏழை எளியவர்களின் சிறுகூட்டம் மட்டும் சேர்கிறது. அதனால் இவர்களின் வயிறு வாடுகிறது. குடும்பம் கலங்குகிறது. கொடுமையைக்

கண்டு கொதிக்கும் கலைஞர்கள் உலகச்சந்தையில் தாம் வந்த வேலையை மறந்து விடுகிறார்கள். தாய்மை உள்ளம் பெற்று, தன்னலத்தைத் துறந்து மற்றவர்களுக்காக உருகுகிறார்கள், தங்கள் கலையைப் பயன்படுத்திப் போர் செய்ய முயல்கிறார்கள். புதுமைப்பித்தன் இந்தப் போர்ப்படையைச் சேர்ந்தவர். சிறு-கதைக் கலையைத் தன் போர்க்கருவியாகக் கொண்டு சமுதாயக்-கொடும்பேய்களுடன் போராடினார். ஆனால் அவர் முற்கூட்டியே எதையாவது எதிர்பார்த்து ஏமாந்தாரா? இல்லை. இந்தச் சமுதாயச்சந்தை தன்னைப் புறக்கணிக்கும் என்பதை நன்றாக உணர்ந்துதான் போராடினார்."

பிற அறிஞர் பற்றி

அன்புவெள்ளம்

1974 ஆம் ஆண்டில் பெ. சு. மணி அவர்களைத் தொகுப்-பாசிரியராகக் கொண்டு வானதி பதிப்பகத்தார் வெளியிட்ட **தமிழர் கண்ட விவேகானந்தர்** நூலில் (பக். 118 - 125) இடம் பெற்றுள்ளது.

"எடுத்துரைத்தது மட்டும் அல்லாமல், அந்தப் பெரிய உண்மைகளை நம்பி, உணர்ந்து, உணர்ந்தவற்றிற்கு ஏற்ப வாழ்ந்து பார்த்துத்தெளிந்த சான்றோர்கள் பலரை ஈன்ற நாடு இது அவர்களுள் சுவாமி விவேகானந்தர் ஒருவர். தாம் உணர்ந்த ஒவ்வொன்றையும் அவர், வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து தெளிந்தார். தெளிந்த உண்மைகளை உலகத்தார்க்கு விளக்கமாக உணர்ச்சியாற்றலுடன் எடுத்துரைத்தார். அமெரிக்க நாட்டில் சிகாகோ நகரில் அவர் ஆற்றிய முதல் சொற்பொழிவே அந்த நாட்டு மக்களின் உள்ளங்களையெல்லாம் கவர்ந்து வியப்பூட்டியது என்றால், அதற்குக் காரணம், அந்த சொற்களின் ஆற்றல் என்று எண்ணிவிடலாகாது. அந்தச்சொற்கள் பிறந்த அவருடைய உள்ளத்தின் உணர்ச்சியின் ஆற்றலேதான் காரணம் என்று கூற வேண்டும். அன்பு, அன்பு, அன்பு என்று முழங்கி, அன்பை வற்-புறுத்தி மனித இனத்திடையே அன்புவெள்ளம் பாயுமாறு

முயன்றார் விவேகானந்தர், அன்பு எங்கும் பரவி, எல்லோரையும் பிணைக்க வேண்டும் என்றும், உலகத்தார் எல்லோரும் இறைவன் குடும்பமாய் இயைந்து வாழவேண்டும் என்றும் விரும்பினார்; அதற்காக ஓயாமல் உழைத்தார். பிறர் துன்பத்துக்காக இரங்கி, பிறர் நல்வாழ்வுக்காக ஏங்கி, பிறர் நன்மைக்காகவே உழைக்க முன் வந்த பெருவாழ்வே, சுவாமி விவேகானந்தரின் அன்பு வாழ்க்கையாகும். இந்த நாடும் மக்களும் வாழவேண்டும் என்று தியாகம் செய்யும் நெறியிலே நெஞ்சின் உரமும் உறுதியும் விளங்குவதைக் காணலாம். ஒரு சிலருடைய அன்புக்காக அவருடைய வாழ்வைக் குறுக்கிக்கொள்ள அவரால் முடியவில்லை. அந்த ஒருசிலர் (தாய் முதலான குடும்பத்தினர்) படும் துன்பத்தைப் புறக்கணித்துப் பலருடைய நன்மைக்காகப் பாடு-படும் தியாக உணர்ச்சியே வெற்றிகொண்டது. வேண்டும் என்றே ஒருவகை அன்புவாழ்க்கையைத் துறந்து மற்றொருவகை அன்பு வாழ்க்கையை - எல்லையற்றுப் பரந்த வெள்ளமாகப் பாயும் அன்பு நெறியை - அவர் மேற்கொண்டார்.''

பாரதி போற்றிய குழந்தை

1958 ஆம் ஆண்டு, திரு. சிவாஜிகணேசனைப் பதிப்பாசிரி-யராகக் கொண்டு பழனியப்பா பிரதர்ஸ் வெளியிட்ட மகாகவி மலரில் (பக். 9–10) இடம் பெற்றது.

மீண்டும், 1962 ஆம் ஆண்டு, சீனி. விசுவநாதன் அவர்களை நூல் வடிவப் பொறுப்பாளராகக் கொண்டு மேகலை வெளியீடாக வந்த தமிழகம் தந்த மகாகவி நூலில் (பக்.78–82)இடம் பெற்றது.

''அடுத்தடுத்து வரும் துன்பத்தால் வேறு வழியில்லை என்று சோர்ந்துவிட்ட உள்ளங்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டவந்த கவிஞர் பாரதியார். வாழ வழியின்றிச் சோம்பலை இயற்கையாகக் கொண்டுவிட்ட மக்களைத் தட்டியெழுப்பி வாழ்விக்க முயன்ற கவிஞர் பாரதியார். குறைகள், வளரும் குழந்தைகளின் உள்ளத்-தில் வேர் கொள்ளாதவாறு அடியோடு களைந்தெறிய வேண்டு-மென்று விரும்பியவர் அவர். ஆகையால் குழந்தைகளுக்காகவும்

பாடினார். குழந்தைகள் வளர்ந்து குடிமக்கள் ஆகும்போது நாட்டிற்குரிய நல்லமக்களாக விளங்க வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டார். துன்பத்தைக் கண்டு சோர்ந்து போவதும், சோம்பலை மேற்கொண்டு தேம்பி அழுவதும் குழந்தையின் வாழ்வில் இருக்கக் கூடாதவை என்கிறார். நம்பிக்கை கொள்ளும் படியாகவும் போராடும் திடம் பெறும்படியாகவும் குழந்தைக்கு அறிவுறுத்துகிறார். போலிச்சடங்குகளும், மூடநம்பிக்கைகளுமே சமயநெறி என்று தவறாக உணர்ந்து கெட்டுப் போகாதவாறு குழந்தையின் மனத்தைக் காக்க விரும்புகிறார். சமுதாயம் உயரவேண்டும் என்ற நோக்கம்கொண்டு குழந்தையைப் பார்த்த பாரதியார் அந்தக் குழந்தையின் வாழ்வால் தாம் பெற்ற பயன்களையும் மகிழ்ச்சியோடு எடுத்துரைக்கின்றார்."

கவிதைத்தொண்டு

கல்கத்தா பாரதி தமிழ்ச்சங்கம்1957ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பாரதி ஐயந்தி மலரில் (பக்.1-3) இடம்பெற்ற கட்டுரை.

"பொழுதுபோக்கும் மகிழ்ச்சியும் ஊட்டுவது தவிர வேறொரு பயனும் கருதாதவர்கள் கலைகலைக்காகவே என்று பேசி வந்தார்கள். கற்பவரின் மனத்தை உயர்த்துவதைச் சிறந்த பயனாகக் கருதியவர்கள் கலை வாழ்வுக்காகவே என்ற போக்கைக் காண்கிறோம். பாரதியார் பாரத சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டவர்; மக்கள் உரிமை வாழ்வு வாழ்ந்து உயரவேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டவர். ஆகையால் குறிக்கோள் நிறைந்த கவிதைகளைப் பாடித் தொண்டாற்றினார். பழைய கதையைத் திரும்பச் சொல்லும்போதும் புத்துணர்ச்சியை ஊட்டும் திறனைக் கவிஞரிடம் காணலாம். பாஞ்சாலிசபதத்தில் இதனைக் காணலாம். பழைய கதையைச் சொல்ல வந்தவர் கதை மட்டும் சொல்லி முடிக்காமல் அங்கங்கே புத்துலகக் கருத்துக்களை உணர்ச்சியோடு புகுத்திப்பாடியிருப்பது அவருடைய தொண்டு வேட்கையைப் புலப்படுத்துகிறது. பாட்டுத்திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் - பாலித்திடவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. எதையும் வாழ்வுக்காகப் பயன்படுத்தித்

தொண்டு செய்யவே இத்தகைய உயர்ந்த கலைஞர்களின் கலைமனம் விரும்பும். ஆகவே அவர்களின் கவிதைகளைக் கற்பவர் இன்புற்று மகிழவும் முடியும்; பண்பட்டு உயரவும் முடியும். கவிதை கற்பவரை மகிழ்விப்பதற்கு மட்டும் அல்லாமல் உயர்த்துவதற்கும் உரியது என்பது இதனாலேயாம்.''

வாடாமலர்

கவிமணி நினைவுமலரில் (பக். 36-37) இடம் பெற்ற கட்டுரை.

''கலை ஒருவகையில் பொல்லாதது; ஒன்றைக்கண்டால் அந்த ஒன்றையே காணுமாறு செய்வது கலை. உணர்ச்சியின் மேம்பட்டு விளங்கும் ஒன்று தவிர, மற்றவை கலைஞனுடைய கண்ணுக்கு அப்போது தோன்றுவதில்லை. கவிதைக்கு உரிய சிறந்த பண்பை, வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைப் பலகோணங்களிலிருந்து உணர்ந்து உண்மையை உணர்த்தும் பண்பை - உள்ளவாறு பெற்ற கவிஞர்கள் இடர்ப்பட வேண்டியதில்லை. கவிதை வாயிலாக உலகைப் படைத்து விளக்க முயலும் கவிஞர், உயரிய வாழ்வையும் படைத்து விளக்க முயல்வாரானால், அவர் மாந்தருள் சான்றோராக விளங்க முடியும்; கவிதையில் வல்லவராக விளங்க முடியும். கவிதையில் வல்லவராக விளங்க முடியும். இந்த உண்மையை நன்கு தெளிந்த கவிஞர் கவிமணி அவர்கள், தெளிந்த ஞானிகள் பெறும் மெய்யுணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள்; வாழ்வில் ஒழுங்கை மதிப்பார்கள்; அறத்தைப் போற்றுவார்கள்; அன்பை வளர்ப்பார்கள். இவ்வாறு ஒழுங்கு, அறம், அன்பு இவற்றைப் போற்றி வளர்க்கும் வகையில் உதவுவதே பண்பாடு ஆகும். இத்தகைய பண்பாடு அமையப் பெற்று இருப்பதால் கவிமணி தாமும் வாழ்கிறார்; பிறர்க்கும் வழிகாட்டி வாழச்செய்கிறார். மனிதர் உள்ளத்தால் வாழும் வாழ்வே பெரிது என்பர் உளநூலறிஞர். கவிமணியின் உடல் வாடிய போதிலும் உள்ளம் வாடாமல் விளங்குவதைக் காண்பார்க்கு இந்த உண்மை தெளிவாகும். கவிமணியின் பாக்களே இத்தகைய உள்ளத்தில் மலர்ந்து என்றும் மணம் கமழும் வாடாமலர்களாகும்.''

பண்டிதமணியின் உயர்வு

இக்கட்டுரை, செந்தமிழ்ச்செல்வியில் (சிலம்பு 28 - பரல் 3 பக்கம்—123) வெளிவந்தது.

"பண்டிதமணி அவர்களின் சொற்பொழிவுகள் இருமொழிப்புலமை மிளிர்ந்த அரிய சொல்விருந்துகள். அவரது எளிய தமிழ் நடையில் ஆழம் மிக்கிருந்தது. மிகநுட்பமான சமயக் கருத்துக்களையும் ஆங்கில இலக்கியக் கருத்துக்களையும் விளக்கி அவர் ஆற்றிய தமிழ்த்தொண்டு என்றும் போற்றத் தக்கது. பல்கலைக்கழகங்களின் பாடக் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடைமுறைகளைப் போற்றிக்காத்த அவர்தம் திறமை வியந்து பாராட்டற்குரியதாக விளங்கியது. திருவாசக விரிவுரை பெற்றுத் தமிழகம் மகிழும் என எதிர்பார்த்து ஏமாந்தோம். பெற்றுள்ள வரையில் அவர்தம் அரிய உரை தமிழன்னைக்கு அணிசெய்வதாகும்."

திரு. வி. க. படத்திறப்பு

11-7-'54 அன்று அண்ணாமலைநகர் பட்டமளிப்பு விழா மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த தமிழாசிரியர் மாநாட்டில் நாவலர் ச. சோ. பாரதியார் தலைமையில் திரு. வி. க. உருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்து ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழில் அக்டோபர் 1954 ஆம் ஆண்டு (சிலம்பு 29- பரல்-2-பக். 81-86) வெளிவந்தது.

"நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது கூட, திரு.வி.க. தமிழை மறக்கவில்லை. அவர் எதை மறந்தாலும் தமிழையும் தொழிலாளர்களையும் மறக்கவில்லை. இறுதிக்காலத்தில் செய்யுள் வடிவில் நூல்கள் பல எழுதினார். அவர் மனத்தில் இருந்தவற்றை வெளியிட, அங்கிருக்கும் அன்பர் யாரேனும் ஒருவர் எழுதுகோலால் எழுதிய பின்னர்தான் அவர் மனம் நிம்மதி அடையும். ஒருநாள் இரவு 7 மணிக்குச் சென்றேன். 'எழுத யாரும்

வரவில்லையே என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். சமயத்துக்கு நீ வந்தாயே' என்று மகிழ்ந்து அவர் மனத்திலே இருந்ததை-யெல்லாம் என்னிடம் கொட்டினார். அக்கருத்துக்களை என்னிடம் கொட்டினால்தான் மகிழ்ச்சியாய் இருக்கமுடியும் என்று சொன்னார். 100 அடிகள் வரை நான் எழுதினேன். இத்தோடு நிறுத்திவிடுவார் என்று எண்ணினேன். அவர் விடவில்லை. 180 அடிகள் அவர் சொல்லியதை நான் எழுதிய பின்புதான் என்னை-விட்டார். அந்த நூல்தான் 'படுக்கைப் பிதற்றல்.' 'அப்பாடா! இப்பொழுதுதான் விடுதலை பெற்றேன். இன்று இரவு நன்கு உறங்குவேன்' என்றார். திரு. வி. க. விடம் அஞ்சாமை உண்டு, புரட்சியான கருத்துக்கள் பல அவருள்ளத்திலும் இடம் பெற்-றிருந்தன. அவருடைய உள்ளத்திலே புத்தம் புதிய கருத்துக்கள் என்றும் தோன்றிய வண்ணம் இருந்தன. திரு. வி. க. விடம் புதுமை உள்ளம் மட்டுமல்ல, இளமை உள்ளமும் இருந்தது. திரு.வி.க. வின் தூய அன்பைப் பகைமை எள்ளளவும் அறியாத அன்பைப் போற்றாதவர்கள் இல்லை. இளகிய நெஞ்சம் உடையவர் அவர்.''

வாழிய அவ்வை சண்முகனார்

1972 ஆம் ஆண்டு வெளியான அவ்வை சண்முகம் மணி-விழா மலரில் (ப. 47) இடம் பெற்றது.

''இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் நாடறிய நற்றொண்டு புரிந்து நாடகக்கலையைப் போற்றி வளர்த்தவர்கள் டி.கே.எஸ். குழுவினர். அவர்கள் நடத்திய நாடகங்கள் பல வற்றிலும் தமிழ்மணம் கமழ்ந்தது; தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சிறப்பு விளங்கியது; கலைத்திறன் மிளிர்ந்தது. உயரிய சீர்திருத்த நோக்கம் நிலவியது. அவ்வை மூதாட்டியாக நடித்த கலைஞர் டி.கே.சண்முகம் அவர்கள் மக்களின் உள்ளத்தில் தனிமதிப்பைப்-பெற்றார். பொது மேடைகளில் கலைஞர் திரு.சண்முகம் ஆற்றி-யுள்ள தொண்டுகள் போற்றத்தக்கன. தமிழிசையியக்கத்தில் நிகரற்ற ஆர்வம் உடையவர் அவர். பாராட்டிப் போற்றுவதிலும் வல்லவர்; எதிர்த்துத் தாக்குவதிலும் வல்லவர்; இரண்டிலும்

அளவறிந்து சொற்களைப் பயன்படுத்துவதை ஒரு கலையாகப்-பயின்றிருக்கிறார்.''

ஊருணி வறண்டது

இக் கட்டுரை, 1968 ஆம் ஆண்டில் அன்பு நிலையம் வெளி-யிட்ட கலைவாணர் மலரில் (பக். 32-33) இடம் பெற்றது.

''இந்த நாகரிக உலகத்தில் எல்லாச் சுகமும் காசு கொடுத்-தால் கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சுகத்தை அனுபவிக்க வல்ல இலேசான மனம் - சுமையற்ற மனம்- கிடைப்பதில்லை; எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும் கிடைப்பதில்லை. அதனால்தான் பலர், பணமிருந்தும், செல்வாக்கு இருந்தும் கவலையே வடிவாக இருக்-கிறார்கள். குழந்தைகள் இல்லாத வீட்டில் உண்பதில்லை என்ற கொள்கையோடு சிலர் இருந்ததாகச் சில கதைகளில் படிக்கிறோம். அந்தக் கொள்கை ஓர் உயர்ந்த உண்மையை விளக்குகிறது. குழந்தைகளில்லாத வீட்டில் வளர்ந்தவர்களின் முகங்களில் மகிழ்ச்சி காண்பது அருமை! குழந்தைகள் உள்ள வீட்டில் துன்ப-வாடை வீசும் போது கலகலப்பு இருக்கும்; சிரிப்பின் ஒலி கேட்கும். இந்தத் தலைமுறையில் ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டு-களாக நாடகங்களிலும் திரைப்படங்களிலும் நகைச்சுவை நடிகராக நடித்துக் காண்போரை எல்லாம் சிரிக்கச் செய்து வந்த பெருங்கலைஞர் என். எஸ். கிருஷ்ணன். கலைக்குள்ள பேராற்றலை உணர்ந்த என். எஸ். கிருஷ்ணன் தம் நடிப்புக் கலையைச் சமுதாயச் சீர்திருத்தத் தொண்டுக்கும் பயன்-படுத்தினார். அந்த முயற்சியில் வெற்றியும் பெற்றார். ஒருவர் மனத்தையும் புண்படுத்தாமலேயே அத்தொண்டைச் செய்தார். இடையறாமல் பயன்பட்டு வந்த அவருடைய கலைச் செல்வத்தை இழந்தோம்! ஊருணி வறண்டது!''

சீரிய வழிகாட்டி

இக்கட்டுரை, கோயம்புத்தூர் பூ. சா. கோ. கல்விநிலையங்-கள் 1973 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பத்மஸ்ரீ நெ. து. சுந்தர

வடிவேலு அவர்களின் 61 வது பிறந்தநாள் விழாமலரில் (பக். 21-22) இடம்பெற்றது.

"சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு அவர்கள் தொடக்கம் முதல் கல்வித் துறையில் பணிபுரிந்து பல்லாற்றானும் பேரும் புகழும் பெற்று உயர்ந்தவர்; கல்வித்துறையில் அவர் புகுத்திய புதுமைகள் நாட்டுக்கு நலம் பல ஆக்கித் தந்தன. அவர் தமிழ்நாட்டின் மூலைமுடுக்குகளில் உள்ள கல்விநிலையங்களுக்கெல்லாம் நேரில் சென்றறிந்து அவற்றின் தேவைகளைத் தெளிவாக உணர்ந்து தக்க உதவிகள் புரிந்தவர்.அவர் பங்கு ஏற்காத மாநாடு இல்லை;சொற்பொழிவு ஆற்றாத மேடை இல்லை எனலாம். தமிழ்மக்களிடம் நெருங்கிப் பழகி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குச் செய்யத்தக்கவை இன்னஇன்ன என்று ஆராய்ந்து உணர்ந்து, அலுவலகத்து நேரத்தை எல்லாம் அவற்றிற்கு ஏற்றவாறு பயன்படுத்தினார். அவர் உள்ளம் தமிழார்வம் மிக்கது. அவர் எழுதிய நூல்கள் பலவும் அவர்தம் எழுத்தாற்றலையும் தெளிந்த சிந்தனையையும் விளக்கி நிற்கின்றன. மாணவர்களின் மனப்பான்மை உணர்ந்து அவர்களை நெறிப்படுத்துவதிலும், ஆசிரியர்களுக்கு அன்புள்ளத்தோடு அறிவுரை கூறி ஊக்கமூட்டுவதிலும் அவர் சீரியவழிகாட்டியாக விளங்கி வருதல் பாராட்டுக்குரியதாகும்."

வாழ்க்கை வரலாறு

வேலூர் வள்ளல்

இக் கட்டுரை, செந்தமிழ்ச் செல்வி இதழில் சனவரி 1949-இல் (சிலம்பு 23 — பரல் 5 — பக். 177 – 181) வெளிவந்தது.

"பெரியார் மாசிலாமணி முதலியார், 1859–ஆம் ஆண்டில் வேலூரில் பிறந்து வளர்ந்து பல ஊர்களில் ஆவணப்பதிவாளராகத் தொழிலாற்றி மீண்டும் வேலூர்க்கே வந்து தங்கிப் பல ஆண்டுகள் பொதுத்தொண்டு ஆற்றி வந்தார். அவருடைய உள்ளம் கவர்ந்த சீரியதொண்டாக—வாழ்நாள் தொண்டாக— என்றும் அழியாது நிலைபெறும் தொண்டாக விளங்கியது

'வேளாளர் மாணவர் விடுதி' — என்னும் அறநிலையமே ஆகும். தங்கியிருந்து இலவசமாக உண்டு கற்பதற்கு ஏற்ற நிலையம் ஒன்று அமைந்தால் எத்தனையோ மாணவர்கள் கல்வி வளம்பெற்று வாழமுடியும் என்று நம்பினர். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே (1917-ல்) அவருடைய சிறந்த ஆர்வம் 'வேலூர் மாசிலாமணி விடுதி' யாக உருப்பெற்றது. விடுதியின் முழுப்பொறுப்பையும் தாமே மேற்கொண்டார். ஒவ்வொரு கடமையையும் தாமே நேரில் கவனித்து நடத்தினர். ஒவ்வொரு மாணவனையும் பார்த்தவுடனே அவனுடைய முழுவரலாறும் அவருடைய மனக்கண்ணில் வந்துநிற்கும். மகப்பேறு இல்லாத இப்பெரியார் விடுதிமாணவர்களின் வாழ்வையே தம்வாழ்வாகக் கருதினர். வள்ளல் மாசிலாமணி முதலியாரின் வாழ்க்கை மாணவ இளைஞர்க்கும் மற்றோர்க்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டான வாழ்க்கையாக இலங்கியது. உடலில் முதுமைத் தோற்றம் இருந்ததே தவிர, பேச்சிலும் செயலிலும் இளமையின் ஊக்கமே விளங்கியது. அந்த முதுமையிலும் எல்லாவற்றையுமே நினைவில் கொண்டு கடமைகளை ஆற்றிவந்தார். இன்னநேரத்தில் இன்ன கடமை என்று வரையறுத்துச் செய்வதில் அவருடைய முதுமையும் அவர்க்குத் தடையாகக் குறுக்கிடவில்லை. ஒழுங்கு தவருக்கடமை, நெறிதவருப் பேச்சு, எழில் குன்ருக் கையெழுத்து இவற்றை அவருடைய தளர்ந்தும் தளரா முதுமையிலும் கண்டபோதெல்லாம், அவர்தம் உள்ளத்தின் செம்மையே புலனுயிற்று. அவருடைய தூய்மையும் தன்மையும் இன்று புகழுடல் பெற்று ஏழைமாணவர் பலரைக்காத்து வருகின்றன."

புதூர்வள்ளல்

செந்தமிழ்ச் செல்வி இதழில் டிசம்பர் 1949ல் (சிலம்பு 24 - பரல் 4 - பக். 153-155) வெளிவந்த கட்டுரை.

"தாம்செய்யும் உதவியெல்லாம் மூச்சு விடுதல் போல் இயல்பான கடமையாக உணர்ந்து செய்யும் நல்லோர் திரு. அண்ணுமலை முதலியார். அவருடைய நெஞ்சம்

விளம்பரத்தைக்கண்டு வெட்கி விலகும்; உண்மைப் புகழையும் கண்டு நாணி நிற்கும். இத்தகைய ஒப்புரவாளர் மிகச் சிலரே. வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் ஆற்காட்டிக்குத் தென்மேற்கில் உள்ள புதூர் என்னுமிடத்தில் அருணகிரி முதலியாரின் மகனாகப் பிறந்து வாழும் திரு. அண்ணாமலை முதலியார் இத்தகைய பெருமக்களுள் ஒருவர். அவர் பெருஞ்செல்வரல்லர்; ஆயினும்செல்வர். பயன்படும் செல்வம் வாய்த்தவர். ஓர் அளவான செல்வம் உடையார் இயன்றவரையில் பிறர்நலம் கருதி வழங்கும் ஒப்புரவோ, ஊருணி தன்பால் உள்ள நீரையெல்லாம் உண்பார்க்கு அளித்து ஊற்றுச்சுரந்து அளித்தலைப் போன்றது. பால் இல்லாக் குழந்தைக்குப் பசு உதவல், வறுமையால் திருமணம் செய்து கொள்ள இயலாத ஏழைகட்குப் பணம் உதவல், வறுமையால் வாடுகின்ற இளைஞர்கட்குக் கல்விக்குரிய பணம் நல்கல், மகளிர் கருவுயிர்க்க மருத்துவச்சாலை கட்டுதல், ஆண்டுதோறும் பொங்கல் விழாவில் ஏழைமக்களுக்குப் புத்தாடை நல்கல், கோயில் கட்டுதல், கோயில் பணி நடத்தல், நால்வர் பூசை நடத்தல், அப்பர்மடம், அச்சுதானந்தர் மடம் இயற்றல், பசித்தோர் முகம் பார்த்து உணவளித்தல் முதலியன இவர் போற்றும் நல்லறச் செயல்கள்.''

வள்ளல் பச்சையப்பர்

1968 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 22 ஆம் நாள், பச்சையப்பர் அறநிலையம் தன்னுடைய 125 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாமலர் வெளியிட்டது. அதில் இக்கட்டுரை (பக். 5-9) இடம் பெற்றது.*

''பிற்காலத்தில் தமிழகத்திற்குப்பெருமை தேடித்தருமளவிற்கு வள்ளலாய்ப் பெரும்புகழ் பெற்ற ஒருவர் தோன்றியது

* இக்கட்டுரை எனக்குக் கிடைப்பதற்குத் துணைபுரிந்தவர்கள் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம் அவர்கள். அதனை படியெடுத்து உதவியவர் அக்கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரையாளர் திரு. நா. செயப்பிரகாசு அவர்கள்.

பதினெட்டாம் நூற்றூண்டிலேயே ஆகும். அவரே வள்ளல் பச்சையப்பர். வாழும் நாளிலேயே நாற்பதாம் வயதிற்குள்ளேயே அறச்செயல் பலபுரிந்து புகழ்பெற்ற பச்சையப்பரை, இன்று தென்னிந்தியாவில் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் கல்விப் பயன்பெற்று வாழ்ந்த, நாட்டின் வரலாற்றிலேயே முதன் முதலாகக் கல்விக் கொடையை மிகப்பெரிய அளவில் நல்கிய வள்ளல் பச்சையப்பர் என்று நாடு முழுவதும் போற்றக் கேட்டு மகிழ்கிறோம். வள்ளல் பச்சையப்பர் புகழ் ஓங்குக.''

தன் வரலாறு

வேலம்

'எங்கள் ஊர்' என்னும் பகுதியில் தலைசிறந்த படைப்பாளிகள் தங்கள் ஊர் பற்றி எழுதும் கட்டுரைத் தொடர் ஆனந்தவிகடனில் வெளிவந்தது. மு. வ. தம் ஊரான வேலம் பற்றி 3-8-1969 இதழில்* (பக். 24-26) எழுதினார்.

''ஆர்க்காட்டிலிருந்து ஐந்தாவது மைலில் சோளிங்கபுரம் போகும் சாலையில் அமைந்த கிராமம் வேலம். ஊரின் முகப்பிலேயே ஒரு நல்ல குளம் (ஊருணி) அமைந்து அழகான காட்சி தருகிறது. அதனுயர்ந்த கரையின் மேட்டில் ஆலமரங்கள் பல சூழ்ந்து விளங்கும். குளத்திற்கும் ஊர்க்கும் இடையே நீரற்ற ஓடையும், பெரிய ஆலமரமும் அரச மரமும் உள்ளன. இவை எல்லாம் ஊர்க்கு மேற்கே உள்ளன. கிழக்கே உள்ள சத்திரம் பலருக்கு ஒதுக்கிடம்; சிலருக்கு ஊர் வம்புக் கூடம். வடக்குப் பகுதியில்உள்ள தெருவில் எங்கள் வீட்டின் திண்ணைமேல் இருந்து பார்த்தால் வேலத்துமலை ஒருமைல்தொலைவில்தெரியும். வேலத்து மலையில் இரண்டு சிகரங்கள் உள்ளன. ஒன்று சட்டக்கல் எனப்படும். மற்றொன்று கூசுமலை (கூர்ச்சு மலை) எனப்படும். ஆர்க்காடு, வாலாஜா, ராணிப்பேட்டை எங்கேயிருந்து பார்த்தாலும் அந்த

---

* இந்தக் கட்டுரை வந்த ஆனந்தவிகடன் இதழைத் தேடி எடுத்துத் தாமே பிரதியெடுத்துத்தந்தவர் திரு. ரத்தினம் அவர்கள்.

இரண்டு சிகரங்களும் எடுப்பாகத்தோன்றும். ரயிலில் செல்லும் போதோ, பெங்களூர்ச் சாலையில் காரில் செல்லும் போதோ, அந்த இரண்டு சிகரங்களின் பெருமிதமான அழகையும் நான் தவருமல் பார்த்து மகிழ்வது உண்டு. வாலாஜா ரயில் நிலையக் கட்டடம் என் பெரிய பாட்டனூர் கட்டியது. எங்கள் வீட்டை ஊரார் எல்லாரும் 'பங்களாவீடு' என்று சொல்வார்கள். அந்தக் காலத்துக்கு அந்தவீடு அவ்வளவு புதுமையாக இருந்தது போலும். ஊர்க்கு மேற்கே உள்ள காட்டில் இன்னொரு பெரிய குளம் உள்ளது. அதன் நீர் தெளிவானது. அரசங்குளம் என்பது அதன்பெயர். காலையில் பலநாள் நான் நீந்திக் குளித்த பொய்கை அது. நான் விரும்பிக் குளித்து வந்த மற்ருேர் இடம் ஊர்க்கு வடக்கே மலையடிவாரத்தில் உள்ள பெரிய ஓடை என்னும் அருவியாகும். பக்கத்தே ஓர் அத்திமரத்தின் கீழேயுள்ள பாறை மேல் அமர்ந்து நல்ல நூல்களைப் படிப்பது வழக்கம். என் வாழ்வில் பலநாள் மனம் அமைதியில் மூழ்கிய இடம் அது. 'ஓவச்செய்தி' என்ற என் நூலில் புதியகருத்துக்குப் பிறப்பிடம் அதுவே. இரண்டு நாவல்கள் நெஞ்சில் உருவான இடமும் அதுவே."

சில நிகழ்ச்சிகளைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன்

'ஆனந்தவிகடன்' இதழில் 10-6-1973 இல் வெளிவந்தது.*

தம்முடைய இளமைப் பருவ வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை டாக்டர் மு. வ. நினைவு கூர்கிருர்; தம்மைப் பற்றி எழுதிய மிகச்சில கட்டுரைகளில் இதுவும் ஒன்று.

"திருப்பத்தூர் கிறிஸ்துகுல ஆசிரமத்தில் திருக்குறள் வகுப்பு நடத்திவந்தேன். வகுப்பில் அமர்ந்து கேட்டவர்களுள் சான்ருேர் இருவர் இருந்தனர். அவர்களே அந்த ஆசிரமத்தை

* இக்கட்டுரையை ஆனந்தவிகடன் அலுவலகத்தில் இருந்து பெற்றுத்தந்தவர் நண்பர் திரு. அ. கண்ணன். கிடைக்க ஆவன செய்தவர் விகடன் துணை ஆசிரியர் திரு. ஜே. எம். சாலி.

நிறுவிய பெரியவர்கள். இருவரும் மருத்துவத்துறையில் சிறந்த பட்டம் பெற்றவர்கள். பிரிட்டனில் பயின்றவர்கள். இந்த நாட்டுக்கு வந்து, காந்தியடிகளின் எளிய, தூய வாழ்க்கையால் கவரப்பெற்று, நாட்டுமக்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தொண்டு புரிந்தவர்கள். பெரியண்ணன் என்று அழைக்கப்படுபவர் பெயர் சவரிராயன் ஜேசுதாசன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர். சின்னண்ணன் என்று அழைக்கப்படுபவர் பாரஸ்டர் பேட்டன்; ஸ்காட்லாந்து நாட்டைச் சார்ந்தவர். அந்தக்காலத்தில் என் உள்ளத்தில் என் கல்வித் திறமை பற்றிய செருக்கு இருந்தது. என்னைவிடப் படித்த பெரியண்ணனும் சின்னண்ணனும் அந்தச்செருக்கு ஒரு சிறிதும் இல்லாமல் ஏழைமக்களின் சீழுக்கும் இரத்தத்திற்கும் இடையில், அவர்கள் அறியாமைக்கும் மூடத்தன்மைக்குமிடையில் தொண்டு செய்வதைப் பலநாளும் நேரில் கண்டுணர்ந்திருந்த போதிலும் என் நெஞ்சம் அந்த உயர்நிலையை அடையவில்லை. ஒரு நாள் பேசிக்கொண்டே சாப்பிட்டு முடித்துக் கையலம்ப எழுந்தேன். குழாயருகே சென்றபோது நான் மட்டும் வெறுங்கையோடு நிற்பதையும் மற்றவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சாப்பிட்ட தட்டைக் கழுவுவதற்காகக் கையில் ஏந்தி நிற்பதையும் உணர்ந்தேன். சின்னண்ணன் கையில் இரண்டு தட்டுக்களைக் கண்டேன். அவரிடம் சென்று என் தட்டைப் பெறமுயன்றேன். அவர் இரண்டையும் உமி இட்டுத் தேய்க்கத்தொடங்கி என்னிடம் கொடுக்க மறுத்து விட்டார். அன்று என் வாழ்வில் பெரிய திருப்பம் நேர்ந்தது. கல்வி பற்றிய செருக்கு என் உள்ளத்தில் இருந்த சுவடும் தெரியாமல் அழிந்தது. மூளையால் உழைக்காமல், கைகால் கொண்டு உழைக்கும் எவரைப் பார்த்தாலும் அவர்களும் என்னைப் போன்ற மனிதர்களே என்று மதிக்கும் மனப்பான்மை அமைந்தது.''

பொது

இலக்கியம்

இலக்கியத்தின் வருங்காலம்

நவம்பர் 1948 கலைமகள் தீபாவளி இதழில் (பக்.511—514) வெளியான கட்டுரை.

" காணும் மாறுதல் எல்லாம் வெளியுலக வாழ்க்கையிலே-தான்; உள்ளத்தில் உணரும் உணர்வுலகத்தில் அத்தகைய மாறு-தல் இல்லை. இந்த உண்மையை உணர்ந்தால் வருங்காலத்தில் எவையெவை என்னென்ன நிலையில் இருக்கக்கூடும் என்று தெளிய லாம். இலக்கியம் உணர்வுலகத்தைப் பற்றியது; உள்ளத்தின் உணர்வுகளுக்குக் கலை கொடுத்த வடிவம் அது. மக்களுக்குப் பகை, நட்பு முதலிய மனப்பான்மை மாருமல் பழங்காலம் போலவே இருந்து வருகின்றன. உள்ளத்து உணர்வு மாருதவரைக்கும் அவற்றின் கலை வடிவமான இலக்கியமும் மாருமல் வாழவல்லதாகும். இருதயம் உள்ளவரையில் இலக்கியம் அழியாது என்று உணர வேண்டும். செய்யுள் வடிவான இலக்கியத்திற்கு இடம் குறையும் என்று கொள்ளலாகாது. உரைநடை இலக்கியம் வளரும் என்ருல், செய்யுள் இலக்கியம் தேயும் என்பது கருத்து அன்று. இலக்கியம் பயிலப்பயில இன்பம் தரும்; பலமுறை பயில்-வதற்குத் தகுதியுடைய ஒன்றே நெடுங்காலம் நிலைத்து நிற்கும் சிறப்புப் பெறுவது."

இலக்கிய வளர்ச்சி

வெள்ளிவிழாமலர், ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி மயிலம். 1966. (பக். 1- 3)

" நல்ல இலக்கியத்தின் தொடக்கத்திற்குத் திட்டம் இட-லாம். ஆனால் அதன் வளர்ச்சியும் முடிவும் இவ்வாறுதான் இருக்க வேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்துதல் கூடாது. இயற்றும் புலவ-ரின் கற்பனைத்திறனும் உணர்ச்சி வளமும் அவரை அறியாமல் ஈர்த்துச் சென்று ஒருவகை அமைப்பைத்தரும். தொடக்கத்திற்-குத் திட்டமிடல் எனின், இன்ன பொருள்பற்றி இன்ன முறையில் பாடலாம் என்று தொடங்குவதாகும். அந்தத் தொடக்கமும் எதிர்பாராமல் தானகவே வந்து அமையுமோ என்று எண்ண-வேண்டுவதாக உள்ளது. பாட்டியல் இலக்கணங்களை ஒட்டி முதலெழுத்தும் முதற்சீரும் முதலாயின ஆய்ந்து எவ்வளவோ நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். அவை இலக்கியங்களாக நிலைத்து வாழும் பேறு பெற்றில. இலக்கியத்தின் தொடக்கம் பற்றித்-

தோன்றிய இத்தகைய தவருன கருத்துக்கள் அதன் தொடர்ந்த அமைப்புப்பற்றிப் பெரிய கட்டுப்பாடு செய்யவில்லை. புலவர் பாடி நல்குவனவற்றைப் பகுத்தும் தொகுத்தும் போற்றப் பிற்காலத்தார்க்கு உரிமை உண்டே அல்லாமல், அவர் பாடும்போது இவ்வாறுதான் பாடவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்த உரிமை இல்லை. புலமைத்திறன் வாய்ந்த பெருமக்கள் அக்கட்டுப்பாடுகளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. இலக்கணம், பின்னர் எழும் சீரிய இலக்கியங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை இல்லாதது; தேவையாயின் வழிகாட்டும் உரிமை மட்டுமே பெற்றது. முன்னர் இருந்த இலக்கியங்களின் பெற்றி இத்தகைத்து என எடுத்துரைப்பதே இலக்கணத்தின் கடமை."

இலக்கியக்கட்டுரை எழுதுவது எப்படி?

இக்கட்டுரை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ் 1969 ஆம் ஆண்டில் 'மகரம்' அவர்களைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளியிட்ட எழுதுவது எப்படி? நூலில் (பக். 1-6) உள்ளது.

" எந்த இலக்கியமாயினும், படைத்தவரின் அனுபவத்தை அவ்வாறே பெற முயல்வதே படிப்பவரின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். படைத்த புலவரின் அனுபவத்தை உணரும் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள், அவருடைய எழுத்தை ஆராயத் தொடங்கினுல், குறை நிறை சீர்தூக்குந்திறன் இல்லாமல் இடர்ப்பட நேரும். தம் விருப்பு வெறுப்புகள் மேலோங்க விடாமல் நிறுத்தி, உண்மை நாடும் நாட்டம் ஒன்றனுக்கே இடம் தரவேண்டும். தம்மைவிட, தம் விருப்பு வெறுப்புக்களைவிட, தம் பழைய கொள்கைகளைவிட, தமக்குக் கற்பித்த ஆசிரியரின் முடிவுகளையும் விட, உண்மையே தலையாயது என்றுஉணர்ந்து உண்மை நாடும் நாட்டம் மட்டுமே கொள்ள வேண்டும். இலக்கியத்தை நுகரும் திறன், ஆராயும் திறன் இந்த இரண்டும் கைவரப் பெற்றவர்களே, இலக்கியக் கட்டுரை எழுதுவதற்கு முன் வர வேண்டும். ஆராயும் திறன் குறைவாக இருந்தாலும் கவலை இல்லை; நுகரும் திறன் நிரம்பப் பெற்ருல், இலக்கியக் கட்டுரையைச் சுவைபட எழுத முடியும். கட்டுரையைப் படிப்பவர்களுக்கு இலக்கியச்-

சுவைகளை ஊட்டுதல் குறிக்கோளாக இருத்தல் வேண்டுமே அல்லாமல், வரையறைகளை - கட்டுரை இலக்கணத்தைப் - பெரிதும் போற்றிச் சுவையைக் குறைக்கக்கூடாது. வெறுஞ் சொற்களைக் கொண்டு மயக்காமல், சொற்களைக்கடந்து ஒரு காட்சியில் அல்லது ஒரு வாழ்க்கைப் பகுதியில் படிப்பவரின் மனம் ஈடுபடச் செய்துவிட்டால், பிறகு, அது பற்றிய விளக்கங்களைச் சுவையோடு கற்க முடியும். முன்னே வாழ்க்கை அல்லது காட்சியை நெஞ்சில் பதிய வைத்து, கருத்தை விளக்கி, பிறகு பாட்டை எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப்பிறகே ஒலியிலும் சொல்லிலும் உள்ள நயங்களை விளக்கலாம்.''

இலக்கியத்திறனாய்வு

தமிழிலக்கியத் திறனாய்வு

இக்கட்டுரை, 1968 - ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் வெளியிடப் பெற்ற உலகத்தமிழ் மாநாடு விழாமலரில் பக்கம் 47 முதல் 50 முடிய இடம்பெற்றுள்ளது.

''இலக்கியம் தோன்றுவதை அடுத்து இலக்கியத் திறனாய்வும் தோன்றிவிடும். தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு தொன்மை வாய்ந்ததாக உள்ளது. பழைய தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தின் மூன்றும் பகுதியான பொருளதிகாரத்தை ஆராய்ந்தால் அந்த உண்மை தெற்றென புலப்படுகிறது. திறனாய்வுத் துறைக்கு இன்றியமையாத பகுதிகள் மெய்ப்பாடு பற்றியும் உவமை பற்றியும் செய்யுளிலக்கணம் பற்றியும் தொல்காப்பியனார் கூறியன ஆகும். உணர்ச்சியின் புலப்பாடு பற்றிக்கூறும் மெய்ப்பாட்டின் இலக்கணம் திறனாய்வுக்கு இன்றியமையாதது. ஆனால் இப்பகுதி தொல்காப்பியனார் விட்ட இடத்திலேயே நின்றுள்ளது; பின்னர் வளரவில்லை. அணி என்பது இலக்கியத்திற்குச் சுவையான வடிவம் தருவது என்னும் உண்மை மட்டும் திறனாய்வுத் துறையில் போற்றப் படுவதாயிற்று. உணர்ச்சிக்கும் கற்பனைக்கும் சிறப்பான

முதலிடமும், ஒலிநயத்திற்கும் யாப்புக்கும் அடுத்த இடமும், எதுகை மோனை முதலியவற்றிற்கு அவற்றிற்கு அடுத்த மூன்றும் இடமும் தந்தே பழங்காலப் புலவர்கள் பாட்டுக் கலையை வளர்த்தனர். அதுவே பொருத்தமானது என்பதை இன்றையத் திறனாய்வுத்துறை எடுத்துரைக்கின்றது. காய்தல் உவத்தல் இன்றி நடுநிலையில் நின்று உண்மை காணாமல், தாம் பற்றியதையே கொண்டு தாம் விரும்பியதையே போற்றி விரும்பாததைத் தூற்றிக் கண்மூடிச் செல்லும் குறை உள்ளது. திறனாய்வு என்பது அறிவியல் துறைகளுள் ஒப்பாக வைத்துப் போற்றத் தக்கது. அறிவியலில் விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் இல்லை. உண்மை நாடும் நாட்டம் ஒன்றே அங்குத்தேவை. திறனாய்வுத்துறையில் அம்முறையைப் போற்றி இலக்கியப் பெற்றியை மட்டும் ஆராயும் திறன் பெருகினால், தமிழ் பெருமையுறும்."

கலை

கவிதை

மறத்தல் இல்லை

இக்கட்டுரை, 1956 ஆம் ஆண்டு வெளியான ஈழகேசரி இதழின் வெள்ளிவிழா மலரில் (பக். 14—16) இடம்பெற்றது.

"புராணக் கதைகளைக் கண்மூடிக் கற்றல் இனியும் முடியாது. ஒன்று, அவற்றிற்கு உரிய பொருள் கண்டு உணர்ந்து போற்றவேண்டும்; அல்லது அவை இக்காலத்திற்கு உதவாதவை எனக் கைவிடுதல் வேண்டும். யானையின் தோலை உரித்தவன் இறைவன் என்னும் பாட்டின் உட்பொருள், உயிர்களின் யான் எனது என்னும் செருக்கைப் போக்கி ஆட்கொள்பவன் என்பதாகும். செருக்கு அறுத்த உள்ளம் உடையவரே, தூய எண்ணமும் தூய சொல்லும், தூய செயலும் உடையவராக வாழமுடிகிறது. குடும்பம், தெரு, ஊர், நாடு என்னும் குறுகிய எல்லைக்குட் கட்டுப்படாத அறிவுபெற்று, உலகத்தையும் உலகத்து உயிர்களையும் இவற்றின் படைப்பையும் எண்ணிப் பரந்த பெரிய உலக இயக்கத்தில் தன் வாழ்வும் ஒரு சிறு பகுதி என்று எண்ணுவதே சமயநெறியாகும்."

அறிதுயில்

இக்கட்டுரை, 1957 ஆம் ஆண்டுக் கலைமகள் தீபாவளி மலரில் (பக். 369-372) வெளிவந்தது.

"அறிவை எட்டிப்பிடிக்க முடியவில்லை. ஆயினும் அந்தக் கருவிகளின் முழுப்பயனையும் பெறமுடிகிறது. சிறிது அறிவைக் கொண்டே கருவிகளின் முழுப்பயனையும் எளிதில் பெறமுடிகிறது. இது அறிவியல் துறை. கலைத்துறையில் நேர்மாறான நிலை உள்ளது. விஞ்ஞானத் துறையில் ஒன்றும் விளங்காதது போல் தோன்றினாலும் முழுப்பயனையும் எளிதில் பெற முடிகிறது. கலைத்துறையில் எல்லாம் விளங்குதல் போல் தோன்றிய போதிலும் ஓரளவு பயன்பெறுதலும் அரிதாக உள்ளது. மனிதனுடைய மனம் கருவிகளைவிடத் தன் அநுபவத்தையே பெரிதாகப் போற்றுகிறது. கருவிகள் கொண்டு தெளிவதைவிடத் தன் அநுபவத்தைக் கொண்டு தெளிவதில் முந்திக்கொள்கிறது. அநுபவ வேறுபாட்டிற்கு வயசும் வாழ்க்கை அநுபவமும் மட்டும் காரணம் என்று கூற முடியாது. அவைகளும் காரணமே. அவைகளோடு உள்ளப்பண்பாடும் ஒரு காரணம் என்று கொள்ள வேண்டும். உயர்ந்த பாட்டைப்பாடி உணர்கின்றவர்களின் அநுபவமும் வேறுபடுவதாகும். கலையுலகத்தில் ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் வானம்பாடிகள் போல, கண்ணுக்கு எட்டாமல் பறந்து திரிந்து வானத்தையே பாடி அதையே நாடி வாழ்கின்றனர். கவிதை முதலான எந்தக்கலையை அநுபவிக்க வேண்டுமானாலும் இவ்வாறு கற்பனையுலகத்தைப் படைக்கவும் காக்கவும் திறன் வேண்டும். இது ஓரளவு பயிற்சியாலும் வரும்; உள்ளப் பண்பாட்டாலும் வரும். நனவுலகத்து இன்ப துன்ப உணர்வு கொண்டே அந்தக் கற்பனையுலகத்தைக் கண்டு அநுபவிக்கிறோம். சுற்றிலும் நடப்பவற்றை அறிந்துகொண்டே மெல்ல உறங்கிக் கிடக்கும் அறிதுயில் போன்றது ஆகும். இத்தகைய அறிதுயில் கொண்டு கற்பனையுலகத்தைப் படைத்துக் காக்கவல்ல கலைஞரே கலைபற்றிய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் வழங்கவல்ல அறிஞராவர்."

உணர்வும் கற்பனையும்

1958 ஆம் ஆண்டுக் கலைமகள் தீபாவளி மலரில் (பக். 537-539) வெளியானது.

"உள்ளதை உள்ளவாறே கூறலும் உண்டு. அது அறிவியல் முறைக்கு ஏற்றதாகும். உள்ளதை உணர்ச்சியுடன் கூறும்போது கூட்டலும் குறைதலும் திரிபும் நேர்தல் இயல்பு. நாட்டிய அரங்கில் இசையும் தாளமும் நடிப்பும் சேர்ந்து நம்மை அறிவுலகத்திலிருந்து நெடுந்தொலைவு அழைத்துச் செல்வதுபோல் கவிதையிலும் அதன் ஒலிநயமும் அமைப்பும் சேர்ந்து அறிவுலகத்திலிருந்து நெடுந்தொலைவு அழைத்துச் சென்று விடுகின்றன. அறிவை மெல்லத் தூங்கச் செய்து கற்பனை உலகத்திற்குப் பறந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது. பாட்டைக்கண்ணால் படித்தால் போதாது. செவி நுகருமாறு பாடுதல் வேண்டும். செவி, அதன் ஒலிநயத்தை நுகர்ந்த பிறகே அறிவு மெல்லத் தூங்க, கற்பனை சுவைபயக்கத் தொடங்கும். அதனால்தான் பாட்டு 'செவிநுகர்கனி' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பாட்டுக்கு உரிய உணர்வும் கற்பனையும் நம் உள்ளத்தே ஓரளவு அமைந்திருத்தலால்தான் சிறந்த புலவர்களின் பாட்டுக்களை நாம் நுகர முடிகிறது."

உயர்ந்த உள்ளம்

இக்கட்டுரை, கலைமகள் தீபாவளி மலரில் (பக். 531-533) 1962 ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

"காதல், வாழ்க்கைத் துணைக்காக உருகச் செய்வது. பக்தி, கடவுளருக்காக உருகச் செய்வது. இருவகை உணர்ச்சியும் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்து நிற்பன. காதலர் உருகிக் கூறும் சொற்களையே கடவுள் அன்பரின் பாடல்களிலும் காணலாம். ஆதலால், காதல் வாய்பாட்டால் கடவுளைப்பாடி உருகி வழிபடும் முறை அமைந்தது. 'காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி' என்ற ஒரு நிலையைக் காதல் வாழ்வில் அமைத்துச் சான்றோர் பாடியுள்ளனர். மதுரைக் கள்ளிற் சடையத்தன் வெண்ணாகனார் என்ற புலவர் பாடிய அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில், தலைவி ஒருத்தி ஒரு

நண்டைப் பார்த்துக் கலங்கிக் கூறுகிறாள். ஒரு தலைவி ஒரு பறவையைப் பார்த்து வெறுத்துரைப்பதாக இளங்கோவடிகள் பாடியுள்ளார். இத்தகைய காதல் வாய்பாடுகள் கடவுள் அன்பர்களின் பாடல்களில் அவ்வாறே அமைந்து கடவுட் காதலின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துதல் உண்டு. இதை ஆழ்வார் -நாயன்மார் பாடல்களிலும் காண்கிறோம். எத்தனையோ நல்ல பண்புகளை எடுத்துக்காட்டும் அருள்நெஞ்சத்தையே நம்மாழ்வாரின் பாடல் தலைவியிடம் காண்கிறோம். காரணம், பாடிய புலவர் அத்தகைய அருளாளர். கற்பனையும் சொல்லழகும் கூட்டி உணர்ச்சியுடன் பாடுவன எல்லாம் பாட்டே. ஆயினும் அந்த உணர்ச்சி உயர்ந்த உள்ளத்திலிருந்து பிறந்து அமையும்போது அது பாட்டுக்கே ஒரு தனிச்சிறப்பைத் தருகிறது. அதனால்தான் உயர்ந்த உள்ளம் பெற்ற பெருமக்களின் பாட்டு, காலம் கடந்து வாழும் கலைச்செல்வமாய் விளங்குகிறது.''

எழுத்தாளர் வாழ்வு

இக் கட்டுரை, 1958ல் வெளியான மதுரைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க இலக்கியச் சிறப்பு மலரில் (பக். 3—5) இடம் பெற்றது.

''ஊக்கத்தோடு மேன்மேலும் எழுதி உணர்ச்சி செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கலைத்துறையில் வளர்ந்திருக்க வேண்டிய வளமான வாழ்க்கைப் பகுதியில் பெரும் பங்கைச் சோர்விலும் ஏமாற்றத்திலும் கழிப்பவர் பலர். எழுத்துக்கலையில் ஆர்வம் உள்ளோர் பலர் வறுமையிலேயே முளைத்து எழுகின்றனர். எழுத்தாளர் வாழ்க்கையில் தொடங்கும் காலத்திலும் துன்பமே; புகழேணியில் ஏறிவிட்ட காலத்திலும் துன்பமே. ஆனால் ஒரே ஒரு ஆறுதல் உண்டு. குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்க்கும் தாயின் வாழ்க்கையும் அப்படிப்பட்டதுதானே? அதை எண்ணித்தான் எழுத்தாளர் ஆறுதல் பெறவேண்டும்.''

கலைச்செல்வங்கள்

இக்கட்டுரை, மலேயாவில் வெளிவரும் தமிழ்முரசு ஆண்டு மலரில் (பக். 30-32) 1958 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

"புதிய உணர்வும் புதிய அனுபவமும் பெற்ற கலைஞர் தம் அனுபவத்தைப் பிறரும் உணருமாறு செய்தலை முதற்கடமையாகக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு உணர்த்தி உணர்த்திப் பயின்ற பயிற்சியால் அவர்கள் பெறும் திறமையே கலையாகிறது. இந்தக் கலைத்திறன் பண்படப் பண்படக் கலைஞனுக்குக் கலையைப் படைக்கும் ஆற்றலும் வளர்கிறது. இத்தகைய கலைத்திறன் இல்லையானால் கலைஞர்க்கு ஆழ்ந்த அனுபவங்கள் ஏற்படுவதற்கு இடம் இல்லை. தம் அனுபவத்தைப் பலர்க்கு உணர்த்தும் ஆற்றலுக்கும் இடம் இல்லை. ஆகவே உணர்வும் கற்பனையும் கூடிய அனுபவங்கள் அமைவதற்குக் கலை காரணமாகிறது. ஒருவர் படைத்து அதைப்பலர் அனுபவிக்கச் செய்வதற்குக் கலை காரணமாகிறது. சுருங்கக்கூறின் கலை முதலில் கலைஞர் ஒருவர் உள்ளத்தில் அவர்தம் அனுபவமாக எழுந்து ஒருவடிவத்தோடு படைக்கப்பெற்று, பலருடைய உள்ளத்திலும் ஏறக்குறைய அதே அனுபவத்தை உண்டாக்கி வாழ்கிறது எனலாம். புலன் நுட்பம் உடையவராய், அழகிய வடிவம் தரவல்லவராய் விளங்குவோரே கலையைப்படைப்பவர். இயற்கை உணர்வினாலும் பயிற்சியினாலும் கலையின் வடிவத்தைப் போற்றி உணர்ந்து தம் நுண்புலனால் கலைஞரின் அனுபவத்தைப் பெற வல்லவரே கலையை நுகர்பவர். அரிய பல கற்பனைகளில் படிந்து இன்புற்ற புலவர் நெஞ்சங்கள், பலரும் அந்தப் பயனைப் பெற்று வாழுமாறு படைத்துத்தந்த செல்வங்களே கலைச்செல்வங்கள் ஆகும்."

கலைச்சுவையும் கலையுணர்வும்

இக்கட்டுரை, 1959 ஆம் ஆண்டு வெளியான அண்ணல் சுப்பிரமணியனார் மணிமலரில் (பக். 25-27) இடம் பெற்றது.

"புலன்களுக்கும் புலன்களின் வாயிலாக மனத்திற்கும் இன்பம் தருவதைக் குறிக்க முன்னோர் ஒரு சொல்லைத் தேடினர். அதைத் தமிழில் சுவை என்றனர்; வடமொழியில் 'ரசம்' என்றனர். அதுவே கலைதரும் இன்பம் எனலாம். வாழ்க்கையில் மெய்ப்பாடுகள் வெவ்வேறாக இருப்பினும் கலைத்துறையில் இவையாவும் அளிக்கும் பயன் ஒன்றே; அதுவே கலையின்பம் எனப்படுவது. கலைத்துறையில் அழகு என்பது மிக விரிவான பொருளில், செவி முதலிய புலன்களுக்கு உரிய கவர்ச்சித் தன்மையையும் குறிக்க வழங்குகிறது. அழகு பொருள்களின் பண்பு அன்று என்றும், கலையின் பண்பு அல்லது கலைஞரின் மனத்தின் பண்பு எனக்கூற வேண்டும் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். சுவை உணர்வு எல்லோருக்கும் இயற்கையாய் அமைந்து இருப்பது போலவே கலையுணர்வும் எல்லோருக்கும் இயற்கையாய் அமைந்திருக்கிறது. சிலர் நுட்பமான சுவை வேறுபாடுகளையும் உணர வல்லவர்களாக இருத்தல்போல் ஒருசிலர் கலைத்திறன் மிக்கவர்களாக உள்ளனர். கலையிலும் மேற்போக்காக நுகர்வோரும் ஆழ்ந்து நுகர்வோரும் படைத்து நுகர்வோரும் உள்ளனர். அவர்களுக்குள் கலைத்திறனில் வேறுபாடு இருந்தபோதிலும் எல்லோருக்கும் கலையுணர்வும் சிறிதேனும் அமைந்திருத்தல் உண்மையாகும்."

கலைஞர் வன்மை

இக்கட்டுரை, ஜனவரி 1959 கலைக்கதிரில் (பக். 102—105) வெளியானது.

"கலைகளைப் படைத்து, அழகின்பம் அமைத்து அளிக்கும் கலைஞர் மிக நுட்பமானவர்கள்; அந்தக்கருவியின் உறுப்புக்கள் காந்தக் கவர்ச்சியுள்ள இரும்பால் செய்யப்பட்டன என்றும் சிறு மாறுதலாலும் வேகமாக அசைந்து இயங்கக் கூடியவை என்றும் கொண்டால் அந்த உவமை பொருந்தும். கலையுணர்ச்சி மிக்க கலைஞர்கள் அறிவின் வாயிலாக உலகத்தை அறிவதைவிட புலன்கள் வாயிலாக உலகத்தைக் கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று உணர்வதே மிகுதியாகும். கலைஞர், மற்ற மனிதரைப்-

போலவே கண், செவி முதலிய பொறிகளைப் பெற்றிருந்த போதிலும் புலன் நுட்பத்தில் மற்ற மனிதர்களைவிட வேறுபட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். கலைஞராவதற்குக் கலைப்பயிற்சியோடு ஆழ்ந்த நுண்ணிய உணர்ச்சியும் வேண்டுவதாகவே உள்ளது. இறைவன் படைத்த இத்தனை இன்பங்களையும் இத்தனை அழகுகளையும் பாட்டுக்கலை வாயிலாக நமக்கு உணர்த்தவல்ல கலைஞர்களே உயர்ந்த கலைஞர் ஆவர்.''

கலைகள் தேவை

இக்கட்டுரை, மலேயாவில் வெளிவரும் தமிழ்முரசு நாளிதழில் 3-6-1962-ல் வெளியானது.

முன்னர், சன்மார்க்கசபையின் பொன்விழா மலரில் இடம் பெற்றது.

''உலகம், வேண்டுவன வேண்டாதன பொருந்துவன, பொருந்தாதன எல்லாம் கலந்து குழம்பிய நிலையில் கதம்பமாக உள்ளது. புலன்கள் எல்லாவற்றையும் கொள்வதில்லை; வேண்டுவன பொருந்துவன சிலவற்றை மட்டும் கொண்டு மற்றவற்றைத் தள்ளுகின்றன; மறக்கின்றன. இந்தக் கொள்ளலும் தள்ளலும் இல்லாவிடின் அறிவான வாழ்க்கைக்கு உரிய மூளை சுமைதாங்காமல் துன்புறும்; இது எல்லோருக்கும் அனுபவமாகும். எல்லார்க்கும் உள்ள இந்த இயல்பே கலைஞரிடத்தில் சிறப்புற அமைந்துள்ளது. அவர்கள் அழகுணர்ச்சி கொண்டு தெளிவுறச் செய்கின்றனர் எனலாம். ஓரிடத்தில் கண்ட அழகையும் பெற்ற உணர்ச்சியையும் மற்றோரிடத்தில் பெற விரும்பினால் அந்த அழகையும் உணர்ச்சியையும் கற்பனை வடிவத்தில் படைத்துக் காக்க வேண்டும். மறைந்து போகும் மாலைக் கதிரவனின் அழகை ஒரு ஓவியம் மறையாமல் காத்துத் தருகிறது. மாறிப்போகும் உள்ளத்து உணர்ச்சியை அவ்வாறே பிடித்து வைத்து வேண்டும்போதெல்லாம் கொணர்ந்து தருவன இசைக்கலையும் இலக்கியக்கலையும் ஆகும். இவ்வாறு நில்லாதவற்றை நிலையின என்று ஆக்கும் ஆற்றல் கலைக்கு அமைந்திருக்கிறது. இப்படியிருந்தால் நன்றாக இருக்-

கும் என்று ஒருவேளையில் ஏங்கி உணர்ந்து உணர்ச்சிக்குக் கற்பனை நிலையான வடிவம் தருவது உண்டு. கற்பனை முன்னோக்கிச் செல்வதும் உண்டு; பின்னோக்கிச் செல்வதும் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் தோன்றி மறைந்து போகும் தன்மையுடைய உணர்ச்சிகளை நிலைபெறச் செய்து, வேண்டும் போதெல்லாம் பெற்று நுகருமாறு செய்தல் கலையின் சிறப்பியல்பாகும்.''

கலை கலைக்காகவே

இக்கட்டுரை, கலைமகள் தீபாவளிமலரில் (பக். 33-35) 1967 ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

''கலைத்துறையில் எல்லாக் காலத்திலும் இருந்து வரும் குறைஒன்று உள்ளது. கலை அழகை அடிப்படையாகக் கொண்டது; உணர்ச்சியை உயிராகக் கொண்டது. கலைகளின் கவர்ச்சியையே பெரிதாகக் கருதி நாட்டு மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் படைத்தனர். வாழ்க்கைக்குக் கேடு விளைவிக்கும் அளவிற்குக் கலையின் கவர்ச்சி அமையலாமோ என்று கேட்டால் உள்ளதை உள்ளபடி காட்டுதல் கடமை அல்லவா என்று காரணம் கூறினர். இளைஞர்களின் மனம் கெட்டால், ஒழுக்கத்தில் பற்று தளர்ந்தால், சமுதாயம் கெடுமே என்று வருந்தினர் சான்றோர் பலர். கலைகலைக்காகவே என்னும் கொள்கை, கலைகளை வளர்ப்பதற்கு மாறாக, வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்திக் கலைகளையும் மதிப்பிழக்கச் செய்யும் என்று எடுத்துரைத்தனர்; 'கலை வாழ்க்கைக்காகவே' என்று குரல் எழுப்பினர். வாழ்க்கைக்கு நன்மை தருகின்றவற்றை மட்டுமே கலைஞர்கள் படைத்துத் தரவேண்டும் என்றனர். வாழ்வையே இறைவனுக்கு என்று வழிபடுத்தும் நோக்கம் உடைய நம்மாழ்வார், கலையையும் இறைவழிபாட்டுக்கே உரியதாக்க வேண்டும் என்றார். நிலையில்லாத பொருளாசையால் கலையைச் செல்வர் சிலரிடம் விற்றுச் சிறுமை அடையக் கூடாது என்று தம் பாடல்களில் வற்புறுத்தியுள்ளார். பொய்யாகப் புனைந்து பாடுவதால் புலவர்களின் வாய்மை போய் விடுகிறதே என்று வருந்துகிறார்.''

கலை வாணிகம்

பெங்களூர்த் தமிழ்ச் சங்கம் 1968 ஆம் ஆண்டில் வெளி-யிட்ட சிறப்பு மலரில் (பக். 39 - 41) இடம்பெற்றது.

"கலை சீர்திருத்தத்திற்காக என்பவரிடத்தில், பிறருடைய நல்வாழ்வு பற்றிய அக்கறை என்றும் கொள்கைப் போராட்டம் என்றும் உள்ளம் விரிவுபடுகிறது. ஆனால் காசுக்காகவே கவர்ச்சி-யூட்டி மயக்கிக் கலைகளைப் படைக்கும் கலைஞரின் உள்ளத்தில் தன்னலம் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை மயக்கிக் கவர்ச்சியூட்டிப் பணம் சேர்ப்பதற்காகக் கலை-யை விற்கும் காலம் இது. அந்தக் காலத்திலேயே நம்மாழ்வார் பணத்துக்காகக் கலையின் வாய்மையை விற்பது குறித்து நொந்து பாடினார். அத்தகைய சான்றோரின் உள்ளம் இந்தக் காலத்துக் கலைவாணிகத்தை உணர்ந்தால் எவ்வளவு நொந்துபோகுமோ?"

கலைச்செல்வங்களைக் காப்போம்

இக்கட்டுரை, செந்தமிழ்ச் செல்வி (சிலம்பு 45 - பரல் 1) இதழில் (பக். 45 - 46) இடம் பெற்றது.

"நான் கண்ட நாடுகளில் எல்லாம் பழைய நகரங்களும் கட்டடங்களும் கலைச்சிற்பங்களும் சிதைந்தும் பிறர் காணத்தக்க வகையில் இன்றும் காட்சியளிக்கின்றன. ஆனால் இங்கே அப்படிப் பட்ட ஒரு பழம்பொருளை - செல்வத்தைக் காண முடிகிறதா ? 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே இருந்த நகரங்களில் ஒன்றையேனும் மேலைநாட்டினருக்குக் காட்டும் சக்தியை நாம் பெற்றிருக்கிறோமா வென்றால் இல்லையென்றே சொல்லவேண்டும். பழங்காலக்கவிஞர் கபிலர் வாழ்ந்த இடத்தை, பாரியின் அரண்மனையை, ஆரியப்-படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் இருந்த கலைக்கூடத்தை, நெடுஞ்சேரலாதன் வீற்றிருந்த நகரை நம்மால் காணமுடிகிறதா? ஆனால், ரோம் நாட்டில் ஜூலியஸ் சீசர் உலவிய இடத்தை, புருடசும் சீசரும் சந்தித்த சபையை, குற்றவாளியை உயிரோடு சிங்கத்திடம் ஒப்படைக்கும் இடத்தை அங்கே காணமுடிகிறது.

‘ உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் ’ என்பது தமிழர் கண்ட சிறந்த நாகரிகம் ! அந்த நாகரிகம் வாழ - மொழிவளர - உயர்ந்த பண்பாடு மலர - குறுகிய மனம் கரைய - பரந்த மனப்பான்மை துளிர்விட - பழைய கலைச் செல்வங்களை இனியேனும் பாதுகாக்கும் ஆர்வம் பெருக்கெடுக்க இன்று சூளுரை எடுத்துக் கொள்வோமாக. ”

இசை

தமிழிசை

தமிழிசை பதினுன்காம் விழாவில் 21-12-1956ல் ஆற்றிய தலைமைப் பேருரை.

முதலில் 1957 ஆம் ஆண்டு சனவரி இதழில் செந்தமிழ்ச் செல்வியில் (சிலம்பு - 31 - பரல் - 5 - பக். 207-216) வெளிவந்த கட்டுரை.

பின்னர் புதுவை, ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வாசகசாலை வெள்ளி விழாவை ஒட்டி வெளியிட்ட மலரில் இடம் பெற்றது; அவர்கள் வெளியிட்ட கட்டுரைக்களஞ்சியம் நூலில் (பக். 17-29) இடம் பெற்றது.

சென்னை, தமிழிசைச்சங்கம் 1967ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட தமிழிசைச் சங்கம் வெள்ளிவிழா மலரில் (பக். 105, 107, 109,110 111, 113, 115) இடம் பெற்றது.

“தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் தமிழிசை பெற்றிருந்த சிறப்பு இத்தகையது என்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் காட்டுகின்றன. சங்ககாலத்துச் சிறுபாணாற்றுப்படையும், பெரும்பாணாற்றுப் படையும் பாணர், விறலியர் என்னும் இசைக் கலைஞரின் வாழ்வை எடுத்துரைக்கும் வாயிலாக இசையின் சிறப்பையும் யாழின் வெற்றியையும் விளக்குகின்றன. பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றிலும் கலைச்செல்வக் குறிப்புகள் தந்து அறிஞர்க்குப் பெருவியப்பூட்டுவதில் சிலப்பதிகாரம் இணையற்றதாகும். அதன் உரையாசிரியர்கள் தந்துள்ள விளக்கங்கள் ஆராய்ச்சியாளர்க்கு அரிய கருவூலங்களாக உள்ளன. பாட்டு, பண்பட்ட உணர்ச்சியின் வடிவமாக எழுவது. உணர்ச்சி குன்றும்போது பாட்டின் தரம் குறைகிறது. தாய்மொழிப்

பாட்டில்தான் உணர்ச்சி உள்ளத்திலிருந்து இயல்பாக எழுந்து விளங்க முடியும். இன்று சிலர் பாடல்களுக்கு இடையில் பொருந்தாத இடத்தில் சுரம் போடுவதைக் கேட்கிறோம். அதுவும் அளவுக்குமீறி நீண்டுசெல்கிறது. உருக்கமான பாடலுக்கு இடையில், பல்லவியும் அனுபல்லவியும் கடந்த பிறகு, ஒருவர் சுரம் போடும்போது, இசையின் உணர்ச்சியே கெடுகிறது. பாட்டின் உணர்ச்சி முழுவதும் போய், பாட்டுப் பொருளும் மறக்கப்பட்டு, பாடுகின்றவரின் திறமை மட்டுமே புலனாகின்றது. உயர்ந்த கலைக்கு இது பொருந்தாது. தியாகய்யர் போன்றவர்கள் திறமை காட்டச் சுரம் போடும் வித்தையைக் கையாண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதைவிடப் பல்லவியைப் பன்முறை பல நயம்படப்பாடி உணர்ச்சியைப் பெருக்குதல் இசையரங்குகளை அழகுபடுத்த வல்லதாகும்.''

வாழ்வியல்

ஊணும் உறக்கமும்

இக்கட்டுரை,[1] செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழில் 1935 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. மூன்று இதழ்களில் அடுத்து அடுத்து மூன்று மாதங்கள் தொடராக வந்தது. (சிலம்பு : 17-பரல் - 3,- பக். 156 - 160; சிலம்பு: 17- பரல் - 4-பக். 201 - 205; சிலம்பு : 17 - பரல் - 5)

''உயிர்க்கெல்லாம் பொதுவாகுந் தொழில்கள் உண்பதும் உறங்குவதுமே. மக்கள் தம் வாழ்வில் எத்துணையோ ஆசைகொண்டு பற்பலத் தொழில்களைச் செய்வதாகத் தோன்றினும் 'எல்லாம் யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர உண்பதும் உறங்குவதுமாக முடியும்' என்று தாயுமானவர் முடிவுரை கூறியுள்ளார். அன்றியும் இவ்விரண்டுமே உடல் நலத்திற்கு அடிப்

---

1. இக்கட்டுரைதான் மு. வ. அவர்கள் முதன் முதலில் செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழுக்கு எழுதியது. திருப்பத்தூரில் இருந்து எழுதி அனுப்பினார்கள்.

படை யாவன; இவை மிகினும் குறையினும் நோய் செய்தலும் உண்டு. எனவே, நோயற்ற வாழ்வு வேண்டுவோர் இவற்றின் அருமையை அறிந்து வாழ்வு நடாத்துதல் இன்றியமையாதது. உறக்கம் என்பது யாது? உழைத்த உடலுக்கு ஓய்வு அளிப்பதும், தேய்ந்த உறுப்புக்கு வளர்ச்சி நல்குவதும் யாதோ, அதுவே உறக்கம் எனப்படும். மக்களுள் பெரும்பான்மையானவர்களுக்குப் பசிமிகுந்தபோது உறக்கம் வருவதில்லை. குழந்தைகளும் பசியுடன் படுத்துக் கொண்டால் நன்கு தூங்குவதில்லை. ஆனால், மற்ற உயிரினங்களிடையே இதற்கு மாறான இயல்பு காணப்படுகிறது. ஊண் உறக்கம் இரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு யாது? ஊணும் உறக்கமும் முறையே வயிற்றையும் மூளையையும் பொருத்திருக்கின்றன. முறையறிந்து நல்லுணவு உண்டு வாழ்பவன் நோயற்று வாழ்வான். நோயற்ற வாழ்வில் நல்ல உறக்கம் உண்டு. எனவே, வயிற்றைத் தூயநிலையில் காத்தால் உறக்கம் இயற்கையில் இருக்கும் என்பது திண்ணம்."

செட்டான வாழ்வு

செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழில் (சிலம்பு 18-பரல் 2-பக். 76-77) 1940-41ல் வெளியானது.

" நாம் முயன்று பொருளீட்டுதல் இன்றியமையாதது. ஈட்டிய பொருளை ஆராய்ந்து செலவிடுதல் அதனினும் இன்றியமையாதது. ஈட்டும் பொருள் குறைவாயிருப்பின், செலவிடுதலில் அளவிற்கு மிகுதல் கூடாது. வருவாய் குறைவாயினும் குறைவில்லை; 'செலவு மிகுதலே உண்மையான குறை' என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார். செட்டான வாழ்வு இன்றியமையாதது என்ப. அவ்வாழ்வு பெறவிரும்புவோர், 'நாளை நம்நிலை யாது ஆகும்?' என்று நாள்தோறும் வினவித் தாமே விடைகாணல் வேண்டும். அலெக்ஸாண்டர் என்னும் ஆண்டகை தம் ஏவலாளர் போன்று உடையுடுத்தி எளிய வாழ்வு வாழ்ந்தான். பெரியோர்கள் செட்டான வாழ்வின் பெருமையை உணர்ந்து பயன்பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்."

முன்னேற்றம் உண்டா?

இக்கட்டுரை, திரு. வி. உலகநாதமுதலியார் மணிவிழா மலரில் (பக். 49 - 52) 1941 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

"இன்று உலகம் எந்நிலையில் உள்ளது? நாகரிகத்தின் மூன்றும் படியில் உள்ளது என்று கூறுதல் இயலாது. பலகோடி மக்கள் வாழும் இவ்வுலகத்தில் ஒருவர் இருவர் வாழ்வை எண்ணி நாகரிகத்தினை அளத்தல் கூடாது; பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்வையே அளக்குங் கருவியாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மேனாடு பொருள் நாட்டத்தில் அலைந்தபோது, கீழ்நாடு கலைநாட்டத்தில் உழைத்தது. ஆயினும் கீழ்நாடு செய்த பிழைகளும் சில; உற்ற இடர்களும் சில. பிழைகளாவன சமயப்போர், சாதிப்போர், போலித்துறவு முதலியன. இடர்கள் என்ன? மேனாடு கண்ட புதுமை பல இங்கும் இடம்பெறலாயின. மேனாட்டு விஞ்ஞான வாணிகத்திற்கு இந்நாடு ஒரு சந்தையானது மற்றொரு இடர். பிழைகளை அகற்றி இடர்களை எதிர்த்து வெல்லுதல் இந்நாட்டின் கடமை. அவ்வெற்றியே மேனாட்டிற்கும் துணைபுரிந்து உலக ஒற்றுமையை நாட்டவல்லதாகும். நம்பிக்கை கொள்வோம்; நம்பிக்கை நலந்தரும். அழிவு இல்லை, முன்னேற்றம் உண்டு."

நினைவின் அருமை

இக்கட்டுரை, 1-10-1941ல் வெளியான இந்திரா இதழின் ராஜா சர். அண்ணாமலைச் செட்டியார் அறுபதாம் ஆண்டு பிறந்த தினவிழா மலரில் (பக். 51—56) இடம் பெற்றது.

"விஞ்ஞானம் சிறந்தகலை. அதனை உலகம் பலவகையில் பயன்படுத்தி வருகிறது. விஞ்ஞானத்தைவிட விழுமியது மெய்யுணர்வு. விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படை உயிரோம்புதல்; சமயத்தின் அடிப்படை உடலோம்புதல்; அரசியலின் அடிப்படை குடியோம்புதல். பிரிவின்கண் வருந்தும் தலைவிக்குத் தோன்றிய நினைவின் அருமையை என்னென்பது! பெண்மக்கள் அறிவின்

வடிவாய் நின்று நினைவில் வெளியராய் இருத்தல் வேண்டும் என்ற சிறந்த நோக்கம் உடையவர் புலவர். பெண்பாலார்க்கு விஞ்ஞானம், சமயம், அரசியல் என்பவற்றில் போதிய அறிவு வேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவர் ஆவர். இல்வாழ்க்கையை நன்றாக அளந்துபார்த்தவர்; பெண்மனங்கொண்டு அந்த வாழ்க்கையை அளந்தவர்.''

நாம்செய்த தவறு

இக்கட்டுரை 1-4-1943 சக்தி இதழில் (சித்திரபானு வருடம் - ஆனிமாதம் - தொகுதி 8- பகுதி 1 - பக். 17 - 20) வெளிவந்தது.

''உண்ண அரிசியும் சமைக்க விறகும் கிடைக்கவில்லை. இத்துணைக்கொடிய காலநிலையை யாம் கண்டதில்லை என்பது நாட்டுப்புறக்கிழவர்கள் பேசும் பேச்சு. அரசாங்கத்தார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவில்லையே, அதுதான் பெருந்தவறு என்பது நகரத்தார் பலர் பேசும் பேச்சு. இத்தகைய நிலைமைக்குக் காரணம் இன்று நடக்கும் கொடியபோரே என்பது அரசாங்கத்தாரும் அவரைச் சார்ந்தவரும் எடுத்துக்கூறும் ஆறுதல்மொழி. காலநிலை என்றும் அரசியலார் தவறு என்றும் திண்ணைப் பேச்சு பேசுவதால் பயன் இல்லை. உலகை வளர்க்கும் பொறிகள் தந்த அறிவியல், உள்ளத்தை வளர்க்கும் பெற்றியைத் தரவில்லை. போர்களையும் குழப்பங்களையும் போற்றிவளர்த்து அன்பு அறத்தைக்கொன்றோம். வேறுவிதமான உடல்வன்மையும் நேர்மையற்ற அறிவுவன்மையும் வாழ, உயர்ந்த கலைவன்மை-புலமை - புலவருலகம் சீர்கேடு உறுவதற்குக் காரணம் ஆனோம். இதுதான் நாம் செய்த தவறு. அதன் பயன்தான் இன்றும் நாளையும் படும்பாடு.''

ஒத்த உரிமை

இக்கட்டுரை- 1954 ஆம் ஆண்டு 'பூஞ்சோலை' இதழின் பொங்கல் மலரில் (பக். 3-5) வெளியானது.

''உலகம் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்; நாகரிகம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்கி

றுர்கள்; விஞ்ஞானம் எவ்வளவோ உதவியிருக்கிறது என்று சொல்கிறுர்கள். ஆனுல் பயமில்லாமல் மனிதர் வாழமுடிய வில்லை. காட்டுமிராண்டிக்கு இருந்த பயம் இக்காலத்து மனிதர்க்கு வேறுவடிவில் இருக்கிறது. அவ்வளவே தவிர, பயம் தீரவில்லை. நாகரிகம் பயத்தை ஒழிக்கவில்லை. ஆனுல், பயத்தையும் நாகரிகமான பயமாக மாற்றிவிட்டது. மனிதன் பயம் இல்லாமல் வாழவேண்டும் என்று எவ்வளவோ பெரியோர்கள் பாடுபட்டு வழிகாட்டினுர்கள், மனிதருக்கு மனிதன் எந்த வகையான உயர்வும் தாழ்வும் பாராட்டக்கூடாது. மனிதர் மனிதரை மதிக்கும் மதிப்பு இருந்தால் அன்புக்கு ஒரு தடையும் இருக்காது. இதைத்தான் ஒத்த உரிமை என்று சொல்லுவார்கள். எவ்வளவோ நாகரிகம் வளர்ந்துள்ள இந்தக்காலத்தில் ஒரு பெரிய பஞ்சம் வந்திருக்கிறது. அது இந்த உரிமைப் பஞ்சம்தான். இன்றைய உலகம் நல்லபடி முன்னேற வேண்டுமானுல் முதலில் வேண்டியது ஒன்று; அதுதான் ஒத்த உரிமை.''

வீடும் — விஞ்ஞானமும்

மலேயாவில் வெளிவரும் தமிழ் முரசு நாளிதழில் 11—12—1954 இல் (ப.10) வெளியான கட்டுரை.

''இயற்கையும் சமுதாயமும் மனிதனுடைய முன்னேற்றத்துக்கு இடையூறுகள் செய்து விடுகின்றன. அதனுல்தான், அவன் செய்து வரும் முயற்சிகளில் தோல்வி மிகுதியாகவும் வெற்றி குறைவாகவும் இருந்துவருதலைக்காண்கிறேம். மனிதன் பலதுறையிலும் வளர்ந்து வருகிறுன். பழங்காலத்தில் எதுவும் உள்ளே புக முடியாத எண்ணெய்த்தாள் போல இருந்த உடம்பின் தோல் பிற்காலத்தில் வெயில் முதலிய தன்மையும் எளிதில் உள்ளே சென்று நரம்புகளைத் தாக்கக் கூடியவாறு மெலிந்துவிட்டது. மை ஒற்றும் தாள் போல் (Blotting Paper) எதையும் எளிதில் இழுத்துக் கொள்ளும் மென்மையான நிலையில் அடைந்து விட்டது. வீடு கட்டும் முறையும் படிப்படியே முன்னேறியது. மனிதன் முதலில் கட்டிய வீட்டுக்கும் இன்று கட்டும் வீட்டுக்கும் உள்ள வேற்றுமை அளவற்றது. சில ஆண்டுகள் மட்டுமே இருக்கக்

கூடிய தழைபோர்த்த கல் வீடுகள் அன்றைக்குப் பெரிய வளர்ச்சி-யின் பயனாக இருந்தன. காலப்போக்கில் ஓடு வேயும் வீடுகள், செங்கல் வீடுகள் அமைந்தன. இந்த வீடுகளிலும் ஓரளவு வெயி-லும் பனியும் தாக்குவதுண்டு. பிற்காலத்தே அமைக்கப்பட்ட மாடி வீடுகள் — மச்சு வீடுகள் — வெயிலும் பனியும் ஒரு சிறிதும் உள்ளே புகாதவாறு அமைக்கப்பட்டன. அவற்றிலும் ஒரு சிறிது வெயிலின் வெம்மையும் பனியின் தன்மையும் புகக் கூடும். அவற்றிற்கும் இடம் இல்லாத வகையில் இன்றைய மனிதன் விஞ்ஞான நெறியில் வளர்ந்துள்ளான். சூட்டைக் குறைத்துக் குளிர்ச்சியைப் பரப்பும் (Air Condition) முறையும், குளிர் மிகுந்த காலத்தில் வெப்பத்தை வளர்த்துக்காக்கும் முறையும் மின்சாரத்-தின் துணையால் வளர்ந்திருக்கின்றன என்றாலும் இவற்றில் உடம்பு பழகிவிட்டால், முன்னைவிட மெலிவு மிகுதியாகச் சிறு வெயிலும் பனியும் தாங்கும் ஆற்றலை அடியோடி இழக்கின்றது. மனிதன் தன்னை மறந்து கவலையின்றி வாழ முடியவில்லை. எந் நாளும் இந்த நுண்ணிய கிருமிகளை நினைத்து அஞ்சி அவை அணுகாமல், அணுகினாலும் பெருகாமல் தடுத்துக்காத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. வாழத்தெரிந்த வளமான நாடுகளில் இத்தகைய நோய்களால் நேரும் மரணங்கள் குறைந்து வருகின்றன. ஆகவே முன்னேற்றம் பொதுவாக எல்லா மக்களின் வாழ்விலும் புலப்படா விட்டாலும் ஒரு பகுதியாரின் வாழ்விலா-வது முன்னேற்றம் உள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது."

உயர்வும் தாழ்வும்

இக்கட்டுரை, அக்டோபர் 1956 ஆம் ஆண்டில் வந்த கலைமகள் தீபாவளிமலரில் (பக். 401 – 404) இடம் பெற்றது.

"பிறரைப்பற்றிய செய்திகளை அறிவதில் மனிதனுக்குத் தீராத வேட்கை இருக்கிறது. பிறர் செய்தி அறிவதில் உள்ள வேட்கை மனிதனுக்கு இயல்பாக இருப்பதால் அவன் பெற்ற நன்மையும் உண்டு; தீமையும் உண்டு. பிறரைப் பற்றி அறிந்து அவருடைய வாழ்க்கையின் நன்மை தீமைகளை உணர்ந்து நாம் திருந்தி வாழ வேண்டும் — என்ற முன்னேற்ற ஆசை ஒரு

காரணமாக உள்ளது. காதல் துறை பற்றிப்பாடும் பாட்டிலும் நம் முன்னோர்கள் எவ்வளவோ நல்லகட்டுப்பாடுகளை வைத்துக் கொண்டு பாடியுள்ளனர். பெண்ணின் வாழ்வைப்பற்றி அந்த ஊரார் பேசும் ஊர்வம்பும் காண்கிறோம்; அவளுடைய வாழ்வைப் பற்றியே வெண்பூதியார் என்ற புலவர் கூறுவதும் அறிகிறோம். ஊரார் வெறுஞ்சுவை கருதி அவளுடைய காதலைப்பற்றிப் பேசுவதில் இன்பம் காண்கின்றனர். புலவரோ, மக்களின் வாழ்வை உயர்த்தும் நோக்கம் கொண்டு காதலைப்பாடுகின்றார். பிறருடைய வாழ்க்கையை அறியும் வேட்கையையும் அறிவிக்கும். வேட்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இரண்டில் ஒன்றில் குறுகிய நோக்கம் ஊறு விளைவிக்க, மற்றொன்றில் பரந்த கலைநோக்கம் உயர்வு விளைவிக்கின்றது. செய்தித்தாள், மேடைப் பேச்சு, நாடகம், சினிமா, கதை முதலியன தாழ்தலும் உயர்தலும் இப்படியே ஆகும்.''

ஒரு பகல் வாழ்க்கை

இக்கட்டுரை,[1] 1959ஆம் ஆண்டு ஆனந்தவிகடன் தீபாவளி மலரில் (பக். 34—36) இடம் பெற்றது.

''மெத்தென்ற மண்ணில் நாங்கள் ஆயிரக்கணக்காக நெருங்கி வாழ்ந்திருந்தோம். எங்கள் காலடியில் மண் இருந்தது. சுற்றிலும் மண் இருந்தது. ஆனால் மண் இருந்ததை அறியாத-வாறு நெருங்கியிருந்தோம், இங்கும் அங்கும் நகர்ந்துகொண்டு மேலும் கீழும் நெளிந்து கொண்டும் எங்கள் வாழ்க்கை நடை-பெற்றது. எதிர்பாராமல் உடம்பில் புதிய வளர்ச்சி ஏற்படுவதை உணர்ந்தேன். எங்கள் இறக்கை மென்மையாகவும் வழவழப்-பாகவும் வளர்ந்து நிரம்பியது. புற்றுக்குள் இருந்து நெளிந்து கொண்டு வாழ்ந்த வாழ்வு போயிற்று. பக்கத்தில் இருப்பது

1. ஈசலின் வாழ்க்கையை வைத்துக்கொண்டு கற்பனைக் கதை போன்று கட்டுரை எழுதியமை—ஆனந்த விகடனில் எழுதியமை—இவ்விதழில் மட்டும்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னது என்று தெரியாமல் புற்றுக்குள் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தோம் இப்பக்கமும் செல்ல முடியாமல் அப்பக்கமும் செல்ல முடியாமல், இங்கும் அங்கும் தடையும் நெருக்கமும் இருந்து வந்தன. இப்போது ஒரு தடையும் இல்லாமல் பறந்தோம். சிலவற்றின் இறக்கைகள் பட்டென்று உதிர்ந்து விட்டன. உடனே அவை தொப்பென்று விழுந்தன. பறக்கமுடியாமல் விழுந்து விட்ட அவைகளுக்கு ஒருவித உதவியும் செய்யமுடியாமல் நாங்கள் கவர்ச்சி இருந்த திசை நோக்கிப் பறந்தோம். எங்கள் இன்ப வாழ்வு சிறிது நேரத்திற்குள் கலந்தது. வவ்வால்களில் ஒன்று என்னைப் பார்த்து, 'அய்யோ! ஒரே ஓர் ஈசல் தப்பித்து நம்மோடு இங்கே வந்து ஒதுங்கியிருக்கிறது. அதோ ஒரு பல்லி அதை நோக்கி மெல்லச் செல்கிறது' என்றது. என் மனம் திடுக்கிட்டது. சரி, இனி அந்தக் கோவிலுக்குப் பறந்து போய்விடுவோம். என்று அந்த வவ்வால்கள் பறந்து போய்விட்டன. எனக்கோ, இறக்கை இருந்தும் பறந்துபோக முடியவில்லை. துணிவு இல்லை. என்கதி என்ன ஆகுமோ?"

புலனடக்கம்

இக்கட்டுரை, மலேயாவில் வெளிவரும் தமிழ் முரசு நாளிதழில் 28-4-1963ல் (ப. 7) இடம்பெற்றது.

"முன்பெல்லாம் பெற்றோர்கள் தங்கள் மக்களை மேற்பார்வையில் வைத்து வளர்த்து வந்தார்கள். பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஆசிரியர்கள் அவர்களைத் தங்கள் நேர்பார்வையில் காப்பாற்றி வந்தார்கள். பெற்றோர்களுக்குப் பரபரப்பான வேலை இல்லை; ஓய்வு இருந்தது. தம் மக்களை நன்றாக கவனித்துக் கொள்ள முடிந்தது. இளைஞர்களை ஒருபுறம் பெற்றோரின் அன்பும் மற்றொரு புறம் ஆசிரியரின் அன்பும் நெறி தவறாமல் காப்பாற்றி வந்தன. இன்று குடும்பங்களில் வெளியுலகப் பரபரப்பும் வேகமும் குடிபுகுந்துவிட்டன. கல்விக்கூடங்களில் அன்பு ஆள்வதற்கு இடமில்லாமல் சட்ட ஒழுக்கங்களும் தேர்வு எண்களும் ஆள்வதற்கே இடமுள்ளது. ஆகையால் இன்றைய இளைஞர்களின்

வளர்ச்சியில் ஒரு குறை ஏற்பட்டு விட்டது. தாய்ப்பால் இல்லா-மல் வளரும் குழந்தைகள் போலவே இன்னும் இளைஞர்கள் பெற்றோரின் அன்புக்காப்பும் ஆசிரியர்களின் அன்புக்காப்பும் இழந்து வளர்கின்றனர். ஆதலின் இளைஞர்களின் வாழ்வில் சில தீமைகள் புகுவதற்கு இடம் ஆயிற்று. எப்படியோ குடும்பங்களில் வளர்ந்து கல்விக்கூடங்களில் கற்று, வெளியுலக வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் போது, இளைஞர் பலர் நெறியற்றவர்களாக ஆகிறார்கள். பலர் பண்பற்றவர்களாக ஆகின்றனர்; சிலர் உள்ளம் இல்லாத-வர்களாகவும் வாழ்கின்றனர்; சிலர் உடல் நலமும் இழந்தவர்-களாகக் கலங்குகின்றனர். ஒரு சிலர் மட்டும் நெறியும் பண்பும் குறிக்கோளும் உள்ளமும் உடல் நலமும் காத்து நன்மக்களாக வாழ்கின்றனர். உடம்பை வளர்ப்பதைவிட அறிவை வளர்ப்பதை-விட மனத்தைக் காத்து நெறிப்படுத்தி வளர்ப்பது முதன்மை-யானது என்பதை வற்புறுத்த வேண்டும். குடும்பத்திலும் கல்விக்-கூடத்திலும் நல்லுணர்வு பெற்றால் இளைஞர் வழுக்கி விழ இட-மிருக்காது. புலனடக்கம் என்றதும் புலன்களை எல்லாம் பட்டினி போட்டு ஒடுக்குவது என்று உணர்தலும் கூடாது. ஐந்து புலன்-களையும் பண்படுத்தி மனம் வளரவேண்டும். ஆனால் புலன்களுக்கு அடிமையாய் அலையக்கூடாது."

பணம்

இக்கட்டுரை, அமுதசுரபி தீபாவளிமலரில் 1967 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

"பொருள்களின் மதிப்புக்கு ஈடாகச் சமுதாயத்தால் ஏற்-கப்பட்ட ஒன்று பணம் எனப்படும். பொன், செம்பு, இரும்பு, அலுமினியம், காகிதம் முதலியவை பொருளின் மதிப்பை அள-விட்டு ஈடுசெய்வதற்குதவும் கருவியாகப் பயன்படுகின்றன. அதன் மதிப்பீட்டுக் கருவியே பணம் எனப்படும். ஓரளவிற்கு மேல் பொருளைச் சேர்த்து வைக்க முடியாது. ஆனால் நம்நாட்டில் எல்லாநிலைகளிலும் லஞ்சம் வாங்கும் வழக்கம் ஆழ வேர் கொண்-டுள்ளது. அரசியல் தலைவர்களும் அறிஞர்களும் எவ்வளவோ முயன்றாலும் போக்கமுடியாத ஊழலாகிக் கிடக்கின்றது. பணத்-

தால் பாவத்தைப் போக்க முடியும் என்ற மூட நம்பிக்கையைத் தொலைக்கும் வகையில் சமயம் பற்றிய பேச்சுக்கள்—வழிபாட்டுக் கூட்டத்துப் பேச்சுக்கள் — அமையவேண்டும். சமயம் உண்மை-யான நம்பிக்கைக்கு உறைவிடமானது. மூட நம்பிக்கைக்கு அங்கே இடம் இல்லை. பணத்தால் பாவத்தைப் போக்க முடியும் என்ற மூட நம்பிக்கை ஒழியும்படிச் செய்து சமயத்துறையின் தூய்-மையைக் காக்க வேண்டும். உண்மையே கடவுள் என்று காந்தி-யடிகள் திரும்பத்திரும்ப அறிவுறுத்தியதை மறவாமல் போற்ற வேண்டும். தொடக்கத்தில் இல்லாமலிருந்து இடையில் தோன்றி ஒருவகையில் உதவியாக வந்த பணம் என்னும் கருவியின் உண்-மையான தன்மையை உணரவேண்டும். அளவிற்கு மேற்பட்ட மதிப்பை அதற்குத் தராமல் நிறுத்த வேண்டும். சிறப்பாகச் சமயத்துறையில் பணம்பற்றிய மூட நம்பிக்கைக்கு இடம் இல்லா-மல் உண்மை விளங்கச் செய்யவேண்டும்.''

பொதுமை அறம்

இக்கட்டுரை[1] 1974ல் வெளிவந்த பெங்களூர்த் தமிழ்ச் சங்க வெள்ளி விழா மலரில் (பக். 1-2) இடம் பெற்றுள்ளது.

''உணர்வதற்கு, உணர்வு அற்ற அறிவு மட்டும் போதாது; மூளை வளர்ச்சி மட்டும் போதாது. அன்பு வேண்டும்; உளப்-பண்பு வேண்டும். உள்ளத்தைப் பண்படுத்தவேண்டு-மானால் கலை வேண்டும், காவியம் வேண்டும், ஓவியம் வேண்டும். ரஸ்கின் என்னும் ஆங்கிலப்புலவருக்குத் தமக்-கெனச் சிறந்த வீடு கிடைப்பதில் மகிழ்ச்சி இல்லையாம்; சிறந்த ஊர் வாய்ப்பதில்தான் மகிழ்ச்சியாம். அதுவே கலைஞர் உள்ளத்தைப் புலப்படுத்துவது. எல்லோருக்கும் நல்வாழ்வு, எல்லோருக்கும் எழுத்தறிவு, எல்லோருக்கும் தூய்மை என்று பாடுபட வேண்டும். தடையாக நிற்கும் வறுமையை வெட்டி வீழ்த்தி வேரறுக்க வேண்டும். பஞ்சமாபாதகங்களுக்குக்

1. இக்கட்டுரை பற்றிக்கூறி, பிரதியெடுத்து அனுப்பி உதவியவர் டாக்டர் தா.வே.வீராசாமி அவர்கள்.

காரணமான வறுமையைக் கடியும் வாழ்வு வேண்டும்; அதற்குரிய பொதுமை உபதேசம் வேண்டும்; அதற்கு ஏற்ற தொண்டு வேண்டும். 'பொருளால் வந்த வேற்றுமை ஒழிந்தால் அல்லாமல் உலகில் அறம் நிலைக்காது; ஆதலால் வறுமை ஒழிப்பதே முதல் அறம்' என்னும் உண்மை மக்களுக்கு விளங்கும்."

நா௫

பொறுப்புணர்ச்சி

இக்கட்டுரை, 1957 ஆம் ஆண்டு ஆனந்தவிகடன் தீபாவளி மலரில் [1] (பக். 38-40) இடம்பெற்றது.

"மாணவர்களுக்கோ, பள்ளிக்கூடத்திற்கோ உண்மையான சிறப்பு உண்டு என்றால் பயம் இல்லாத போது பயப்படுத்தும் ஆசிரியர் இல்லாத போது, அவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தே முடிவு செய்ய வேண்டும். ஒரு நாட்டின் சிறப்பை அளந்தறிவதற்கும் இதுவே வழி. பயமில்லாத ஆட்சியில் அந்த நாட்டுமக்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பதைப்பார்த்தே அதன் சிறப்பைக் கூற வேண்டும். கடமையுணர்ச்சி வளர்ந்தால் பொறுப்பும் ஒழுங்கும் நேர்மையும் ஒவ்வொரு துறையிலும் அமைந்துவிடும் என்று நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். கடமையுணர்ச்சியை ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் வளர்க்கவேண்டும். வீடுகள்தோறும் தெருக்கள்தோறும் கடமையுணர்ச்சியை விதைத்து வளர்க்க முற்படவேண்டும். நாகரிக மனிதனிடம் இயல்பாகவே உள்ள நாட்டு உணர்ச்சி, சமய உணர்ச்சி என்ற இரண்டையும் இதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் தமக்குரிய கடமையைச் செம்மையாகச் செய்வதே உண்மையான நாட்டு உணர்ச்சி என்ற தெளிவு பிறக்கவேண்டும். ஒழுங்காகக்கடமையைச் செய்வதன் வாயிலாகப் பிறந்த நாட்டுக்குத் தொண்டு புரிகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி எல்லோருக்கும் ஏற்படவேண்டும்.

---

1. இம்மலரினைத் தந்துதவியவர் சென்னை திரு. ரத்தினம் அவர்கள்.

கடமையை ஒழுங்காகச் செய்து அன்பை வளர்த்து அறத்தைப் போற்றும் வாழ்வே, கடவுள் விரும்பும் வாழ்வு என்று உணருமாறு செய்யவேண்டும். இந்த நாட்டின் எதிர்காலம் சிறப்படையச் செய்வதற்கு இத்தகைய பொறுப்புணர்ச்சியை எல்லோருடைய உள்ளங்களிலும் ஏற்படுத்துவது முதல் கடமையாகும்."

தாழ்வுற்றோம்

இக்கட்டுரை, மலேயாவில் வெளிவரும் தமிழ்முரசு நாளிதழில் 9-7-1961ல் வெளியானது.

" பிறந்த நாட்டிலும் தமிழன் நன்றாக வாழமுடியவில்லை; புகுந்த நாட்டிலும் நன்றாக வாழ முடியவில்லை. பம்பாயில் வெளிநாட்டார் பலர் வந்து வாழ்கிறார்கள். குஜராத்தியர் வந்து வாழ்கிறார்கள். வங்காளிகள் வந்து வாழ்கிறார்கள். மலையாளிகளும் வந்து வாழ்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களில் யாரும் அக்கடைக் குப்பத்தில் தூங்குவதில்லை. பன்றிக்குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதில்லை; இப்படித் தொட்டிகளில் பொறுக்குவதில்லை. 'பழம் பெருமை பேசுவதை இன்றோடு விட்டுவிடு தம்பி; இந்த உலகத்தில் நீ முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால் எந்த வகையிலும் நீ மற்றவரைவிட உயர்ந்தவன் என்று எண்ணாதே. பழம்பெருமை உன் மனத்தில் சில கெட்ட பண்புகளை வளர்த்து விடும். அதனால் தாழ்ந்து போவாய். நீ முன்னேற வேண்டுமானால் நானும் ஒரு மனிதன் என்று தன்னம்பிக்கையோடு உழைத்து முயன்றால் தான் முடியும்' என்று அறிவுரை கூறினார் ஒரு பெரியவர். தமிழர்கள் பண்பாடு மிக்கவர்கள். என்ன இருந்தாலும் பண்பாட்டை இழக்காதவர்கள். நல்ல மக்களின் பண்பாட்டுக்கு அமைதியான போக்கிற்கு வெறும் பாராட்டுப் பேச்சை மட்டும் பரிசாகக் கொடுத்தால் போதாது. பண்பாட்டை உண்மையாக மதிப்பதாக இருந்தால், நடுநிலைமையாக இருந்த நல்ல மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். உண்மையான தேர்தல் முறை இல்லாத காரணத்தை உணர்ந்து பாராளுமன்றத்தை நம்பாமல் மக்களின் குரலைக் கேட்டுத் திருந்திச் செவி சாய்க்கவேண்டும்."

நற்செயல்

இக் கட்டுரை, கலைக்கதிர் இதழில் (பக். 22-27) சனவரி 1955 ல் வெளியானது.

"வயிறு வாடாமல் உண்பதற்கு உரிமை; மானம் கெடாமல் உடுத்துவதற்கு உரிமை; கவலையில்லாமல் ஏதேனும் தேடி உழைத்து வாழ்வதற்கு உரிமை. இவைகளே ஆயிரத்துத்தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது பேர் விரும்பும் உரிமை. அரசியலுரிமை பெற்ற இந்த நாட்டில் மக்கள் மொழியுரிமை எதிர்பார்த்தல் இயற்கை. கருத்தை வெளியிடும் உரிமை எவ்வளவு இன்றியமையாததோ, அதைவிட இன்றியமையாத கருத்தை வெளியிடுவதற்கு ஏற்ற வாயிலாகத் தாய்மொழியைக் கொள்வது. நாட்டின் பெரும்பாலோராக உள்ள அரசியல் அறியாத மக்களின் விருப்பதையும் கற்றவர்களில் நல்லவர்களாக உள்ளவர்களின் விருப்பத்தையும் புறக்கணிப்பது நன்று அன்று; மக்களாட்சி முறைக்கு இயைந்ததன்று; தமிழர் பரந்த மனப்பான்மையும் தொன்றுதொட்டு வளர்ந்த பண்பாடும் உடையவர்கள். ஆகையால் அவர்கள் இந்தியையும் இந்திபேசுவோரையும் வெறுக்காதவரையில் அவர்களுக்கு உரிய உரிமையை அளித்துக் காப்பதே நற்செயலாகும்."

சில உண்மைகள்

இக்கட்டுரை, சனவரி 1961 கலைக்கதிர் இதழில் (பக். 68-75) வெளியானது.

"ஜப்பானியர் போல், ஜெர்மானியர் போல் நம்நாட்டு மக்களும் அறிவியல் துறையில் முன்னேறவேண்டுமானால் அவர்களைப் போல் தாய்மொழியின் வாயிலாகவே கற்றுச் சிந்தனை செய்யும் நிலைவர வேண்டும். இன்றுவரை ஆங்கிலத்தில் பயின்றதால் தரம் உயரவில்லை; சிந்தனை வளரவில்லை; பல ஆங்கிலச் சொற்களைக் கற்க முடிந்தது. தேர்வு முடிந்தவுடன் மறந்து

விடுகிறார்கள். சிலருடைய நன்மையைக் கருதி ஒருநாட்டின் இயற்கையான முன்னேற்றத்தைத் தடுக்காமல் இருக்கவேண்டும். கல்வி நிலையங்களை நடத்துவோரும் அரசாங்கமும் இனியேனும் தமிழ் அறிந்தவர்களையே — தமிழில் உணர்த்தும் திறமை உள்ளவர்களையே — தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்களாக அமைப்பதில் உறுதி கொள்ளவேண்டும்.''

நாம் செய்த தவறுகள்

தில்லி தமிழ்ச்சங்கம் 1665ல் வெளியிட்ட சுடர் இதழில் — கவிமணி மலரில் (பக். 98-104) வெளியான கட்டுரை.[1]

''ஒருவர் தவறு செய்தால் அந்தத் தவற்றின் பயனை அவர் அநுபவித்திடும் முறை உண்டு. அது ஊழ்வினை எனப்படும். இடத்தால் பரந்து ஆட்சிசெய்யும் ஊழ், காலத்தால் பரந்து ஆட்சிசெய்யும் ஊழ் என்று பலவகை உண்டு. இவ்வாறே நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் பொருந்தும் ஊழும் உண்டு. இப்படிப் பட்ட ஊழின் வல்லமையான ஆட்சியை மொழித்துறையிலும் காண்கிறோம். இன்று இந்தியாவில் பதினன்கு மொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் தமிழும் ஒன்று. தமிழ் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்தது என்பர். இன்று பதினன்கில் ஒன்ருய் மாறியதற்கு நம் முன்னோர்கள் செய்த தவறுகள் தாம் காரணம். கங்கையையும் கடாரத்தையும் கொண்டார்கள். அங்கெல்லாம் தமிழ்மொழியைப் பரப்பி அதனை நிலைத்திருக்கச் செய்திருந்தால் காமன்வெல்த் நாடுகளில் இரண்டு மூன்று நாடுகள் தமிழரின் நாடுகளாக இருக்க முடிந்திருக்கும். அவ்வாறே தென்னிந்தியாவிலும் நம் முன்னோர் ஆட்சி ஓங்கியிருந்த காலத்தில் தமிழைப் பரப்பியிருந்தால் மலையாளம் தோன்றியிருக்காது. ஆந்திரமும் கன்னடமும் தமிழ்ப்பகுதிகளாகவே ஆகியிருக்கும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு தவறு செய்து, தமிழ் பேசும் நிலத்தின் எல்லை படிப்படியாகக் குறைந்துவிட்டது.''

---

1. இக்கட்டுரையைப் படியெடுத்து அனுப்பி உதவியவர் சென்னை, மறைமலையடிகள் நூல்நிலைய நூலகர்—திரு. இரா. முத்துக் குமாரசாமி அவர்கள்.

பொய்க்கால்

இக்கட்டுரை, செந்தமிழ்ச் செல்வி இதழில் (சிலம்பு 43— பரல்-5; பக். 218-221 - 1969) வெளிவந்தது.

பின்னர், பிப்ரவரி 1969 கலைக்கதிரில் (பக். 47 - 53) வெளிவந்தது.

சென்னை, சிந்தாதிரிப்பேட்டை நண்பர் பொழுது போக்கு மன்றம், திரு. கொ. மோ. ஜனார்த்தனம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1971ல் வெளியிட்ட தமிழ் இலக்கியப்பிரிவு முதலாண்டு-விழா சிறப்பு மலரில்[1] (பக். 117 — 122) இடம்பெற்றது.

"மொழியைக் கற்பது ஒருவகைக் கல்வி; மொழியின் வாயிலாக அறிவுத்துறைகளைக் கற்பது மற்றொருவகைக் கல்வி. வெளிநாடுகளில் மொழிக்கல்வி தனிப்பட்ட படிப்பாக உள்ளது. அறிவுத் துறைப்பாடம் பயில விரும்புபவர்கள் தம்காலம் முழு-வதையும் அதற்காகவே செலவிடுகிறார்கள். வெளிநாடுகளில் பட்ட வகுப்புகளில் அறிவுத் துறைப்பாடங்களைத் தம் தாய்மொழி வாயிலாகவே கற்கிறார்கள். தாய்மொழியில் கற்பது இயற்கைக் கால்களைக் கொண்டு நடப்பது போன்றது. எவ்வளவு உயர்ந்த மொழியே ஆனாலும் எத்தனை ஆண்டுகள் பாடுபட்டாலும் அயல்-மொழி அயல்மொழிதான். நம் நாட்டு மாணவர்கள், அயல்—மொழி வாயிலாகக் கற்பது பொய்க்கால் கட்டிக்கொண்டு நடப்-பதைப் போன்றது. பொய்க்கால் நடை இயற்கையான நடை-யோடு எக்காலத்திலும் போட்டியிட முடியாது. உளநூலார் புலர் கூறும் உண்மையை ஆராய்ந்து, மூளையின் இயற்கைப் பசிக்கு ஏற்ற உணவு முறையை உணர்ந்து மூளை விரைவில் ஏற்கத்தக்க தாய்மொழியின் வாயிலாகக் கருத்துக்களை ஊட்டும் முறையை முதலில் ஏற்படுத்த வேண்டும்."

---

1. இம்மலரினை எனக்குத் தந்துதவியவர் பேராசிரியர் திரு. ம.ரா.போ. குருசாமி அவர்கள்.

காலந்தோறும் தமிழ்

1968ல் சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது உலகத்-தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் பொது அரங்கில் படிக்கப்பெற்ற கட்டுரை.

கலைக்கதிர் இதழில் 1968 ஆம் ஆண்டு, மார்ச், ஏப்ரல், மே ஆகிய மூன்று மாதங்களாகத் தொடர்ந்து வெளியானது.

''தமிழ் மொழியின் இலக்கியம் இருபது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னமே வளம்பெற்று வளரத்தொடங்கியது. இயற்கையோடு இயைந்த எளிமை அமைந்த சிற்றூரர்களின் காதல் பாட்டுக்களும், செல்வ வாழ்வின் செழுமை வாய்ந்த நகரங்களின் வீரமும் கொடையும் பற்றிய பாட்டுக்களும் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக விளங்கின என்றும், அந்த மக்களிலக்கியமே அடிப்படையாகக்கொண்டு புலவர்களின் இலக்கியம் அமைந்தது என்றும் கொள்ளுதல் பொருந்தும். நீதிநூல்களின் காலத்திலும் அக்காலத்தை அடுத்தும் நாட்டில் நிகழ்ந்த மாறுதல்களும் குழப்பங்களும் பக்தியியக்கத்தின் தோற்றுவாய்க்குக் காரணம் ஆயின. இதுவரை நேரே மக்களின் வாழ்க்கைக்கும் வாழ்க்கையை ஒட்டிய கற்பனைக்கும் பின்னணியாகப் பயன்பட்டு வந்த இயற்கை ஆழ்வார் நாயன்மார் பாடல்களில் பக்தி வழிபாட்டுக்கும் பின்னணியாகப்பயன்பட்டது. சங்கப்பாட்டில் சொற்கள் செறிவாக அமைந்துள்ளன. நாயன்மார் ஆழ்வார் பாடல்களில் ஒருவகை நெகிழ்வு உள்ளது, புலவர் தமிழாக இருந்தது மற்றவர்க்கும் பயன்படுமாறு நெகிழ்ந்த நெகிழ்ச்சியோடு இயற்றமிழாக இருந்தது-இசைத்தமிழாக நெகிழ்ந்த நெகிழ்ச்சியும் இங்கு உள்ளது. தமிழின் இலக்கியக்கண் ஒளிபெற்றுத் திகழ்தல்போல், அறிவுக் கண்ணும் ஒளிபெற்றிடச் செய்தல் இன்றைய அறிஞரின் கடமையாகும். அந்தக்கடமையை நிறைவேற்றினால், தமிழ் வளர்ச்சியில் உள்ள குறையும் தீர்ந்துவிடும்; தமிழைத் தக்கவாறு பயன்படுத்தத்தவறிய தமிழரின் பழியும் தீர்ந்துவிடும்,''

தமிழாசிரியர் மாநாடு வரவேற்புரை

சென்னையில் 1947 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 1,2 ஆகிய இரு நாட்களில் நடந்த தமிழாசிரியர் மாநாட்டில் நிகழ்த்திய வரவேற்புரை, மலரில்[1] 20 பக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளது.

'' விரைவிலேயே கல்லூரிகளிலும் தாய்மொழி முதல் மொழியாகித் தமிழ்நாட்டுக் கலைக்கோயில்களில் தமிழன்னை செங்கோல் ஓச்சும் நிலையேற்படும் என்ற நம்பிக்கை நம் உள்ளம் குளிரச் செய்கின்றது. பொது மக்களின் உள்ளத்தில் இடம் இருந்தால்தான் தமிழ் வாழும்; தமிழாசிரியர்களாகிய நாமும் வாழ முடியும். நாம் எழுதுகோல் எடுத்தால் இறந்த கால வரலாற்றைத் தீட்டுவதோடு அமைந்து விடாமல், எதிர்கால வாழ்வையும் தீட்ட முயல வேண்டும். கற்பவர் அறிவையும் உணர்வையும் தேர்ந்து அறியும் முன்னேற்றமான முறை (தேர்வு முறை) வர வேண்டும். மாயாத உடம்புகளாக, கலைச்செல்வங்-களாக, நிகழ்கால எதிர்கால இலக்கியங்களாகப் பலவற்றைப் படைத்துக் கொண்டே நாம் வாழ்க்கைப் படகைச் செலுத்த வேண்டும். எங்கும் எவரும் தமிழ் முழக்கம் செய்து வரும் இக்-காலத்தில் தமிழ்த் தொண்டர்க்கு உயர்ந்தநிலை தராவிட்டாலும் ஒத்த நிலையாவது தரவேண்டும் என்பதே விடை. தமிழ்மக்களுக்கு இன்றுள்ள புறப்பகை சிறிதே; அகப்பகையே பெரிது. அந்தப் பகையும் கருத்துவேறுபாடு என்னும் பகையே ஆகும். பிரிந்து பிரிந்து தொல்லைப்படும் தமிழ் மக்களை நாம் பிணித்து ஒன்று படுத்த முயல வேண்டும். ''

---

1. மலரில் உள்ள கட்டுரையைப் பற்றிய குறிப்பு தந்தவர் பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம் அவர்கள். பிரதி-யெடுத்து அனுப்பி உதவியவர் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த் துறையைச் சார்ந்த திரு நா. செயப்பிரகாசு அவர்கள்.

கல்வியும் சமுதாயமும்

இக்கட்டுரை, கோவை சிந்தனைக் குழுவின் கல்விப்பணி வரிசையில் மூன்றாவது நூலான கல்வியும் சமுதாயமும் என்ற சிறுநூலில் (பக். 15 - 17) இடம்பெற்றது.

"உண்பதும் உறங்குவதும் ஆகிய சிறு நன்மைகளைத் தடையில்லாமல் பெறுவதற்காக மனிதன் தனியே வாழாமல் சமுதாயமாய் வாழவேண்டியுள்ளது. எதிர்காலம் பற்றியும், உடலின்பசி முதலியன பற்றியும் சிறிதும் கவலைப்படாத துறவிகள் ஒருசிலர் தவிர, மற்ற எல்லார்க்கும் சமுதாயவாழ்வு இன்றியமையாததாக உள்ளது. சமுதாயத்தின் சிறுபகுதியே, இல்லறம் நடத்தும் 'குடும்பம்' என்பது. இந்தக் குடும்பங்களாகிய சிறு துளிகள் சேர்ந்தே சமுதாயம் என்னும் கடல் அமைகிறது. மனித சமுதாயத்தில் குறை உண்டு; வளர்ச்சிக்கு இடம் உண்டு; போற்றத் தக்க நல்ல கூறுகளும் உண்டு; வெறுக்கத் தக்க தீய கூறுகளும் உண்டு. மனித சமுதாயம் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் சில பல முன்னேற்றங்களை - மாறுதல்களை - பெற்று (வளர்ந்து) வருகிறது. மொழி தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் கடந்து மனித சமுதாயம் உலகஅளவில் விரிவு பெற்ற,ஒன்றாய்க் காட்சியளிக்கத் தொடங்கி விட்டது. இவ்வாறு விரிவடைய அடைய, மனிதரின் பொறுப்பும் வளர்கிறது. யாதேனும் நாடு ஆக, யாதேனும் ஊர் ஆக மனிதர்க்குக்கல்வி உறுதுணை ஆகிறது. மனிதர் சமுதாயமாய் அமைய, இருவகைப் பண்புகள் கட்டாயமாக வேண்டும். ஒன்று, தன் நன்மையை விடச் சமுதாய நன்மையைப் பெரிதாகக் கருதி, பொதுவிதிகளுக்குக் கட்டுப் பட்டு நடக்கும் பண்பு மற்றொன்று, தன் உணர்ச்சிக்கு முதலிடம் தராமல் பிறர்மனம் அறிந்து நடக்கும் பண்பு. இந்த இரண்டு பண்பும் வளர வேண்டுமானால், மனிதன் வல்லவனாக இருப்பதோடு அமையாமல் நல்லவனாகவும் வாழக் கற்றல் வேண்டும். இருவகைக் கல்வியும் பெற்று ஆற்றலும் பண்பாடும் வளர்ந்த மனிதரின் தொகை பெருகப்பெருக, மனித சமுதாயம் சீரும் சிறப்புமாய் விளங்குவதாகும்."

தெளிவு - அதற்கு வழி

இக்கட்டுரை, கோவை சிந்தனைக்குழு, 1961ல் வெளியிட்ட கல்விப்பணி வரிசை (5)யில் கல்வியில் தெளிவு என்னும் சிறு-நூலில்[1] (பக். 3-6) இடம் பெற்றது.

"ஐயமும் திரிபும் இல்லாமல் தெளிவுறக் கற்கும் கல்வியே சிறந்தது. கல்வியில் தெளிவு வேண்டுமானால் கற்பவர் நெஞ்சிலும் காய்தல் உவத்தல் இல்லாமல் உண்மையைக் காணும் அறிவுப் பசி வேண்டும். கற்கப்படும் நூல்களும் அத்தகைய தெளிவு உடையவர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்களாக இருக்கவேண்டும். தெளிவு என்பது என்ன? உள்ளதை உள்ளவாறே உணர்தல் ஆகும். கற்பவரின் நெஞ்சில் மாசு இருந்தாலும் அத்தெளிவு குறையும். கல்வியின் வாயில்களாக உள்ளவற்றில் மாசு இருந்-தாலும் தெளிவு குறையும். நாடு, சமயம், கட்சி, குழு முதலிய-வற்றின் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் நூல்களைக்கற்று ஆராயும் திறன் வேண்டும். அறிவைத் தெய்வமாக வழிபட்டு, அறிவு-நூல்களைக் கற்று ஆராயும் திறன் வேண்டும். அறிவைத் தெய்வ-மாக வழிபட்டு, அறிவு நூல்களை அடக்கத்துடன் அணுகும் பண்பு வேண்டும். இயல்பாகப் பழகிவிட்ட மொழியில் நூல-களைக் கற்பதும் எளிது; கற்ற நூற்கருத்துக்களைச் சிந்திப்பதும் எளிது; அவற்றைப்பற்றி விளக்கங்கள் எழுதுவதும் எளிது. கற்பதால் கால்பங்கு தெளிவு ஏற்படும். சிந்தனையால் அந்தத் தெளிவு அரைப் பங்காக உயரும். பிறர்க்கு உரைப்பதால் முக்-கால் பங்காக வளரும். விளக்கம் எழுதுவதால் அத்தெளிவு முழுமையாக நிரம்பும். இன்றைய கல்வி முறையில் தெளிவு வளர வேண்டும் என்று விரும்புவோர், தாய்மொழியில் அறிவு நூல்கள் பெருகவும், தாய்மொழியில் பயிற்றும் முறை செல்-வாக்குப் பெறவும் தொண்டு ஆற்றவேண்டும்."

---

1. இக்கட்டுரை பற்றிக்கூறி, சிறுநூலை எனக்குத்தந்து உதவியவர் பேராசிரியர் ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்கள்.

கல்வி முறை

இக்கட்டுரை, 1972ல் வெளிவந்த மதுரை, யாதவர் கல்லூரி கட்டிடத் திறப்புவிழா மலரில்[1] (பக். 1-5) இடம் பெற்றது.

"அறிவுப்பசியை வளர்த்து அந்தப்பசிக்கு ஏற்ற நல்ல உணவு அளிக்கும் வகையிலேயே இனிமேல் கல்வித்துறையை வளர்க்கவேண்டும். கல்வித்துறையில் எந்த மாறுதலையும் இந்த அடிப்படையை உணர்ந்து செய்வதே பயன்படுவதாகும். மாணவர்களின் மனத்தில் எதிர்ப்புணர்ச்சி தோன்றாத வகையில், ஆசிரியர்களும் அன்புடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். சுவையான பாடங்கள் எவ்வளவோ உண்டு; சுவையாகக் கற்பிக்கும் முறைகள் பல உண்டு. வாழ்க்கையில் பயன்படாதவற்றை மாணவர்களின் மூளையில் திணிக்கக் கூடாது. நினைவாற்றலை வளர்ப்பது கல்விக்கூடங்களின் நோக்கமாக இருக்கக்கூடாது. சிந்தனையாற்றலை வளர்ப்பதே நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். இன்று உள்ள பரீட்சை முறைகள் நினைவாற்றலையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. கல்வியை அவர்களுக்குச் சுவையாக ஆக்கித் தந்தால், குறை தீரும். சுமையாக ஆக்கித்தந்தால் குறை பெருகும். பரீட்சை முறைகள் கல்வியைச் சுமையாக்குகின்றன; மாணவர்களை அடக்கியாள்வதற்குரிய கருவியாகப் பரீட்சைகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. வகுப்பில் உட்கார்ந்து படித்த பாடங்களை, சிலகாரணங்களால் உடனே பரீட்சை எழுத இயலாவிட்டால், அடுத்தமுறை-அல்லது அதற்கு அடுத்தமுறை - எழுதித் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு விட்டுவிட வேண்டும். பரீட்சையை ஏற்பதோ இல்லையோ அவரவர்கள் முடிவு செய்ய விட்டுவிட வேண்டும். இந்த அளவிற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தால்தான் பரீட்சையைச் சுமையாகக் கருதுகின்றவர்கள், அதைவிட்டு உரிமையோடு கற்பார்கள். அப்போதுதான் பல்கலைக்கழகங்களும் வெறும் பரீட்சைக்கழகங்களாக நிற்காமல், அறிவுக்கழகங்களாக விளங்கமுடியும்."

---

1. இம்மலரினைத் தந்துதவியவர், மதுரை யாதவர் கல்லூரித் தமிழ்த் துணைப் பேராசிரியர் திரு. ந. இராமலிங்கம் அவர்கள்.

பின்தங்க நேரும்

இக்கட்டுரை, சேலம் நகரில் 1972ல் நடைபெற்ற தமிழகத் தமிழாசிரியர் கழகத்தின் 13வது மாநில மாநாட்டுச் சிறப்பு மலரில்[1] (பக். 68-72) இடம் பெற்றது.

“ கற்கும் கல்வி நாட்டுமக்களுக்குப் பயன்பட வல்லதாக விளங்க வேண்டுமானால், நாட்டுமக்களின் மொழியே பயிற்சி மொழியாக அமைய வேண்டும். குழந்தைப் பருவத்தில் சிறப்பாக முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் எந்த மொழி வாயிலாகக் குழந்தையின் அறிவு வளர்கிறதோ, அதுவே சிந்தனை மொழியாக அமைகிறது. அவ்வாறு அமையும் தாய்மொழியே கல்விப் பயிற்சிக்கு உரிய மொழியாக அமைந்தால் கல்வி எளிதாக அமையும்; கற்கும் கல்வி சிந்தனையோடு கூடிய கல்வியாக விளங்கும். நாட்டுமொழிக்குப் புறக்கணிப்பு என்றால், அது நாட்டின் கலைகளுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் புறக்கணிப்பாக முடியும்; நாட்டின் நல் வளர்ச்சிக்கு இடையூறு ஆகும். தாய்மொழியின் வாயிலாகக்கல்வி கற்பித்தலை நாடெங்கும் பொதுவாக அமைத்து விட்டால், அறிவுக் கூர்மை உள்ள இளைஞர்கள் பலர் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு முன்னேற முடியும். திறமை எங்கிருந்தாலும் வரவேற்றுப் போற்றும் நிலைமை ஏற்படும். பயன் விளைய வேண்டுமானால், மாணவர்களுள் மொழித்திறன் இயல்பாகப் பெற்றவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குத் தக்க வாய்ப்பும் பயிற்சியும் தந்து பிறமொழி வல்லுநர்களாக ஆக்க வேண்டும். வடநாட்டில் பல பல்கலைக்கழகங்களில் பயிற்சி மொழிகள் தாய்மொழிகளாக உள்ளன. அங்கே மொழிப்பற்றும் கூடுதலாக உள்ளது. அறிவுத்துறையில் முன்னணியில் நின்ற தமிழ்நாடு, இப்போதே பின்தங்கி விட்டதாகக் குறை கூறப்படுகிறது. மற்ற மாநில இளைஞர்கள் அறிவு வளர்ச்சியில் வேகம் கொண்டால், தமிழ்நாடு மேலும் பின்தங்க நேருமே என்று அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. ”

---

1. இக்கட்டுரை இடம்பெற்ற மலரைத தந்துதவியவர் டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன் (தமிழண்ணல்) அவர்கள்.

நாட்குறிப்பின் பயன்

(Diary and its uses)

இக்கட்டுரை, 'சிறுவர்க்கான கட்டுரைப்பகுதி' என்ற தலைப்புடன் செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழில் (சிலம்பு-17, பரல்-8, பக். 414-415) இடம்பெற்றது.

"நாள்தோறும் நிகழ்வனவற்றைக்குறித்து வைத்தல் நாட்குறிப்பு எனப்படும். ஆங்கிலத்தில் டைரி (Diary) என்பர். இக்காலத்தில், நாட்குறிப்பு பெரும்பயனுடையதெனக் கருதப்பட்டுப் பலராலும் போற்றப்பட்டு வருகிறது. நாட்குறிப்பின் பயன் மிகப்பெரிது. நல்லறிஞர் தூயவாழ்வு நடாத்துமாறு துணை செய்யும். தம்முடைய எண்ணங்களிலும் செயல்களிலும் நல்லன, தீயன அனைத்தும் குறித்துவைத்திருப்பாரை மேலும் தீயன எண்ணுதவாறு தடுத்து, நல்லன பெருக்குமாறு ஊக்கும். இவை அனைத்தையும் விடச் சிறந்த பயன் மற்றொன்று உள்ளது; ஆனால் அப்பயன் நாட்குறிப்பு எழுதியவர்க்கு அன்று; அவர்க்குப்பின் வாழும் மக்களுக்கு விளையும் பயன் ஆகும். மிகச்சீரிய வாழ்க்கை நடாத்திய நல்லறிஞருடைய நாட்குறிப்பை ஆராய்ந்து அவர் காட்டிய உயர்ந்த வழியைப்போற்றி வாழ்தல் விழுமிய பயனே அன்றோ?"

படைப்பயிற்சி

(Military Training)

இக்கட்டுரை, செந்தமிழ்ச்செல்வி இதழில் (சிலம்பு-18, பரல்-12, பக். 558-559) இடம்பெற்றது.

"பண்டைத் தமிழ்நாட்டில் போர்நேர்ந்த காலத்தில் ஒவ்வோர் ஆண்மகனும் செருக்களஞ்சென்று வீரத்துடன் போர் புரியும் பொருட்டுப் பயிற்சி பெற்றிருந்தான் எனத் தமிழ்நூல்-

கள் கூறுகின்றன. ஆனால், நாகரிகம் வளர வளர, பற்பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று, படைப்பயிற்சியைப் பற்றியதாகும். மக்கள் அனைவர்க்கும் வேண்டும் என்றிருந்த படைப்பயிற்சியை ஒருசிலர்க்கே ஒதுக்கிவிட்டனர். ஆயினும் படைப்பயிற்சியை பலர்க்கும் உரித்தாக்குதல் நன்மையே தரும். நாட்டுமக்கள் உடல்நலமும் வன்மையும் எய்துவர். அன்றியும் ஒற்றுமை உணர்ச்சி, ஒழுங்குடன் நடத்தல், அஞ்சாமை முதலான சிறந்த பண்புகளை மக்களிடையே வளர்த்தற்கு இப்பயிற்சியே உறுதுணையாகும். இப்பயிற்சியை ஊதியந்தருவதொரு தொழில் ஆக்காது, செல்வர்-வறியவர் என்ற வேறுபாடு கருதாது, அனைவர்க்கும் உரிய கட்டாயப்பயிற்சியாக வற்புறுத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் உலக முன்னேற்றத்துக்கும் அமைதிக்கும் வழி உண்டு.''

பொது

போட்டி நாகரிகம்

இக்கட்டுரை, கலைமகள் தீபாவளிமலரில் 1972ஆம் ஆண்டு (பக். 121-123) இடம் பெற்றது.

''எதிலும் போட்டி; எங்கும் போட்டி; இதுவே இந்த நாகரிகத்தின் இயல்பாகிவிட்டது.போட்டிகளால்தான் வாழ்க்கை அமைதி இழந்து வருகின்றது, அல்லல் பெருகுகிறது என்பதை மக்கள் உணரவில்லை. காந்தியடிகள் எதிலும் போட்டியை விரும்பாதவர். எல்லோரும் கடவுளின் குடும்பத்தார் என்ற தெளிவு பெற்ற அவருடைய நெஞ்சம் போட்டிகளுக்கு இடம் தரவில்லை. இன்னும் சிலகாலம் வாழ்ந்திருப்பாரானால்,அரசியலிலும் போட்டி இல்லாத தேர்தல் முறைக்கு வழிகாட்டி இருப்பார். பண்பை வளர்ப்பதில், பொறுமையைப் பேணுவதில், அமைதியைக் காப்பதில், உண்மையாய் நடப்பதில் போட்டி காணோம். புத்தகங்களில் உள்ள எல்லாவற்றையும் மூளையில் திணிக்கும் முயற்சியையும், தேர்வுநாள் வரையில் அவை மூளையில் நின்றால் போதும் என்ற நிலையையுமே இந்தப்போட்டிகள் வளர்க்கின்றன. உண்மை

எந்தத்துறையிலும், சிக்கலற்றதாக தெளிவாக உள்ளது. ஆனால் நூல்கள் பலப்பல எழுதி எழுதித் தெளிவான அறிவைக் குழப்பி விடுகிறார்கள். எளிய உண்மையைச் சிக்கல் உடையதாக்கி விடுகி-றார்கள். மொழி கருத்தை உணர்த்த அமைந்த கருவி என்று பலரும் கூறுவர். ஆனால் ஒருவர் அதைக் கடந்து மொழி கருத்தை மறைக்க உதவும் கருவி என்றார். இன்று பெருகி வளரும் நூல்-களுக்கும் இது பொருந்துமாறு உள்ளது. எல்லாம் போட்டி-களின் விளைவுகள். அறிவியல் வளர்ச்சியால் வாழ்வு எளிதாகும் என்று நம்பினார்கள். ஆனால் மனிதமனம் எளிமையை நாடவில்லை. அறிவியல் வளர்ச்சியால் நல்லவசதிகள் பல பெற்ற போதிலும் மனிதமனம் அமைதியை இழந்துவருகிறது. எதிர்காலத்தில் சான்றோர் பல நாடுகளிலும் தோன்றிப் போட்டிகள் குறைந்த சமுதாயத்தை அமைக்கப் பாடுபட வேண்டியிருக்கும். இல்லை-யேல், மனிதமனம் எல்லாவற்றையும் பெற்றபோதிலும் வாழ்வின் அடிப்படையை இழந்து நிற்கநேரும்.''

இலக்கணம்

காலம் உணர்த்தாத கால இடைநிலைகள்

இக்கட்டுரை, மே. வீ. வேணுகோபாலப்பிள்ளை மணி-விழாமலரில் (பக். 89-99) 1956 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

''கருத்தை உணர்த்தும்போது அதற்குரிய சொல்லைத் தேடாமல், அதுபோன்ற வேறொரு சொல்லை வழங்கும் வழக்கத்-தைக் காணலாம். முக்காலப்பொதுவானவற்றை நிகழ்காலச் சொல்லால் குறிக்கவேண்டும் என்றாரே தவிர, எதிர்காலச் சொல்-லால் வழங்கலாம் என்று கூறவில்லை. 'எனப்படும்' என்ற சொல்லோ, பகர மெய்யை இடைநிலையாகப் பெற்று எதிர்காலச் சொல்லாய் உள்ளது. தொல்காப்பியனார் இங்கு எதிர்காலத்தைக் கருதாமல் முக்காலத்தையும் பொதுவாகக் கருதினார் என்பதை மறுப்பாரில்லை. ஆனால், சொல் முக்காலத்திற்கும் உரிய பொதுச் சொல் அன்று என்பதை எண்ணிப்பார்த்தல் வேண்டும். காலத்தை உணர்த்தற்குரிய இடைநிலைகள் தம் தொழிலைச்செய்யாமல

வெறுஞ் சொல்லமைப்புக்கு மட்டும் பயன்படுவது, இலக்கண நோக்கோடு ஆராய்வோர்க்கு வழுவாகப் புலப்படும். பிறகு நாளடைவில் அவை செல்வாக்கு பெறுவதைக் கண்டு வழுவமைதி என்பர்.''

குறிப்புவினை

இக்கட்டுரை,[1] தமிழ்க்கல்ச்சர் இதழில் (Tamil culture — Volume VIII. No - 2, April - June, 1959 - pp. 84 - 92) *1959* ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

"குறிப்புவினை என்பது, வினைக்குறிப்பு எனவும், குறிப்பு எனவும் கூறப்படும். காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாமல் குறிப்பாக உணர்த்துவது குறிப்பு வினைச்சொல் எனத் தொல்காப்பியத்தால் பெறப்படுமாயினும், 'தொழின்மை தெற்றெனை விளங்காது குறித்துக் கொள்ளப்படுதலின் குறிப்பு என்றார்' எனச்சேனாவரையர் விளக்கம் தந்துள்ளார். குறிப்பு வினைச்சொற்கள் வினையடியாகப் பிறவாமல், பெயரடியாகப் பிறப்பன, பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடியாகப் பிறப்பன. தெரிநிலை வினை, குறிப்புவினை என்பன அடிச்சொற்களிலேயே வேறுபடுகின்றன. முன்னது, கால இடைநிலை பெற்றுவர,பின்னது பெறாது வருகின்றது. பொன், கருமை, நன்மை முதலான பெயர்ச் சொற்களோடு அன் முதலிய விகுதிகள் சேர்த்து, பொன்னன், கரியர், நல்லது முதலான வினைச்சொற்கள் அமைந்தன என்பதும், அவை குறிப்பு வினை என்பதும், தமிழின் இயல்புக்குப் பொருந்தா. அவ்வாறு அமைந்த பொன்னன் முதலியவற்றைப் பெயர்ச்சொற்கள் எனக் கொள்ளுதலே ஏற்புடையதாகும். குறிப்புவினை என இலக்கண-நூலார் கூறுவனவற்றை வினைச்சொற்கள் எனக்கொள்ளாமல் பெயர்ச்சொற்கள் என்றே கொள்ளுதல் பொருந்தும். இக்-காலத்து, மொழியாராய்ச்சியால் பெற்ற ஒரு தெளிவு, இத்தடு·

---

1. இக்கட்டுரையைத் தந்துதவியவர் டாக்டர் முத்துச் சண்முகர் பிள்ளை அவர்கள்.

மாற்றத்தை அறவே போக்குகிறது. அதாவது ஒரு சொல்லுக்குத் தனியே வடிவம் ஒன்று உண்டு; அது வாக்கியத்தில் நின்று தரும் பயன் வகை வேறு ஒன்று உண்டு. ஒரு சொல்லே, வடிவத்தால் பெயராகவோ, வினையாகவோ இருக்கலாம்; பயன் வகையால் அச்சொல்லே எழுவாயாகவோ, பயனிலையாகவோ, பெயரடையாகவோ, செயப்படுபொருள் முதலியனவாகவோ இருக்கலாம். குறிப்புவினை என்பது ஒன்றும் இல்லை என்பதும், சில பெயர்ச்சொற்களே பயன்வகை நோக்கி அவ்வாறு கொள்ளப்பட்டன என்பதும் புலப்படும்."

அவளும் அவரும்

இக்கட்டுரை, சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடான 'ஆனல்ஸ் ஆப் ஓரியண்டல் ரிசர்ச்' (Annals of Oriental Research) இதழில் 1966 ஆம் ஆண்டு (Volume XXI. Part I — pp. 1-12) வெளியானது.

"மக்களின் வாழ்வில் எத்துணையோ மாறுதல்கள் நேர்ந்து வந்த போதிலும், மொழியின் அடிப்படைக் கூறுகள் சில மாருமல் நெடுங்காலம் நிலைத்து வருகின்றன. இரண்டு பேனு, மூன்று யானை என்று 'கள்' விகுதி கொள்ளா இயல்பை இன்றைய பேச்சு வழக்கில் காண்கிறோம். தொல்காப்பியரும் 'கள்ளொடு சிவணும்' என்ற சூத்திரத்தில் இதனையே சுட்டுகிருர். இரண்டு கால்கள் நொந்தன, ஐந்து விரல்கள் சிவந்தன என்னது கால்களும், விரல்களும் என்று 'உம்'மை சேர்க்கும் வழக்கைத் தொல்காப்பியரும் 'இனைத்தென அறிந்த' என்னும் சூத்திரத்தில் சுட்டுகிருர். உயர் சொற்கிளவியும் இதைச்சாரும். பன்மைக்குரிய சொற்கள் உயர் சொற்கிளவியாக வழங்குவதைப் பேச்சிலும் இலக்கியத்திலும் காணலாம். பெண்ணை 'அவள்' என்றும் 'நீ' என்றும் ஆண் குறிக்க, ஆணை, 'அவர்' என்றும் 'நீங்கள்' என்றும் பெண் குறிப்பதை இயல்பாகக் காணலாம். ஆனுல், இன்று பேச்சில் சில பெண்கள் கணவன்மாரை 'நீ' என்று குறிக்கும் பழக்கம் உள்ளது. சங்க இலக்கியம் முதல் தற்கால

இலக்கியம்வரை இலக்கியத்திலும் இத்தகைய ஆட்சி இருப்பதைக் காணலாம்."

உங்கள்

இக்கட்டுரை, சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடான Annals of Oriental Research இதழில் (Volume XXII Part I - pp. 1—7) 1968 வெளியானது.

"பெயர்ச்சொல் பொருளைக் குறிப்பது. அது எண்ணையும் திணையையும் குறிக்கும். சில பெயர்ச் சொற்கள் தெளிவின்றி நிற்கின்றன. சொல்லை நோக்காமல் சொல்லின் பொருளை நோக்கியே திணை உணரத்தக்கவையாக உள்ளன. வினைச்சொற்கள் தான் உணாத்த வேண்டாத திணை பால் எண்ணையும் உணர்த்த முன் வருகின்றன. பேச்சு வழக்கை ஆராய்ந்தால் எழுவாயின் திணை பால் எண் மட்டும் அல்லாமல், பேச்சைக் கேட்போரின் திணை பால் எண் ஆகியவற்றையும் வினைமுற்று உணர்த்தல் காணலாம். 'அவன் செய்தானுங்க' என்பதில் (செய் + த் + ஆன் + உங்க) உள்ள 'உங்க' (உங்கள் என்பதன் திரிபு) என்பது கேட்போரின் உயர்வை உணர்த்துகிறது. 'உங்க' என்னும் இச்சொல், ஏவல் பன்மை வினைமுற்றுக்களில் விகுதியாகவே வழங்குகிறது. 'செய்யுங்கள்' என்பதில் 'உங்கள்' என்பது விகுதி. 'உங்க' என்பது இடப்பெயர்ச் சொல்லின் திரிபாகும். தெலுங்கில் 'அண்டி' என்பது 'உங்க' என்பதைப் போல ஏவலிலும், முன்னிலையாரின் உறவு உணர்த்தும் வினையிலும் வருகிறது."

ஒலித்துணை உகரம்

இக்கட்டுரை, 1961 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் ஆயிரத்தெட்டாவது வெளியீட்டுவிழா மலரில் (பக். 23 – 28) இடம்பெற்றது.

"ஆடு, பாடு முதலியவற்றின் ஈற்றில் உள்ள உகரம் ஒலித் துணையாக வருவது என்பது கால்டுவெல் முதலிய அறிஞரின்

கருத்து. அந்த உகரம் ஒலித்துணையாக வருவதோடு அல்லாமல் வேறுபட்ட திரிபுகள் நேராதவாறு தடுத்துக்காக்கும் ஒலித்தடையாகவும் உள்ளது. இந்த உகரம் தடையாக நிற்றல் அவ்வளவு ஆராயப்படவில்லை. உகரம் புலப்படும் வகையான் வரும் என்று உணர்த்தும் பொருட்டே, 'அறிய வருதல்' என்றார். அவ்வுகரம் சொல்லின் உறுப்பு அன்று என்பதும், புணர்ச்சியுள் வரும் சாரியைப்போல் வந்தமைந்த ஒலித்துணையே என்பதும் அவர் கருத்துப்போலும். அறிஞர் கால்டுவெல், ஒலித்துணையாக வரும் குற்றுகரத்தைப் பற்றி விளக்குமிடத்து, தெலுங்கு மொழியில் மெய்யீற்றுச் சொற்கள் எல்லாம் உகரம் பெற்று முடிவதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். கன்னடத்தில், சில அகர ஈற்றுச் சொற்களும் உகரம் பெற்று முடிவதைச் சுட்டி, சில - செலவு என்றும், பல - பலவு என்றும் அமைந்த சொற்களைக் காட்டியுள்ளார். சொல்லு முதலிய உகர ஈறுபெற்ற சொற்கள் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்று வழங்குதலைக் குறித்தும் கூறியுள்ளார். தொல்காப்பியனார், 'அறிய வரும்' உகரம் எனக் கண்ட இந்த ஒலித்துணை, அவர் காலத்தில் செய்யுட்கு உரியதாய் வழங்கி, பின்னர் ஏனையிடத்தும் வழங்குவதாயிற்று என்று உணரலாம்; அவ்வாறு வழங்கத் தொடங்கி பின்னர், ஒலித்துணையாக நின்றதோடு அல்லாமல், ஒலித்திரிபுகள் பல நேராமல் தடுக்கும் தடையாகவும் விளங்கியது என்றும், சில சொற்களில் இன்றியமையாததாய் நின்றது என்றும் உணரலாம். தென்னை முதலியவற்றின் மடல்களின் வளர்ச்சியில் காணப்படும் ஒழுங்கிற்கு அவற்றின் புறக்காழ் காரணமாக நிற்றல்போல், சொற்களின் அமைப்பில் பிற்காலத்தில் நேர்ந்த ஒழுங்கிற்கு இந்த ஒலித்துணை உகரம் (குற்றுகரமும் 'அறிய வரும்' உகரமும்) காரணமாக நிற்றலை உணரலாம்.''

அணியிலக்கணம்

இக்கட்டுரை, பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை நினைவுமலரில் (பக். 152—155) இடம் பெற்றது. 1957 ஆம் ஆண்டில் கழக வெளியீடாக இம்மலர் வெளிவந்தது.

“உவமை ஒன்றே - உருவகம் - எடுத்துக் காட்டு உவமம், பிறிது மொழிதல் என்று வேறுபட்டு வருதல் உண்டு. எனினும் தொல்காப்பியர் அவற்றை விரிவுபட விளக்கவில்லை. அணிகள் பலவற்றிற்கும் அடிப்படையானது உவமை அணியே. ஆதலின் அதனைமட்டும் உவமவியலில் விளக்கியுள்ளார். தமிழ்மொழி வளம் பெற்றதற்கு ஏற்ற வகையில் அணியிலக்கணத்தின் வளர்ச்சி அமையவில்லையே என்பதுதான் வருத்தம் விளைவிக்கின்றது. அணிகள் செய்யுளில் அமையும் பல்வேறு அழகுகளாகும். அந்த அழகுகளைப் பொதுவாக பாகுபாடு செய்தால் போதும். தொல்காப்பியர் அந்த அளவிற்குத்தான் விளக்கம் தந்தார். வடமொழியில் உள்ள அலங்கார சாஸ்திரங்களைக் கண்மூடி மொழிபெயர்ப்புகளாகச் செய்து போற்றத் தொடங்கியதன் விளைவே, பிற்கால அணியிலக்கண வளர்ச்சி ஆகும். இடைக்காலத்தில் வடமொழி கற்ற தமிழாசிரியர் சிலர் வடமொழி நூல்களை ஆராய்ந்துணராமல் அப்படியே தமிழுக்குத் தர முயன்றனர். அணியிலக்கணத்தில் எடுத்துக்காட்டாகத் தருதற்குப் பழைய நூல்களில் பொருத்தமான இடங்கள் இல்லாமையால், பலசெய்யுட்களைத் தாமே இயற்றித் தர வேண்டியுள்ளது.”

சங்க இலக்கிய யாப்பு

இக்கட்டுரை, டாக்டர் தா. ஏ. ஞானமூர்த்தி அவர்களின் அறுபத்தோராம் ஆண்டுவிழா நினைவு மலரில்— ‘தமிழியல் : ஓர் அகநோக்கு’ (An insight into Tamilology) நூலில்-(பக். 17-23) இடம் பெற்று உள்ளது. 1972 ஆம் ஆண்டு இந்நூல் வெளியானது.

“சங்க இலக்கியம் பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பாவாலும் சிறுபான்மை கலிப்பா, பரிபாடல் ஆகியவற்றாலும் இயற்றப்பட்டன. இளம்பூரணரின் கருத்துப்படி, ஆசிரியப்பா அகம், புறம் என்ற இரண்டிற்கும் உரியது எனக்கொள்வதே பொருந்தும். கலிப்பாவும் பரிபாட்டும் ஓசையினிமை மிக்கனவாய் மக்களின்

உள்ளங்களைக் கவர்வன ஆதலின், சுவைமிக்க அகப் பொருட் பாட்டுக்களை அவற்றால் பாடுதல் சிறந்தது என்று தொல்காப்பியனார் கருதினார் போலும். சங்க காலத்து ஆசிரியப்பாக்களுள் பெரும்பான்மையானவை ஈற்றடி முச்சீரால் அமையப்பெற்றுள்ளன. நாற்சீரடியாக அமைந்த சில உள்ளன. எதுகை, மோனைகளைப் பற்றிப் பெரிதும் கருதாமல் ஒலிநயத்தையே பெரிதாகக் கருதி, உணர்ச்சிக்கும் கற்பனைக்கும் ஒலிநயத்துக்குமே முதலிடம் தந்தனர். வெண்பா அகவல் முதலிய யாப்பு வகைகள் நாட்டுப் பாடல்களிலிருந்தே என்று உணரலாம். இடைக்காலத்திலோ, வளர்ந்து நிலைபெற்ற யாப்பு வடிவங்களின் துணையால், புதிய வடிவங்கள் புலவர்களால் படைக்கப்பட்டன. வெண்பா, அகவல், விருத்தம் முதலிய பா பாவினங்களுள் அடங்காமல், இக்காலத்தில் சிந்து முதலிய இசைப்பாடல்கள் தனியே வழங்கிப் பாரதியார் பாடல் முதலியவற்றில் இடம் பெறுதல் காணலாம். அவைபோல், பழங்காலத்து இலக்கியத்துள் இடம்பெற்ற இசைப்பாடல்களைப் பண்ணத்தி எனக் குறித்தனர் போலும். இன்னபொருளை இன்ன பாட்டில் பாடலாம் என்ற வரையறையும் சங்ககாலத்தில் இருந்தது. சிலபொருள் பற்றிப்பாட எல்லாப்பாட்டும் பயன்படும் என்றும் மரபு இடந்தந்தது.”

ஆம்

இக்கட்டுரை, கோவை, கலைக்கதிர் வெளியீடாக 1961 - ல் வெளியான தெ.பொ.மீ. மணிவிழாமலரில் (பக். 307 — 314) இடம் பெற்றது.

“ஆகும் என்ற சொல்லே ஆம் எனக் குறுகிய வடிவம் பெற்றது, அது செய்யும் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினை முற்று படர்க்கையிடம் உணர்த்துவது. தொல்காப்பியர்காலத்தில் ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் ஆகிய நான்கு பால்களுக்கும் உரியதாக இருந்து, பிற்காலத்தில் ஒன்றன்பால் பலவின்பால் ஆகிய இரண்டு பால்களுக்கு மட்டும் உரியதாக வழங்குவது. பழங்காலத்தில் நிகழ்காலத்திற்கு உரியதாகக் கருதப்பட்டு, எதிர்காலத்திற்கும் உரியதாக வழங்கி, இக்காலத்தில்

எதிர்காலத்தை மட்டும் உணர்த்துவது தெளிவாக வேறுபாடு அமைந்தமையால், ஆகும் என்பதை இன்று எதிர்கால வினைமுற்று எனக் கொள்வதே பொருந்தும். ஆம் என்பது படர்க்கை ஒன்றன்பால், பலவின்பால்களுக்கு உரிய எதிர்கால வினைமுற்று என்பது தெளிவு. "ஆம்" என்னும் சொல் செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினை முற்று என்பது தெளிவு. காலம், இடம், வடிவு ஆகிய மூன்று வகையிலும் மாறுதல்பெற்ற 'ஆம்' என்னும் இச்சொல் பொருளிலும் மாறுதல் பெற்றுள்ளது. ஆதல் ஆக்கப்பொருளாகிய அதன் இயல்பான பொருள் — இன்று அவ்வளவாக உணர்த்தப்படுவதில்லை. விடையாக வரும் உடன்பாட்டுப் பொருள் ஆகிய புதிய பொருளை இன்று வழக்கில் பெரும்பாலும் காண்கிறோம். பேச்சு வழக்கில் மற்றொரு மாறுதலும் தோன்றியுள்ளது. தனியாக ஒருமுறை 'ஆம்' என்று கூறுவதை விட்டு, 'ஆம் ஆம்' என இருமுறை கூறுவதே இன்று பேச்சு வழக்கில் உள்ளது. 'ஆம் ஆம்' என இரு சொற்களாக வழங்காமல் 'ஆமாம்' என ஒரு சொல் நீர்மையதாய் வழங்குகின்றது. காலப்போக்கில் 'ஆம்' பிறசொற்களோடு ஒட்டி அமைந்து, உடன்பாட்டுப் பொருளிலிருந்து சிறிது வேறுபட்ட பொருள்களையும் உணர்த்துவதாயிற்று. அவ்வாறு ஒட்டி அமையும் சொற்கள் அல் விகுதி ஏற்ற தொழிற் பெயர்களாக உள்ளன. 'ஆகும்' என்பதன் மரூஉவாக அமைந்த 'ஆம்' என்பது காலப்போக்கில் பொருள் மாறுதல் பெற்றபின் முன்னைய வடிவோடு தொடர்பு இல்லாத தனிவாழ்வு பெற்று விளங்குகிறது எனலாம்."

Literary Theories in Early Tamil — Ettuttokai

This article appeared in the 'Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies' (Volume Two) which held in 1965 at Kuala Lumpur - Malaysia. The volume is published by International Association of Tamil Research in 1969. The article appeared from page 45 to 54.

This article also appeared in Tamil culture.

" The poems of the theme of love are all in the form of dramatic monologues. The poet merges himself in the characters he creates and does not, as in subjective poetry in an ordinary narrative, describe or relate in his own person and from the outside. The dramatic element commonly appears more or less prominently in the shape of dialogue. There might have been some autobiographical material incorporated by the poet in such poems, but it is not always easy to distinguish these elements. The ancient poets, were well known for their self - respect and dignity and they felt it very delicate to approach a cheiftain and directly ask him for a gift. But they found it agreeable to please them by singing the glory of his ancesstors or his own achievements or praising the beauty or fertility of his mountains and forests, and thus indirectly indicate to him their request for his gift. Even in the descriptions which extended to more than six lines and which form part of the monologues of the hero, we find that he restricts himself or two or three aspects of the physical beauty of his sweet heart and never transcends the limits of decency. Sexual passions have been purged of their obscenity through dignified poetic touches. "

Neytal (Pinning) in Akananuru

This article appeared in Annals of Oriental Research (Vol. XXII part II — 1969 - pp. 1-6)

" Akananuru, one of the five anthologies dealing with ideal love. It belongs to pre-christian period. It base 400 poems. Every tenth of this anthology is on Neytal, one of the five regions of the country. The aspect identified with that region is pinning. On the whole 40 poems of Akananuru belong to Neytal. There all are not on the theme of pinning ; all of them depict the maritime region but many deal with theme of union

or kurunci. Only two out of the forty stanzas on Neytal deal with the concerned *uripporul* or theme proper. Hence it is evident that Neytal or pinning was not so popular among the Sangam poets. This aspect of love was not so deep rooted in the folksongs. The classification of Neytal was not based on facts. "

A Type of Apostrophes in Sangam Literature

This article presented in the Third International conference Seminar of Tamil Studies at Paris in 1970. It appeared in the Proceedings of Third International Conference Seminar volume from page 91 to 96 which published in 1973 by Institut Francais D' indologic, Pondichery.

Also appeared in Annals of Oriental Research (Vol. XXIII, part II - 1971 pp. 1-7).

"The poet imagine the heroine of the hero to be in an intense co-existence with nature that they passionately express to those objects their feelings of desolation during separation. The grammarian explains them as the result of the psychological upset caused by the emotional tension and disappointment of the lovers. The poets thus imagine her to get some relief through these expressions. A request is made on such occasions to a particular bird to serve her as a meesenger to her lover and make him realise her suffering. The heroine believes that if he is somehow informed of her despair and desolation, he will surely come to her and relieve her of her distress. There are six such apostrophes in Sangam literature. All of them are appeals of the heroine or her confidante to birds and a crab to serve as messengers to the hero. Here in poetry intoxicates the minds of the readers by words with a recurrent pattern, an archetype of the theme of love. In these apostrophes Sangam literature has preserved this earliest type

of sophisticated make - believe evolved from the folk - songs of that pattern. This may be said as the earliest of this type in Indian Literature."

The Mystic poems of saint Tayumanavar

This article is appeared in the volume 'Essays in Philosophy' - presented Dr. T.M P. Mahadevan on his 50th Birth day in 1962 from pp 326 — 333.

" Saint Tayumanavar lived in Tamilnadu during the reign of Vijaya Ranga Chokkanatha in the early 18th century. He found the aesthetic language of mystic saints useful and adopted the images of those love lyrics to give expression to his feelings of unrequired love as well as to his joy of communion with God. In this mystic language, the soul of the devotee is the lady — love or bride yearning for the love of the bridegroom, God. In Akārapuvanam he himself compares his feelings of separation from God with those of the lady - love suffering unbearable despair (Tayumanavar — Akārapuvanam — 32). In Paiṇkiḷikkaṇṇi, the saint expresses his keen desire to attain salvation and frequently resorts to the language of bridal mysticism. Ānandakkaḷippu or the Exultation of Bliss is the third work of the saint. In consonance with this title, the poet sings of his rejoicing over the communion with God. This lyric is full of philosophical expression interspersed with bridal mysticism. A saint to whom the world is a snare and sexual pleasures a delusion has herein sough the language of erotic love to express the cravings of his soul or bliss. "

The Breeze and the storm

This article is appeared in 'Essays On Bharathi—volume II, which is published in 1962 by Calcutta Bharathi Tamil Sangham from pp. 131 - 139.

"Bharathi was a poet born to breath fresh life into the dead bones of a decadent society without losing himself in the childish games of world play and the prejudices of pedantary. According to Bharathi's religion, this world is all alike the play of the Mother and everybody is an instrument, a toy or a lute in Her hands. Bharathi was inspired by the teachings of Swami Vivekananda and it is only those who have read his teachings than can will understand and appreciate this poem on 'The Dance in the Final Destruction'. In Chidambaram, Shakti, the mother is a loving Mother swining with benevolence and witnessing the cosmic dance of Lord Siva, whereas in Tiruvalankadu She is the dancing amidst all the mighty forces of devastation. Bharathi worships the Mother in both these aspects and his two poems are illustrative of this. Both the poems are remarkable examples of his excellent mastry of the Tamil language and his poetie abilities to make music out of ordinary simple words. The poet so handles very simple words as to inspire us with his heart rending and soul-stirring experiences, The choice of words, the turn of phrases and the structure of sentences, the peculiar and appropriate rhythm and cadence are all significant of the great poet Bharathi who has put himself into the poetry. They are all aglow with the exquisite brilliance of his creative art."

The influence of Folklore on Tamil literature

This article appeared in Annals of Oriental Research (vol. XXIII - part I 1970 - pp. 1-17).

"The early traces of folk motif in Tamil literature are found in Ainkurunuru. The influence of folk songs on Ilango Adikal was strong that there are many references to them in Cilappathikaram. Saint Manickavacakar has used the 'Ammanai' form in Tiruvacagam. Periyalvar, Andal and

Tirumangaialvar, the vaishnava devotees have made use of the forms of folksongs. The mystic poets called Siddhars always adopted songs cindu and other folk metres. A type of folk play is pallu. Another folk drama called Nondi Natakam was given literary form in the 17th century. Many ballads came to be written in the folk-metres."

The Negative participles in Tamil

This article appeared in Annals of Oriental Research (Volume XX part I & II pp. 1-6).

"The values of old Tamil, like those of other Dravidian languages, denote negation not by seperate words but by adding negative marker to the verbal base. The tense marker is absent in the negative finite verbs and this led the grammarians to think that the absence of the tense marker indicates the negation of the action devoted by the verb. But it is not true. Negative marker is there in every negative verb. In modern negative forms a separate word 'illai' is added to the verb to denote negation. Tolkappiyam, has made us of 16 negative verbal participles and 36 negative relative participles".

Verbal Nouns in Tamil

This article appeared in Annals of Oriental Research (Vol XXI. Part II-1967 pp. 1-6).

"In earlier stage no difference existed between Nouns and Verbs, Senavaraiyar states that the verbal roots denote merely the actions and are therefore verbal nouns. He also observes that this is the view of Tolkappiyanar in as much as he includes vinaittogai in irupeyarottu. Nachinarkkiniyar declares that all verbal roots are second person singular imperatives. These

nouns are termed by the grammarians as mudalnilaittoḻir peyar. During the third stage the verbal nouns are effected by adding to the roots some suffixes. Verbal nouns (toḻirpeyar) are different from participial nouns (vinaiyalanaiyum peyar). Verbal nouns are used as infinitives in the other Dravidian languages."

The Spoken And Literary Language in Modern Tamil Literature

This article appeared in Indian Literature volume VIII No. I in 1965 from page 82 to 89.

"Tamil writers do not generally write in the regional colloquial language, as they are aware that works written in the spoken language do not reach a greater number of readers. The best that we can expect from a creative writer is not to wander too far from the current spoken language by making use of archaie and pedantic literary forms. Tamil has a literary tradition which is about twenty centuries old, and hence it is almost impossible to break away from it and create literary works in the modern spoken language. Language is the most democratic of all institutions and has its own way of growth and development from the foundations of old traditions. The influence of the spoken language on the literary language had been recognised by the grammarians as early as in the eleventh century. The spoken language is, in many places, halting and 'ungrammatical', but it is more direct and forceful. In it we call a spade a spade. But when we begin to write, the language seems to formalise, to become abstract and to fall into set patterns. This is inevitable, for the written language is intended for communication to many, whereas the spoken language is to communicate to one or a few. The spoken language varies from individual to individual, from family to family, from group to group and from place to place. But for

communication through writing a standard, common and formal language with set patterns is required. As far as the creative writers are concerned, the structure of their language is almost the same as that of the spoken Tamil, though the forms of words differ from those in the spoken language."

Tamil Morphology

This article appeared in the volume (pp 126-134) 'A Glimpse of Tamilology' - தமிழியற் காட்சிகள், published by the Academy of Tamil Scholars of Tamilnadu at Tiruchy in 1968.

" Tamil, the earliest cultivated language of the Dravidian family, is of the agglutinative type. Generally, suffixes are added to the root morphemes to indicate gender, number, person, tense, etc. The root morpheme stands first in a word and the suffixes are added to it. In Tamil, a good number of nouns as well as verbs are mono syllabic and mono morphemic, i. e., un-analysable into smaller morphemes. Generally the verbal root is used as the imperative singular. The imperative plural has as its suffix the pronominal ending of the second person plural. The casual forms of verbs are peculiar to Tamil and other Dravidian languages. As in the case of other Dravidian languages, there are peculiar type of echo words in Tamil. The first syllable of any noun or verb when changed to ki becomes an echo word. The negative verb is formal by adding the negative particle to the verbal base with or without tensemarker. The negative verb with out tense-marker is timeless in reference and its relation to the timescale depends on the context. "

கவிதைகள்

இனித்த தமிழ் மறவீரே

இக்கவிதை, 1958ல் வெளியான பம்பாய், கோரேகான் தமிழ்ச்சங்க ஐந்தாம் ஆண்டு விழா மலரில் (ப. 33) வெளியானது.

சாதியென்றும் வகுப்பென்றும் சாற்றுகின்ற வேற்றுமைகள்
நீதியல்ல என்றுணரும் நிலையான நல்லறிவை
ஓதியபல் நூல்களினால் உத்தமரின் நல்லுரையால்
கோதகல உணர்ந்து விட்டோம் கொள்கையினால்
[உயர்ந்து விட்டோம்,

நிறத்தாலே நாட்டுகின்ற திறங்களெல்லாம் சாய்ந்தனவே
பிறப்புற்ற நிலத்தாலே பெற்றியுறு சமயத்தால்
சிறப்புற்ற வேற்றுமையும் சிந்தைதெளிந் தோர்க்கில்லை
அறமென்போம் மனிதரெல்லாம் அமைந்தவொரு
[குலமென்போம்.

ஆயினுந்தான் மொழியாலே ஆகியதோர் வேற்று
[மையை
தீயதென்பார் ஒருவரில்லை தீமையத னுவில்லை
தாயினருள் பெறல் தொடங்கித் தாய்மொழியாய்
[வளர்ந்ததுவே
வாய்மையுற முனையினில் வளம்பெற்ற திதுவொன்றே.

இத்தகைய மொழியாலே இணைந்துள்ளோம் தமிழரென
வித்தகராய் வாழ்ந்திட்டோம் வரலாற்றுப் புகழ்
[பெற்றோம்
நத்துபொருள் தேடிவட நாட்டினிலே வாழ்கின்றீர்
எத்திசையே சென்றாலும் இனித்ததமிழ் மறவீரே.

ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்திட்டால் உயர்ந்திடலாம்
[உயர்ந்திடலாம்
கற்றமனக் காழ்ப்பகற்றிக் கருத்தொன்றித் தொண்டு
[செய்தால்
பெற்றபெரும் பேருகும் பெருகிவரும் தமிழ்க்கலைகள்
பற்றுமுள்ள மொழியினர்நம் மாண்பினையும் புகழ்வாரே.

விழிப்பு

'தமிழ்நேசன்' ஆண்டுமலரில் 1959 ஆம் ஆண்டில் பக்.146, 147ல் இடம் பெற்றது.

தமிழரெலாம் வீரரெனத்
தயங்காமல் முழங்கி வந்தோம்
நமதுபுகழ் பெருமையெலாம்
நமக்குள் நாம் போற்றிவந்தோம்
இமியேனும் பயனென்றும்
இதனாலே விளைந்திலதே
நமதுயர்வைப் பிறநாட்டார்
நன்குணரச் செய்திலமே.

வெளிநாட்டில் குடியேறி
வேதனைகள் படுபவர் யார்?
எளியரெனக் கந்தலுடுத் (து)
அங்கெல்லாம் ஏங்குவர் யார்?
இழிசொற்கள் பிச்சைபுகல்
குற்றேவல் ஏற்பவர் யார்?
களிமொழியின் தமிழர் நிலை
கருதுமுளம் கருகிடுமே.

குறையுணர்வோம் குணம் பெருக்கி
நிறைபெறுவோம் இனியேனும்
நெறியிதுவே ஒன்றுபட்டு
நேர் கடமை ஆற்றிடுவோம்.
அறிவொன்றே செல்வமென
ஆண்மையென உணர்ந்திடுவோம்

வெறியின்றிப்	பொதுமையுடன்	
	விஞ்ஞானம்	போற்றிடுவோம்.

பழம்பெருமை	போகாது	
	பழங்கலைகள்	செழித்திட்டால்;
பழம்பெருமை	உதவாது	
	பண்டை நிலை	இழந்ததன்பின்;
பழம்பெருமை	பகைசோம்பர்	
	வளர்ந்திட்டால்	பயனிலையே
பழம்பெருமை	புதுவாழ்வைப்	
	பாழாக்க	விரும்புவமோ ?

வாழ்கின்றார்	பல இனத்தார்	
	வரலாறே	இல்லாமல்
தாழ்வுற்ற	பல நாட்டார்	
	தலையெடுத்தார்	இந்நாளில்
வாழ்வுற்றார்	அமெரிக்கா	
	வளம்பெருக்கி	நேற்றுத்தான்
வீழ்வுற்றோம்	உணர்ந்திடுவோம்	
	விழிப்புற்றே	வாழ்ந்திடுவோம்.

வித்துவான் மா. வேதாசலம் *அவர்களின் 'வாழ்வொளி' நூலுக்கு வழங்கிய கவிதை அணிந்துரை. இந்நூல் 1959ல் வெளி-வந்தது.*

வாழப்	பிறந்தும்	வாழ்வகை	அறியார்
மாழ்கி	நொந்தே	மடிவோர்	பலரால்
அறிவின்	வளர்ச்சியோ	அளவறு	பல்வகை
அறிந்த	சிலதுறை	அனைத்தும்	உணர்த்தா
ஒருசில	கற்றான்	உளவெலாம்	உணர்ந்தெனச்
செருக்குறு	மனத்தின்	சிதைவுறு	வோர்பலர்

முன்னாள் வாழ்வினுக் குரிய முறைநூல்
பின்னாள் நம்பிப் பேதுறு வோர்பலர்

காலம் கடந்து கருத்தினில் தெளிந்தே
ஞாலத் தோர்க்கு நல்வழி காட்டும்

சான்றோர் ஒருசிலர் சாற்றும் வாய்மையும்
ஆன்ற அறிவின் ஆராய் வோர்க்கே

தெள்ளிதின் புலனும் எள்ளிதின் வகையின்
ஆதலின்

அறிவியல் கருவிகள் நல்கிய பயனும்
செறிதரும் உலக உறவின் பெற்றியும்

போக்கு வரவின் புதுவகை நலன்களும
ஆக்கித் தந்த அலகில் மாறுதல்

வாழ்வினில் கண்டோம் வளமுறக் காண்போம்
தாழ்வுறல் இன்றித் தகைபெறல் வேண்டின்

நடுநிலை நின்று உண்மை நாடும்
தடையறு நாட்டம் தகவுற வேண்டும்

அந்நிலை நின்றே அரும்பொரு ளாய்ந்து
வாழ்வொளி என்னும் வளமுறு நூலைக்

கொள்கையின் நின்று குறட்பா யாப்பால்
இன்றமிழ் நடையால் இயற்றி உதவினன்

செங்கற் பட்டின் செந்தமிழ்ப் புலவன்
வேதா சலமெனும் வெள்ளை யுளத்தினன்

அறிஞர் சான்றோர் ஆய்ந்துரை கருத்துகள்
அனைத்தும் இதனுள் அணிபெற அமைந்துள

அனைவரும் உடன்பட ஆக்கிய நூல் இல
கருத்து வேற்றுமை காணப் படுவன

எந்நூ லிலுமுள இந்நூ லிலுஞ்சில
பற்பல கருத்துகள் நற்பயன் பொதிந்தன
இந்நூல் தன்னுள் இயன்றமைந் துளவால்:
ஆதலின் அரியவித் தொண்டு
மேதக விளங்குக மேன்மே லுயர்ந்தே.

மாசு ஒன்று உள்ளது

பாரதி மாநாட்டு மலரில் (பக். 15, 16ல்) இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், சென்னை-2. 1962 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 30ல் வெளியிட்ட மலர் இது.

கருத்துத் தெளிவும் கற்பனைத் திறனும்
பொருந்திய சிறப்பின் அருந்தமிழ்ப் புலவீர்
நும்மருந் தொண்டுகள் நுந்தா தொளிர்க!
சில சொல் உரைப்பன் சினவீர் கேண்மின்;

முன்னாள்,
வேந்தனர் வாழ்ந்தனர் தீந்தமிழ் கேட்டனர்
ஈந்தனர் பரிசில் ஓம்பினர் புலவரை;
வேளிர் வண்மைப் பெரும்புகழ் ஈகையர்
நாளும் போற்றி நலிவறக் காத்தனர்;

இந்நாள்,
வேந்தரும் இலரால் வேளிரும் இலரால்
சான்றோர் அவர்தாம் மீண்டும் பிறவார்;
கால மாறுதல் கடக்கவொண் ணாதே
புரவலர் இல்லாப் புவியிது காணீர்;
தேர்வுகள் எழுதியும் தேர்ச்சிகள் பெற்றும்
தொழில்பெறும் வழிகள் தோன்று தலையும்
இளந்தமிழ்ப் புலவர் உரையால் மிகப்பலர்;
ஆக்கும் நூல்களை அச்சிடல் இயலார்
ஏக்கமுற் றிரங்கும் ஏழ்மையர் பலரால்;
சொல்லும் கருத்தினைச் சிந்தையிற் கொள்வோர்
இல்லையென் றலமரும் இன்னலர் பலரால்;

ஆதலின்,

தமிழைக் கற்றது தவக்குறை எனவும்
வழியறி யாமல் வாடினர் எனவும்
தொழிலியல் துறந்து தொலைந்தனர் எனவும்
அறிவியல் இன்றி மறிந்தனம் எனவும
பற்பல நினைந்து பலவா றுழந்து
தம்மையும் நொந்து தமிழையும் நோவர்;
அவர்தம் இடுக்கண் அகற்றிட முனைவீர்
இந்நிலை மாற்ற ஏற்றது செய்ம்மின்;
தாய்மொழி பேசல் தாழ்வெனுஞ் சூழ்நிலை
தமிழில் எழுதல் தகவிலை எனுநிலை
தமிழ் மொழி கற்றல் தவிர்க எனுநிலை
எல்லாம் அகன்றன எனினும் சிலகுறை
இன்னும் அகலா திந்நாட் டுள்ளன;
அருந்தமிழ் மொழியை அன்னையாக் கொண்டும்
கற்றோர் என்பவர் கற்கும் நாளிதழ்
ஆங்கிலத் தாளா அமைதல் காணீர்;
பிறமொழி வாயிலாய் புகட்டும் கல்வியே
சிறந்ததென் றுன்னும் சிந்தையர் பெற்றோர்
தம்மரு மக்களைத் தமிழ்வாயி லாகப்
பயிற்று தடக்கும் பான்மையை உணர்மின்;
தாய்மொழி திகழும் நிலையம் தம்மினும்
பிறமொழி மிளிரும் பெற்றிய யாவும்
பொருளும் வளமும் பெருஞ்செல் வாக்கும்
உயர்ந்து வளர்ந்தே ஓங்குதல் காணீர்;
தனியுயர் பழமைத் தமிழ்ப்பெரு மக்களின்
மனநிலை தன்னிலே மாசொன் றுள்ளது;
தாய்மொழி போற்றுத் தாழ்மனப் பான்மை
மாய துள்ள மாசது துடைக்க
ஒல்லும் வகையால் ஓர்ந்தே
நல்லது புரிமின் நலமுற நாடே.

ஏழை பங்க

தாமரை - ஜீவா சிறப்பு மலரில் (ஏப்ரல் 1963) வெளி [யானது.

பாரதியின் பாடல்களால் தமிழர் உய்யப்
பலமேடை ஏறிமிகப் பரப்பி வந்தாய்
நேரியலாய் வள்ளுவனைக் கம்பன் தன்னை
நெஞ்சிலுறப் பதியும் வகைச் சுவைகள் போற்றிச்
சீரசைகள் எழுத்தெல்லாம் உணர்ச்சி பொங்கச்
சிறப்பெல்லாம் கண்முன்னே காட்சி நல்கப்
பாரெல்லாம் புகழ்ந்திடவே பேசும் ஜீவா
பைந்தமிழின் இனிமையிலே மறைந்தாய் நீயோ
பாட்டாளிப் பெருமக்கள் உய்ய நாளும்
பலவிடத்தும் சென்றுழைத்த ஏழை பங்க
நாட்டிலுள்ள கொடுமை பல நலிந்தே போக
நாடோறும் முழங்கி வந்த ஆர்வ தோழ!
கூட்டார்ந்த நட்புரிமை மறவர் நண்ப!
குறுகிய நோக் கில்லாத பொதுமைச் சிற்பி
வாட்டமில்லா உன்னுள்ளம் ஊக்கம் எல்லாம்
வையத்தார் வாழ்வுக்கே ஈந்து சென்றாய்!

நண்பர்க்கு இனிய நண்பன்

'வாழும்தமிழ்'— கி.வா.ஜ. மணிவிழா மலர். 1966. மணிவிழாக் குழு, சென்னை-4.

செந்தமிழ் ஈன்ற செம்மல்
சாமிநா தையர் என்னும்
விந்தையாம் அறிவின் செல்வர்
விரும்பியே வளர்த்துப் போற்றி

இந்த நற் றமிழ்நாட் டிற்கே
இனியதம் கொடையே ஆகத்
தந்ததோர் தமிழின் தொண்டன்
தகவுசேர் சமயத் தொண்டன் (1

நலந்தரு நூல்கள் எல்லாம்
நாடொறும் தேர்ந்தும் துய்த்தும்
பலவகைப் பனுவல் ஆக்கிப்
பயன்மிக நல்கி யுள்ளோன்
உலைவிலாச் சொல்லின் மாரி
ஊர்தொறும் தழைக்கச் செய்தோன்
கலைமகள் எழில் வி ளங்கக்
கவினெழுத் தாணி ஏற்றான். (2)

பண்புகள் நிறைந்த மேலோன்
பரந்தமெய் யுணர்வு சான்றோன்
நண்பருக் கினிய நண்பன்
நவில்சகந் நாத அண்ணல்
தண்மையே செயலில் சொல்லில்
தழைத்திடும் தூய நெஞ்சன்
அண்மையில் அறுப தானோன்
அகமகிழ்ந் தென்றும் வாழி! (3)

ஆன்ற புகழ் வாழி!

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார் மணிவிழா மலரில் (ப. 68) 1967ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது

அறிஞரெலாம் போற்றுகின்ற தகவுடையான் என்றும்
ஆர்வமிகு புலவர்பால் அன்புடையான் குன்றாச்

செறிவு கொண்டு மாணவரைத் தன்னிடத்தே ஈர்க்கும்
சிறப்பார்ந்த ஆற்றலுமே நன்குடையான் சீர்த்த
நெறியினின்றே பிறர்தமக்கோர் எடுத்துக்காட் டாகி
நேர்மையினில் திறம்பாத பண்புடையான் கொண்ட
குறிமுறையும் அதை எய்தும் திறப்பாடும் உடையான்
கொள்கைவழி அஞ்சாத நெஞ்சுடையான் கானே

தமிழகத்தின் நல்வாழ்வே தன்னுளத்தே கொள்வோன்
தமிழ்மொழியின் நல்லுயர்வே தன்னுயர்வாக் கொள்வோன்
தமிழர்தம் இலக்கியமும் கலைவளமும் போற்றித்
தரணியெலாம் உணரும்வகை முழங்கிமிக மகிழ்வோன்
இமிழ்கடல்சூழ் உலகத்தோர் எய்தியுள்ள நலங்கள்
எந்தமிழர் எய்திடவே நாடுகின்ற உளத்தோன்
அமைவுறுநற் பேராசான் சிதம்பரச்சீர் நாதன்
அருந்திறலோன் பெருந்தகையோன் ஆன்றபுகழ் வாழி!

தொண்டரின் தோழன்

கவிஞர் மணிமொழி, பி. எல். ராஜேந்திரன் ஆகிய இரு-வரையும் பதிப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு பூங்கொடி பதிப்பகம், 1970ல் வெளியிட்ட கவிஞர் கண்ட கலைஞர் நூலில் (ப.32) இடம் பெற்றுள்ளது,

நிலையுறு புகழைத்
தமிழ்க்கெனத் தேடி
நித்தலும் பணிபுரி அண்ணல்!

மலைவுறு நெஞ்சம்
சிறிதுமே இன்றி
மாண்தகு செயல்செயும் வீர!

தலைமைசால் பண்பும்
திறன்களும் நிரம்பித்
தகுமுத லமைச்சராய் உயர்ந்தோய்!

கலைஞர்தம் கலைஞ!
தொண்டர்சீர்த் தோழ!
கருணையாம் நிதியமே வாழி!

மாநகர்த்தந்தை முத்து வாழிய

மதுரை மேயர் எஸ். முத்து எம்.எல்.சி. சிறப்பு மலர். 1971.

தமிழ்மொழி தமிழகம் தன்மூச்செனக் கொண்டு
இமியும் சோராது இயல்பணி புரிபவர்
பொதுநலத் தொண்டே பொழுதெலாம் செய்பவர்
மதுரை மாநகர்த் தந்தையாய் விளங்கிய
பல்வகை யார்க்கும் பல்சொல் பினர்க்கும்
அல்லும் பகலும் அயராது உழைப்பவர்
மதுரை முத்து மக்கள் சொத்தெனும்
புதிரினை விளைத்தே புகழ்மிகப் பெற்றவர்
அன்னவர் சிறப்பெலாம் ஒளிர்க்க
மன்னுக தமிழகம் பொன்புறும் வகையே.

வ.உ.சி. புகழ் வாழ்க

'இன்றைய கவிதை' —வ-உ. சிதம்பரனார் நூற்றாண்டு விழாமலர்— (ப. 74) 1972.

ஒழுக்கத்தின் உரவோய் நாட்டின்
உரிமைப் போர் நடந்த காலை

எழுச்சியின் தலைமை ஏற்றே
இணையிலாத் தியாகம் செய்தோய்!
மொழிப்பற்றும் நாட்டுப் பற்றும்
முற்றிலும் ஒன்றி நிற்க
விழிப்பொறி இரண்டும் போல
விழுப்பமாய்க் கொண்டாய், ஐயா!

பாரதி பெற்ற நண்ப
பழியிலா வீர வாழ்க்கை
பாரெல்லாம் ஏத்தும் வண்ணம்
பண்புடன் நடத்தி நின்றோய்!
வேருடன் நைந்து வாடி
வெள்ளையர் ஆட்சி வீழ
நேரிலாப் போர்கள் செய்தாய்
நித்தமும் நின்பேர் வாழி!

கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் முத்துவிழாமலர் (ப.24) தமிழகப் புலவர் குழு, 8- வரதராசப் பெருமாள் கோவில் தெரு, திருச்சிராப்பள்ளி-8. பதிப்பாசிரியர்: வ. சுப. மாணிக்கம் 11-11-1973.

அளவில் மதிநுட்பம் ஆற்றுசெயல் திட்டம்
வளஞ்சால் தமிழார்வம் வாய்த்தோன் — விளங்கு
விசுவநாதப் பேரோன் விழாமுத்துச் செல்வன்
பசுமை மிக வாழி தழைத்து.

பிற மொழிகளில் மு. வ.

மு.வ. வின் படைப்புகள் பிற இந்திய மொழிகளிலும் அயல்நாட்டு மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுவந்துள்ளன. அந்தச் செய்திகளை இங்குக் காணலாம்.

இந்தி

கரித்துண்டு நாவல் இந்தியில் மொழிபெயர்ப்பாகி நூலாக வெளி வந்தது. *

நூற்பெயர் : கோயலே கா டுகடா

மொழிபெயர்ப்பாளர்: டாக்டர் என். சுந்தரம்

வெளியான ஆண்டு : 1967

பதிப்பாளர் : சாமயிக் ப்ரகாஷன், தில்லி-6.

விலை : ரூ. 5-50 பக்கங்கள் : 183

"மொழிபெயர்ப்பிற்குச் சிறந்த வரவேற்பு கிடைத்தது. மு.வ. அவர்கள் நூலை மிகவும் போற்றினார்கள்" என்று மொழி-பெயர்ப்பாளர் கூறுகிறார்.[1]

---

* இந்தியில் மு.வ.வின் இந்த நூல் ஒன்றுதான் மொழி-பெயர்ப்பானது.

இத்தகவலைப் பெறுவதற்கு உதவியவர்கள் டாக்டர் என். சுந்தரம்; டாக்டர் வ. திருநாவுக்கரசு; திரு.கா. ஸ்ரீ.ஸ்ரீ.; திருமதி சரஸ்வதி ராம்னாத்; திரு சௌரி.

1. மு.வ. வின் கரித்துண்டு இந்தி மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய செய்திகளை அனுப்பியதுடன் டாக்டர் மு.வ. வின் நெஞ்சில் ஒரு முள், கயமை ஆகிய இரு நாவல்களையும் இந்தி-யில் மொழி பெயர்க்க முன்னமே மு.வ.விடம் அனுமதி பெற்று மொழி பெயர்த்து வருவதாகவும் நூல்கள் விரைவில் வரும் என்றும் கூறுகிறார்.

தெலுங்கு

கள்ளோ? காவியமோ ? நாவல் தெலுங்கு மொழியில் மொழி பெயர்ப்பாகி நூலாக வெளிவந்தது.*

நூற்பெயர் : மதுவு மாதுர்யோமு

மொழிபெயர்ப்பாளர் : திரு கே. ஜயச்சந்திர ரெட்டி

வெளியான ஆண்டு : 1963

பதிப்பாளர் : சாகிதி கேந்திரம்

தெனாலி — குண்டூர்

(ஜில்லா)— ஆந்திரப்பிரதேசம்

விலை : ரூ. 3-50 பக்கங்கள்: 236

முதற்பதிப்பு முழுவதும் விற்றுப் போனதாகவும் மொழி-பெயர்ப்பிற்கு ஆந்திர நாட்டில் நல்ல வரவேற்பு இருந்ததாகவும் மொழி பெயர்ப்பாசிரியர் கூறுகின்றார். [1]

---

* தெலுங்கு மொழியில் இவ்வாறு ஒரு மொழிபெயர்ப்பு வந்தது என்ற செய்தியை அறிய உதவியவர் திரு கோ. விசய வேணுகோபால் அவர்கள்.

1. மொழி பெயர்ப்பு நூல் பற்றி முழுமையான செய்திகளை அனுப்பி உதவியவர் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் திரு. கே. ஜயச்சந்திர ரெட்டி அவர்கள்.

மலையாளம்

அகல்விளக்கு நாவல் மலையாளத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டு வெளியானது. *

மொழிபெயர்ப்பாளர் : திரு சி.ஏ. பாலன்

வெளியீட்டாளர் : சாகித்ய பாவர்தகா கூட்டுறவுச் சங்கம், (Sahitya Paavarthaka Co-operative Society) கோட்டயம் - 1. [சாகித்ய அகாதெமிக்காக]

வெளியான ஆண்டு : 1973

விலை : ரூ. 9.00 பக்கங்கள் : 412

சாகித்ய அகாதெமி பரிசு பெற்ற அகல் விளக்கு நாவலைப் பிற இந்திய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கும் திட்டத்தில் மலையாளத்தில் மொழிபெயர்க்கும் பணியைத் திரு சி.ஏ. பாலன் அவர்களிடம் அளித்தது. சாகித்ய அகாதெமி நிறுவனத்திற்காக இந்தப்பதிப்பாளர் வெளியிட்டனர்.

---

* மலையாள மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய செய்திகளை அனுப்பி உதவியவர் சென்னையிலுள்ள சாகித்ய அகாதெமி நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் திரு தம்பி சீனிவாசன் அவர்கள்,

ஆங்கிலம்

ஆங்கிலத்தில் மு. வ. வின் படைப்புகள் பல மொழி-பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மு. வ. விடம் தமிழ் கற்ற வெளி நாட்-டினர் சிலர் தத்தம் மொழிகளில் மொழி பெயர்த்தனர்.

நூற்பெயர்: TAMIL PROSE READER

ஆசிரியர்கள்: DR. R. E. ASHER
R. Radhakrishnan

பதிப்பாளர்: Cambridge University Press

முதற்பதிப்பு: 1971

முதலில் இந்நூல் 1962-ஆம் ஆண்டில் மேலைநாட்டி-னர்க்குத் தற்காலத் தமிழ் உரைநடையினை அறிமுகஞ் செய்யும் நோக்கில் பல படைப்பாசிரியர்கள் படைப்புகளை விளக்கக் குறிப்-புக்களுடன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தட்டெழுத்து வடிவில் வெளிவந்தது. பின்னர் 1971 ல் அது நூலாக வெளி-வந்தது.[1] முதலில் சிகாகோ பல்கலைக் கழக வெளியீடாக வந்தது.

இந்நூலில் மு. வ. வின் சுவைமிகுதி, இலக்கிய ஆராய்ச்சி, தரம் காணல், இடப்பேச்சுகளும் கொச்சை மொழிகளும் என்ற கட்டுரைகள் முறையே 'உலகப்பேரேடு', 'இலக்கிய ஆராய்ச்சி,' 'இலக்கியத் திறன்', 'சொல்லின் கதை' நூல்களிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்பாகின.

'கரித்துண்டு' நாவலின் ஒருபகுதி ஓவியரின் கைகள் என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

---

1. இது நூலாகக் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக வெளி-யீடாக வெளிவந்த செய்தியைத் தந்துதவியவர் டாக்டர் ஆர் ஈ ஆஷர் அவர்கள்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் நடத்தும் மொழியியல் டிப்ளமோ தேர்விற்கு மாலைநேர வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்கள் சிலர் மு. வ. வின் நாவல், சிறுகதை, நாடகம் ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். "மேனாட்டார்க்குத் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களை அறிமுகஞ் செய்யும் நோக்கில் துவங்கியது இப்பணி" என்று கூறுகிறார் மொழியியல் திராவிட மொழிகள் துணைப்பேராசிரியர் டாக்டர் இராம. சண்முகம் அவர்கள்.

இந்த மொழி பெயர்ப்புகள் தேர்வுகளுக்காகச் செய்யப்பட்டுத் தட்டெழுத்துப்படி வடிவத்தில் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டன.

1. பெற்றமனம் நாவல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

நூற்பெயர் :	A MOTHER'S HEART
மொழிபெயர்ப்பாளர் :	திரு இராம. கோபிநாதன்
ஆண்டு :	1972

2. விடுதலையா ? சிறுகதைத்தொகுப்பு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

நூற்பெயர் :	Was it Liberation ?
மொழிபெயர்ப்பாளர் :	திரு ச. செயப்பிரகாசம்
ஆண்டு :	1972

3. காதல் எங்கே ? நாடகம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பானது.

நூற்பெயர் :	Where is Love?
மொழிபெயர்ப்பாளர் :	திரு. இரா. மோகன்
ஆண்டு :	1974

4. மனச்சான்று நாடகம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

நூற்பெயர் :	The Conscience
மொழிபெயர்ப்பாளர் :	திரு சு. வேங்கடராமன்
ஆண்டு :	1975

ருஷ்யன்

அகல் விளக்கு நாவல் சுருங்கிய வடிவில் மொழி பெயர்க்-கப்பட்டு வெளிவந்தது.

குறட்டை ஒலி சிறுகதை ருஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்க்-கப்பட்டு வெளியானது.

1971 ஆம் ஆண்டில் நௌகா பப்ளிஷர்ஸ் "கோயில் விளக்கு" என்ற பெயரில் வெளியிட்ட தமிழ்ச்சிறுகதைகளின் ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பிற்குத் திரு ருதின் அவர்கள் எழுதிய முன்னுரையில், "அறக்கருத்துக்களை எழுதும் படைப்பாளர்-களுக்கு மக்களிடையே வரவேற்பு மிகுதியாக உள்ளது; அவர்-களுள் பேராசிரியர் மு. வரதராசன் அவர்களை மீண்டும் மீண்டும் படிக்கின்றனர். அவரது படைப்புகள் தமிழகத்தில் பெருவாரி-யான எண்ணிக்கையில் விற்பனையாகின்றன" என்று கூறியுள்-ளார்.

"திரு ருதின் அவர்களிடம் தமிழ்பயின்ற மாணவர் தம்-முடைய டிப்ளமோ தேர்விற்காக லெனின் கிராட் பல்கலைக்கழகத்-தில் மு. வ. வின் நாவல் ஒன்றை ருஷ்ய மொழியில் சுருங்கிய வடி-வில் மொழிபெயர்த்து அது பற்றிய ஆய்வுரையும் எழுதினார்."

ருஷ்ய மொழியில் மு வ. வின் படைப்பு மொழிபெயர்ப்-புக்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தந்துதவியவர் சென்னையி-லுள்ள ரஷ்ய கலாச்சார அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் திரு. நீலகண்டன் அவர்கள். அவரிடம் இருந்து செய்திகளைத் தொகுத்து உதவியவர் திரு அ. கண்ணன் அவர்கள்.

1. ருஷ்ய மாணவர் மொழிபெயர்த்த செய்திதான் கிடைத்தது; வேறு விபரம் கிடைக்கவில்லை.

குறிப்பு :

சாகித்ய அகாதெமி நிறுவனத்தார் இந்திய மொழிகள் இலக்கிய வரலாற்றை அனைத்து மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுகின்றனர்.

'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' மு. வ. அவர்களால் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. அந்நூலை அனைத்திந்திய மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடும் பணியைச் சாகித்ய அகாதெமி ஏற்றுள்ளது. மலையாளம், தெலுங்கு மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புப் பணி துவங்கப்பட்டு விட்டது.

மு. வ. படைப்புகள் பற்றிய திறனாய்வுகள்

குறிப்பு :

மு. வ. வின் படைப்புகள் பற்றிய திறனாய்வுகள் என்ற இப்பகுதி மு. வ. வின் நாவல், சிறுகதை, கடித இலக்கியம், கட்டுரை இலக்கியம் என்னும் பல்வேறு இலக்கியம் பற்றிய பிறர் திறனாய்வுகளைக் கொண்டது. நூலாக வந்தவை முதலிலும் கட்டுரையாக வந்தவை பின்னும் உள்ள பண்பும், காலமுறைப்படித்தொகுப்பும், பொதுநிலை ஆய்வு, இருநூல் ஆய்வு, ஒரு நூல் ஆய்வு, ஒப்பீட்டு ஆய்வு என்ற முறையும் பொதுத் தன்மைகளாக விரவிக்கிடக்கின்றன.

படைப்பிலக்கிய ஆய்வுகளை அடுத்து மு. வ. அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு போன்றமைந்த சில நூல்கள் — கட்டுரைகள் உள்ளன.

ஆங்கிலத்தில் உள்ள கட்டுரைகள் அடுத்த பகுதியாக இதே அமைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

டாக்டர் மு. வ. வின் இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வு

மு. வ. வின் இலக்கியங்கள்

டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

*முதற்பதிப்பு : 1975 (10-10-1975)**

வி.உரிமை : தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை-5.

விலை : ரூ.8-00 பக்கங்கள் : 255

ஆசிரியரின் முன்னுரை :

“பல துறைகளில் பலவாகப் பரந்துள்ள மு.வ.வினுடைய நூலுலகத்தில் பயணம் செய்ய விரும்புவோர்க்கு அந்நூலுலகை அறிமுகம் செய்யும் முயற்சியாகவே இந்நூல் அமைந்துள்ளது.”

ஒரு சிறிய உலகம், நாவல்கள், இரண்டு புனைகதைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள், கடித இலக்கியம், வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம், இலக்கிய ஆராய்ச்சி, சங்க இலக்கியம், குறளும் சிலம்பும், மொழியாராய்ச்சி, கட்டுரை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, வாழ்வியல், தமிழ்ப்பகல் என்ற 15 இயல்களாக நூல் அமைந்துள்ளது.

அடுத்த மூன்று பக்கங்களில் (பக். 5,6,7) டாக்டர் மு.வ.-வின் 81 நூல்களும் பொருளடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டு முதற்பதிப்பு வெளியான ஆண்டுபற்றிய விவரத்துடன் தரப்பட்டுள்ளன.

“டாக்டர் மு.வ.வின் நூல்கள் காட்டும் உலகமே ஒரு தனி உலகம். இங்குக் கிராம வாழ்க்கை உண்டு; நகர

---

* *‘டாக்டர் மு. வ. அவர்களின் முதலாவது நினைவு நாளான 10-10-’75 அன்று வெளியிடப் பெற்றது’ என்ற குறிப்பு பதிப்பகத்தாரால் தரப்பட்டுள்ளது.*

வாழ்க்கை உண்டு ; சமுதாயப் போராட்டங்கள் உண்டு ; உலகப் போராட்டங்கள் உண்டு.

தம்முடைய நூல்களில் எல்லாம் அறத்தைப் போற்றும் டாக்டர் மு.வ. அதனுடன் அன்பையும் சேர்த்துப் போற்றியுள்ளார். உயிர் வாழ்க்கைக்கு அன்பு இன்றியமையாதது என்று அவர் மிக மிக வற்புறுத்தியுள்ளார்.

நேரடியாக விடுதலையைப் பற்றி எங்கோ ஓரிடத்தில் மட்டும் பேசினாலும், விடுதலை பெற்ற நாடு எதிர் நோக்கும் மொழி சமூக அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை இப் படைப்புகளில் காணலாம். ''

மு. வ. வின் நாவல்கள் பற்றிய திறனாய்வுகள்

டாக்டர் மு. வ. வின் நாவல்கள்

இரா. மோகன்

விற்பனை உரிமை : சர்வோதய இலக்கியப்பண்ணை
மதுரை - 1.

முதற்பதிப்பு : 1972

விலை : ரூ. 6. 00 பக்கங்கள் : 157

Prologue by **R. Shanmugam** :

" In every chapter in this work, Mohan sets out to describe and to evaluate the various aspects of Dr. Varadarajanar's novels. Often there is enough direct quatations from Dr. Varadarajanar's novels; extensive parapharse, interpretation, and comparison aiming at a manageable epitome of Dr. Varadarajanar speaking for himself find appropriate place in this book. "

இந்நூல், டாக்டர் மு.வ.வின் நாவல்கள் அறிமுகமும் ஆய்வும், டாக்டர் மு.வ. நாவலாசிரியராக, டாக்டர் மு.வ.வின் பாத்திரங்கள்,டாக்டர் மு.வ. வின் நாவல்களில் குடும்பவாழ்க்கை, டாக்டர் மு.வ.வின் நடை, டாக்டர் மு.வ.வின் சமுதாய நோக்கு, டாக்டர் மு.வ.வின் நாவல்களில் குறிப்புப் பொருள், டாக்டர் மு.வ. வின் நாவல்களில் அறநோக்கு, டாக்டர் மு.வ.-வின் பாத்திரங்கள் : சில ஒப்பியல் பார்வைகள் என்னும் பத்து இயல்களாக உள்ளது.

"டாக்டர் மு.வ. சில வாழ்க்கை அநுபவங்களை நாவல்களாக வழங்கியுள்ளார்; நாவலை வாழ்க்கையோடு இயைந்த கற்பனை ஆக்கியுள்ளார். இதன் பயனாக மு.வ. கருவியாக அமைய, அவரது வாழ்க்கை அநுபவங்கள் விழுமிய நாவல்களாக முளைத்துள்ளன."

"ஆசிரிய வாழ்க்கை, குடும்ப வாழ்க்கை எனத் தமக்குப் பழக்கமும் பயிற்சியும் இருந்த வாழ்க்கைப் பகுதிகளுக்குரிய சில மாந்தருக்கு உயிரும் உணர்ச்சி மிக்க வாழ்வும் கொடுத்து, நம்மைப் போன்றே எலும்பும் தசையும், இரத்தமும் இதயமும் பெற்றவர்களாய்த் தம் நாவல்களில் உலவவிட்டு, நம்நெஞ்சில் வாழ வைத்துள்ளார்."

"மு.வ. கதைமாந்தர் வாயிலாக — தலைமைப் பாத்திரம் முதல் சிறுதுணைப்பாத்திரம் வரை உள்ள எல்லாக் கதை மாந்தரின் வாயிலாகச் சமுதாயச் சிக்கல்களைப் பற்றிய தம் சிந்தனைகளை வெளியிடுகிறார். இவ்வெளியீடு அவருடைய எல்லா நாவல்களிலும் உள்ளது எனலாம்."

"டாக்டர் மு.வ. மனிதனைப் பற்றிய அடிப்படையான சிந்தனைகளையும், இன்றைய மனித வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆழ்ந்த உண்மைகளையும் தம்படைப்புக்களில் எழுதியுள்ளார்."

டாக்டர் மு. வ. வின் படைப்பிலக்கியங்கள்

கட்டுரையாளர்: டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

இக்கட்டுரை, மலேயாவிலிருந்து 1972-1973 ல் வெளிவந்த விடுமுறைக் கால ஆசிரியப் பயிற்சி வகுப்பு மலரின் மூன்றும் இதழான 'ஆசிரிய தீபம்' என்பதில் பக்கம் 23 முதல் 27 முடிய இடம்பெற்று உள்ளது.

"கலை வாழ்க்கைக்குத்தான் என்பதில் மாருத உறுதி கொண்டவர் டாக்டர் மு. வ. 'தமிழ்நாட்டிலே சிந்தனை ஆற்றலுடன் கற்பனை வளத்துடன் வளர விரும்புகின்ற இளைஞர்களுக்காக எழுதுகிறேன் என்று சொல்லலாம்' என்று அவரே கூறுகிருர். அவருடைய படைப்பிலக்கியங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்து உள்ள இப்பண்புகளைப் புரிந்து கொண்டால்தான் அவருடைய படைப்பிலக்கியங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி சரியானதாகவும் நேர்மையானதாகவும் இருக்கும். வாழ்க்கையின் அன்ருட நிகழ்ச்சிகளிலேயே, அப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகள் அடங்கி உள்ளன என்பதையே அவர் தம் படைப்பிலக்கியங்களில் வற்புறுத்திக் காட்டுகிருர். கருத்துக்களின் ஆற்றலையும் சிந்தனைகளின் வலுவையும் தாங்கக் கூடிய ஒரு கனமான கதை மாந்தரை அவருடைய ஒவ்வொரு நாவலிலும் காணலாம். தம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற இவ்வாறு கதை மாந்தரைப் படைத்துக் கொள்வதில் அவர் காட்டும் நாட்டமே இலக்கிய வடிவங்களை அவர் எந்த அளவிற்கு மதித்துப் போற்றுகிருர் என்பதை நன்கு உணர்த்தும். மத்தியதர வகுப்பாரின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களே குறிப்பாக அவருடைய கதைகளில் நிலைக்களஞக அமைகின்றன. சமுதாயத்தின் நலிவடைந்த பகுதிகளையும் அவை அவ்வாறு நலிவடைந்ததற்கான காரணங்களையும் ஆராய்வதற்கேற்ற வண்ணமே இவர் தம்முடைய கதைகளை அமைத்துக் கொள்கிருர். அவ்வாறு காட்டும் போதும், மிக எச்சரிக்கையாகக் காரணம் எது என ஆராய்கிருரே அல்லாமல், காரணம் யார் என யாரையும் குற்றம் சாட்ட அவர் முனைவதில்லை. சமுதாய உணர்வுகள் என்ற

தாமரைப் பூக்களிலே எடுத்த தேனை கருத்துகள் என்ற மலையின் உச்சியில், சிந்தனை என்ற சந்தன மரத்தில் உள்ள, இலக்கிய வடிவங்கள் என்ற தேன்கூடுகளில் சேர்த்தது போலத்தான் அவருடைய படைப்பிலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இனிமையும் நலமும் தருவதில் தேனைப்போல் வேறெதுவும் உண்டா?''

டாக்டர் மு.வ. அவர்களது நாவல்கலை

கட்டுரையாளர் : அ. திருமலைமுத்து சுவாமி

இக்கட்டுரை, சென்னை-பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ் முதுகலை பழைய மாணவர் மன்றம் 4-3-1973 அன்று நடத்திய டாக்டர் மு. வ. கருத்தரங்கில் படிக்கப்பெற்றது. பின், அம் மன்றம் 1974ல் வெளியிட்ட பேராசிரியர் மு.வ.- அ.மு.ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலில் [1] (பக். 62 - 74) இடம்பெற்றுள்ளது.

''மு.வ. அவர்கள் படைத்துள்ள பாத்திரங்கள் நம்முடன் வாழும் உலகத்து மக்களே யாவர். குற்றங்குறையே இல்லாத அசாதாரண மனிதர்களை அவர் காட்டவில்லை. உயிரும் உடம்பும் கையும் காலும் அகமும் முகமும் படைத்து உலவும் சாதாரண மனிதர்களையே காட்டுகிறார். அறிவு நுட்பம் பெற்றுள்ள பாத்திரங்களைக் கூட, உலகத்தாரிடம் பொதுவாகக் காணப்படும் பலவீனங்களையும் குறைபாடுகளையும் உடையவர்களாகவே அவர் படைத்துள்ளார். முரண்பட்ட பண்பு வாய்ந்த-கொள்கை கொண்ட கதைமாந்தர்களை மு.வ. அவர்களது படைப்புக்களிலே காணலாம். அவர்கள் படைத்துள்ள பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கருத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம். நூலை முடித்தும் கதைநிகழ்ச்சிகள்

---

1. டாக்டர் மு.வ. அவர்களைப் பற்றியும் அவர்தம் பல்வேறு படைப்பாற்றல் பற்றியும் அவர்தம் மாணாக்கர் எழுவர் படித்த கட்டுரைகள் நூலின் முற்பகுதியில் உள்ளன. நூலின் விலை : ரூ. 5

மறந்து போனாலும், அதில் வரும் கதை மாந்தர்கள் நம் கண்முன் நடமாடுகிறார்கள். கதையென்றால் நாவல் என்றால் கொச்சைத் தமிழில் எழுதுவதுதான் முறை என எண்ணிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், இனிய எளிய இலக்கிய நடையிலும் நாவல்களை எழுதலாம்; சாதாரண மக்களும் அவற்றை விரும்பிப் படிப்பார்கள் என உலகிற்குக் காட்டியவர் டாக்டர் மு.வ. அவர்களே என்றால் அது மிகையாகாது. இதுவே அவர்கள் நாவல் உலகில் தமக்கென்று வகுத்துக் கொண்ட பாதை."

டாக்டர் மு. வ. கலைக்களஞ்சியம்

இரா. மோகன்

விற்பனை உரிமை : சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை,
மதுரை.

முதற்பதிப்பு : 1974.

விலை : ரூ. 5-00 பக்கங்கள் : 93

இந்நூல், டாக்டர் மு.வ.வின் பதின்மூன்று நாவல்களிலும் பயின்று வரும் கதை மாந்தர்களையும் இடங்களையும் பற்றிச் சுருங்கிய அளவில் கூறும் கலைக் களஞ்சியம். கதை மாந்தர், இடம் என்ற இரு இயல்களை அடுத்து டாக்டர் மு.வ. சில மணிமொழிகளில் என்ற தலைப்பில் பதின்மூன்று நாவல்களில் இருந்து தொகுத்த பதின்மூன்று மணிமொழிகளும் கொண்ட ஓர் இயலுமாக அமைந்துள்ளது.

மு. வ. மணிமொழிகள்

தொகுத்தவர் : உ.வே. பாலசுப்பிரமணியம்

வெளியீடு : பாரிநிலையம், சென்னை-1.

முதற்பதிப்பு : 1952

விலை ; ரூ. 0-50 (அணா எட்டு)

பக்கங்கள் : 47

பாரிநிலையத்தார் நன்றியுரை :

"கடல்போன்று பரந்த கருத்து வளம் கொண்டவை மு.வ.-வின் நூல்கள். அவைகளைக் கற்குந்தோறும் நூல் முழுவதும் தொடர்ந்து வரும் கருத்தோவியங்கள் முத்துக் குவியல் என ஒளிரும். நண்பர் திரு. உ.வே. பாலசுப்பிரமணியம் தமிழ்ப்பற்று மிகுந்த இளைஞர். மு.வ. அவர்களின் நூல்களை ஒன்றுவிடாது படித்து குறிப்பு எடுத்து வரும் பழக்கம் உடையவர். அவர் எடுத்த குறிப்புக்களிலிருந்து இந்த மணிமொழிகளைத் தொகுத்-தார்."

காதல், ஆடவருக்கு, பெண்டிர்க்கு, இல்லறத்தார்க்கு, மனம், பேச்சு, தமிழ் - தமிழர்-தமிழ்நாடு, பொதுவாழ்க்கை, பொது, நூல்கள், அறிவு, கொள்கை என்னும் பகுப்புக்களில் மணிமொழிகள் தொகுக்கப்பட்டு உள்ளன.

மணிமொழிகள் மு.வ.வின் எந்தெந்த நூல்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டவை என்ற குறிப்புகள் இன்றி அமைந்துள்ளன.

---

1. இந்நூலினை எனக்குத் தந்துதவியவர் திரு தூ. சேது-பாண்டியன்.

மும்மணிகள் பொன்மொழிகள்

தொகுப்பாசிரியர் : என். ஏ. வேலாயுதம்

முதற்பதிப்பு : 1972

வெளியீடு : அன்புநிலையம், நாகர்கோவில்.

விலை: ரூ. 2 . 25 பக்கங்கள்: 99

ம. பொ. சி., மு. வ., தி. க. ஷண்முகம் ஆகிய மூவரின் பொன்மொழிகள் அடங்கிய தொகுப்புநூல்.

'மு. வரதராசனார் அவர்களின் அறிவுரைகள்' என்ற இரண்டாம் பகுதியானது பக். 37 முதல் 70 முடிய அமைந்துள்ளது. இதில் 155 பொன்மொழிகள் உள்ளன. ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவை ஒரு தொடராக அமைந்து உள்ளன. பொருள் வாரியாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுச் சிறுசிறு தலைப்புக்களில் அவை தொகுக்கப்படவில்லை. பொன்மொழிகள் மு. வ. வின் எந்தெந்த நூல்களில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டன என்ற விவரமும் தரப்படவில்லை.

டாக்டர் மு. வ. முன் மணிமொழிகள்

தொகுப்பாளர் : இரா. மோகன்

வெளியீடு : சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை,
மதுரை-1.

முதற்பதிப்பு : 1974

விலை : ரூ. 5-50 பக்கங்கள் : 115

முன்னுரை (பக்கம் 17 முதல் 24 முடிய) :

" நம் வாழ்வும் மனமும் உயருவதோடு, மு. வ. வைப் பற்றி முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளவும் இத்தொகுப்பு

பெரிதும் பயன்படும். நாவலைப் படிக்கும் கதை ஓட்டத்தில் இந்த மணிமொழிகளின் அருமை நமக்குத் தெரிந்திருக்காது; இப்போது இவற்றை மட்டும் தனி ஒரு நூல் வடிவில் படிக்கும் போது இவற்றின் அருமையும் ஆற்றலும் புலனாகும்."

அறம், அறிவு, அன்பு, ஆத்திகம்—நாத்திகம், ஆண்கள், ஆண்—பெண், இயற்கை, இல்வாழ்க்கை, இளைஞர், எண்ணம், உடல், உடலியல், உணர்ச்சி, உரிமை, உலகம், உள்ளம், கடமை, கடவுள், கணவன், கல்விமுறை, கலை, காதல், காலம், குடும்பம் குழந்தை, குற்றம், குறை, சமுதாயம், சீர்திருத்தம், தமிழர், தவறு, தியாகம், துன்பம், தேவை, நல்லவர்-கெட்டவர், நாடு, படிப்பு, பணம், பெண், மனம், மனிதன், வாழ்க்கை, பொது என்னும் நாற்பத்து மூன்று சிறுசிறு தலைப்புக்களில் வகைப்படுத்தித் தொகுக்கப் பட்டுள்ள மணிமொழிகள் டாக்டர் மு.வ.வின் பதின்மூன்று நாவல்களில் உள்ளவை என்றாலும் மணிமொழி-களின் கீழ் அவை எந்தெந்த நாவலில் இருந்து தொகுக்கப் பட்டவை என்ற விவரம் இன்றியமைந்துள்ளன.

நல்ல தமிழ் நாவலாசிரியர்

கட்டுரையாளர்: மா. பா. குருசாமி

இக்கட்டுரை, தமிழ்நாடு நாளிதழின் ஞாயிறு மலரில் 25-12-1966 இல் வெளியானது.

"நல்ல தமிழ்நடையால் தமிழகத்தில் பெரும்பாலானவர்-களின் உள்ளத்தில் இடந்தேடிக் கொண்டவர் ஒருவர் உண்-டென்றால் அது டாக்டர் மு. வரதராசனார்தான் என்று துணிந்து கூறலாம். மு. வ. தனது நாவல்களில் கையாளும் எளிய தனித்-தமிழ்நடை தென்றல் தவழ்வதைப் போன்று இனிமையாக விளங்குகின்றது. சிறுசிறு சொற்றொடர்கள், காலத்திற்கேற்ப பிறமொழிச் சொற்களை நீக்கிச் சரளமாக எழுதுவது அவருக்குக் கைவந்த கலை. திருக்குறள் போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில்

காணப் பெறுகின்ற அழகான சொற்களைத் தக்க இடங்களில் பயன்படுத்துவது அவரது நடைக்கு மெருகேற்றுகின்றது. அதிகம் கற்றவர்களும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களும் விரும்புகின்ற ஒருநடையை மு.வ. அமைத்துக் கொண்டார். மு.வ. படைத்துக் காட்டும் பாத்திரங்களின் பேச்சிலும் ஒரு கட்டுக்கோப்பான நடையைக் கையாண்டார். தனித்தமிழைப் பெயர்களிலும் புகுத்தினார். மு. வ. தன்னையே ஆசிரியர் பாத்திரத்தில் மறைத்துக் கொள்கிறாரென்றும் கருதுபவர்கள் உண்டு. கதை ஓட்டத்தைவிட அவர் கருத்துப் பொழிவிற்கே முதலிடம் கொடுப்பதைக் காணலாம். அவரது தொடக்க நாவல்களிலிருந்த கதை கற்பனைவளம் பின்னால் வந்த நாவல்களில் இல்லை. 'நெஞ்சில் ஒரு முள்' போன்ற பெரிய நாவல்களில் சில இடங்களில் அலுப்புத் தட்டுமளவிற்கு வளவளப்பு நீள்கின்ற பொழுது, பக்கங்களைக் கூட்டுவதற்காகவே எழுதுகிறாரோவென்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. நாவல் பாத்திரங்களின் உரையாடலில்நடைமுறை வழக்குச் சொற்களையும் அவர்கள் தகுதிக்கேற்ற கருத்துக்களையும் பயன்படுத்தியிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்."

மு. வ. வின் பாத்திரப் படைப்பு

கட்டுரையாளர் : ச. செந்தில்நாதன்

இக்கட்டுரை * தாமரை இதழில் ஜனவரி 1967-இல் வெளிவந்தது.

"மு.வ. வின் புதினங்கள் அவரைப் பற்றிய ஒரு செய்தியை நமக்குத் தெளிவாக்குகிறது. மு. வ. சமுதாயத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்; படித்திருக்கிறார். ஆனால் மனிதர்களைப் பார்க்கவில்லை.

---

* 'தாமரை' இதழில் 1967 ஆம் ஆண்டில் ஜனவரி முதல் ஜூன் முடிய மு. வ. வின் பாத்திரப் படைப்பு பற்றிய விவாதம் நடந்தது. அறுவர் எழுதினர். மே 1967 இதழ் தவிர ஏனைய ஐந்தும் கிடைக்க உதவியவர் மம்சாபுரம் திரு அழ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் கொ. மா. கோதண்டம் அவர்களும் ஆவர்.

படிக்கவில்லை. இதனால்தான் பாத்திரப் படைப்பில் அவரால் வெற்றிபெற முடியவில்லை. பாத்திரங்களின் குணங்களை வெளிப்படுத்தாமல், குணங்களுக்காகப் பாத்திரங்களைப் படைத்தது-தான் காரணம். வள்ளுவ, காந்தியக் கோட்பாடுகளை ஒரு பாத்திரம் பின்பற்றுவதாக உருவாக்காமல், இக்கோட்பாடுகளுக்-காகவே ஒருபாத்திரத்தை உருவாக்க முயல்கிறார். அவைகளை முழுமை பெறவும் விடவில்லை. 'மலர் விழி'யில் கலெக்டர் செல்வநாயகமும் வாடாமலரில் தானப்பனும் எப்படியோ வாசகர்களின் அனுதாபத்தைச் சம்பாதிக்கின்றனர். கலெக்டர் செல்வநாயகம் பற்றி மு. வ. அதிகம் கூறவில்லை; அளவோடுதான் கூறுகிறார். ஆனாலும் அந்த முகம் நம் மனக்கண்முன் நிற்கிறது. நல்ல மனிதனின் வாழ்வு ஒரு சில பலவீனங்களால் இப்படிப் போய்விட்டதே என்று அநுதாபத்துடன் பார்க்கிறோம். 'வாடா-மலர்' தானப்பன் நண்பனிடம் மதிப்பு, தங்கையிடம் அன்பு, நடத்தைகெட்ட மனைவியிடமும் பெருந்தன்மை இவ்வளவும் உள்ள மனிதன் சமுதாயத்தின் போக்கோடு போராடி நம் அனு-தாபத்தைப் பெறுகிறான்."

மு. வ. வின் பாத்திரப் படைப்பு

கட்டுரையாளர் : எழில்முதல்வன்

இக்கட்டுரை, பிப்ரவரி 1967 தாமரை இதழில் வெளி-வந்தது.

" மு.வ.வின் பாத்திரங்கள் அனைத்துமே காரணம் கருதிப்-படைக்கப்பட்டவை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறப்போனால், சமுதாயப்பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்வதற்காகவே உருவாக்கப் பட்டவை. இன்றைய தமிழ் நாவலாசிரியர்களில் இந்த அளவுக்குச் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை நாவலில் அலசி ஆராய்ந்தவர்கள் மு.வ. வைத் தவிர வேறுயாரும் இல்லை. ஆசிரியர் தன்னுடைய கொள்கைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக என்றே படைத்துக் கொண்ட பாத்திரங்கள் அவை. யதார்த்த நிலையில் ஒரு பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதன் குணச் சித்திரத்தை

விவரிக்காமல், சில குணங்களையும் கொள்கைகளையும் முன் கூட்டியே அமைத்துக் கொண்டு அதற்கேற்ப பாத்திரத்தை உருவாக்கும் முறையை மு. வ. மேற்கொண்டிருக்கிறார். இந்த எதிர்மாறான படைப்பு முறையால் பாத்திரத்தின் இயற்கைத் தன்மை அழிந்து, சராசரி நிலையைக் கடந்த 'செயற்கை வண்ணம்' மிகுதியாகப் படிந்து விட்டது. பாத்திரங்கள் பேசுகிற போது, அவற்றின் சொந்தக் குரல் ஒலிக்காமல் மு.வ.வின் குரலே ஓங்கி ஒலிக்கிறது. படிக்கின்ற வாசகனுக்குப் பல இடங்களில் 'இங்கே பாத்திரம் பேசுகிறதா ? மு.வ. பேசுகிறாரா ?' என்ற ஐயம் வந்து விடுகிறது. மொத்தமாகப் பார்க்கின்ற போது 'அகல் விளக்கு' சந்திரன், 'கயமை' ஆணவர், 'மலர்விழி' செல்வநாயகம் போன்ற சில பாத்திரங்களே நம் மனதில் ஓரளவுக்கு ஆழமாகப் பதிகின்றன. அறிவு, உணர்ச்சி என்ற இரண்டு கூறுகளைப் பற்றிய விளக்கமே 'அகல் விளக்கு' நாவல்."

மு. வ. வின் பாத்திரப் படைப்பு

கட்டுரையாளர் : தி. வெ. சீதாராமன்

இக்கட்டுரை, மார்ச் 1967 தாமரை இதழில் வெளி வந்தது.

"மு.வ. வினுடைய கட்டுரைத் தொகுப்புகளில் சிலவற்றை நோக்கினால், மு.வ. வின் கருத்துக்கள் என்ன என்பது நன்கு புரியவரும். அக்கருத்துக்களை நாவல்களில் படைத்திருக்கும் பாத்திரங்கள் வழியாக உணர்த்த முயற்சி செய்திருக்கிறார் மு.வ. தன் கருத்துக்களைப் பாத்திர வாயிலாகப் பேசவைக்க, தன்னுடைய அறிவின் பலத்தை முழுவதும் கையாண்டு பார்த்தும் அவர் தோல்விதான் கண்டிருக்கிறார். நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கும் கதாபாத்திரங்களாக, அவரது பாத்திரங்கள் அமையாதது பெருங்குறையே. கதையைக் கூறி, கருத்துக்களை அறிவுறுத்தி, பிரச்சார நாவல்களாக எழுதும்போது, அதில் உலவும் சில பாத்திரங்கள் சிதைந்து, சீர்குலைந்து, தடுமாறி அழிந்து விடுகின்றன என்பதை

மு.வ. வின் நாவல்களில் கண்டு உணர்கிறோம். ஆயினும் மன வோட்டத்தின் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு கணமேனும் அவருடைய படைப்புகள் மாற்றத்தை உண்டாக்கா என்று கண்ணை மூடிக்-கொண்டு சொல்லமுடியாது.''

மு. வ. வின் பாத்திரப் படைப்பு

கட்டுரையாளர் : மே. து. ராசுகுமார்

இக்கட்டுரை, ஏப்ரல் 1967 தாமரை இதழில் வெளிவந்தது.

''மு.வ. அவர்களின் நூல்களில் அறிவுரைகளும் கருத்துக்-களும் அதிகமாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மு.வ. அவர்கள் பாத்திரங்களைப் படைக்கும் விஷயத்தில் மிகுந்த கவனம் எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார். பல அருமையான பாத்திரங்-களை உருவாக்க முயன்று வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார். இல்லை-யென்று நிச்சயமாகக் கூறிவிட முடியாது. வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளோடு வாழும் மனிதர்கள் பலரை அவர் உருவாக்கி விட்டுவிட்டு வளர்க்காமல் பாதிவழியில் பின்வாங்கிவிட்டார். மு.வ. பாத்திரங்களைப் படைப்பதில் திறமையுடையவர்தான். ஆனால் அதைக் கையாள்வதில்தான் தவறு இருக்கிறது. அதை ஆற்றுப்படுத்துவதில்தான் தவறு இருக்கிறது. அதன் வளர்ச்சி-யில்தான் இடர் ஏற்படுகிறது. 'கரித்துண்டு' நாவலில் வருகின்ற குமரேசன் ஒரு நல்ல பாத்திரப்படைப்பு. ஆனால் அதை அவர் முழுமை செய்யவில்லை. 'மலர்விழி'யில் மலர்விழியைச் சரியாகப் படம்பிடித்துக்காட்டாத மு.வ., மணியின் குடும்பத்தைப் பற்றி அதிகமாகவும் நாகராசனின் காதல் பற்றி அதிகமாகவும் கூறிக்-கொண்டு செல்கிறார்.''

மு. வ. வின் பாத்திரப் படைப்பு

கட்டுரையாளர் : டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

இக்கட்டுரை,[1] முதலில் தாமரை இதழில் மே 1967ல் வெளி வந்தது.

பின்னர், டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் அவர்களின் நாவல் வளம் நூலில் (பக். 95-120) இடம் பெற்றது. இந்நூல், ஆகஸ்ட் 1975ல் முதற்பதிப்பாகச் சென்னை, தமிழ்ப் புத்தகாலயத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது.

"பல்வேறு நிலையில் உள்ளவர்களையும் தம் நாவல்களில் கதைமாந்தராக்கித் தாம் வாழும் சமுதாயத்தையே நிலைக்களன் ஆக்கியுள்ளார் டாக்டர் மு.வ. நுணுகி நுணுகி ஆராய ஆராய அவருடைய பாத்திரப் படைப்பின் சிறப்பும் புலனாகிக் கொண்டே வரும். இயற்கையோடு இயைந்தவர்களாக மட்டுமல்லாமல் டாக்டர் மு.வ. வின் சமுதாயப் பார்வையோடும் அவர்கள் படைக்கப்பட்டு உள்ளார்கள். அடிப்படைப்பண்பு நலன்களுக்கு இயற்கை காரணமாவது போலவே, அவ்வப் போது நேரும் மாற்றங்களுக்குச் சமுதாயம் காரணமாகிறது. அறிவுபூர்வமான சிந்தனையாளர்களைத் தம் நாவல்களின் கதைமாந்தராகச் செய்தவர் டாக்டர் மு.வ. தான் என்று குறிப்பிடலாம். வாழ்க்கையின் எல்லாநிலைகளிலும் உள்ள அறிவுபூர்வமான சிந்தனையாளர்களைத் தம் நாவல்களின் கதைமாந்தராக்கி இலக்கியத் தொண்டுசெய்தவர் டாக்டர் மு.வ. எனலாம். அறிவுக்கு முதலிடம் தருபவர், உணர்ச்சிக்கு முதலிடம் தருபவர், அறிவு, உணர்ச்சி ஆகிய இரண்டும் கலந்தவர்-இவர்கள்தாம் டாக்டர் மு.வ.வின் கதைமாந்தர். இவருடைய நாவல்களில் கருத்துக்கள் ஐவுளிக் கடைப் பொம்மைக்குக் கட்டியுள்ள ஆடையைப் போல் வெறும் கவர்ச்சி மட்டும் தரவில்லை. எலும்பும் சதையும் குருதியும் கலந்த தகுதிவாய்ந்த மனித மனங்கள் அவற்றைப் பேசுவதால் நம் உள்ளத்தைத் தொட்டுக் குருதியிலும் கலக்கின்றன."

---

1 'தாமரை' இதழில் 1967ல் ஜனவரி முதல் ஜூன் முடிய வெளியான மு.வ. நாவல்களில் பாத்திரப் படைப்பு பற்றிய கட்டுரைத் தொடரில் வெளியான இக்கட்டுரை நீண்ட முயற்சிக்குப் பின்னர், திருமதி சரஸ்வதி ராமனுத் அவர்களால் கிடைத்தது.

மு. வ. வின் பாத்திரப் படைப்பு

கட்டுரையாளர் : விசாலன்

இக்கட்டுரை, ஜுன் 1967 தாமரை இதழில் வெளிவந்தது.

"தமிழக நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் மு.வ. ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் — என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஒரு கதாபாத்திரத்தின் உயிரோட்டம் அதனுடைய உள்ளார்ந்த உணர்ச்சிகளை வெளியிடுவதிலேதான் அடங்கியிருக்கிறது. ஆனால் செந்தாமரையிடம் ஏற்படும் மனமாற்றம் ஒரு மரக்கட்டையிடம் ஏற்படுகிற மாற்றத்தைப்போலத்தான் இருக்கிறது. அந்தக் கதாபாத்திரம் நம் உள்ளத்தில் எந்தவித உணர்ச்சி அலைகளையும் ஏற்படுத்தவில்லை. மு. வ. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, கதாபாத்திரங்கள் அவரை இயக்குகின்றனவே தவிர, அவர் கதாபாத்திரங்களை இயக்குவதில்லை. அறவாழி அதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. மு.வ. அவர்கள் தம்முடைய கதாபாத்திரங்களை ஒன்று அளவுக்கு மீறிய நிதானத்துடன், இல்லாவிட்டால் திடீரென்று வேகமாய் இயக்கி விடுகிறார். அதற்குக் காரணம் கதையைவிட — கதையில் இடம்பெறுகிற கதாபாத்திரங்களை விட — கருத்துக்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும் என்கிறநோக்கம்தான். 'அந்தநாள்' என்கிற நாவலில் அவர் படைத்துக் காட்டுகிற வாணி என்கிற கதாபாத்திரம் தான் மற்ற கதாபாத்திரங்களோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கிற போது சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக்காரணம் அவர் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட கதைக்களமேயாகும்."

டாக்டர் மு.வ. வின் நாவல்களில் குறிப்புப்பொருள்

கட்டுரையாளர் : இரா. மோகன்

இக்கட்டுரை, மதுரை, தியாகராசர் கல்லூரி மலரில் 1973 ஆம் ஆண்டில் பக்கம் 54 முதல் 57 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது.

"சங்கப் பாடல்களில் பயின்று பயின்று பண்பட்ட நெஞ்சம் மு.வ. வின் நெஞ்சம். ஆகையால், அவரது நாவல்களில் குறிப்புப்பொருள் சிறந்த முறையில் அமைந்து காணப்படு-கின்றது. மு.வ. குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துவதில் இரண்டு முறைகளைக் கையாளுகின்றார். ஒன்று, ஒரு காட்சியை விளக்கி, அது உணர்த்தும் குறிப்புப்பொருளையும் அவரே தெளிவாகச் சொல்லிவிடும் முறை. இன்னொன்று, காட்சியை மட்டும் கூறி, அதில் உள்ளத்தைச் செலுத்திப் பயின்றால் படிப்போரே உணரும் வண்ணம் செய்யும் முறை. இந்த இரு முறைகளையுமே, சிறப்பாகக் கையாண்டு வெற்றி பெற்றுள்ளார் டாக்டர் மு. வ. நல்ல மன உணர்வும், கூரிய நுண்ணுணர்வும், சீரிய அறஉணர்-வும் படைத்தோரே, இவ்வாறு நாவலில் அமையும் காட்சிகளும் பொருள்களும் உணர்த்தும் குறிப்புப்பொருள்களைத் தெள்ளத் தெளிவாக உணர முடியும்."

டாக்டர் மு. வ. வின் நாவல்களில் சமுதாய நோக்கு

கட்டுரையாளர்: **இரா. மோகன்**

இக்கட்டுரை, 'இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம்' நடத்திய ஐந்தாவது கருத்தரங்கின் 'ஆய்வுக்கோவை' மலரில் இடம்பெற்றுள்ளது (பக்கம் 391 முதல் 396 முடிய). சென்னை மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைச் சார்பு வெளியீடாக 1973 ல் வெளியான இம்மலரின் விலை ரூ. 22.

"சமுதாயம் திருந்த வேண்டும் என்ற உண்மையான ஆர்வத்தோடு காத்திருந்து, அதற்கு வேண்டிய வித்துகளைத் தூவிக்கொண்டு கடமையை அமைதியாகச் செய்து கொண்-டிருக்க வேண்டும் என்னும் வழியையே டாக்டர் மு. வ. மேற்கொள்ளுகின்றார். சமுதாய நோக்கில் இருவகை உண்டு. ஒன்று, சமூக அமைப்பைப் பற்றிக் கோணல் ஆராய்ச்சி செய்யாமல், ஒரு பற்றும் இல்லாமல், நேராக நோக்கி உண்மையைக் காண்பது. மற்றொன்று, சமுதாய அமைப்பில் உள்ள குறைகளைக் கண்டு,

பொல்லாதவர், கொடியவர் என்று சிலரைச் சுட்டிக் காட்டி எல்லாத் தீமைக்கும் அவர்களே காரணம் என்று பழியை எல்லாம் அவர்கள் மேல் சுமத்துவது. இரண்டனுள் முதல் நோக்கு நல்லநோக்கு; மெய்யுணர்வு பெற்ற கலைஞர்களின் நோக்கு. டாக்டர் மு. வ. வின் சமுதாய நோக்கு மெய்யுணர்வு பெற்ற ஒரு கலைஞரின் நேரான நோக்கு ஆகும். சமுதாயத்தை எந்த எந்தக் கோணங்களில் பார்த்து நாவல்களுக்குப் பொருள் கொள்ளலாமோ அவ்வாறெல்லாம் கொள்கிறார் மு. வ."

தமிழ் நாவல் இக்கியம்

க. கைலாசபதி

விற்பனை உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை-1.

முதற்பதிப்பு : 1968

விலை : ரூ. 4-50 பக்கங்கள் : 284

தமிழ்நாவலிலக்கியம் பற்றிய இந்நூலில் டாக்டர் மு.வ. நாவல்கள் பற்றிக்கூறும் கருத்துக்கள் பக்கம் 230 முதல் 232 வரை உள்ளன.

"வரதராசனாரின் நாவல்களில், மங்கலாகச் சமுதாயப் பாகுபாடு (வர்க்க அடிப்படையிலன்று) தெரிகிறது; ஏழை பணக்காரர் என்ற பேதமும் இதனடியாகத் தோன்றும் தீவிரவாத எண்ணங்களும் சிற்சில பாத்திரங்கள் வாயிலாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் வரதராசனாரின் நாவல்களிலே பாத்திரங்கள் எலும்பும் தசையும் கொண்டு ஆக்கப்படுவன அல்ல. மனித சிந்தனையின் பிரதிநிதிகளாகவே உள்ளனர். அதன் காரணமாகக் கரித்துண்டு, கயமை முதலிய நாவல்களிலே வள்ளுவம் ஈடிணையற்ற தத்துவ நூலாகக் காட்டப்பட்டு, அதன் ஒளியில் அமைதி நிலைநாட்டப்படுகிறது. ஷாவின் வாழ்க்கை-

யையுஞ் சிந்தனைகளையும் தமிழர்க்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ள மு.வ., பிளேட்டோவிற்குப் பதிலாக வள்ளுவரையும் சங்கச் சான்றோரையும் கருத்திற் கொண்டுள்ளார். ஆனால் உத்தி ஷாவினுடையதுதான்.''

தமிழ் நாவல்களில் குடும்பம்

கட்டுரையாளர் : ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன்

இக்கட்டுரை, தி. பாக்கியமுத்து அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'இன்றையத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மனிதன்' என்னும் நூலில் பக்கம் 10 முதல் 21 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது. பக்கம் 17 முதல் 19 முடிய டாக்டர் மு.வ. நாவல்களில் குடும்பம் என்பதைக் கூறுகிறார். சென்னை, கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்க வெளியீடாக 1972 இல் முதற்பதிப்பாக வெளிவந்த 150 பக்கங்களை உடைய இந்நூலின் விலை ரூ. 6-00.

''டாக்டர் மு.வ. குடும்ப வாழ்க்கையை முழுமையாகத்தான் பார்வையிடுகிறார். கடமையுணர்ச்சி ஒன்றைக் கொண்டே பாத்திரங்களை எடை போடுகிறார் மு.வ. தனக்கு நல்ல ஒரு குடும்ப வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கிறவனை மு. வ. பாராட்டுகிறார். இந்தக் கடமைகளுக்கென்று வைத்திருக்கும் அளவுகோல் பெரும்பாலும் திருக்குறள்தான். வேலய்யனின் வாழ்க்கைக்குத் திருக்குறள் பின் துணையாக நிற்கிறது. காந்தியமும் இருக்கிறது. அவன் வெற்றி காண்கிறான். நெறி என்பது குடும்ப வாழ்வுக்குத் தேவையானது என்று டாக்டர் மு.வ. சுட்டிக்காட்டுகிறார். மு.வ. வின் கலையும் கூட முற்றிலும் இலட்சியக் கண்ணோட்டத்தில் தான் செயல்படுகிறது.''

தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம்

டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

விற்பனை உரிமை : தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை-5.

முதற்பதிப்பு : 1973

விலை : ரூ. 4-50 பக்கங்கள் : 240

புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் என்னும் பகுதியில் 'தமிழ் நாவல்கள்' என்பதில் டாக்டர் மு.வ. வின் நாவல்கள் பற்றிக் கூறுவன (பக்கம் 39, 40).

"டாக்டர் மு.வ. வின் நாவல்களையும் சமுதாயத்தையும் தனித்தனியே பிரித்துப் பார்க்கவே இயலாது. நடுத்தர வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையே மையமாகக் கொண்டவையாகவும், அன்றாடம் தாம் பழகிய இளைஞர் சமுதாயத்தின் எண்ணப் போக்குகளைப் பிரதிபலிப்பவையாகவுமே இவருடைய நாவல்கள் விளங்குகின்றன. உணர்ச்சியைக் காட்டிலும் அறிவிற்கே இவர் நாவல்களில் முதன்மை இருப்பதுடன், படிப்பவர்களுடைய சிந்தனைகளைத் தூண்டிவிடும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை, இவருடைய நாவல்கள்."

'தமிழ்ச் சிறுகதைகள்' என்பதில் டாக்டர் மு.வ. வின் சிறுகதைகள் குறித்துக் கூறுவது : (பக். 55, 56)

"பேச்சு மொழிகளில் உள்ள கொச்சைகளைத் தவிர்த்து நல்ல தமிழ் நடையில் சிறுகதைகள் படைக்க முடியும் என்று காட்டியவர்களில் டாக்டர் மு.வ. சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கவர்."

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்

மா. இராமலிங்கம் (எழில் முதல்வன்)

வெளியீடு : தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை-5.

முதற்பதிப்பு : 1973

விலை : ரூ 7.00 பக்கங்கள் : 300

பகுதி 2 : நாவல்

''வாழ்க்கையில் சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையால் தவறிப் போய்விட்ட பெண்களின் வாழ்க்கை பல தமிழ் நாவல்களில் பேசப் படுகிறது. டாக்டர் மு.வ. இச் சிக்கலை நுட்பமாக ஆராய்ந்து தம் நாவல்களில் விமர்சித்துள்ளார். அவருடைய நாவல்களில் வழுக்கி விழுந்த பெண்கள் பலர் இடம் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் தவறு செய்வதற்கான பல்வேறு காரணங்களையும் மு.வ. வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (ப. 42). இன்றைய இருபதாம் நூற்றாண்டு வாழ்க்கை பெண்கள் மனத்திட்பத்தோடு காலூன்றி நடக்கமுடியாத வண்ணம் வழுக்கு நிலமாக மாறியிருப்பதை மு.வ. தெளிவுபடச் சொல்லுகிறார். வழுக்கி விழுந்தவர்களுக்கும் வாழ்வு வேண்டும் என்ற அவரது கோட்பாடு அவர் எழுத்துக்களில் நன்கு வெளிப்படுகிறது. (ப. 43). டாக்டர் மு வ. வின் 'கயமை' நாவலில் விடுதலைக்குப்பின் நமது தேசீய வாழ்வில் ஏற்பட்டுள்ள கறைகளும் குறைகளும் துலக்கிக்காட்டப் படுகின்றன (ப. 46). கயவர்கள் வீழ்ச்சி அடைவதாக மு. வ. தம் கதையில் காட்டும்போது நமக்கு மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறது (ப. 47). ஆண்பெண் உறவை-அதன் சிக்கலைக்கலை நோக்கோடு விமர்சிக்கும் தரமான பல தமிழ் நாவல்களில் டாக்டர் மு.வ. வின் 'அல்லி', 'கரித்துண்டு' ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம் (ப. 59). கரித்துண்டு காட்டும் கற்பின் புது விளக்கம் இன்றைய ஆண்-பெண் உறவுச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணுகிறது. ஆண்-பெண் உறவுச் சிக்கலை டாக்டர் மு.வ அறிவுரீதியாக அணுகிறார் (ப. 62). மு. வ. வின் பெரும்பாலான

நாவல்கள் குடும்பச் சிக்கலைப் பாடுபொருளாய்க் கொண்டனவே (ப. 92). டாக்டர் மு.வ. அடிப்படையில் ஒரு கருத்தியல்வாதி. இவரது படைப்புக்களில் கலைநலத்தை விடக் கருத்து வளமே மிகுதி. இயற்பண்பு வாதத்தைத் (Naturalism) தமிழ் நாவல்களில் புகுத்திய பெருமை இவர்க்கு உண்டு. யாருடைய செல்வாக்கிற்கும் ஆட்படாமல் தனக்கென்று அமைத்துக் கொண்ட தனித்த நெறியை இவர்தம் படைப்புக்களில் காணமுடியும் (ப. 100).''

புனை கதை வளம்

மா. இராமலிங்கம் (எழில்முதல்வன்)

வெளியீடு : தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்,
சென்னை-8.

முதற்பதிப்பு : 1973.

விலை : ரூ. 6–00 பக்கங்கள் : 243

தமிழ் நாவலாசிரியர்கள் பன்னிருவரை அறிமுகப்படுத்தும் நூல் இது.

மூன்றும் இயல் டாக்டர் மு.வ.–' தனிநெறிச் சிந்தனையாளர் ' என்று பக்கம் 46 முதல் 66 முடிய பத்துப் பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. டாக்டர் மு. வ. வின் நாவல்கள் பற்றி மிகுதியாகவும் சிறுகதை பற்றி இறுதிப்பகுதியிலும் (பக்கம் 64,65,66) ஆராய்கிறார்.

" படிப்போரின் நெஞ்சில் எண்ணற்ற வினாக்குறிகளையும் சிந்தனைக் கிளர்ச்சியையும் உண்டாக்கும் ஆற்றல் மு.வ.வின் நாவல்களுக்கு உண்டு. டாக்டர் மு.வ. சிந்திக்காத உலகியல் பிரச்சினைகளே இல்லை எனலாம். நல்ல குடும்ப வாழ்க்கையும் பண்பட்ட சமுதாயமும் உருவாக வேண்டும் என்ற உயர்ந்த குறிக்கோளே அவரது படைப்புக்களில் முனைப்பாகத் தெரிகிறது, சமுதாயத்தில் ஒழுக்கம் தவறிய பெண்களுடைய நிலை யாது

என்று அனுதாப நோக்குடனேயே மு. வ. பார்க்கிறார். சிந்தனைப் பசி கொண்டோர்க்கு அவருடைய படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் நல்ல உணவாக அமைகிறது என்பது ஒரு தலை. மு. வ. வின் சிந்தனைகளில் கீழைநாட்டு வேர்மரபும், மேலை நாட்டுப் புதுத் தளிர் மலர்ச்சியும் ஒருங்கே திகழ்கின்றன. ஒரு பாத்திரத்தின் பண்பைச் சிறுசிறு செயல்களின் மூலமே விளக்கிவிடும் திறனும் மு.வ.வுக்கு உண்டு. தமிழ்க்கதை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் வனப்புக்கும் காரணமாயிருந்த இருக்கிற - இலக்கியக் கலைஞர்-களுள் மு.வ.வுக்குத் தனியானதோர் சிறப்பிடமுண்டு.''

டாக்டர் மு. வ. வின் இரண்டு நாவல்கள்-ஓர் ஆய்வு

கட்டுரையாளர்: டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

இக்கட்டுரை, டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் அவர்களின் நாவல் வளம் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது (பக். 255-264). ஆகஸ்ட் 1975 ல் முதற்பதிப்பாகச் சென்னை, தமிழ்ப்புத்தகால-யத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது, இந்நூல்.

''டாக்டர் மு. வ. சமுதாயத்திடம் கொண்டிருந்த பரி-வுணர்ச்சியே அவருடைய நாவல்களுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் என்பது நன்கு பொருந்தும். நல்ல வாழ்க்கை வசதி-களும், பண்பும், கலைமனமும் மட்டும் இருந்து விட்டால் போதாது, அற வாழ்க்கையில் உறுதியான நம்பிக்கையும் வேண்டும் என்பதைக் கலெக்டர் குடும்பம் மூலமாகவும், ஓரளவு வசதி குறைந்தாலும் அறவாழ்க்கையில் உறுதியான நம்பிக்கை இருந்-தால் எத்தகைய நல்ல குடும்பத்தை அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை மணியின் குடும்பம் மூலமாகவும் ஆசிரியர் 'மலர்விழி' நாவலில் சிறப்பாக உணர்த்துகிறார். ஆணவரின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையும் இயல்புகளும் சமுதாயத்தை எப்படி ஒவ்வொரு கோணத்திலும் பாதிக்கின்றது என்பதைச் சொல்லும் அதே நேரத்தில், இன்றைய சமுதாய நலிவுகளின் ஆணிவேரையும் காட்டுவதிலேதான் ஆசிரியரின் வெற்றி அடங்கியுள்ளது.

'மலர்விழி' நாவல் முழுவதும் முத்தையாவின் மூலமாகவே அகநோக்கு நிலையிலேயே கூறப்பட்டுள்ளது. நாவலாசிரியர், சில வாழ்க்கை உண்மைகளை வெளியிட விரும்புவதாலும், பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரே கூறுவதை விட நடுநிலையான மற்றொருவர் கூறுவது சிறப்பாக அமையும் என்பதாலும், இவ்வாறு கூறுபவர் முழுத்தகுதியும் நடுநிலையும் பெற்றவர் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவுமே முத்தையா மூலம் கதையைக் கூறச் செய்து அவருடைய குடும்பத்தையும் அவருடைய நண்பர் மணியின் குடும்பத்தையும் கதையுடன் இணைக்கிறார் நாவலாசிரியர். 'கயமை'யில் இந்தச் சிக்கல் இல்லாததால் புறநோக்கு நிலையிலேயே கதை முழுவதும் சொல்லப்படுகிறது. சமுதாயத்தில் காணப்படும் மனிதர்களே 'மலர்விழி'யின் கதை மாந்தர்களாகியிருக்க "கயமை'யிலோ சமுதாயப் பண்புகளே கதைமாந்தராகியுள்ளன."

கரித்துண்டு

கட்டுரையாளர் : க. நா. சுப்ரமண்யம்

இக்கட்டுரை 'படித்திருக்கிறீர்களா?' (1) நூலில் பதின்மூன்றாவது கட்டுரையாகப் பக்கம் 97 முதல் 104 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது. புதுத்தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் இருபத்தியொன்றை ஆராயும் இந்நூல் சென்னை-18, அமுத நிலையம் வெளியீடாக 1957 ஆம் ஆண்டில் முதற்பதிப்பாக வெளிவந்தது. 106 பக்கங்களை உடைய இந்நூலின் விலை ரூ. 2.75.

"வரதராசன் எழுதியதைப் படிக்கும் போது முதன் முதல் நம் மனத்தில் பதிகிற விஷயம் அவருடைய நடை. தங்கு தடையேதுமின்றி, கைவீசி வேகமாக நடக்கிறது அவர் நடை. வாசகனைச் சிரமப்படுத்தாத வசனத்தைப் போலவே ஆசிரியர் வரதராசன் கதைப்போக்கையும் வாசகனைச் சிரமப்படுத்தாத வகையில் அமைத்திருக்கிறார். வரதராசனாரின் நாவலில் வார்த்தைகளில் சொல்லாத விஷயம் என்று ஒன்றுமே கிடையாது. இந்த அம்சம் முக்கியமாகப் பலருக்கும் பிடித்திருக்கிறது என்-

பதில் வியப்படைய ஒன்றுமில்லை. லட்சிய அரசியல்பற்றி ஆசிரியர் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் பெரும்பாலோர்க்கு — அதுவும் பெரும்பாலான தமிழ்வாசகர்களின் மனப்பண்புக்கு ஏற்றதாக இருப்பது இந்த நாவலின் தனிச்சிறப்பு என்று சொல்லலாம்.''

கரித்துண்டு

கட்டுரையாளர் : எம். டேவிட் சித்தையா

இக்கட்டுரை, அகிலன், ரா. ராஜதுரை ஆகிய இருவரையும் பதிப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு சென்னை, கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம் வெளியிட்ட வளரும் தமிழ் இலக்கியம் நூலில் பக். 133 முதல் 144 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது. 196 பக்கங்களை உடைய இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1970ல் வந்தது. இந்நூலின் விலை ரூ. 5 . 00

''கரித்துண்டு நேரடி முறையைச் சார்ந்தது. அதில் வரும் ஒரு பாத்திரமே — திருவேங்கடமே — நமக்குக் கதை கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்தப் புதினம் சமூகம் - குடும்பம் ஆகிய இரு துறையின் பிரச்சனைகளையும் நிலைக்களனாகக் கொண்டது. ஆசிரியர் படைக்கும் பாத்திரங்கள் நம்மைப் போலவே தசையும், நரம்பும், இரத்தமும், இதயமும் உணர்ச்சியும் உருவமும் பெற்று நடமாடும் பாத்திரங்களாக இருக்க வேண்டும். இதில் வரும் எல்லாப் பாத்திரங்களுமே இந்தத் தகுதியில் ஒரு மாற்றும் குறைந்தவர்களாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் புதினத்தின் பெரும் பகுதி விளங்கும் இடங்கள் இரண்டு: (1) சிறைச்சாலை - முடஓவியர் தம் முன் கதையைத் திருவேங்கடத்திடம் கூறும் போது. (2) நிர்மலாவின் கடிதம் — தன் தவறுகளை உணர்ந்து அவள் எழுதிய சுயவிமர்சனம். ஆசிரியர் தற்கால வாழ்வையும் மனப்பண்புகளையும் சீர்திருத்த இலகுவாக, எளிதாக, இணக்கமாக, அழகாகக் குறள் கருத்துக்களை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார் என்று நாம் உணராமற் போவதில்லை.''

இரு புதினங்களின் ஒப்புநோக்கு

டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் கரித்துண்டும் கிங்ஸ்லி அமிஸின் ஜக்கி ஜிம்மும்

கட்டுரையாளர் : மா. பழநியப்பன்

இக்கட்டுரை, மலாயா பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரவையின் வெளியீடான தமிழ்ஒளியில் (பக். 24-30) 1964 - 1965 இல் வெளியானது.*

"கிங்ஸ்லி எமிஸ் வரதராசனாரைப் போலவே பல்கலைக் கழகத்தில் மொழித்துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுபவர். வரதராசனார் கதைக் கருவை ஒரு சிறந்த இயற்கை வருணனையில் கூறியிருக்கின்றார். கிங்ஸ்லி கதைக் கருவைக் கதைத் தலைவன் தன்னையறியாமல் காணும் பகற்கனவு போல் அறிமுகப்படுத்துகின்றார். கரித்துண்டில் திருவேங்கடம் ஒரு துணைக் கதை மாந்தராக வருகின்றார். இவரே கதையைக் கூறிச் செல்கின்றார். நற்பேறுடைய ஜிம் ஆசிரியரும் இதே வழியைத் தான் கையாளுகின்றார். ஆனால் இங்குச் சிறுவேறுபாடு உண்டு. கரித்துண்டில் சிறையிலும், இறுதிக் கடிதத்திலும் பழைய வாழ்க்கை கதைக்குள் கதையாக ஒரே சமயத்தில் பல நிகழ்ச்சிகளும் தொகுத்துக் கூறப் படுகின்றன. ஆசிரியர் கிங்ஸ்லி சிறிது சிறிதாக முன்புநடந்த நிகழ்ச்சிகளை அந்தந்தப்பாத்திரங்களின் வாயிலாகவே கூறவைக்கின்றார். வரதராசனாரின் கதைமாந்தர்கள் நமது நினைவில் இருப்பது அவர்கள் கூறிவரும் உயர்ந்த கருத்துக்களாலும் வாதத் திறமையாலும் என்று கூறலாம். எமிலியின் கதைமாந்தர்கள் அவர்களுடைய செயல்களுக்காகவே நமது நினைவில் நிற்பவர்கள். அவர்கள் தோற்றம் நன்கு புலப்பட வேண்டுமென்று தகுந்த அடைமொழிகளோடு வருணிக்கிறார். இரு ஆசிரியர்களும் கலைஞர் வாழ்வைப்படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளனர். நகைச்

---

* இக்கட்டுரை பற்றிக் கூறியதுடன் மலரை அனுப்பி உதவியவர் மலேசியாப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியப் பகுதியில் தற்கால இலக்கியம் கற்பிக்கும் டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

சுவையே 'நற்பேறுடைய ஜிம்' மின் உயிர்நாடி. கிங்ஸ்லி சமுதாயக் கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்துப் படைத்தாலும் குறைபாடுகளையோ, சீர்திருத்த எண்ணங்களையோ வரதராசன் போல் வெளிப்படையாகக் கூறுவதில்லை. துன்பச் சூழ்நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு அருளுதயத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்பதே அவர் நோக்கம்.''

டாக்டர் மு. வ. வின் 'அல்லி'யில் அல்லியின் பண்பு நலன்

கட்டுரையாளர்: சந்தானலக்ஷ்மி ராமசாமி

இக்கட்டுரை மலாயாப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரவை வெளியிட்ட 'தமிழ் ஒளி' இதழில் (இதழ் 9; 1971 – 1972) பக்கம் 31 முதல் 38 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது.

''தமிழ் நாட்டின் சிறந்த நாவலாசிரியரான டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்களின் நாவல்களில் சமுதாயச் சிக்கல்கள் பற்றிய அவர்களுடைய தெளிந்த சிந்தனைக் கருத்துக்களையும் அமைதியான உணர்ச்சி வெளியீடுகளையும் காணலாம். கதையின் ஒவ்வொரு எல்லையிலும், ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் அல்லியென்ற பாத்திரப் படைப்பு முன் வந்தோ, அல்லது மறைமுகமாக நின்றோ, நாவலாசிரியர் எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருளான பாலுணர்வு மென்மையான உணர்ச்சியின் இயல்பைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. அல்லியிடம் நிறைந்திருந்த கடமையுணர்ச்சியும், நல்ல கைராசியும் ஏழைகளிடமும் இரக்கமும் அன்பும் அவளைச் சிறந்த ஒரு குடும்பப் பெண் என்று மட்டுமல்லாது, ஒரு சிறந்த டாக்டராகவும் உயர்த்தியது. அல்லியை இயற்கைப் போராட்டத்திற்குள்ளாக்கியதை விட சுப்புரத்தினத்தைத் திருத்தி, அவனை உண்மையை உணரவைத்து அவனுடன் சேர்ந்து வாழும் அல்லியாகப் படைத்திருந்தால் அல்லியின் பாத்திரப்படைப்பு இன்னும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து.''

அல்லி : ஆய்வு

கட்டுரையாளர்: ம. இரா. நடேசன்

இக்கட்டுரை, மதுரை, தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரி ஆண்டு மலரில் (பக். 43 – 46) 1972-1973 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

"கற்பவரின் உள்ளத்தைக் கவர்ச்சியுடன் ஆட்கொண்டு இன்புறுத்திப் பின் பண்படுத்தும் ஆற்றல் மு. வ. வின் நாவல்களுக்கு உண்டு. மு. வ. வின் நாவல்களில் அறநெறி தலையாயதோர் இடத்தைப்பெறும். அறநெறியை வற்புறுத்துவனவாகவே அவருடைய நாவல்கள் அமைந்துள்ளன. அல்லியிலும் அறக்கருத்துக்கள் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றிருக்கின்றன. மு. வ. நீதி நூலாசிரியராக இருந்து தக்கன தகாதனவற்றை எடுத்துக் கூறும் கலைஞராக இருந்து அறக்கருத்துக்களை விளக்குகின்றார். அல்லி முழுவதும் உடலியல் பற்றிய கருத்துக்கள் பரவி நிற்கின்றன. அவற்றைப் படிக்கும் போது எல்லாம் ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் இவ்வளவு நுட்பமாக மருத்துவ உண்மைகளைச் சொல்லிச் செல்கின்றாரே என்ற வியப்புணர்வே நம் நெஞ்சில் எழுகின்றது. நாவல் என்றால் அது பொழுது போக்கிற்கு உதவவேண்டும் என விரும்புவோர் மு. வ. வின் அல்லியைச் சுவைக்க முடியாது. அல்லியைப் படித்து இன்புற ஒரு மனமுதிர்ச்சி வேண்டும்; பொறுமை வேண்டும்."

'அல்லி' கதையமைப்பும் நோக்கு நிலையும்

கட்டுரையாளர் : டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

இக்கட்டுரை, டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் அவர்களின் நாவல் வளம் என்ற நூலில் பக். 191 முதல் 201 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது. 296 பக்கங்களை உடைய இந்நூல் ஆகஸ்ட் 1975ல் முதற்பதிப்பாக 9.00 ரூபாய் விலையில் சென்னை, தமிழ்ப் புத்தகாலயத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது.

“ பாலுணர்வின் வழியாக அமையும் பாலியல் வாழ்க்கை (Sex life) தான் அல்லி நாவலின் கதைக்கரு. அல்லி நாவலில் பல கதைமாந்தர்கள் வந்தாலும் அவர்கள் அனைவரும் அல்லியைச் சுற்றியே சுழல்கின்றனர். அவர்கள் அனைவருள்ளும் அல்லியின் வாழ்க்கையே முழுமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த நாவலில் ஆசிரியருடைய கருத்துக்களை கூறும் கதைமாந்தராக (Mouth Piece) ஆசிரியர் அறவாழி வருகிறார். அல்லிக்கும் இன்பவல்லிக்கும் நேரடியாக அறிவுரை கூறுகிறார் இவர். சோமுவின் வாழ்க்கைமாறு-தலடைவதில் கொண்டிருந்த பெரும்பங்கை அவனுடைய நாட் குறிப்பு உணர்த்துகிறது. இவ்வாறு உரையாடல் மூலமும், நாட் குறிப்பின் மூலமும், பால்உணர்வு பற்றிய பல அரிய உண்மை-களை இந்நாவலில் இவர் தெளிவுபடுத்துகிறார். இந்நாவல் முழுவதும் அல்லியே கூறுவது போல அகநோக்கு நிலையில் (Internal View Point) கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒருநோக்கு-நிலையில் கதைமாந்தருக்கும் படிப்பவருக்கும் இடையில் ஒரு நெருக்கமான உறவு இயற்கையாக மலரக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருப்பதால் நாவலின் சுவை கூடும். அன்றியும் கதையில் எடுத்தாளப்படும் பிரச்னையைப் படிப்பவர்கள் ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவும் இந்நோக்கு பயன்படுகிறது. இது, அல்லி-யின் வாழ்க்கையையும் மனப் போராட்டங்களையும் மையமாகக் கொண்ட கதை. எனவே, புறநோக்கு நிலையில் கூறுவதைக் காட்டிலும் (External View Point) அக நோக்கு நிலையில் கூறுவதே பொருத்தமாய் அமைகிறது. நாட்குறிப்பு முறையும் ஒரு வகையில் அகநோக்கு நிலையே. அகநோக்கு நிலையில் மற்றொரு அகநோக்கு நிலையின் மூலம் அண்ணன் தங்கை உறவையும் மீறி அவனுடைய உள்ளப் போராட்டங்களை அல்லியால் ஆராய முடி-கிறது. நோக்குநிலையில் நாவலாசிரியர் செய்துள்ள இச்சோதனை, தமிழ் நாவல்களின் உத்திமுறைகளில் ஒரு சாதனையாகவே அமைந்துவிட்டதெனலாம். ”

மு. வரதராசனின் அகல் விளக்கு

கட்டுரையாளர் : டி. ஏசுதாஸ்

இக்கட்டுரை, 'விடுதலைக்குப்பின் தமிழ்நாவல்கள்' என்னும் நூலில் பக்கம் 15 முதல் 35 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது. சென்னை 'நண்பர் வட்டம்' நிகழ்த்திய நான்காவது கருத்தரங்கில் (சனவரி 1973) படிக்கப்பெற்ற கட்டுரைகளும் அந்தந்த நாவலாசிரியர்கள் அளித்த பதிலுரைகளும் தொகுக்கப் பட்டுள்ள இந்தத் தொகுப்பின் பதிப்பாசிரியர் தி. பாக்கியமுத்து. சென்னை, கிறிஸ்தவ இலக்கியச்சங்கம் 1974 ஆம் ஆண்டில் முதற்பதிப்பாக வெளியிட்டது. 1974 ஆம் ஆண்டில் முதற் பதிப்பாக வெளியிட்டது. 170 பக்கங்களை உடைய இந்நூலின் விலை ரூ. 6-00.

"அகல் விளக்கில் கூறப்படும் வாழ்க்கைத்தத்துவங்கள் மானிட வாழ்வுக்குப் பயன்படும் வகையில் பொருத்தமுற இடம் பெற்றுள்ளன. குடும்பம் என்ற கட்டுப்பாட்டை மீறி மனம்போன போக்கில் சென்றால், வாழ்வு இருண்ட குகையாக மாறிவிடும் என்பதும் ஆசிரியரின் தத்துவம். அகல் விளக்கின் உயிர்நாடி அறமே. வழியே செல்பவர்கள் கூறும் பகுதிகள் குறிப்பாற்றல் வாய்ந்தவை. அகல்விளக்கின் உத்திகளை வென்றுநிற்கும் உத்தி இதுவே புதுமை நோக்கில் பற்றி நிற்கும் எழுத்தாளர்களின் படைப்பிற்கேற்ப நடையிலும் புதுமை கணிந்து நிற்கும் டாக்டர் மு.வ., கதை நிகழ்ச்சிகளை வெறும் நிகழ்ச்சிகளாகச் செங்கல் போல் அடுக்காமல், மன வழியே பார்த்து உணர்ச்சி பூர்வமாக வெளியிடுகின்றார். அந்த உணர்ச்சிகளின் வேகமும் ஓட்டமும் மௌனமும் வரிக்குவரி தேங்கிக்கிடக்கின்றன. அங்குக் கற்பனையும், நியாய உணர்வும், அறிவு நுணுக்கமும் ஒளி வீசுகின்றன. படைப்பில் புதுமையும் கருத்தில் புரட்சியும் ஏற்படவேண்டும் என்று விரும்பிய ஆசிரியர் நடையில் எளிமையும், இனிமையும் ஆட்சி செய்கின்றன."

பதிலுரை

டாக்டர் மு. வரதராசன்

1973 ஆம் ஆண்டில் சென்னை நண்பர் வட்டம் நிகழ்த்திய 'விடுதலைக்குப்பின் தமிழ்நாவல்கள்' என்ற கருத்தரங்கில் திரு. டி. ஏசுதாஸ் அவர்கள் 'மு. வரதராசனின் அகல் விளக்கு' பற்றிப் படித்த ஆய்வுரைக்குப்பின், படைப்பாளரான டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் பதிலுரை அளித்தார். கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம் 1974-ல் வெளியிட்ட 'விடுதலைக்குப்பின் தமிழ் நாவல்கள்' நூலில் கட்டுரைகளும் பதிலுரைகளும் உள்ளன. டாக்டர் மு. வ. வின் பதிலுரை பக்கம் 36 முதல் 41 முடிய உள்ளது.

"கதைமாந்தர்கள் என் உள்ளத்தில் பிறந்து வளர்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பெயர் வைக்கும் பொறுப்பு எனக்கு ஏற்படும்போது, அவரவர்களின் பண்புகள் உள்ளத்தில் நின்று தூண்டுதல் புரிகின்றன. அதனால் அப்படிப் பெயர்கள் அமைந்துவிடுதல் உண்டு நானே காப்பாற்ற வேண்டும் என்று முயன்றாலும் முடியாத எல்லைக்குச் சந்திரன் போய்விட்டான். எல்லாவற்றையும் விடாமல் விளக்கிச் சொல்வதில் கலை இல்லை. படிக்கின்றவர்கள் தாமே உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் சிலவற்றைக் குறிப்பால் உணர்த்துவது கலைப்படைப்புக்கு அழகாகும். எதையும் வகைப்படுத்தி அடக்குவதில் ஒரு மனநிறைவு உள்ளது என்பது உண்மையே. ஆனால் அந்த வகைகளைக் கடந்து படைப்பிலக்கியம் தோன்றக் கூடாது என்பது இல்லை. என் நாவலில் அப்படி ஏதேனும் புதுப்போக்கு இருந்தால், அதை என்போக்கு என்று விட்டுவிடுங்கள் என்பேன். வாழ்க்கையுண்மைகளையும், நீதிகளையும் கதை உணர்த்துகிறதே என்றால், நானாக முன்வந்து அவற்றைப் பிரச்சாரம் செய்யவில்லை என்பதை எண்ணிப்பார்க்கக் கோருகிறேன். என் கதை மாந்தர்கள் என்ன என்னவோ பேசிக்கொள்கிறார்கள். பேச அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. கலை வடிவுமட்டும் போதாது; உயர்ந்த நோக்கமும் வேண்டும். வாழ்க்கையில் உயர்ந்த உணர்ச்சியனுபவங்கள் ஏற்படும் போது, அவற்றைக் கலைச் செல்வங்களாக்கிக் கொடுங்கள். ஆராய்ச்சிக்கு

உண்மை நாடும் நாட்டமே வேண்டும். ஆகையால் கட்சிகள், குழுக்களை வளர்க்காமல் நடுநிலையில் நின்று ஆராய்ந்து எழுதுங்கள் என்று திறனாய்வாளர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

மு. வ. வின் அகல் விளக்கு: சந்திரனின் குணநலன்கள்

கட்டுரையாளர் : குழ. ஜெயசீலன்

இக்கட்டுரை, விடுமுறைகால ஆசிரியப்பயிற்சி வகுப்பு மலராக 1972-1973 ல் வெளிவந்த ஆசிரியதீபம் மலரில் பக்கம் 65 முதல் 67 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது. மலேயாவில் வெளிவந்த இதழ் * இது.

"சந்திரன் மதிநுட்பம் வாய்ந்தவன். நீலகிரித் தேயிலைத் தோட்டத்தில் அவன் எதேச்சதிகாரத்தோடு நடந்து கொண்டது, அவனது உயர்வு மனப்பான்மையும் முன்கோபத்தையும் காட்டுகிறது. கல்லூரியில் அவன் இமாவதியோடு பழக நேரிடும்போது அவன் அவள்பால் கொண்டுள்ள அன்பு, உள்ளத்தைக் கடந்து உடலுக்குப் பாய்கிறது. அவனது நடத்தை சிறகு முளைக்கும் முன்னே கூட்டைவிட்டுப் பறந்து போக எண்ணும் பறவைக் குஞ்சை ஒத்தது. இமாவதியோடு பழகும்போது அவளைக் காமக் கண் கொண்டே நோக்கியதால் அவளது தூய அன்பை அறிந்து கொள்ள அவன் தவறிவிட்டான். இறுதியாகத் தன் அந்திமக்கால வாழ்க்கையில் அவன் செய்த தீவினைகளை நினைந்து நினைந்து வருந்தும் போது நமது பேதையுள்ளமும் குமுறுகிறது வேதனையால்! ஆசிரியர், அகல் விளக்கில் படைத்துள்ள சந்திரன் என்னும் பாத்திரம்-அவர் ஒப்பு நோக்கிய அரளிச் செடியைப் போன்றே நன்மையும் தீமையையும் உள்ளடக்கிய ஒருங்கமைப் பேயாகும்."

---

* இம்மலரை எனக்குத் தந்துதவியவர் டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் அவர்கள்.

டாக்டர் மு. வ. அவர்களின் என்னைக் கவர்ந்த புதினம்

கட்டுரையாளர் : தேவ. சங்கீதம்

இக்கட்டுரை, (தொகுப்புரையாக மட்டும் உள்ளது) இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம் நடத்தி வெளியிட்ட ஐந்தாவது கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவை நூலில் பக்கம் 827-இல் உள்ளது. சென்னை மாநிலக்கல்லூரித் தமிழ்த் துறைச் சார்பு வெளியீடாக 1973ல் இம்மலர் வெளிவந்தது.

"கற்பனையும் உணர்ச்சியும் கூடிய கலை வாயிலாக உள்ளத்தைத் தொடும் வழியைப் புதினத்தில் கையாள வேண்டும். அப்பொழுது அறிவுறுத்தல் மட்டுமல்லாமல் இன்புறுத்தலும் அக்கலையின் நோக்கமாகிறது. இந்தச் சிறந்த கோணத்தில் டாக்டர் மு.வ. அவர்களின் புதினங்கள் அமைந்துள்ளன. இவர் புதினங்களில் என்னைக் கவர்ந்த புதினம் 'அகல் விளக்கு' என்னும் அணையாவிளக்கு. இது தற்கால மாணவச் சமுதாயத்திற்கு இன்பம் பயக்கும் ஒரு புதினமாக மட்டுமல்லாமல் ஒரு வாழ்க்கை நூலாகவும் திகழ்கின்றது. சுவை ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுபடுவதைப் போல் கருத்துச்சுவையும் வேறுபடும் போலும்."

அகல் விளக்கு : ஆய்வு

கட்டுரையாளர் : ம. இரா. நடேசன்

இக்கட்டுரை. மதுரை தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரி ஆண்டுமலரில் (பக். 1-4) 1973-1974 இல் இடம்பெற்றது.

"சந்திரனுடைய வாழ்க்கை எவ்வளவுதான் கெட்டு அழுகிய வாழ்க்கையாக இருந்தாலும் அவன்மேல் நமக்கு வெறுப்பு எழவில்லை, மாறாக இரக்கமே பிறக்கின்றது. மேலும் இன்னொன்றும் உணர்கிறோம். வேலய்யன் வாழ்க்கை சீராக நடப்பதற்கும் சந்திரனே காரணம். அதை அவனே இறுதியில்

பச்சைமலை என்பவனிடம் கூறுகிறான். சந்திரனைப்போல் நல்ல அழகும் கூரிய அறிவும் பெற்று அதனால் செருக்கடைந்து சீரழிந்து தாமும் கெட்டுப் பிறர்க்கும் சுமையாக வாழ்வதைவிட, வேலய்யனைப்போல் அறிவு குறைவாக இருந்தாலும் சிறந்த பண்புகளைபெற்று அடக்கமான வாழ்வு வாழ்ந்தாலே போதும் என்ற உயர்ந்த வாழ்க்கைக்குறிக்கோள் அகல்விளக்கைப்படிக்கின்றவர் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உருவாகும். அகல் விளக்கு என்ற நாவலில் சிறந்த கலைஞரின் ஆழ்ந்த பார்வையையும் அகன்ற அநுபவத்தையும் காண்கிறோம். இந்த நாவலைப்படிப்பதால் பொழுதும் நல்ல வகையில் கழிவதோடு, நம்மை அறியாமலே மனமும் உயரப்பெறுகிறோம்.''

மு. வ. வின் அகல் விளக்கு

கட்டுரையாளர் : டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி

இக்கட்டுரை, மதுரை யாதவர் கல்லூரி ஆண்டுமலரில் 1974 — '75ல் வெளியானது.

மு.வ. தாம் வாழ்ந்த சென்னைச் சூழலில் செறிந்து கிடக்கும் வாழ்வுக் கோலங்களை நுண்மையாக நோக்கி அவற்றின் வலைவு நெளிவுகளைப் 'பெற்ற மனம்' ஆகவும் 'அல்லி' யாகவும் பூக்கச்செய்தார். சின்னஞ்சிறு 'அகல்விளக்' காயினும் தமிழிலக்கியத்தைக் குன்றின் மேலிட்ட விளக்காகச் செய்யும் நற்பணியில் இந்த நாவலும் தன்பங்கைச் செவ்வனே செய்துள்ளது. பாலாறு போலவே 'அகல்விளக்' கின் தெளிவும் இனிமையும் கனிவும் மு.வ. படைப்பிற்குத் தனிச்சிறப்பு நல்குகின்றன. நகரம் நரகமாவதும் நகரமாவதும் வாழும் வழியைப் பொறுத்தது என்பதைச் சொல்லாமல் காட்டிவிடுவது சந்திரன், வேலய்யன் என்ற இருவரின் வாழ்க்கை. பல ஆண்டு காலமாக மாணவரின் வாழ்வினைக் கண்டு கண்டு சுவைத்தவர் மு. வ. கற்கவந்த இளைஞர்கள் கலைவளர்ப்பது போல் தம் நிலை குலைந்த காட்சியைச் சந்திரனை வாயிலாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். முதல் பகுதியில்

பகட்டின் வளர்ச்சிக்கு இக்காலக் கல்விச் சூழலும் துணை போவதை மறைமுகமாகக் காட்டுகிறார் மு. வ. இருளின் முன்னோடியாகச் சந்திரனைக் காட்டும்போது முதலில் அவன் வெற்றிப்போக்கையும் அழகுக் கதிர்வீச்சையும் கண்டு கண் குளிரச் செய்கிறார். இறுதியில் அவன் அழுகி அலறும் போதும் நோய் வேதனை தாங்காமல் முணகும்போதும் அவன் வீழ்ச்சிக்காக நம் கண்கள் பனிக்கும்படி செய்வதில் வெற்றி பெற்றுவிடுகிறார். 'அகல்விளக்' கும் அதன் சுடரும் பண்டைத் தமிழ் மரபின் சுடராக ஒளிவீசுவதை உணர்ந்து மகிழ்கிறோம்."

மு. வ. வின் நெஞ்சில் ஒரு முள்

கட்டுரையாளர் : வே. சுப்ரமணியன்
(வல்லம் - படுகை)

இக்கட்டுரை, ஆனந்தவிகடன் இதழில் (1963) 'எனக்குப் பிடித்த புத்தகம்' என்ற பகுதியில் வெளியானது.

"உபமானங்களைக் கையாள்வதிலும், நலம் பயக்கும் புதுமைக் கருத்துக்களை எதிர்ப்போரும் மயங்கும் வண்ணம் எடுத்தியம்பும் எழுத்து வன்மையிலும் டாக்டர் மு.வ. தன்னிகரற்றுத் திகழ்பவர். அன்றாட நிகழ்ச்சிகளையே, உதாரணங்களாகக் காட்டி, சிறந்த வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல உண்மைகளையும் படிப்பினைகளையும் தர்க்க ரீதியாக ஆசிரியர் உணர்த்தும் பாணியே அலாதியானது. ஆசிரியரின் பாத்திரப் படைப்பு பாராட்டத்தக்கது. சுளங்கம், வடிவை வாழ்நாள் முழுவதும் ஓர் முள்ளாக உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது, அவளை ஆறுதல் சொல்லித் தேற்றுவிக்க அவளது அப்பா, விஜயா, பார்வதி, அறவாழி போன்ற பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர்கள் வழியாக வரும் தத்துவங்களும் கவலை மறக்கும் உபாயங்களும் நம்மைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. பெண்கள் பிற்போக்குக் கொள்கைகளிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்று விஜயா போன்ற பாத்திரங்கள் மூலம் உணர்த்துகிறார். கன்னியாகவே

வாழும் பார்வதியும், பற்றற்றவராக, சீரிய, பண்புடையவராக வரும் அறவாழியும் இலட்சிய வாழ்விற்கு உதாரணங்களாகின்றனர். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பயன்படக் கூடிய தத்துவங்களும் உண்மைகளும் நூல் முழுவதும் மலிந்து கிடக்கின்றன. சமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் தற்போதைய சமுதாயத்தின் கேடுகளையும் குறைகளையும் ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். சமுதாயத்தில் நமக்குள்ள பொறுப்புக்களையும், நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளையும் தெள்ளத் தெளிய உணர்த்தும் பல அறிவுரைகளும் தத்துவங்களும் உபமான உபமேயங்களும் மேற்கோள்களும் நிறைந்த டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் 'நெஞ்சில் ஒரு முள்' நூலே நான் விரும்பும் புத்தகம் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் மாணவனாகிய நான் பெருமிதம் கொள்கிறேன்."

நெஞ்சில் ஒரு முள் : திறனாய்வு

கட்டுரையாளர் : ம. இரா. நடேசன்

இக்கட்டுரை, மதுரை தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரி ஆண்டு மலரில் (பக். 19 - 21) 1971ல் இடம் பெற்றது.

'நெஞ்சில் ஒருமுள்' பண்புநலன் விளக்கும் நாவலாய் அமைந்து, மனித மனத்தின் அமைவையும், உணர்வினையும் விளக்கி, உள்ளத்தை உயர்த்தும் கலைச்சிறப்பும் கலைச்சுவையும் கொண்டதாய் அமைகிறது. கதைமாந்தர் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு பண்பின் உருவாய்த் திகழ்ந்து பரந்து விரிந்த வாழ்க்கையை விளக்குகின்றனர். மாந்தரின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளையும் போராட்டங்களையும் விரிவாக விளக்கும் இயல்பு இப் புனைகதையை வாழ்க்கைக் கதையாய் ஆக்கும் மாட்சியினை நல்குகிறது. அழகான இலக்கியத் தொடர்கள் சொல்லோவியங்களாய் அமைந்து கதைமாந்தரின் பண்பினை மன அமைவினை விளக்கத் துணைபுரிகின்றன. மனிதர் யாவரும் எக்காலத்தாரும் உணரத்தக்க பொதுவான மனித உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைக் கொண்டிருப்பதால், நெடுங்காலம் நிற்கவல்ல நாவலாய் — பலர்க்கும் பயன்பட வல்ல நாவலாய் — 'நெஞ்சில் ஒரு முள்'— என்றும் நின்று நிலவும் என்பது அங்கை நெல்லிக்கனி."

மு. வ. வின் சிறுகதைகள்

கட்டுரையாளர் : இரா. மோகன்

இக்கட்டுரை, இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம் 1974-ல் வெளியிட்ட ஆறுவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக் கோவை நூலில் பக்கம் 525 முதல் 530 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது. பாண்டிச்சேரி தாகூர் கலைக்கல்லூரித் தமிழ்த் துறைச் சார்பு வெளியீடான 953 பக்கங்களை உடைய இம்மலரின் விலை ரூ. 30-00.

'விடுதலையா?', 'குறட்டை ஒலி', 'அந்த மனம் வருமா?' ஆகிய கதைகள் அவருடைய சிறுகதைகளுள் குறிப்பிடத் தக்கவை. ஓய்வுக்காலத்தை இன்பமாகக் கழிக்கச் செய்தல், வாழ்க்கையைத் திருத்தி உயர்த்தல்- இவையே மு. வ. வின் சிறுகதை இலக்கணங்கள். மு.வ.வின் பெரும்பான்மையான சிறுகதைகள் சமுதாயத்தில் உள்ள பொருள் வேட்கையை அமைதியாகச் சாடுபவை. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு என்ன என்ன தீமைகள் செய்து வருகிறது என்பதைப் பல இடங்களில் மு.வ. தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார். மு.வ. தம் சிறு கதைகளில் ஆழ்ந்த உணர்வோடு பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு மனித வாழ்க்கையைப் பாதிப்பதைப் பார்த்துள்ளார்; ஒன்றும் அறியாத ஏழை மக்களின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு உண்மை ஒளிவீசும் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். மு.வ.வின் பதினேழு சிறுகதைகளுள், பதினாறு சிறுகதைகள் துணைமாந்தர் தன்மைக் கூற்று நோக்கு நிலையிலேயே அமைந்துள்ளன. எடுத்துரைப்போர் எல்லோரும் துணைமாந்தராக உள்ளனர். கதைமாந்தரின் பெயர்களை அவற்றின் முதலெழுத்துக்களால் மட்டும் குறித்து எழுதும் ஒரு புதுமையான வழக்கம் மு.வ. வின் சிறுகதைகளில் காணப்படுகிறது.''

குறட்டை ஒலி

கட்டுரையாளர் : இரா. தண்டாயுதம்

*இக்கட்டுரை, குமுதம் இதழில் 23-3-1961 (பக். 25—28) அன்று வெளிவந்தது. 'குமுதம்' இதழில் 19-1-1961 அன்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்த "எனக்குப்பிடித்த கதை" என்ற போட்டியில் பரிசுபெற்ற கட்டுரை இது. **

"குறட்டை ஒலி கதையமைப்பிலே எளிமையும் நயமும் தோய்ந்தது. ஆசிரியரே சொல்வது போல் அமைந்தது இக் குறட்டை ஒலி. இக் கதையில் உள்ளத்தைத் தொடும் நிகழ்ச்சி உள்ளது. சிறுகதைக்கு இருக்கவேண்டிய கால ஒற்றுமை இட ஒற்றுமை ஒழுங்குற அமைந்துள்ளன. ஆசிரியரின் நடை எளிய நடை. அமெரிக்கச் சிறுகதை எழுத்தாளன் ஓ. ஹென்றி அமெரிக்க மொழியைத் தன் சிறுகதைகளால் மக்களுக்குப் பொதுமையாக்கியதாகக் கூறுவார்கள். அதேபோல் இங்கு மு.வ. அவர்கள் தம் எளிய நடையால் தமிழைத் தமிழர்கட்குப் பொதுமை ஆக்கியதாக நாமும் உரைக்கலாம். பயனற்ற ஒரு சொல்லையும் இச்சிறுகதையில் நாம் காணமுடியாது. தொடக்கமோவெனில் ஆவலைத் தூண்டும் படியாக அமைந்துள்ளது. கதையின் உச்சகட்டத்தில்—தாய், நாய்க்குட்டிக்குத் தன் பாலையே கொடுக்கும் இடத்தில்—வறுமையின் கொடுமையையும் அன்பின் ஆழத்தையும், வேறு யாரும் காட்ட முடியாத அளவிற்குக் காட்டுகிறார், ஆசிரியர்."

---

* இக்கட்டுரை பற்றிக் குறிப்பிட்டு உதவியவர் டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம். குமுதம் அலுவலகம் சென்று பழைய இதழ்களைத் தேடிப் படியெடுத்து உதவியவர்கள் திரு. அ. கண்ணன், திரு. கதிர்வேல்.

குமுதம் அலுவலகத்தில் பழைய இதழைப் பெற உதவியவர் துணை ஆசிரியர் திரு. ரா. கி. ரங்கராஜன்.

தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஒரு மதிப்பீடு

ச. செந்தில்நாதன்

வெளியீடு : நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை-2

முதற்பதிப்பு : 1967

விலை : ரூ. 2.00 பக்கங்கள் : 100

1947க்குப் பின் என்னும் பகுதியில் டாக்டர் மு. வ. அவர்களின் சிறுகதைகள் குறித்துப் பக்கம் 78 முதல் 80 வரை கூறுவது :

"பதினைந்தே கதைகள் எழுதிய மௌனியை ஒரு சிறு-கதை எழுத்தாளர் என்று சொல்லும் போது அதைவிட அதிகம் எழுதிய மு.வ. சிறுகதை எழுத்தாளர் என்று அழைக்கப்படுவதில் தவறேதும் இல்லை. டாக்டர். மு.வ. எழுதிய கதைகள் குறைவு-தான் என்றாலும் ஒரு சில சிறந்த கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். அவற்றுள்ளும் 'குறட்டை ஒலி' ஒரு மணி. 'குறட்டை ஒலி' மிக அழகான குடும்ப ஓவியம். நெஞ்சை உருக்கும் காட்சி. தாய்மை-யின் பண்பை மிக அழகாகக் காட்டியிருக்கிறார் மு. வ. இந்த ஒரு கதைக்காகவே மு.வ. வின் பெயர் சிறுகதை எழுத்தாளர் பட்டியலில் இடம்பெறவேண்டும் என்று நான் சொன்னால் அது மிகைபட மொழிந்ததாகாது."

மு. வ. வின் கடித இலக்கியம் பற்றிய திறனாய்வுகள்

டாக்டர் மு. வ. வின் கடித இலக்கியம்

கட்டுரையாளர்: மா. செல்வராசன்

இக்கட்டுரை, 1974 ல் முதற்பதிப்பாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வந்த இந்திய விடுதலையும் தமிழ்

இலக்கியமும் என்றநூலில் (பக். 261-275) இடம் பெற்றது. 572 பக்கங்களை உடைய இந்நூலின் விலை ரூ. 20/-. இந்த நூலின் பொதுப் பதிப்பாசிரியர்: டாக்டர் ந. சஞ்சீவி

"பேராசிரியர் மு.வ. அவர்கள் தலைசிறந்த சிந்தனையாளர். அவருடைய சிந்தனை சமுதாயத்தில் ஆழமாகப் பாய்ந்து செல்வது. எதையும் பகுத்துப் பார்த்து நுணுகி ஆராயும் திட்பமும் நுட்பமும் வாய்ந்தவர். ஆழம் மிகுந்த அவருடைய அறிவுப் பாய்ச்சலின் ஒரு வாய்க்காலே கடிதங்கள். உலகளாவிய தலைசிறந்த சிந்தனையாளர் என மு. வ. வை உறுதிப்படுத்துகிற அதே நேரத்தில் தமிழ்மொழி, தமிழினம், தமிழ்நாடு என்ற மூன்று பெருமிதங்களையும் துறக்க விரும்பாதவர் அவர் என்பதையும் உரைத்தாக வேண்டும். அந்த உணர்ச்சிகள் அவரின் அந்த ஐந்து கடித இலக்கிய நூல்களிலும் தலைசிறந்து விளங்குகின்றன. குடும்பமாக வாழ்ந்து சமுதாயச்சிக்கல்களைக் கூறுபோட்டுக் காணும் ஆற்றலாளர்கள் அவர்கள். பெயர்கள்-தான் கற்பனையே தவிர அவர்கள் பேசுவன கற்பனை அல்ல என உணரவைக்கின்றார். ஐந்து நூல்களிலும் மு. வ. எழுதியிருக்-கின்ற முன்னுரைகளில் அந்த அந்த நூலின் திறவுகோலை வைத்-திருக்கின்றார். கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள உதவும் கருவியாக விளங்கும் கடிதங்களை வைத்து நூலாகப் புனைந்த கவின்மிகு முயற்சி போற்றத்தகுந்தது. கடிதங்கள் தந்த மாந்தர்கள் பண்பட்ட சிறந்த மக்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்களின் சிந்தனை தம் அளவில் நின்று குறுகிப்போகாமல் மக்கள், நாடு, மொழி என வளர்ந்து பரவுவது நம்மைப் பின்பற்றத் தூண்டுகிறது. மு. வ. வின் மடல் மாந்தர்களின் உணர்ச்சி புதியதொரு சமுதாயத்தைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் காண விழைவதால் பெரிதும் முரண்பட்டு நிற்பதற்கு இடமில்லை. எழுச்சி நமக்குத் தேவை என்பதால் மு. வ. வின் கடித நூல்களைப் பொதுப் பார்வையில் நோக்காமல் படைக்கப்பட்ட மாந்தர் அடிப்படையில் காண நேர்ந்தது."

டாக்டர் மு.வ. வின் கடித இலக்கியங்கள்

கட்டுரையாளர் : டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

இக்கட்டுரை, மலேயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் விடுமுறைக் கால ஆசிரியப் பயிற்சி வகுப்புமலரான ஆசிரியதீபம் இதழில் (இதழ் நான்கு) 1974-1975 இல் (பக். 24-36) இடம் பெற்றுள்ளது.*

''அனைவர்க்கும் இயல்பிலேயே ஆர்வமும் ஈடுபாடும் நிறைந்துள்ள கடிதப் பாங்கில் அமைந்து நிகழ்கால வாழ்வியல் உண்மைகளை உணர்த்தும் கட்டுரைகளாகவே டாக்டர் மு.வ.வின் கடித இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. அறிவுடன் சிந்தனையும், அதற்கு மேலாகச் சான்றாண்மையும், சமுதாயத்திடம் ஒரு பரி-வுணர்ச்சியும் இருப்பதாலேயே டாக்டர் மு.வ. கருத்தை அஞ்சாமையுடன் தெளிவாக அறுதியிட்டுக் கூற முடிகிறது. அவவாறு கூறுவதாலேயே பிற வாழ்வியல் நூல்களிலிருந்து இவை தனித்து நிற்கின்றன. நான்கு நூல்களும் நிகழ்கால ஆராய்ச்சி யின் அடிப்படையில்தான் அமைந்துள்ளன. காணும் உலகத்தின் இயல்புகளை ஆராய்தலும், அதன் காரணங்களைத் தெளிதலும் ஒரு பாதிதான். அக்காரணங்களைக் களைவதற்கான வழிகளைக் கண்டு, தான் காணவிழையும் உலகத்தையும் படைத்துக்காட்டும் போதே ஒரு சிந்தனையாளனின் பணி முழுமையடைகிறது. இவ் வகையில் டாக்டர் மு.வ. காணவிழையும் உலகத்தில் கவலைகள் குறைவு: நிறைவுகள் மிகுதி. மனிதரிடையே சாதி முதலிய-வற்றால் வேறுபாடுகள் நிலவா; சமத்துவம் நிலவும். சம-வாய்ப்புகள் காணப்படும். சமுதாயம் திருந்தினால் அரசாங்கம் தானே திருந்தி விடும் என்பது அவர் கருத்து. அதனால்தான் அரசாங்கம் பற்றி அதிகம் பேசாமல் சமுதாயத்தைப்பற்றியே இந்நூலில் அவர் அதிகம் பேசுகிறார். தாம் கூறும் கருத்துக்கள்

---

* டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் அவர்களின் மு.வ. வின் இலக்கியங்கள் நூலில் (பக். 85 - 111) இடம் பெற்றது.

நிறைவேற முடியாத இலட்சியங்களல்ல என்பதை வாசகர்களுக்-காகக் காட்டுவதற்காக இந்நூல்களில் அவர் அடிக்கடி காந்தி-யடிகளின் வாழ்க்கையையும் கருத்துக்களையும் காட்டிச் செல்கிறார். டாக்டர் மு.வ. வின் நூல்களை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இந்த கடித இலக்கியங்கள் மற்ற எல்லா நூல்களுக்கும் அடித்தளம் போல் அமைந்துள்ள உண்மையை நன்கு உணர முடியும்.''

டாக்டர் மு. வ. வின் கடித இலக்கியம்

கட்டுரையாளர் : மா. நவநீதகிருட்டிணன்

இக்கட்டுரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை வெளியீடான வையை-மலர் மூன்று நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன் டாக்டர் தே. ஆண்டியப்பன்.

''நேரில் கண்ட சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள குறைகளைத் திருத்தியமைக்க, தன் கருத்துக்களைக்கூற ஏனைய வடிவங்களைக் காட்டிலும் கடிதவடிவம் மு.வ. வின் மனத்தைக் கவர்ந்திருக்க-லாம். புதினம் போன்ற வடிவங்கள், ஆசிரியர் தனது கருத்தை நேரடியாக எடுத்துக்கூற இடமளிக்காததும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். எல்லாக் கடிதங்களிலும் காந்தியடிகளின் அறிவுரையினை அதிகமாக எடுத்தாள்கிறார். வாழவழி நாடு-கின்றவர்கள், விதிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; விலக்கு-களை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பது ஆசிரியர் கொள்கை-தமிழர்கள் குறை களைந்து நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென்பதில் பெரிதும் அக்கறை காட்டியுள்ளார். சமுதாயம் சீர்படுவதற்கு முன்னோரின் நெறிமுறைகள் முறையாகத் தேவைப்படுகின்றன என்பதை ஆசிரியர் முதன்மையாகக் கருதியதால் அவர்களின் கொள்கைகள், அறிவுரை போன்றவை பல இடங்களில் வரு-கின்றன. கொள்கைகள் சமுதாயத்தில் பிடிப்பின்மைக்குக் காரணமான குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அக்குறைகளைக் களைந்-

தால் கொள்கைகளில் பிடிப்பு ஏற்படும் என்பதில் ஒரு முறையைக் காட்டுகின்றார். அவருடைய அநுபவத்தைவிட, அதனால் பெற்ற உணர்வையே பிறர் அநுபவிக்கவேண்டும் என்ற காரணம்தான் இலங்கைப் பயணத்தைக் கடித வாயிலாக எழுதத் தூண்டியிருக்க வேண்டும்.''

மு. வ. வின் கட்டுரைகள் பற்றிய ஆய்வு

தற்காலத்தமிழ் இலக்கியம்

டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

விற்பனை உரிமை : தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை-5.

முதற்பதிப்பு : 1973

விலை : ரூ. 4.50 பக்கங்கள் : 240

இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியான நூல்உலகம் என்பதில் டாக்டர் மு.வ. வின் 'உலகப்பேரேடு' பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரை பக்கம் 212 முதல் 219 முடிய இடம் பெற்றுள்ளது.

''இந்த நூற்றுண்டில் தமிழ் தந்த சிந்தனையாளர்களிலும் அறிஞர்களிலும் டாக்டர் மு. வ. சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். உலகத்திடமிருந்து பெற்றதை விடப் பல மடங்கு உலகிற்குக் கொடுத்த புத்தர், காந்தியடிகள், திருவள்ளுவர், ஷேக்ஸ்பியர் ஆகியோரின் பெயர்களே வரவு செலவுக்கணக்குப் பார்க்கும் உலகப்பேரேட்டில் சிறப்பாகப் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்தும் கட்டுரை 'உலகப்பேரேடு'. தனிமனித ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் கூட இக் கட்சி ஆட்சிமுறை எவ்வாறு சிதைத்து விடுகின்றது என்பதையும் இக்கட்டுரைகள் விளக்கி நிற்கின்றன. நாகரிகமும் அறிவியல் முன்னேற்றமும் எவ்வளவு வேடிக்கையான பொய்களை வளர்த்துவிட்டன என்பதைப் பல கட்டுரைகளில் மிக அழகாக விளக்கப்பட்டிருக்-

கின்றன. இந்தக் கட்டுரைகளில் இவர் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் ஆழமான சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடுகளாக இருந்தாலும், அவற்றை எளிமையாகவும், தெளிவாகவும், இனிமையாகவும், சுவையாகவும் இவர் விளக்கும் முறையே அவற்றிற்குக் கலைத் தன்மையைச் சேர்த்து விடுகின்றன. கொண்டதை விடப்பல மடங்கு அதிகம் கொடுத்தவர்களுடைய பெயர்களுடன் உலகப்-பேரேடு இவருடைய பெயரையும் பதிந்துகொள்ளும்.''

மு.வ. வின் குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வு

குழந்தை இலக்கியப் பரிசு

கட்டுரையாளர்: பு. பா. இராசராசேசுவரி

இக்கட்டுரை, பேராசிரியர் மு.வ. — அ. மு. ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலில் (பக். 75-94) இடம் பெற்றுள்ளது.

''அமைதி, எளிமை, இனிமை ஆகிய பண்புகளின் உறைவிடமாகிய டாக்டர் மு.வ. அவர்களின் நல்ல குடும்ப வாழ்க்கையும் பண்பட்ட சமுதாயமும் உருவாக வேண்டும் என்ற விழுமிய நோக்கம் அவருடைய படைப்புக்களில் ஆணிவேராக அமைந்-துள்ளதைக் காணலாம். உளநிலைப்பகுப்பாய்வும், எண்ண உறைவுகளின் விளைவினை ஆராய்ந்து, மனக்கோட்டம் தீர்க்கும் அறிவுரைகள் அவர்தம் நூலில் செறிந்திருப்பதனை அறியலாம். நாகரிக உலகில் வளரும் நம் குழந்தைகளின் மொழியில் நாகரிகம் வேண்டும் என்ற ஆசிரியரின் நல் நோக்கம் நமக்குத் தெற்றெனவிளங்குகின்றது. 'எழுத்தின் கதை', 'சொல்லின் கதை' போன்ற நூல்களின் ஆசிரியர் மு.வ. அவர்கள் மிகச் சிறந்த மாணவராக இருந்து, மிக முதிர்ந்த ஆசிரியராக இருப்பதைக் காணலாம். இளஞ்செடி போன்ற குழந்தையை உருவாக்கும் பெற்றோருக்கு ஒப்பற்ற பரிசாகச் சிறுவர்களும் படித்து ரசிக்கும்படி கதை போலச் சிறுசிறு நிகழ்ச்சிகளைக் கூறி, அவற்றின் ஊடே அரிய பெரிய கருத்துக்களைப் பெய்து நவில் தொறும் நலம் பல பயக்கும்

இந்நூல் குழந்தை மனவியலை (child Psychology) அடிப்படையாகக் கொண்டது எனில் மிகையாகாது. நோய்நாடி, நோய் முதல் நாடும் மருத்துவர்போல, சமூகத்தில் மிருகத்தன்மையைப் போக்க, மிருகத்தன்மை வளர்வதைத் தடுக்க மிகச் சிறந்த மருந்தைக் கொடுக்கிறார்.''

மு.வ. வின் சிந்தனைகள் பற்றிய ஆய்வு

டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் வாழ்வியல் எண்ணங்கள்

கட்டுரையாளர் : ஔவை நடராசன்

இக்கட்டுரை, பேராசிரியர் மு.வ.–அ.மு.ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலில் (பக். 33-39) இடம்பெற்றுள்ளது.

''தம்முடன் மாறுபட்ட கருத்தினரைப் பகைக்காமல், பழிக்காமல் கருத்து வேறுபாட்டினை மட்டும் கண்டு உணர்த்திய பேராசிரியர் டாக்டர் மு.வ. ஆவார். டாக்டர் மு.வ. வரலாற்றுத் துறையில் ஆர்வம் காட்டினாரில்லை. நினைந்து உணர்ந்து நெகிழும் இலக்கியமனம் உடையார்க்குக் கால ஆராய்ச்சியும், கல்வெட்டு மருட்சியும் கலந்த வரலாற்றுத்துறை விருப்பம் தராது போனதில் வியப்பில்லை. டாக்டர் மு.வ. வின் புரட்சி எண்ணங்களும் புதிய கொள்கைகளும் சிறப்பாகப் பூத்து மலரும் நூல்கள் அவரது கடிதநூல்களே. தன்னலமற்ற பொதுவாழ்க்கையை வற்புறுத்துவது இவருடைய நூல்களின் பிழிவான சாரமாகும். பொதுவுடைமைச் சமுதாயம், குடியாட்சி, தேர்தல் முதலிய அரசியல் விளக்கங்களை அறிந்தும் ஆய்ந்தும் எழுதிய தமிழ் முதல்வர் டாக்டர் மு.வ. தான். திரு. வி.க. வின் அரசியல் நூல்களுக்குப்பின் புலவர் உலகில் அரசியல் கருத்துக்களைப்பரக்க எழுதியவராக டாக்டர் மு.வ. மட்டுமே அமைவார். வாழ்க்கையிலிருந்து இலக்கியத்தை எடுத்து வடித்த வாழ்க்கைக் கலைஞராக வாழும் பேராசிரியர் டாக்டர் மு.வ. என்று எதிர்கால உலகிற்குச் சுட்டிக் காட்டலாம்.''

டாக்டர் மு. வ. அவர்களின் மொழிநூல் தொண்டு

கட்டுரையாளர் : ரா. சீனிவாசன்

இக்கட்டுரை, பேராசிரியர் மு. வ. - அ. மு. ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலில் (பக். 9-15) இடம் பெற்றது. சென்னை, பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ் முதுகலை பழைய மாணவர் மன்றம் 4-3-1973 நடத்திய டாக்டர் மு.வ. கருத்தரங்கில் படிக்கப்பெற்றுப் பின்னர் அம்மன்ற வெளியீடாக 1974 ல் வெளி வந்தது.

"டாக்டர் மு.வ. அவர்கள் எந்தக்கலையையும் விட்டார் என்று சொல்ல முடியாதபடி அனைத்தையும் தொட்டு அரியநூல்களைப் படைத்துத்தந்தார். அவர் எழுத்து, கற்ற ஒருசிலரை மட்டும் நினைத்து எழுதப்படுவது அன்று. அவர் நடை மிக எளிய நடை, தெளிவான நடை. சொல்லுவதை முறைபடக்கூறும் திறம் வாய்ந்தது. எளிய தூய நடையைக் கண்டால் இது மு.வ. வின் நடைபோல் இருக்கிறது என்று பாராட்டத்தக்க வகையில் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துவிட்டது. பேராசிரியர் தமிழ் மொழியின் அமைப்பையும் நுட்பதிட்பங்களையும் நன்கு அறிந்தவர். அவர் எழுதும் எழுத்து மொழியின் சிக்கல்களை நன்கு அறியச் செய்தது. தமிழ் மொழியை அவர் எடுத்து ஆண்டது போல் வேறு எவரும் எடுத்து ஆண்டிருக்கமுடியாது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பயின்ற அவர் தூய அழகிய செந்தமிழ்நடையை உருவாக்கி எளிமைப்படுத்தி அனைவரும் படிக்கத்தக்க நடையைப் படைத்துத்தந்துள்ளார். அதுவே அவர் மொழியியலுக்குச் செய்த அரிய தொண்டாகும்."

மு.வ. வின் திறனாய்வுத்திறன்

கட்டுரையாளர்: ம. ரா. போ. குருசாமி

இக்கட்டுரை, பேராசிரியர் மு. வ.—அ. மு. ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலில் (பக். 16 – 32) இடம் பெற்றுள்ளது.

"கலைஞர்க்கு இயல்பில் ஏற்படக்கூடிய உணர்ச்சித் துடிப்புகளுக்கு இரையாகாமல், அறம் என்னும் பேருணர்வால் தம்மைக் காத்துக் கொண்டவர் இளங்கோவடிகள். மு.வ. அவர்களும் இளங்கோவடிகள் போல விதிவிலக்கான கலைஞராவார். சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயர் பத்தினித் தெய்வத்தின் திருவடிச் சிலம்பால் அமைந்தது. அந்தச் சிலம்பு, நூலிலே எங்கெங்கே எவ்வெவ்வாறு தோற்றம் அளிக்கிறது என்பது மு.வ. தொகுத்துக் காட்டுகிறார். இந்தத் தொகுப்பு வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமே பலர்க்குத் தோன்றாது. சிலம்பினை மூன்று வகையில் மு.வ. இங்கே சுட்டுகிறார். புகாரில் அது 'சிறு' அணிகலனாக உள்ளது; மதுரையில் அது 'பெரும்' பொருளாக விளங்கிற்று; வஞ்சியில் அதுவே 'வழிபாட்டு அறிகுறி'யாக இயங்கிற்று. இந்த மூன்று நிலையிலே காப்பிய நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமன்றிக் கண்ணகி-யின் பண்போவிய வளர்ச்சியும் அணிவகுத்து நிற்கின்றது. நிகழ்ச்சிநிரலையும் பாத்திர வளர்ச்சியினையும் மு.வ. வின் விளக்-கத்தால் உணர முடிகின்றது. தொடுத்துக் கொடுத்தது அருமை; அத்தொகுப்பினூடு காப்பியச் செய்தியினைச் செறிவுறப் புலப் படுத்திச் 'சிலப்பதிகாரம்' என்ற பெயர்ப் பொருத்தத்தினை நிறுவிககாட்டியது அருமையினும் அருமை. பொருண்மை சுட்டும் (interpretative) திறனாய்வுக்கு இது நல்ல சான்று. திறனாய்வின் இயல்பும் நோக்கமும் இன்னவை என்பதை மனங்கொள்ளவும், மு.வ. வின் திறனாய்வுத் திறத்தினைப் புரிந்து கொள்ளவும் கலை பற்றி மு.வ.அவர்களே தந்துள்ள கருத்தினைக் காண்பது நல்லது. கலை உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி உயிராக்கம் தரவல்லது. கலை-யாலும் திறனாய்வாலும் மு. வ. உள்ளம் பண்பட்டு உயிராக்கம் பெற்றவர்."

நான் கண்ட மு. வ.

மின்னூர் சீனிவாசன்

வெளியீடு : மின்னூர் வெளியீடு

வி.உரிமை : பாரி நிலையம், சென்னை.

முதற்பதிப்பு : அக்டோபர், 1974

விலை : ரூ. 1.00 பக்கங்கள் : 31

ஆசிரியரின் முகப்பு உரை :

"டாக்டர் மு.வ. வின் நினைவுகளைப் போற்றுவது இந்நூல். மு. வ. பற்றிய என் நினைவுகள், கருத்தார்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பல எனினும் சுருங்கிய அளவில் அவற்றைக் குறித்துள்ளேன். 'ஒன்றை இழந்துதான் ஒன்றைப் பெறவேண்டும், இது இயற்கையின் சட்டம்' என்பார் மு. வ. ஆனால் மு. வ. வை இழந்தபின் பெறுதற்கு என்ன உண்டு என மனம் மருள்கின்றது. ..."

மு. வ. அவர்களிடம் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பயின்ற காலந்தொட்டு உள்ள பல நிகழ்ச்சிகளை ஆசிரியர் நினைவு கூர்கிறார்.

யான் கண்ட மு.வ.

இரா. மோகன்

விற்பனை உரிமை : சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை.

முதற்பதிப்பு : 1975

விலை : ரூ. 10.00 பக்கங்கள் : 203

மு.வ. வின் வாழ்க்கை பற்றியும் அவர்தம் படைப்பிலக்கியங்கள் பற்றியும், நூலாசிரியருக்கும் மு.வ. விற்கும் இடை-

யிலான தொடர்பு பற்றியும் அமைந்த கட்டுரைகள் ஏழும் மு.வ. வின் கடிதங்கள், மு.வ. வின் மணிமொழிகள் சிலவும் அமைந்த நூல் இது.

வியத்தகு வாழ்வு, வாழ்க்கைக் கலைஞர், சமுதாய மருத்துவர், நடுநிலையான ஆராய்ச்சியாளர், உவமைக் கவிஞர், யான் கண்ட மு.வ., சில நினைவுச் சித்திரங்கள், அன்புள்ள மு.வ. வுக்கு, மு.வ. சில மணிமொழிகளில் என்ற பகுப்பில் நூல் அமைந்துள்ளது.

"கலை வாழ்க்கைக்காகவே என்ற உயர்ந்த நோக்கம் கொண்டவர் மு.வ. கலையினும் வாழ்க்கை பெரிது, கலை எல்லாம் வாழ்க்கையின் நன்மைக்குத்தான் என்ற துணிவும் தெளிவும் பெற்றவர் அவர்."

"பரந்த நோக்கும் தாய்மனமும் கொண்டு சமுதாயத்தை வளர்த்துக் காப்பாற்றும் கடமையை மேற்கொள்ள விரைகின்றது அவர் நெஞ்சம்."

"தமிழ்ப்புனைகதை உலகில் உவமைகளை நிரம்பப் பயன்படுத்தி எழுதியவர் மு.வ. என்று கூறலாம். அவர் வேண்டுமென்றே வலிய முயன்று தேடி உவமைகளைத் தம் எழுத்துக்களில் அமைப்பதில்லை; சிறந்த உவமைகள்-புதுப்புது உவமைகள் தாமே இயல்பாக வந்து அவருடைய எழுத்துக்களில் அமைவதுண்டு."

டாக்டர் மு. வ.

டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

முதற்பதிப்பு: 1975

வி. உரிமை : தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை-5.

விலை: ரூ. 3-00 பக்கங்கள்: 100

ஆசிரியரின் முன்னுரை:

"டாக்டர் மு. வ. வின் வாழ்க்கை ஒரு பயன்மரம். அதுவும் உள்ளூரில் பழுத்த பயன்மரம் ...... பல ஆண்டுகள் அவருடன்

நெருங்கியிருந்த மாணவன் என்ற முறையில் அவருடைய வாழ்க்கைச் சிறப்புக்களையும் பிற சிறப்புக்களையும் இச்சிறுநூலில் ஓரளவு காட்ட முயன்றுள்ளேன். டாக்டர் மு. வ. வை உணர விரும்புவார்க்கு அவ்வகையில் இச்சிறுநூலும் துணை செய்யும்.''

ஊருணி[1], ஒருகாலகட்டம் முடிகிறது[2], சிலநினைவுகள், கடிதங்களில் டாக்டர் மு. வ., படைப்பிலக்கியங்கள்[3], ஆண்-பெண், இறைநெறி, தலைமகன், இனியொரு விதிசெய்வோம் என்று ஒன்பது இயல்களாக நூல் உள்ளது.

''டாக்டர் மு. வ. விடம் நான் பழகத் தொடங்கியது முதல், ஒவ்வொருமுறை அவரைச் சந்தித்தபோதும் அவர் என் மனத்தில் ஒரு படி உயரவே செய்தார். 'இவரால் எப்படி இப்படி இருக்க முடிகிறது' என்ற மலைப்புத்தான் என்னுடைய மனத்தில் ஒவ்வொரு முறையும் தோன்றும்.

வாழ்க்கையில் அவர் எழுதிய கடிதங்கள் சுருக்கமானவை. தெளிவானவை. கடிதங்களின் காணப்படும் ஒவ்வொரு சொல்லும் பொருள் நிரம்பியதாக இருக்கும். ஓயாது உழைக்கும் இயல்பினராயினும் தவறுமல் தமக்குவரும் கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதிவிடுவார்.

மு. வ. வினுடைய இறைநெறி புறத்தோற்றத்திற்கும் சடங்கு முறைகளுக்கும் ஆட்பட்ட தொன்றன்று; கடவுள் நெறியை உள்ளபடி உணர்ந்து அதற்கேற்ப உணர்ந்து வாழ்வதே அது.''

---

1. ஊருணி — டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் — தமிழ்நேசன் — 20.9.'74
2. ஒருகாலகட்டம் முடிகிறது - ,, — தமிழ் ஒளி — 1973-1974
3. படைப்பிலக்கியங்கள் - ,, — ஆசிரியதீபம் — 1972-'73

இவற்றில் முதலிரு கட்டுரைகளை மு. வ. நினைவு மலர் நூலில் காணலாம்.

மூன்றும் கட்டுரையை இந்நூலில் ப. 281 இல் காண்க.

தமிழ் நாட்டின் தவப்பேரறிஞர் மு. வ.

கட்டுரையாளர் : செ. கணேசலிங்கன்

'வீரகேசரி' என்னும் இலங்கை இதழில் வெளிவந்த கட்டுரையை மலேயா நாளிதழான தமிழ்முரசு 8-4-1962 இல் வெளியிட்டது.

குறிப்பு : 3-4-1962 அன்று டாக்டர் மு.வ. அவர்களுக்கு ஐம்பது வயது நிறைவு பெற்றதை ஒட்டி, இலங்கை எழுத்தாளரும் மு.வ.வின் நீண்ட காலக் குடும்ப நண்பருமான செ. கணேசலிங்கன் கட்டுரை எழுதினார்.

"மு.வ. நுழையாத துறையில்லை. இலக்கியம், ஆராய்ச்சி, மொழியியல், நாடகம், நாவல், சிறுகதைகள், கடிதங்கள், வரலாறுகள், அரசியல், சமுதாயம் ஆகிய துறைகளிலெல்லாம் எழுதினார். 'உன் எழுத்தும் கருத்தும் தமிழ்நாட்டைக் கவரும். எழுத்தாளனாக நீ வாழ வேண்டும்; வளர வேண்டும். அதற்கு உன் நூல்களின் உரிமையை நீயே காப்பாற்றிக் கொள்' இவ்வாறு திரு. வி. க. அறிவுரை கூறினார். இதனாலேயே தமிழ் எழுதி எழுதி தம் வாழ்க்கையையும் சீர்ப்படுத்திக் கொண்ட ஒரு சில எழுத்தாளரின் முன்வரிசையில் மு.வ. நிற்கிறார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பதவியை ஏற்க மு.வ. விரும்பியதில்லை. பலர் வற்புறுத்தியும் மு.வ. மறுத்து வந்தார். இறுதியில் திரு. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் மரணப்படுக்கையில் இருந்து கொண்டே, 'நீங்கள் இப்பதவியை ஏற்றுக் கொள்வதாக வாக்குறுதி தந்தால்தான் என் உயிர் நிம்மதியாகப் பிரியும்' என்று அழுது வேண்டினாராம். அதை மறுக்க இயலாத சூழ்நிலையிலேயே இப்பதவிக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பினார் மு.வ. அவரின் துணைவியார் இராதா அம்மையார் மு.வ. வின் தூர உறவினர். 'அவரின் நூல்களைப்படித்தே கல்வி அறிவு பெற்றேன்' என்று அம்மையார் பெருமையோடு கூறிக் கொள்வார். திரு. வி. க. வின் மறைவின் பின் அவரின் நினைவால் சென்னை ஷெனாய் நகரில் கட்டிய பள்ளிக்காக மு.வ. அதிகமாக

உழைக்கிறார். எளிய உணவையே மு.வ. உண்பார். காய்கறி-களில் அதிகம் சுவையை விரும்புவார். காலையில் கூட காப்பி அருந்தும் பழக்கமே இல்லை. அதிகாலையில் எழுந்து வீட்டின் பின்புறத் தோட்டத்தில் ஏதாவது வேலை செய்வார். மூளைக்கு மட்டுமல்ல, உடலுக்கும் உழைப்புத் தர வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை உள்ளவர். சில வேளைகளில் இரவு ஒரு மணி வரை உழைப்பார். நீண்ட எழுத்து வேலைகளை விடுமுறையின்-போதே செய்கிறார். ஒருநாவல் எழுதி முடிந்ததும் என் எடை-யில் பத்துப் பவுண்டு கூட சில வேளை குறைந்து விடுகிறது என்று கூறுகிறார். எழுத்திலும் பார்க்க உரையாடும் போது அவரது உயர்ந்த புரட்சிக் கருத்துக்களைக் கேட்கலாம்.''

பண்பு நலன்

டாக்டர் மு. வ. அவர்களின் தனிமனிதப் பண்புகள்

கட்டுரையாளர் : கா. அ. ச. ரகுநாயகன்

இக்கட்டுரை, பேராசிரியர் மு. வ. — அ. மு. ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலில் (பக். 46 - 61) இடம்பெற்றுள்ளது.

''மு. வ. அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு கைம்மாறு கரு-தாத் தொண்டு. வாழ்க்கையில் மிகமிகச் சோதனையான சூழ்-நிலையிலும் உறுதியாக நின்று, அறிவின் துணை கொண்டு ஆய்ந்து செயல்படுவது அவர் வழக்கம். மனிதன் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு வாழ்கின்ற அளவுக்கு மருந்தும் தேவையில்லை என்பதனை உணர்ந்தவர். மாணவர்களின் நிலையை மனத்தில் கொண்டு அதற்கு ஏற்ப, அவர் மனத்தில் கொள்ளுமாறு சொல்-லும் ஆற்றலுடையவர். மு. வ. அவர்கள் பழங்காலத்துக் குரு-குல ஆசிரியர்களைப் போலத் தம் மாணவர்களிடத்து பேரன்பு கொண்டவர். மாணவர்களின் வளர்ச்சியைத் தம் வளர்ச்சி

போல எண்ணி மகிழ்வார். மு. வ. அவர்கள் காலத்தைப் பொன்னாகப் போற்றுபவர். உழைப்பு ஒன்றே தம்மை உயர்த்தும் என்று மு. வ. அவர்கள் தம் சிறுவயது முதலே உறுதி பூண்டிருந்தார்.''

டாக்டர் மு.வ. அவர்களின் பேராசிரியத்திறம்

கட்டுரையாளர் : சி. வேங்கடசாமி

இக்கட்டுரை, பேராசிரியர் மு.வ. - அ.மு.ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலில் (பக். 40 - 45) இடம்பெற்றுள்ளது.

''நம் அனைவரின் பேரன்பிற்குரிய டாக்டர் மு.வ. அவர்கள் எங்கள் வகுப்பிற்கு வந்தபோது, கடுமையான சிற்றிலக்கியங்களையும் இலக்கண நூல்களையும் எளிமையோடு இனிமையுடன் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். அந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்த்தால் உள்ளம் பூரிக்கிறது. டாக்டர் மு.வ. அவர்கள், அப்போது எங்களுக்கு, வகுப்பில் 'திருக்குறள்' பாடம் நடத்தியவிதமே தனி அழகுடையது. வகுப்பு முழுவதும் கருத்துப் பரிமாற்றமாகவே அமைந்துவிடும். இதற்கு, அடிப்படையான காரணம் மாணவர்களாகிய நாங்கள் கேள்விகள் கேட்க, அவர் அதிகம் வாய்ப்பளித்ததேயாகும். 'கருத்துக்களை எல்லாம் ஆசிரியர் அடுக்கிக்கொண்டு செல்லும் சொற்பொழிவு முறையைவிட,மாணவர்களின் கேள்விகளுக்கு விளக்கம் தருவது பெரும்பயன் அளிக்கும்' என்ற கொள்கையை அவர் உறுதியாக நம்பினார். மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து போற்றிய அவருடைய பெருந்தன்மையும் உளப்பாங்கும், மாணவர் அனைவரையும் கவர்ந்தன. அதேநேரத்தில், தமக்கே உரிய சால்பு நெறியையும் உயர்ந்த குறிக்கோள்களையும் வற்புறுத்த அவர் தவறவே மாட்டார். மாணவர்களோடு அவர்கள் உறவு கொண்டமை வகுப்பறைகளில் மட்டுமன்று. மாணவர்கள் வாழும் சூழ்நிலையை அறிந்துகொள்ள அவர் அன்புடன் முயல்வார்.''

Dr. Mu. Va.*

Editors: **S.V. Subramanian**

A.A. Manavalan

Publisher : உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
International Institute of Tamil Studies, Madras-20.

First Edition: 1975

Pages: 288

It contains Twenty articles on Dr. Mu. Va. and his various works and one bibliography of Dr. Mu. Va's works.

1. The Life of Dr. Mu. Va.[1]

Dr. C. Balasubramanian

"He would tell even complex and obscure matters in a simple and attractive manner. In short, simplicity, gracefulness and service were his special qualities. He hated luxury and found solace and happiness only in a humble life and solitude."

2. Dr. Mu. Va. A Professor

Prof. M.R.P. Guruswami

"Through coming into contact with teachers like Mu.Va., we, his pupils have learnt not only the depth of Tamil language

---

1 Translated from Tamil by *Thiru G. John Samuel*

* I am thankful to the editors—*Dr. S.V. Subramanian & A.A. Manavalan* for their kind permission to give all the bibliographical datas about this book in this volume.

and literature, but also the higher values of life that go to make the inner personality; we have learnt more through his practice than his preaching. He was always soft but never finching in *his firmness;he was as soft as a flower and firm as a diamond*".

3. Dr. M. Varadarajan And Somerset Maugham As Novelists: A Sample Study

Dr. V. Sachithanandan

"This paper is a comparative and more specifically a congeneric study of aesthetic parallels between *Malarvili* and *Mrs. Craddock* in terms of plot, character, theme based on the similarity of an episode in the two novels - a married woman's passion for a boy. In his preface, Maugham says that for creating the characters of his novel, he took as his models persons whom he had known in real life. Mu. Va. was very fond of putting into his novels persons and places he had known in life."

4. Dr. Mu. Va. And His Novels

Dr. R. Dhandayudham

"As a novelist, he sympathises with society and always approaches the problems with sincerity of purpose and clarity of mind. Dr. Mu. Va. was a true, sound and sympathetic observer of life. In fact, his study of man in contemporary circumstances as against his general nature, seems to be his creative force and original contribution."

5. Female characters in Dr. Mu. Va's Novels

Selvi C. V. Geetha

"His characters are named after their nature. Dr. Mu. Va. has created social characters. He usesd his characters as models to improve the society. Dr. Mu. Va. throws light on the problems of women and gives suitable solution to solve them."

6. Male characters n Dr. Mu.Va's Novels

Thiru Deva Sangeetham

"Dr. Varadarajan depicts his characters with perfect impartiality and objectivity. The plots of Dr. Mu. Va's novels are very much influenced by the internal conflict of the principal characters. Dr. Mu. Va. who has written more number of 'novels of ideals' has employed didactic characters to convey his philosophy."

7. Dr. Mu. Va. - The Short Story Writer

Thiru G. John Samuel

"As a humanitarian he has a tragic - comic view of life as suggested earlier and this is apparent in the skilful way of blending pathos and humour in his tales. The Social ferment in Tamilnad especially in Madras city is the theme of most of his short stories."

8. Dr. Mu. Va. As a Letter Writer

Dr. V. Veerasami

"As a writer Mu. Va. copiously uses the child and mother image. Next to mother and child image, birds and animals occupy a prominent place in his letters. In all the five books of letters Valluvam and Gandhism are used by Mu. Va. as a Life Force to solve social, political and spritual problem of this country."

9. Dr. Mu. Va. As a Dramatist

Dr. R. Sreenivasan

"Dr. Mu. Va. did not try to entertain the readers by his plays. They are highly instructive and carry some messages. If he had written a full drama we could have had the opportunity of studying him as a dramatist, in its truest sense. But this plays are all One - Act plays only and highly intellectual."

10. Manifestation of Pathoas In Dr. Mu. Va's Plays

Dr. A. N. Perumal

"Dr. Mu. Va. has efficiently introduced the sentiment of pathos in his plays so as to consider its manifestation as an art conditioned by the rules of psychology and general human nature."

11. Dr. Mu. Va's Biographical Writings

Dr. Mrs. Saalini Ilanthiraian

"The biographical writings, Dr. Varadarajan has left behind—the ones we had analysed above — clearly show that he believed that a discussion on the greatness of these men will instil a thirst in the minds of the young for greater achievement in life."

12. Dr. Mu. Va. The Writer[1]

Akilon

"He did not, I honestly believe, write novels for minting money. Seeking inner pleasure in writing novels was his aim. But money came to him through his novels. He had created a calm, nonviolence revolution through love at the very bottom of the human minds."

13. Style of Dr. Mu Va.

Dr Pon. Kothandaraman

"Mu. Va. has always preferred native Tamil words in his works. His style has the essential qualities such as simplicity, clarity, brevity and readability. Hence Mu. Vavian style can unquestionably be considered best representative of the 20th century prose."

---

1. Translated from Kalaimagal, Nov. 1974 by Dr. V. Veerasami

14. Dr. Mu. Va. A Few Reminiscences

Thiru M. Navaneethakrishnan

"Like the banyan tree he sheltered all who came to him for help. He was a Gandhian in thought and action. He never wanted, to share his suffering with others."

15. Dr. Mu. Va. As a Humanitarian

Dr. S. Balachandran

"Since Dr. Mu. Va, was having a powerfully strong humanitarian attitude, his writings expressing his quest for the human welfare, assume an equally powerful dynamic quality. Dr. Mu. Va. also gives his idea of how the human society should be cleansed of all the parochial and petty difference of caste and creed, colour and race."

16. Dr. Mu. Va. As An Essayist

Selvi Annie Thomas

"All the available long essays are on politics and are given togother in one collection, viz., Aramum Araciyalum. A strong criticism or a caution is quite common at the end of the articles. In total, we may say that the language handled is simple clear and effective."

17. Revolvtionary Ideas of Dr. Mu. Va.

Dr. Maa. Selvarasan

" Mu. Va., the literary master wanted to see real total change in the social, economical and political structure of the

society. In every problem Mu. Va. wanted to see progressive thoughts. His knowledge was so deep and penetrating that he analysed the problems at their depth.'

18. Dr. Mu. Va. As A writer of prefaces

Thiru K. D. Thirunavukkarasu

"Dr. Mu. Va. elucidates the tradition with great care and consideration. His sympathetic approach and the kind encouragement to the writers of Tamil have induced them to place him on a high pedestal in their hearts."

19. Dr. Mu. Va. As A Literary Critic

Thiru A. A. Manavalan

"Dr. Mu. Va. does not simply describe or appreciate their beauty, but relates their message and import to the present day life and shows how these work can healthily influence our aims and ways of life. Nobility of character and action is the touchstone used by Mu. va. in his consideration of Art, Literature and Literary criticism."

20. A Blessed Soul

Thiru G. Rajavelu

"Mu. Va. was a keen Observer of nature and his sense of observation is rather something striking and unique. He was deeply religious and spiritual but never Ostensible. He was humble but firm. He was soft but strict."

21. Dr. Mu. Va's Works-Bibliography

Thiru R. Muthukumaraswamy

The Novelist of the city of Madras

Paper by : **Xavier S. Thani Nayagam**

This article is from page 1 to 18 in Tamil culture, *Volume X-No-2 of April-June 1963.*

"Professor Varadharasan who combines a chair of Tamil with creative writer is the novelist for the novel's sake whose writing is not determined by the serialised publication or by prospective Scenario. His books are the honest reflection of his vision and philosophy of life, and the result of his concept by the novel as a literary genre and a work of art. Varadharasan is eminently the novelist of the city of Madras. He describes the familiar landmarks of Madras. The novelist himself seems to be on the side of the idealist but modifies his *extreme idealism with experience and common* sense. The topics which the characters discuss are social problems with which the novelist is familiar. Of Varadharasan's mastery of Tamil prose, there can be no two opinions. The long final letter of temporary adieu in Karittundu is a model of modern Tamil style, born of the richest and humanist traditions of Tamil beauty, ever ancient and ever new."

Women in Dr. Varadarajan's Novels

Article by : **Devasangeetham**

This article was published in the collection of papers presented in the All India University Tamil Teachers' Seventh conference at Nagercoil in 1975 volume I (pp. 258 - 261).

" The touchstone of a novelist's power is his handling of his female characters and Dr. Varadarajan is a specialist in the field. His male characters yield to his women, both in clarity

and intensity. Here I have classified the characters as follows: 1) His ideal women, 2) His Odious women, 3) Widows, 4) Spinsters and 5) Love torn maiden and deserted women. Dr. Varadarajan has skillfully portrayed the characters in such a way that they make the readers feel with them. In many of his novels Dr. Varadarajan has stressed the spinster's problems, both mental and physical and through his characters like Dr. Parameswari (Alli), Parvathi (Nenjil Oru Mul), Prof. Mangayarkarasi (Nenjil Oru Mul) suggests that it would be better for a woman to marry and live with a good husband. Though Dr. Varadarajan's portrayal of women includes all the types, his favourite ones are women of plain living and high thinking. Thus, though the variety of women is limited in his novel he has proved himself a successful 'heroine--maker', through the afore aid women characters, by his character sketching skill."

A History of Tamil Literature

T. P. Meenakshisundaran

Published by Annamalai University in 1965. When dealing with the *modern period*, prof. T. P. M. States about Dr. Mu. Va. 's novels in *pages 182 & 183.*

" Dr. M. Varadarajan, the professor of Tamil in the Madras University has given the dignity and respectability to novel writing even in the world of pandits who thought of this art as the hobby of those who failed to become pandits or scholars. His style is both simple and elegant, unlike the style of a majority of other novelists. His novels are successful and popular. He has a way his own reminding us of Montesquieu. The construction of the plot is loose. The digressions relating to the stylised character often occuring the novels with the

name Aṟavāli remind as the author himself or of Thiru-vi-ka, and moralisations though perfect in themselves do not become one with the novel. But they are the attractions of his novel. The author must be congratulated for introducing such problems but this attempt also proves the difficulty he feels in dealing with this kind of theme."

Indian Literature since Independence

K. R. Srinivasa Iyengar (editor)

Tamil – T. P. Meenakshisundaran

This book is published by Sahitya Akademi (New Delhi) in 1973.

While speaking about *novels*, Dr. T. P. M. deals with Dr. M. Varadarajan's Novels in page 303 & 304.

"Dr. M. Varadarajan who began writing before Independence was the first professor of Tamil to write a novel, which was till then looked upon as something non-literary. Thanks to his bold venture, other professors have followed him, creating a new school of novelists like K. Rajavelu, Poonkunran and others. Varadarajan's style is literary but simple and lucid, and he had used a few colloquial idioms. He has also made a few experiments in techniques such as (1) using an insipid diary for outlining the story, and (2) making the characters narrate portions of the stories. It is said that the stories often strain our credulity and that there is more of moralising, some characters having no other features except their views, which have nothing to do with the development of the story. The pure Tamil names of his characters made them so popular that today many children have been given these names in a limited circle – an influence shared by no other writer's. He describes the middle class."

குறிப்புகள்

நாவல் நாடகமாகிறது

டாக்டர் அல்லி*

(நாடகம்)

கதை: மு. வரதராசன்

நாடக அமைப்பு: டி. கே. கணபதி

வெளியீடு: பாரிநிலையம், சென்னை-1.

முதற்பதிப்பு: 1955

ஐந்தாம் பதிப்பு: 1973

விலை: ரூ. 3.00 பக்கங்கள்: 168

டி. கே. சண்முகம் அவர்களின் அணிந்துரை:

"நெல்லை அருணகிரி இசைக் கழகத்தார் இந்நாடகத்தை மேடையில் நடித்தனர். 'அல்லி' ஒரு நல்ல நாடகம். அல்லி நாடகம் அனுபவப் பேருண்மைகள் நிறைந்து கிடக்கும் அறிவுக் களஞ்சியம். நடிக்கவும் படிக்கவும் இலக்கியத்தில் இடம் பெறவும் தகுதி வாய்ந்த நாடகம் 'அல்லி'. ஆசிரியர் வரதராசனார் அவர்களின் கருத்திலே நாவலாக மலர்ந்து, அன்பர் கணபதி அவர்களின் கைவண்ணத்தால் நாடகமாக உருவான 'அல்லி' தமிழ்மக்களின் மனநோய்களை அகற்றும் மருந்தாக விளங்கும் என்பதற்கையமில்லை."

41 காட்சிகளாக நாடகம் அமைந்துள்ளது.

---

* டாக்டர் மு. வ. வின் 'அல்லி' நாவலை டி. கே. கணபதி அவர்கள் மேடை நாடகமாக்கித் தாமே பங்கேற்று நடிக்கவும் செய்தார்.

மு. வ. வின் நாவல்களில் நாடகமாக மலர்ந்தது இந்த நாவல்தான்.

கட்டுரை

சங்க இலக்கியத்தில் திருமணம்

'திருமணப் பூந்துணர்' என்ற பெயரில் 30-8-'54 அன்று திருமண அன்பளிப்பாக அளிக்கப்பட்டச் சிறுநூலில் மு. வ. வின் கட்டுரை[1] முதலாவதாக உள்ளது. (பக். 1-5)

"திருமணத்திற்கு அடிப்படையானது நம்பியும் நங்கையும் கொள்ளும் உள்ளத்து அன்பே. அந்த அன்பு மேன்மேலும் வளர்ந்து வேரூன்றுவதற்கு அவர்களின் இல்லறத் தொண்டு துணை செய்வதாகும். பழந்தமிழ்ப்பாட்டுகள் பலவற்றில் இல்லறம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயின் திருமணம் ஒரு சில இடங்களில் சுட்டிக் கூறப்படுகின்றதே அல்லாமல் விளக்கப் படுவதில்லை. உள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்தால், அக்காலத்திலேயே திருமணம் சிறந்த விழாப் போல் போற்றப் பட்டிருந்ததை அறியலாம். 'நெல்லும் மலரும் கலந்து சொரிந்து நீர் சொரிந்தபடியே மணமகளை வாழ்த்தினர். இதுவே வதுவை மணம் அல்லது திருமண நீராட்டு' என்பது. (மணம் என்பதே இவ்வாறு நீராட்டுதலைக் குறிப்பதாகும். மண்-மண்ணு என்பன நீராட்டுதலைக் குறிக்கும் சொற்கள்; மணம் என்பது நீராடல் ஆகும்.) ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட திருமணம் பற்றிய குறிப்புக்களைப் பழம்பாட்டுக்களால் அறிந்து, அக்கால வழக்கங்களில் பல இன்னும் நம்மிடையே உள்ளன என்பதை உணரும் போது, முன்னோருடன் நமக்கு உள்ள தொடர்பு நெருங்கிய உறவாகத் தோன்றி ஒரு புத்துணர்ச்சி பிறக்கிறது. திருமண நாளை வாழ்வில் ஒருதிருநாளாக - பொன்னாளாகப் போற்றும் நெஞ்சமும் இன்னும் உள்ளது."

---

1. இக்கட்டுரை பற்றிக் குறிப்பினைத் தந்து, சிறு நூலையும் அனுப்பி உதவியர் பேராசிரியர் ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்கள்.

இக்கட்டுரை எனக்குக் கிடைக்குமுன் நூலின் பெரும் பகுதி அச்சாகிவிட்டபடியால், இறுதியில் 'குறிப்புக்கள்' என்ற பகுதியில் இணைக்க நேரிட்டது.

பிறமொழிகளில் மு.வ.

Makers of Indian Literature

Ilango Adigal

மு.வ. அவர்கள் 'இளங்கோவடிகள்' பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதி சாகித்ய அகாதெமி வெளியிட்ட நூல். (இதன் விவரம் இந்நூலில் பக். 103, 104 உள்ளது).

இந்நூல் இந்தி, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ரூ. 2.50 விலையுள்ள நூலாக சாகித்ய அகாதெமியால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மு.வ. நாடகம் பற்றிய திறனாய்வு

பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வ. வின் நாடகங்கள்

கட்டுரையாளர் : டாக்டர். ந. சஞ்சீவி

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் 1974ல் வெளியிட்ட 'தமிழாய்வு —தொகுதி 3' ல் (பக். 5-31) உள்ளது. 18.8.'72 அன்று டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்கள் படித்த கட்டுரை இது.

"பேராசிரியர் நாடகங்கள் பற்றிய இவ்வாய்வை கதை, காட்சி அமைப்பு, பாத்திரப் படைப்பு, நடைநலம், கருத்துவளம், என்னும் ஐந்து தலைப்புக்களில் காணலாம். உரையாடலால் விளங்கும் பேருண்மை ஆசிரியருக்குத் தமிழ்ப் பண்பிலும் காந்திய நெறியிலும் இருக்கும் இணையான-இணையில்லா ஈடுபாடே ஆகும். தமிழ் மண்ணில் காலூன்றியே விண்ணிற்குப் பறக்கமுயல்கிறார். நாடகத்துக்கு ஏற்ற சொற்செட்டோடு ஆசிரியர் காட்சிகளை அறிமுகப் படுத்துவதன் வாயிலாகவும், தேவையான இடங்களில் பிறைவளைவுகளுக்குள் தக்க குறிப்புகள் தருவதன் வாயிலாகவும், உரிய உரையாடல்களை அமைப்பதன் வாயிலாகவும் காட்சிகளை- யும் பாத்திரங்களின் (உறுப்பினர்களின்) பண்புநலன்களையும்

கற்பவர் நெஞ்சில் கல்லெழுத்தாக்கி உள்ளார். 'மனச்சான்று நாடகத்தில் பேராசிரியர் டாக்டர் மு.வ. வே மனச்சான்று எனலாம். திருவேங்கடத்தைவிட ஏழாவது காட்சியில் நண்பனாகவும் குரலாகவும் வரும் நல்லோர் டாக்டர் மு.வ.வே எனலாம். அறுப்பதைவிட அவிழ்ப்பது நல்லது. தீர்ப்பதைவிடத் திருத்துவது நல்லது-என்ற அண்ணல் காந்திஅடிகள் அறம் பேராசிரியருக்குப் பெருவிருந்தாய் விளங்கும் பெருமருந்து. இதன் இயல்பையே 'மனச்சான்று' நாடகம் மொழிகிறது; பொழிகிறது."

டாக்டர் மு. வ. பற்றி வரவிருக்கும் நூல்கள்

1. மு. வ. நினைவுமலர்

பதிப்பாசிரியர்கள்:	டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
	சு. வேங்கடராமன்
வெளியீடு:	மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்,
	மதுரை-21.

டாக்டர் மு. வ. அவர்களின் மறைவிற்கு பின் தமிழகத்திலும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை போன்ற அயலகங்களிலும் வெளியான டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் பற்றிய கவிதை, கட்டுரை, குறிப்புகள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு நூல் இது.

2. டாக்டர் மு. வரதராசனார் வாழ்க்கை வரலாறு[1]

ஆசிரியர்:	டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்
வெளியீடு:	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
	கழகம், சென்னை-1.

டாக்டர் மு.வ. அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு:

தோற்றுவாய், பிறப்பும் இளமையும், திருப்பத்தூர் வாழ்க்கை,

1. நூலின் இயல் தலைப்புக்கள் பற்றியும் அவைகளை ஆய்வடங்கல் நோக்கில் பயன்படுத்த வேண்டியனுகியவுடன் விரைந்து அனுப்பியும் உதவியவர் டாக்டர். சி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

சென்னைக்குக் குடியேறல், சென்னையில் தொடக்ககால வாழ்க்கை, பச்சையப்பர் கல்லூரிப்பணி, எழுத்தின் பொற்காலம், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர், மதுரையில் துணைவேந்தர் வாழ்க்கை, இறுதி நாள்கள் என்று அமைகிறது.

மு.வ. நூல்கள் பற்றிய குறிப்பு விளக்கங்கள் முறையில்
இதுவரை தொகுத்தோர்

1. திரு அ. திருமலை முத்துசுவாமி

முதலில் 'தமிழ்ப்பணி' இதழில் வெளிவந்தது. பின் அரசு நாரயணசாமி நாயுடு நினைவுமலரில் வெளியானது

[மு வ. வின் நூல்கள் பற்றிய விளக்கம்]

2. திரு இரா. முத்துக்குமாரசாமி

பச்சையப்பன் கல்லூரி பழைய மாணவர் மன்றம் நடத்திய கருத்தரங்கிற்காகத் தொகுக்கப்பட்டு மையொற்றுப்படிவ வடிவில் வந்தது. 1975ல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிட்ட Dr. Mu. Va. நூலில் இடம்பெற்றது

[மு.வ வின் நூல்கள் பற்றிய விளக்கம்]

3. டாக்டர் ந. சஞ்சீவி

'தமிழ் உறவு' இதழில் அக்டோபர் 1974ல் ஒருபகுதி வெளியானது. முழுவடிவம் பின்னர் மையொற்றுப் படிவ வடிவில் வெளிவந்தது.

[மு. வ. வின் நூல்கள் காலமுறைப்படி வகை, தொகை விளக்கம் பெற்ற முயற்சி. முதன்முதலாக வெளிவந்த மு.வ.வின் தொடக்ககாலப் படைப்புகள் — சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய விளக்கம் உள்ளடக்கிய முயற்சி இதுவே.]

4. திரு பி. அ. மோகனராசன்

'சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் மு. வ.' என்ற பெயரில் 1974ல் வெளியான மைமொற்றுப்படிவம்.

[மு.வ. வின் நூல்கள், கட்டுரைகள் பற்றியும் அவர் பற்றிய பிறர் கட்டுரைகள், பற்றியும் கூறும் தொகுப்பு. பிறர் மு.வ. பற்றி எழுதிய கட்டுரைகள் சிலவற்றைச் சேர்த்துத் தொகுத்த முதல் முயற்சி.]

5. இரா. மோகன்

'டாக்டர் மு.வ. வின் மணிமொழிகள்' நூலில் முதற்பகுதி-யில் காணப்படுகிறது.

[மு.வ. வின் நூல்கள் எழுபத்தி நான்கையும் நூற்பெயர் முதற்பதிப்பு என்ற விவரங்களுடன் தரும்.]

6. டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்

'மு.வ. வின் இலக்கியங்கள்' நூலில் முதற்பகுதியில் காணப்படுகிறது.

[மு.வ. வின் நூல்கள் நூற்பெயர், முதற்பதிப்பு என்ற பகுப்பில் தொகுத்துத் தரும்.]

பொருளாரம்

(எண் பக்க எண்ணைக்குறிக்கும்)

மு.வ. வின் படைப்புகள்

சிறுவர் இலக்கியம்

கண்ணுடைய வாழ்வு 12
கழகத்தமிழ் இலக்கணம் 19,20,21
குழந்தைப் பாட்டுக்கள் 7
சிறுவர்க்கான ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள் 15, 16
படியாதவர் படும்பாடு 11

சிறுகதை

குறட்டை ஒலி 26, 27, 271, 313, 314, 315
விடுதலையா? 25, 271, 313

நாவல்

அகல் விளக்கு 38, 269, 271,289, 306, 307, 308, 309, 310, 311
அந்த நாள் 33, 292
அல்லி 35, 297, 303, 304, 305, 310, 338
கயமை 37, 267, 289, 294, 297, 300
கரித்துண்டு 36, 267, 270, 290, 294, 297, 300, 301, 302, 337
கள்ளோ? காவியமோ? 32, 268
கி. பி. 2000-39
செந்தாமரை 31
நெஞ்சில் ஒரு முள் 37, 267. 287, 311, 312, 338
பழியும் பாவமும் 41
பாவை 34
பெற்ற மனம் 35, 271, 310
மண்குடிசை 39
மலர்விழி 34, 288, 289, 290, 299, 300
வாடாமலர் 38, 287

நாடகம்

இளங்கோ 45, 48
காதல் எங்கே? 46, 271
டாக்டர் அல்லி 340
பச்சையப்பர் 45
மனச்சான்று 46, 271
மூன்று நாடகங்கள் 47

கடித இலக்கியம்

அன்னைக்கு 51
தங்கைக்கு 52
தம்பிக்கு 52
நண்பர்க்கு 53

பயண இலக்கியம்

யான் கண்ட இலங்கை 57

வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம்

அறிஞர் பெர்னுட்ஷா 61
கவிஞர் தாகூர் 64
காந்தி அண்ணல் 63
திரு.வி.க. 64, 65, 66

கட்டுரைகள்

அகத்துறை 153
அகப்பொருள் இலக்கியம் 154
அகமும் புறமும் 155
அச்சமும் அடக்கமும் 129
அஞ்சாமை 90
அடக்குமுறை 117
அடிகள் காட்டிய வழி 144
அடிச்சொற்கள் 112
அடிமைப் பண்ணை 138
அடிமை மனப்பான்மை 141
அடிமை மனம் 139
அடிமை விலங்கு 125
அணியிலக்கணம் 239
அதே மழை 78
அந்தவழி 79
அமெரிக்காவைப் பின்பற்றிப் பயனில்லை 146
அமைதியான உழைப்பு 133
அரசியல் தொண்டு 140, 145

அரபி எழுத்துக்கள் 114
அரிய கலை 115
அருமையான கலை 113
அருள் உணர்வு 90
அவர் கொடுமை 98
அவளும் அவரும் 237
அவள் வேண்டுகோள் 79
அழகா? எளிமையா? 118
அழகும் ஆற்றலும் 125
அழைத்துப்போ 98
அறத்தின் ஆட்சி 137
அறத்தின் சிறப்பு 143
அறம் வாழுமா? 137
அறம் விளங்கும் கோயில் 134
அறவோர் 103
அறவோர் முயற்சி 142
அறிதுயில் 203
அறிவிற் சிறந்த மக்கள் 169
அறிவு வளர்ச்சிக்கா?
ஆரவாரத்திற்கா? 144
அன்பின் வெற்றி 81
அன்பு வாழ்க்கை 78
அன்பு வெள்ளம் 186
அன்னையின் துயர் 141
ஆசிரியர்கள் 133
ஆணவம் பிடித்த உலகம் 146
ஆப்பு வடிவ எழுத்துக்கள் 114
ஆம் 241
ஆரிய மொழியினம் 116
ஆழ்வார் காதல் 178
ஆளுக்கு ஒரு சட்டம் 125
இக்காலப்பாட்டிலக்கியம் 108
இடப்பேச்சுகளும்
கொச்சை மொழிகளும் 115, 270
இடம் அறிதல் 140
இதையாவது செய்யுங்கள் 144
இந்தியின் தாய் 117
இயற்கையின் இரக்கம் 86
இயற்கையின் உறவு 77
இயற்கையின் கலை அரங்கு 78
இரத்தக்கறை 142
இரட்டைக்காப்பியங்கள் 107
இரண்டு வலைகள் 138
இருவகைக் கேடுகள் 140
இருவர்க்கும் பொதுவா 133
இலக்கணம் 116
இலக்கிய மொழியின் செல்வாக்கு 116
இலக்கிய வளர்ச்சி 199
இலக்கியக் கட்டுரை எழுதுவது எப்படி? 200
இலக்கியத்தின் வருங்காலம் 198
இலக்கியமும் வாழ்க்கையும் 84
இல்லறம் 86
இழப்பது ஒன்றும் இல்லை 118
இழுத்துத் தடுப்போம் 142
இறப்பும் அஞ்சேன் 177
இனிமை வளரும் வாழ்வு 78
இன்ப வாழ்வு 80
இன்றைய கடமை 139
இஸ்லாமிய இலக்கியம் 108
உங்கள் 238
உடம்பைப் போற்றல் 121
உட்பகை 140
உடைந்த குடுவை 149
உணர்ச்சி: அறிவு: செயல்: 115
உணர்த்தலும் உணர்தலும் 90
உணர்வும் உறவும் 79
உணர்வும் கற்பனையும் 204
உணவுப் பஞ்சம் 138
உணவும் மருந்தும் 134
உணர்வோவியம் 87
உண்மை அறிந்தாள் 80
உண்மை இதுதான் 140
உண்மை ஒதுங்குகிறது 141
உண்மையான மக்களாட்சி 142
உயர்ந்த உள்ளம் 204
உயர்வும் தாழ்வும் 217
உயிரின் சுமை 97
உயிரொலிகள் 111
உய்யும் வழி 144
உரிமை நூல் 171
உரிமை வளர்ச்சி 125
உரிமை வாழ்வு 143
உரிமைக்கு இடமா 134
உரிமைப் பஞ்சம் 137
உரிமையின் அடையாளம் 125, 139
உரிமையும் கடமையும் 121
உரிமையே இன்பம் 79
உலகப் பேரேடு 141, 142, 145, 270, 319
உலகம் பொல்லாததா 144

உலகம் உண்டு 139
உவமை 86
உவமைகள் 82
உவமைத்திறன் 88
உள்ளம் 82
உள்ளம் குளிர்ந்தது 176
உழவன் வாழ்வு 138
உழைப்புத் திறன் 143
உறுதிப்பாடா? உடன்பாடா? 125
உறுதியாச்சு 138
உறங்கும் மலர் 77
ஊசலாட்டம் 97
ஊடல் உரிமை 98
ஊணும் உறக்கமும் 212
ஊருடன் கூடிவாழ் 117
ஊருணி வறண்டது 192
ஊர் வாய் அடங்குமா? 80
ஊழல் ஒழியுமா? 143
எண்கள் 116
எண்ணத் தெரியுமா? 138
எண்ணிப்பார்க்க 139
எண்ணுப் பெயர்கள் 112
எதிர்பாராதவை 140
எது இயற்கை 144
எது கடமை 140
எது வீரம்? 146
எல்லாம் மனத்தால் 125
எளிமை ஓர் அறம் 121
எழுதா இலக்கியம் 113
எழுத்தாளர் வாழ்வு 205
எழுத்தின் தொடக்கம் 113
எழுத்து 116
எறும்பின் சாபம் 149
எனக்கு நல்லவர் 143
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே 146
என்ன மாறுதல் 81
என்னிடம் சொல்லாதே 97
ஏமாற்றம் 87
ஏன் இந்தத் தயக்கம் 141
ஒத்த உரிமை 215
ஒப்புமையாக்கம் 116
ஒருகுறை 79
ஒருசிறு காட்சி 166
ஒருநாள் மாலை 77
ஒருபகல் வாழ்க்கை 218
ஒரு புரட்சி 167
ஒரு பொருட்கிளவிகள் 116
ஒரே ஏக்கம் 138
ஒலியசை முறை 112
ஒலியளவு 112
ஒலியழுத்தம் 112
ஒலித்திரிபு 116
ஒலித்துணை உகரம் 238
ஒலிவகை 111
ஒளியின் முத்தம் 149
ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும் 144
ஓட்டப் பந்தயம் 134
ஓவச் செய்தி 84
கடல் 86
கடற்கரை 82
கடன் வாங்கல் 116
கட்சி அரசியல் 137
கட்டுரை 108
கண் அளிக்கும் தொண்டு 133, 134
கண் போய் விடும் 141
கண்மூடிவாழ்வு 138
கண்களின் இன்னல் 98
கதை இலக்கியம் 108
கரும்பும் துரும்பும் 78
கலைகலைக்காகவே 209
கலைகள் தேவை 208
கலைஞர் 103
கலைஞர் வண்மை 207
கலை வாணிகம் 210
கலைச்சுவையும் கலையுணர்வும் 206
கலைச் செல்வங்கள் 206
கலைச் செல்வங்களைக் காப்போம் 210
கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் 118
கல்வி 133
கல்வி முறை 231
கல்வியில் பாகுபாடு 134
கல்வியும் சமுதாயமும் 133, 229
கவலை தீருமா ? 79
கவிதைத் தொண்டு 188
கவிப்பண்பு 163
களவும் கற்றுமற 125
களையின் வாழ்வு 149
'கள்' பெற்ற பெருவாழ்வு 118
கற்பனைக் குறிப்பு 88
கனவின் உறுதி 98
காடு 82, 86

காண்டேகரைக் கண்டேன் 184
காதல் 86
காதல் தந்தஆற்றல் 87
காதல் நெஞ்சம் 98
காதலர் கற்பனை 97
காந்திவழியே உலகம் உய்ய வழி 146
காப்பியங்கள் 108
காலந்தோறும் தமிழ் 227
காலமும் கருத்தும் 142
காலம் உணர்த்தாத கால இடைநிலைகள் 235
காலம் கடந்து வாழும் கருத்துக்கள் 182
காற்ருடி 138
கிராமத்தொழில் இயக்கம் 146
கிளைமொழி 116
கிறிஸ்தவ இலக்கியம் 108
குடியாட்சி நிலைக்குமா 144
குடியாட்சி வாழ வழி 104
குடும்பப் பண்பாடு 87
குடைநிழல் 138
குவிப்போர் 149
குவியல்முறை
குழந்தைமொழி 116
குறள்வழி — *சீத்தலைச் சாத்தனுர்* 179
குறிக்கோள் 88, 125
குறிப்புவினை 236
குறுகியநோக்கம் 137
குறுமொழி 116
குறை உணர்வோம் 138
குறை புலப்படுமா ? 142
கூடு வளர்வதற்கே 134
கூட்டு வலிமை 134
கேளாத பேச்சு
கையும் காசும் 140
கொசுவின் இசை 149
கொடுமையின் காரணம் 142
கோணல் வளர்ச்சி 139
கோயிலில் நாத்திகம் 141
சங்க இலக்கியத்தில் திருமணம் 341
சங்க இலக்கியம் 107
சங்க இலக்கிய யாப்பு 240
சங்கபாக்களும் திருக்குறளும் 160
சதங்கம் முதலியன 108
சமய நூல்கள் 108
சமுதாய நோய்கள் 143
சாட்டை 140, 145
சித்திர எழுத்துக்கள் 114
சில உண்மைகள் 224
சில நிகழ்ச்சிகளைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன் 197
சிலந்திவலை 149
சிலம்பு 173, 174
சிறப்புமொழி 116
சீரிய வழிகாட்டி 192
சீன எழுத்துக்கள் 114
சுடர் துணையாக 81
சுட்டு முதலியன 112
சுவைமிகுதி 142, 145, 270
செட்டான வாழ்வு 213
செல்லப்பன் 118
செவிச்செல்வம் 117
சொல்லாதே 80
சொல்லின் இசை 115
சொல்லின் இலக்கணம் 115
சொல்லின் திரிபு 112
சொல்லின் பிறப்பு 115
சொல்லின் வழக்கு 115
சொல்லும் திறன் 87, 88
சொல்லும் பொருளும் 112
சொற்ருெடர் 112
சொன்னுல் வராது 129
தமிழாசிரியர் மாநாடு வரவேற்புரை 228
தமிழிசை 211
தமிழிலக்கியத்திறனுய்வு 201
தமிழுக்கு முதல் இடம் 141
தமிழ் 116
தமிழ் எழுத்துக்கள் 114
தமிழ் இலக்கியம் 107
தமிழ்மொழி 107
தமிழர் 103
தலைகீழான நாகரிகம் 146
தலைச்சோறு 117
தவறு தெரிவதில்லை 98
தள்ளாதவர் வாழ்க்கை 77
தள்ளுவதில் தனித்திறமை 134
தனித்தன்மை 97
தாயா? பேயா? 141
தாயுமானவர் காதல் 179

தாய்மனம் 79
தாராள மனப்பான்மை 141
தாழ்வுற்றேம் 223
தியாகம் தேவை 140
திராவிட மொழியினம் 116
திருக்குறளில் இலக்கிய ஆராய்ச்சி 165
திருக்குறளில் காதல் 162
திருப்பள்ளியெழுச்சி 158
திருத்தும் கடமை 90
திருத்தும் வழி 129
திரு.வி.க. படத்திறப்பு 190
துன்பக்குரல் 77
துன்பத்திற்குத்துணை 87
தூயஉணர்ச்சி 77
தெரிந்து செய்யும் தவறு 144
தெளிவு - அதற்கு வழி 230
தேட முடியுமே ! 81
தேர்தல் குறைபாடுகள் 146
தொட்டில் பழக்கம் 129
தோல்வி யாருக்கு 138
தோழி 86
நகரங்களில் தொழிற்பேட்டைகள் 146
நகர நாகரிகத்தின் போக்கு 146
நடு நிலைமை 138, 144
நல்ல ஆசை 79
நல்ல ஆட்சிக்கு அடிப்படை 144
நல்ல சமுதாயம் 143
நல்ல சமுதாயம் அமைக 134
நல்ல பாடம் 139
நல்லவர்கள் வருக 133
நம்குற்றம் 139
நம்பிக்கை 86, 121, 134
நம்பிக்கை கொள்வோம் 142, 145
நற்செயல் 224
நன்மக்கள் 144
நாகரிகம் 82, 90, 116
நாகரிகத்தின் வித்து 133
நாகரிகத்தின் தொண்டு 142
நாடக இலக்கியம் 108
நாடகத் தமிழ் 181
நாட்குறிப்பின் பயன் 233
நாட்டுக்கு நல்லது 134
நாட்டுக்கு நல்லவர்கள் 140
நாமே பின்னியவலை 125
நாம் செய்த தவறு 25
நாம் செய்த தவறுகள் 225
நாவலில் நான் காணும் மனிதனும் காண விழையும் மனிதனும் 183
நிறைந்த நெஞ்சம் 80
நிறைந்த வாழ்வு 133
நிற்பது கூடாது 117
நினைப்பா அது ? 79
நினைவின் அருமை 214
நீதிநூல் இலக்கியம் 107
நீதி, பண்பு 86
நீந்துக 121
நெஞ்சமும் உலகமும் 77
நெஞ்சம் எங்கே ? 79
நெருஞ்சி உணர்த்திய உண்மை 78
நேர்மை 143
நோயும் மருந்தும் 97, 139
நோன்பு முடிந்தது 78
பக்திப்பாடல்கள் 107
படைப்பயிற்சி 233
பணம் 220
பண்டித மணியின் உயர்வு 190
பண்பாடு 121
பண்புநலன் 101, 102
பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு 108
பயந்த நாகரிகம் 142
பயனற்ற உரிமை 149
பயனற்ற உழைப்பு 141
பயனுள்ள வளர்ச்சி 134
பரந்த உள்ளம் 142
பரமபத ஆட்டம் 138
பரிசில் வாழ்க்கை 90
பலர்காணத்தோன்றல் 125
பலவகை நூல்கள் 107
பழக்க வழக்கங்கள் 88
பழங்காலப் போர் முறை 146
பழம் பெருமை 140
பறவை விலங்குகளின் வாழ்க்கை 88
பாடுதுறை 180
பாட்டும் பொருளும் 84
பாரதி போற்றிய குழந்தை 187
பாலும் கிண்ணமும் 142
பாலை 86
பாலையிலும் அன்பு 87
பிரம்பின் நிழல் 77

பிரிவுத் துயரம் 98
பிறப்பு ஒக்கும்
பிறருள்ளம் உணர்தல் 87
பின் தங்கநேரும் 232
பின்னணி 86
புகழும் பாராட்டும் 143
புகழ் ஆசை 143
புகழ்தலும் பழித்தலும் 143
புதுமையுணர்வு 87
புதுமெருகு 142
புதுவகைத்துறவிகள் 144
புதுவகைப் பொய்கள் 142
புதுவிளக்கம் 84
புதூர் வள்ளல் 194
புரட்சி 81
புலனடக்கம் 121, 219
புறக்கணிப்பு 141, 174
பூங்காவில் வெறுப்பு 133
பெட்டியும் சாவியும் 142, 145
பெண் அஃறிணையா? 117
பெண்ணுரிமை 118
பெண்மை வாழ்க 125
பெண்மைக்கு மதிப்பு 125
பெயர்ச்சொல் 112
பெரியோர் சிறுபிழை 118
பேசாதன 86
பேச்சுமொழியும் எழுத்து
மொழியும் 115
பேதை நெஞ்சம் 98
பொது நோக்கம் 139
'பொது' மக்கள் 138
பொதுமை அறம் 121, 221
பொதுமை நூல் 164
பொதுமொழி 116
பொய்க்கால் 226
பொய்க்கும் இடம் உண்டு 142
பொல்லாத உலகம் 78
பொறுப்புணர்ச்சி 222
போக்கிரிப்பண்ணைகள் 143
போட்டி ஒழிக 143
போட்டி நாகரிகம் 234
போராட்டம் 138
போருக்குப்புகழா? 146
போர்வீரன் புதுமைப்பித்தன் 185
போலச்செய்தல் 116
மகிழ்ச்சியின் எல்லை 80
மக்களாட்சி 144
மணநூலுள் துறவுள்ளம் 175
மண்ணின் மதிப்பு 143
மருதம் 82, 86
மருள்மாலை 77
மரூஉ 116
மலர்களுக்கு நன்றி 125
மலை 82, 86
மழையின் குரல் 81
மறத்தல் இல்லை 202
மறவா ஓவியம் 79
மனத்தின் மாறுதல் 97
மனம்போனபோக்கு 118
மனவலிமை வேண்டும் 121
மனிதர் வாழ்க 142
மாயை 142
மாலைத்துயர் 98
முகில் 86
முடியுமா? 141
முதல் காரணம் 144
முன்னேற்றம் 125
முன்னேற்றம் உண்டா? 214
மூடநம்பிக்கை 116
மூட்டைப்பயணம் 144
மூவிடப்பெயர் 112
மூன்றுசொற்கள் 133
மெய்யெழுத்துக்கள் 111
மைதீட்டுகோல் 81
மொழி இல்லாதநிலை 113
மொழிச்சுவை 140
மொழிநிலைகள் 116
மொழிபெயர்ப்பு 117
மொழியினங்கள் 116
மொழியின் தொடக்கம் 113
மொழியின் தோற்றம் 116
மொழியின் பண்பாடு 116
யார் பெரியவர்கள்? 125
யானைக்கன்று 78
ராணுவத்தால் ஆவதென்ன? 146
ராணுவத்தின் இயல்பு 146
வஞ்சினம் கூறல் 90
வயலைக்கொடி 149
வயிற்றுக்கவலை 90
வரலாறு 86, 101, 102
வராமல்காக்க 139
வருமுன்காக்க 143
வலியார்முன் மெலியார் 129

வலைகண்டமான் 80
வல்லான் வகுத்த வாய்க்கால் 118
வள்ளல் பச்சையப்பர் 195
வள்ளுவரும் பொறுமையும் 161
வள்ளுவர் கண்ட அரசியல்
அன்றும் இன்றும் 170
வழக்கம் 116
வழிகாண்போம் 134
வழிபாடு 121
வழியெல்லாம் விருந்து 78
வன்முறை தேவையில்லை 146
வன்மையும் மென்மையும் 97
வாடாமலர் 189
வாய்ச் சொற்கள் ஏன்? 167
வாழிய அவ்வை சண்முகனார் 191
வாழைத்தாய் 149
வாழ்வுக்கு ஆகாத வெயில் 134
வானம் 82
வானொலியில் தமிழிசை 141
விடாப்பிடி 125
விதியிடம் முறையிடல் 140
விளக்கின் இருள் 134
வினைச்சொல் 112
வினைவகை 112
வீடும் — விஞ்ஞானமும் 216
வீணுக்க வேண்டா 143
வெளிநாட்டுத்தமிழிலக்கியம் 38
வெறி 138
வேர்ப்பலா 80
வேலம் 196
வேலூர் வள்ளல் 193
வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் 146
வேறுவழி இல்லையா 144
வேற்றுமை 112
A Type of Apostrophes in
Sangam Literature 244
Literary Theories in Early
Tamil - Ettuttokai 242
Neytal (pinning) in Akananuru
243
Tamil Morphology 249
The Breeze and the Storm 245
The influence of Folklore on
Tamil literature 246
The Mystic poems of Saint
Tayumanavar 245
The Negative participles
in Tamil 247
The Spoken And Literary
Language in Modern
Tamil Literature 248
Verbal Nouns in Tamil 247

மு. வ. படைப்புக்கள் வெளியான இதழ்கள்

அண்ணல் சுப்பிரமணியனார்
மலர் 206
அமுதசுரபி 77, 78, 220
அமைச்சன் 134
அவ்வை சண்முகம் மணிவிழா
மலர் 191
ஆனந்தவிகடன் 84, 134, 143,
144, 196, 197, 218, 222
ஆனல்ஸ் ஆப் ஓரியண்டல் ரிசர்ச்
237, 238, 243, 244, 246,
247
இந்திரா 214
ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலர் 202
(இலங்கை)
உலகத்தமிழ் மாநாடு விழா-
மலர் 201
கங்கை 143
கலைக்கதிர் 26, 69, 70, 80, 81,
118, 142, 149, 164, 207,
224, 227
கலைமகள் 149, 160, 165, 174,
177, 179, 180, 184, 198,
203, 204, 209, 217, 234
கலைவாணர் மலர் 192
கவிமணி நினைவுமலர் 189
காதல் 125
கிராமராஜ்யம் 143, 145, 146
கிருஷ்ணமூர்த்தி, போ. ரா. மணி-
விழா மலர் 153
கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் முத்து-
விழா மலர் 263
கி. வா. ஜ. மணிவிழா மலர் 259
கோவை மாவட்ட நூலக வார-
விழா மலர் 133
சக்தி 215
சிந்தாமணிச் சொற்பொழிவு
நினைவுமலர் 175

சுடர்-கவிமணி மலர் 225
சுதேசமித்திரன் 97, 178
சுந்தரம்பிள்ளை நினைவுமலர் 239
செந்தமிழ்ச் செல்வி 117, 118, 160, 190, 193, 194, 210, 211, 212, 213, 226, 233
டாக்டர் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் மலர் 173
டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார் மணிவிழா மலர் 260
டாக்டர் ரா.பி. சேதுபிள்ளை வெள்ளிவிழா மலர் 174
தமிழிசைச் சங்கம் வெள்ளிவிழா-மலர் 211
தமிழ்உறவு 155
தமிழ்கல்ச்சர் 174, 236
தமிழ்நேசன் (மலேசியா) 254
தமிழ்முரசு 26, 153, 166, (மலேசியா) 181 182, 206, 208, 216, 219, 223
தமிழ்முரசு 33, 51, 52
தாமரை 259
திருவள்ளுவர் திருநாள் விழா-மலர் 167
திரு. வி. உலகநாத முதலியார் மணிவிழா மலர் 214
தில்லி தமிழ்ச்சங்க வெள்ளிவிழா மலர் 154
தினமணிகதிர் 167
தெ.பொ.மீ. மணிவிழாமலர் 241
நித்திலக்குவியல் 169
பரிதிமாற் கலைஞர் நூற்றுண்டு-விழா மலர் 171
பாரதி மாநாட்டு மலர் 257
பாரதி ஜயந்தி மலர் 188
புதுமைப்பித்தன் நினைவு மலர் 185 (மலேசியா)
பூஞ்சோலை 215
பெங்களூர்த் தமிழ்ச்சங்க மலர் 210
பெங்களூர்த் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிவிழா மலர் 221
மகாகவிமலர் 187
மறுவாழ்வு 121
முத்துச்சிவன் நினைவு மலர் 133
மே. வீ. வேணுகோபாலப்பிள்ளை மணிவிழா மலர் 235
ராணிமுத்து 32, 33, 34
லோகோபகாரி 34
வ உ.சி. நூற்றுண்டு விழா மலர் 262
விந்தியா 26
Indian Literature 248

சிறப்புப் பெயர்

(அ.கு. : அடிக்குறிப்பு)

அகிலன் 183, 334
அண்ணுமலை, சுப. 76
அண்ணுமலைச் செட்டியார், ராஜா சர் 217
அண்ணுமலை முதலியார் 194, 195
அமீர் அலி, பேராசிரியர் என். ஏ. 161 (அ.கு.)
அருணகிரி முதலியார் 195
அருணுசல முதலியார் 180
அருணுசலம், க 145
அவ்வை சண்முகனுர் 191
அலெக்ஸாண்டர் 213
அன்னிதாமசு 335
ஆண்டாள் 246
ஆண்டியப்பன், டாக்டர் தே. 138
ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் 210
ஆஷர், டாக்டர் ஆர். ஈ. 270
இராசராசேசுவரி, பு. பா. 320
இராதா அம்மையார் 327
இராமதீர்த்தர் 61
இராமலிங்க அடிகள் 179
இராமலிங்கம், மா. 288, 297 (எழில்முதல்வன்)
இராமலிங்கம், ந. 231 (அ.கு.)
இளங்கோவடிகள் 173, 246, 323, 342
இளம்பூரணர் 158
உலகநாத முதலியார், திரு. வி. 214
ஏசுதாஸ், டி. 300, 307
கணபதி, டி. கே. 340
கணேசலிங்கன், செ. 327
கண்ணன், அ. 154 (அ.கு.) 197 (அ.கு.), 272 (அ.கு.) 314 (அ.கு.)
கதிர்வேல் 314 (அ.கு.)
கபிலர் 210

கம்பர் 177
கவிமணி 189
காண்டேகர், 183, 184
காந்தியடிகள் 61, 318, 343
கால்டுவெல் 238, 239
கா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. 267 (அ.கு.)
கிருஷ்ணமூர்த்தி, அழ.
287 (அ.கு.)
கிருஷ்ணமூர்த்தி, போ. ரா. 153
கிருஷ்ணன், என். எஸ். 192
கீதா, சி. வி. 232
குருசாமி, மா. பா. 286
குருசாமி, ம. ரா. போ.
31, (அ.கு.), 36, 76, 111, 226 (அ.கு.), 230 (அ.கு.), 323, 330, 341 (அ.கு.)
கைலாசபதி, க. 294
கோதண்டம், கொ. மா.
287 (அ.கு.)
கோதண்டராமன், டாக்டர் பொன். 334
கோபிநாதன், இராம. 270
கோவிந்தசாமி, நா. 153 (அ.கு.)
சச்சிதானந்தன், டாக்டர் வி. 331
சஞ்சீவி, டாக்டர் ந. 316, 342
344
சண்முகஞ்செட்டியார், டாக்டர் ஆர். கே. 173
சண்முகம், டாக்டர் இராம.
271, 279
சண்முகம், டி. கே. 340
சந்தானலக்ஷ்மி ராமசாமி 303
சரஸ்வதி ராம்நாத் 267 (அ.கு.)
291 (அ.கு.)
சவுரிராயன் ஜேசுதாசன் 198
சாமர் செட்மாம் 331
சாமிநாதய்யர் 259
சாமிநாதன், ஐ. 27
சாலி, ஜே. எம். 195 (அ.கு.)
சாலினி இளந்திரையன், டாக்டர் 334
சிதம்பரநாதச் செட்டியார், டாக்டர் அ. 260
சிவாஜி கணேசன் 187
சீதாராமன், தி.வெ. 289
சீத்தலைச் சாத்தனார் 172, 173
சீனிவாசன், மின்னூர் 324
சீனிவாசன், ரா. 37, 111, 322, 333
சுந்தரம், டாக்டர் என். 267
சுந்தரம் பிள்ளை 183, 239
சுந்தரவடிவேலு, நெ.து. 192,193
சுப்பிரமணியம், வி. ஐ. 159
சுப்பிரமணியனார் 206
சுப்பிரமணியன், வே 311
சுப்பிரமணியன், ந. 171
சுப்பிரமணியன், ச. வே. 330
சுப்பிரமணியம், க. நா. 300
செந்தில்நாதன், ச. 287, 315
செயப்பிரகாசம், ச. 271
செயப்பிரகாசு, நா. 195 (அ.கு.), 228 (அ.கு.)
செல்வராசன், மா. 315, 335
செல்வராஜ், வீ. 146
சேதுபாண்டியன், துரை. 284
சேதுப்பிள்ளை, டாக்டர் ரா.பி.
102 (அ.கு.), 103, 274, 327
சேனாவரையர் 236, 247
சோமசுந்தரம், க. 97
சௌரி 267
ஞானமூர்த்தி, டாக்டர் தா. ஏ.240
டேவிட் சித்தையா 301
தண்டாயுதம், டாக்டர் இரா. 278, 281, 291, 296, 299, 302 (அ.கு.), 304, 308 (அ.கு), 314, 317, 319, 325, 326, 331, 345
தத்துவராயர் 181
தம்பி சீனிவாசன் 269 (அ.கு)
தனிநாயகம் அடிகளார், 337
தாகூர் 61
தாயுமானவர் 179, 245
திருநாவுக்கரசு. க.த. 336
திருநாவுக்கரசு, டாக்டர் வ. 267 (அ.கு.)
திருமங்கையாழ்வார் 247
திருமலைமுத்துசுவாமி, அ. 282, 344
திருவள்ளுவர் 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 170 172, 173, 177
திரு.வி. க. 57, 64, 65, 95, 190, 191, 321, 327
தெ. பொ. மீ. 107, 241

தேவசங்கீதம் 309, 332, 337
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் 159
தொல்காப்பியனார் 158, 201, 235, 240, 241, 247
நச்சினார்க்கினியர் 247
நடராசன் ஔவை 321
நடராசன், சு.வே. 88
நடேசன், ம.இரா. 304, 309, 312
நம்மாழ்வார் 178, 205
நவநீதகிருட்டிணன், மா. 172 (அ.கு.), 318, 335
நவநீதகிருஷ்ணபிள்ளை, அ.க. 160
நாராயணசாமிப்பிள்ளை, தி.மு. 103
நீலகண்டன் 272 (அ.கு.)
நெடுஞ்சேரலாதன் 210
பச்சையப்பர் 195, 196
பண்டிதமணி 190
பரமசிவானந்தம், அ.மு. 195 (அ.கு.), 228 (அ.கு.)
பரிதிமாற்கலைஞர் 171
பழநியப்பன், மா. 302
பாக்கியமுத்து, தி. 295, 306
பாரதி 187, 188, 241, 245, 246, 257
பாரதியார், ச. சோ. 190
பாரி 210
பார்த்தசாரதி, நா. 183
பாலசுப்பிரமணியன், உ.வே. 284
பாலசுப்பிரமணியன், டாக்டர் சி. 340, 343
பாலச்சந்திரன், டாக்டர் எஸ். 335
பாலன், சி.ஏ. 269
பிளேடோ 40
புதுமைப்பித்தன் 185
புருடஸ் 210
பூங்குன்றன் 339
பெரிய கருப்பன், டாக்டர் இராம. (தமிழண்ணல்) 171 (அ.கு.), 232 (அ.கு.)
பெரியாழ்வார் 246
பெருமாள், டாக்டர் ஏ. என். 333
பெர்னாட்ஷா 61
பேட்டன் 198
மகரம் 200
மகாதேவன், கதிர். 76
மகாதேவன், டாக்டர் டி.எம்.பி. 245
மணவாளன், அ.அ. 330, 336
மணி, பெ.சு. 186
மணிமொழி 261
மதுரைக் கள்ளிற்சடையத்தன் வெண்ணாகனார் 204
ம.பொ.சி. 285
மாசிலாமணி முதலியார் 193, 194
மாணிக்கவாசகர் 159, 177, 178, 246
மீனாட்சிசுந்தரன், தெ.பொ. 338, 339
முத்து, எஸ். 262
முத்துக்குமாரசாமி, இரா. 225, (அ.கு.), 336, 344
முத்துச்சண்முகம்பிள்ளை, டாக்டர் 236, (அ.கு), 381, 343
மோகனராசன் பி.அ. 345
மோகன், இரா. 271, 279, 283, 285, 292, 293, 313, 324, 345
ரங்கராஜன், ரா. கி. 314 (அ.கு.)
ரகுநாயகன், கா.அ.ச. 328
ரத்தினம் 196 (அ.கு) 222 (அ.கு.)
ராசுகுமார், மே.து. 290
ராமச்சந்திரன் செட்டியார் சி. எம். 57
ராஜம்கிருஷ்ணன் 183
ராஜவேலு, கு. 336, 339
ராஜேந்திரன், பி.எல். 261
ருதின் 272
வ.உ.சி. 262
வள்ளுவர் 161, 164, 170
வள்ளுவன் 40
விஜயவேணுகோபால், கோ. 268 (அ.கு.)
விசாலன் 292
விசுவநாதம், கி.ஆ.பெ. 263
விசுவநாதன், சீனி 187
விசுவநாதன், ம.மு. 144
விவேகானந்தர் 61, 186, 187
வீராசாமி, டாக்டர் தா. வே. 221, (அ.கு.) 310, 333, 334 (அ.கு.)
வெண்பூதியார் 218
வெல்ஸ், எச். ஜி. 40, 61

வெள்ளையப்பன், எஸ். 154
(அ.கு.)
வேங்கடசாமி, சி. 36, 111, 329
வேங்கடராமன், சு. 271, 343
வேணுகோபாலப் பிள்ளை, மே.வீ. 235
வேதாசலம், மா. 255
வேலாயுதம், என்.ஏ. 285
ஷண்முகம், தி.க. 285
ஷேக்ஸ்பியர் 182, 183
ஜகந்நாதன், கி. வா. 162, 259
ஜயச்சந்திரரெட்டி, 268
ஜனார்த்தனம், கொ. மோ. 226
ஜான் சாமுவேல், ஜி. 330, 332
ஜீவா 259
ஜூலியஸ் சீசர் 210
ஜெயசீலன், குழ. 308
ஜோட், சி. இ. எம். 61
ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன் 295
ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார், கே. ஆர். 339

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்

தமிழ்த்துறை வெளியீடுகள்

1969

1. Philosophy of Tiruvalluvar — ரூ.பை
   — Dr. T. P. Meenakshisundaran — 1-50

1971

2. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்
   — பதிப்பாசிரியர் : திரு நா. வானமாமலை — 4-00
3. முத்துப்பட்டன் கதை — ,, — 2-00
4. காத்தவராயன் கதைப்பாடல் ,, — 2-00

1972

5. கான்சாகிபு சண்டை — 2-75
6. கட்டபொம்மு கூத்து ,, — 2-25
7. திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும்
   முதற்பகுதி அறத்துப்பால் — 8-00
   திரு கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய
   தெளிபொருள் விளக்கவுரையும், கருத்துரையும்,
   குறிப்புரையும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன்

1973

8. The Treatment of Morphology in Tolkappiam
   Dr. M. Israel — 7-00
9. Dravidian Languages and Literatures
   Compiled by Busangi Rajamani — 5-00

1974

10. வையை: மலர் ஒன்று
பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்,
டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன் 12-00

11. The inner meaning of Human History
The one increasing purpose that Runs
through the Ages
- Justice S. Maharajan 2-25

12. அகிலன் ஆய்வடங்கல்
— சு. வேங்கடராமன் 10-00

13. ஐவர் ராஜாக்கள் சரிதம்
-- பதிப்பாசிரியர் : திரு நா. வானமாமலை 7-50

1975

14. தொல்காப்பியம்- பொருளதிகாரம்-அகத்திணையியல்
உரைவளம்-மு. அருணாசலம்பிள்ளை
பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி 18-00

15. வையை : மலர் இரண்டு
பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன் 8-00

16. நாடகக் கலையின் வரலாறு
— திரு வி. சகஸ்ரநாமம்

17. மு. வ. ஆய்வடங்கல்
— சு. வேங்கடராமன்

18. அகிலன் கருத்தரங்க ஆய்வுரைகள்
— பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன்

19. மு.வ. நினைவுமலர்
— பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
சு. வேங்கடராமன்

20. வையை : மலர் மூன்று
பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
டாக்டர். தே. ஆண்டியப்பன்

அச்சில்

திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும்
— இரண்டாம்பகுதி : பொருட்பால்
திரு கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய
தெளிபொருள் விளக்கவுரையும், கருத்துரையும்
குறிப்புரையும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன்

திருக்குறள் ஆய்வக வெளியீடு

1973

1. குறள் கண்ட பொருள் வாழ்வு
— டாக்டர் தி. முருகரத்தனம் 5-00

1974

2. குறள் கூறும் இறைமாட்சி
— டாக்டர் திரு முருகரத்தனம் 6-00

3. வள்ளுவர் வகுத்த அரசியல்
(கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்) 6-00

1975

4 வள்ளுவர் வகுத்த பொருளியல்
(கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்) 7-50

அச்சில்

5. குறள் கண்ட சமுதாயம்
—காமாட்சி சீனிவாசன்

6. குறள் கூறும் அரசாட்சி
— டாக்டர் தி. முருகரத்தனம்

கிடைக்குமிடம்

மதுரைப் பல்கலைக்கழக மத்திய கூட்டுறவு அங்காடி
பல்கலைநகர் - 625021
மதுரை மாவட்டம்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை

1975 - ஆம் ஆண்டு வெளியீடுகள்

1. தொல்காப்பியம் — பொருளதிகாரம் — அகத்திணையியல் உரைவளம் — மு. அருணாசலம்பிள்ளை — 18—00
   பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
   டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி

2. வையை : மலர் இரண்டு — 8—00
   பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
   டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன்

3. அகிலன் கருத்தரங்க ஆய்வுரைகள் — 16—00
   பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
   டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன்

4. நாடகக் கலையின் வரலாறு — 6—00
   — திரு. வி. சகஸ்ரநாமம்

5. மு. வ. ஆய்வடங்கல் — 12—00
   — சு. வேங்கடராமன்

6. மு. வ. நினைவு மலர் — 10—00
   பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
   சு. வேங்கடராமன்

அச்சில்

7. திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும்
   — இரண்டாம்பகுதி : பொருட்பால்
   திரு கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய
   தெளிபொருள் விளக்கவுரையும்,
   கருத்துரையும் குறிப்புரையும்
   ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்

8. வையை : மலர் மூன்று
   பதிப்பாசிரியர்கள் : டாக்டர் முத்துச்சண்முகன்
   டாக்டர் தே. ஆண்டியப்பன்

JACKET PRINTED AT SANGAM PRINTERS, MADURAI-625001.